

TO:
PRESENT & FUTURE
MUSICIANS
MUSICOLOGISTS
MUSIC - LOVERS
MUSIC-STUDENTS
EXPERTS IN ALLIED-ARTS
PRESS & PUBLIC

FROM:
VEENA - VIDWAN, PADMA BHUSHAN
DR. S. BALACHANDER

An "OPEN - LETTER"
Through This **BOOKLET**
DATED 16-8-1985 ... IN 3-PARTS

எழுதினார் புத்தகத்தை!

கிளப்பினார் பூதத்தை!!

E08270

R010G06

A BOOK...AND...KINDLED THE GENIE!!

SWATHI THIRUNAL

E008270

Sarasvati Mahal Library, Thanjavur

எழுதினர்
புத்தகத்தை !

கிளப்பினார்
பூதத்தை !!

HE WROTE A BOOK
...AND...
KINDLED
THE GENIE !!

புத்தகத்தின் பெயர்: மகாராஜா ஸ்ரீ ஸ்வாதித் திருநாள் (தமிழில்)

எழுதியவர்: செம்மங்குடி ரா. ஸ்ரீநிவாசய்யர்

வெளியிட்டவர்கள்: “நேஷனல் புக் டிரஸ்ட் ஆப் இந்தியா”
புதுடெல்லி - 110 016

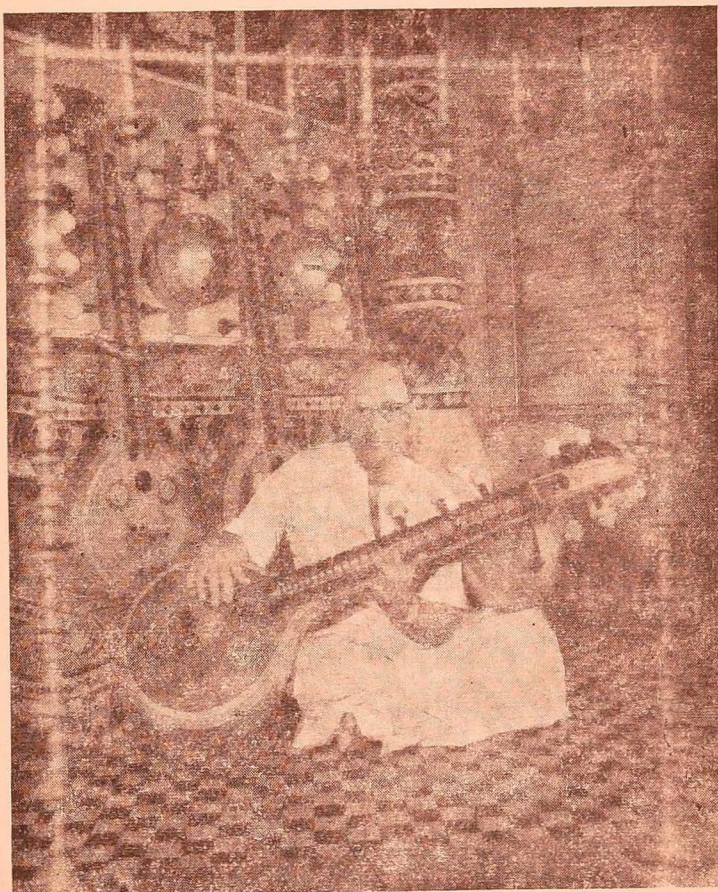
வெளியிடப்பட்ட வருடம்: 1981 (ஆசிரியர் COPYRIGHT : 1979)

TITLE OF BOOK: MAHARAJA SRI SWATI TIRUNAL (IN TAMIL)

NAME OF AUTHOR: SEMMANGUDI R. SRINIVASIER

PUBLISHED BY: “NATIONAL BOOK TRUST OF INDIA”
NEW DELHI - 110 016

RELEASED IN: 1981 (Author's Copyright: 1979)

FROM:

**VEENA-VIDWAN
PADMA BHUSHAN**

DR. S. BALACHANDER
AN "OPEN-LETTER" THROUGH THIS BOOKLET
DATED 16-8-1985 IN 3-PARTS

TO:

**PRESENT & FUTURE
MUSICIANS, MUSICOLOGISTS,
MUSIC-LOVERS, MUSIC-STUDENTS,
EXPERTS IN ALLIED-ARTS,
PRESS & PUBLIC**

TRIGGERED BY

SEMMANGUDI'S BOOK

ON

“SWATI TIRUNAL”

PUBLISHED BY: “NATIONAL BOOK TRUST OF INDIA”, NEW DELHI

THIS BOOKLET...DATED 16-8-1985

BY:

VEENA - VIDWAN

PADMA BHUSHAN

Dr. S. BALACHANDER

TITLED:

எழுதினர் புத்தகத்தை !

கிளப்பினார் பூதத்தை !!

HE WROTE A BOOK...AND...KINDLED THE GENIE!!

CONTAINS 3-PARTS

AS FOLLOWS...

PART 1: “பல்லவி”! PAGE 1 TO 26

குறிப்பிடப்பட்ட
செம்மங்குடியின்
புத்தகத்தை
1983 ஆண்டின்
கடைசியில்தான்
நான்
பார்க்க நேர்ந்தது.

PART 2: “அனுபல்லவி”!!

VARIOUS RELEVANT MATERIALS

GIVEN IN FULL...OR...EXCERPTS

ITEM No.	PAGE No.	C O N T E N T S	REFERENCE- SOURCE
1	27	FROM: குமுதம் (23-9-1982) KUMUDAM Tamil-Weekly-Magazine K.P. SIVANANDAM & K. P. KITTAPPA INTERVIEW	FROM MY Album: 7 Page: 58
2	28	FROM: குமுதம் (30-9-1982) KUMUDAM Tamil-Weekly-Magazine “Bharatha-Natyam-Danseuse” BALASARASWATHI INTERVIEW	Album: 7 Page: 58
3	29	FROM: குமுதம் (7-10-1982) KUMUDAM Tamil-Weekly-Magazine “AUTHORITY ON SWATI TIRUNAL” DR. S. VENKITASUBRAMONIA IYER INTERVIEW	Album: 7 Page: 58
4	30	 MY INTERVIEW FROM: குமுதம் (14-10-1982) KUMUDAM Tamil-Weekly-Magazine	Album: 7 Page: 59
5	33	FROM: குமுதம் (21-10-1982) KUMUDAM Tamil-Weekly-Magazine Musicologist & “Music Academy” Secretary T. S. PARTHASARATHY INTERVIEW	Album: 7 Page: 59
6	34	FROM: குமுதம் (21-10-1982) KUMUDAM Tamil-Weekly-Magazine SUBBUDU INTERVIEW	
7	35	FROM: MADRAS “SWATI TIRUNAL MUSIC-FESTIVAL” SOUVENIR, 1984	
8	36	FROM: குமுதம் (VARIOUS DATES) KUMUDAM Tamil-Weekly-Magazine LETTERS TO THE EDITOR	Album: 7 Page: 58-59
9	38	 MY LETTER TO: (17-6-1983) SRI RAMA VARMA Ex-Maharajah of Travancore	Album: 7 Page: 151

10	40	REPLY FROM (On behalf of) (29-6-1983)
SRI RAMA VARMA
<i>Ex-Maharajah of Travancore</i>	Album: 7
Page: 150
11	41	FROM: THE WEEK (December 11-17, 1983)
<i>Malayala-Manorama Publication</i>
INTERVIEWS OF K. P. SIVANANDAM,
SEMMANGUDI R. SRINIVASA IYER & MINE	Album: 7
Page: 170-171
12	43	FROM: TRIVANDRUM "SRI SWATI TIRUNAL
SANGITA SABHA" SOUVENIR, 1982
<i>From an article by T. S. PARTHASARATHY</i>
<i>Musicologist & "Music Academy" Secretary</i>	
13	44	FROM: THE WEEK (December 11-17, 1983)
<i>Malayala-Manorama Publication</i>
INTERVIEW OF T. S. PARTHASARATHY
<i>Musicologist & "Music Academy" Secretary</i>	Album: 7
Page: 171
14	45	FROM: TRIVANDRUM "SRI SWATI TIRUNAL
SANGITA SABHA" SOUVENIR, 1982
FROM VARIOUS CONTRIBUTED ARTICLES	
15	47	FROM: INDIA TODAY
<i>(April 15, 1983)</i>	Album: 7
Page: 145
16	48	FROM: TRIVANDRUM "SRI SWATI TIRUNAL
SANGITA SABHA" SOUVENIR, 1982
<i>From an article by</i>
DR. V. K. NARAYANA MENON	
17	49	MY LETTER TO: (14-12-1983)
DR. V. K. NARAYANA MENON
<i>Chairman</i>
<i>"Sangeet Natak Akademi", New Delhi</i>	Album: 7
Page: 167
18	51	"MY CHALLENGE!"
என்னுடைய "சவால்!"
<i>Published in குமுதம் (8-12-1983)</i>
KUMUDAM Tamil-Weekly-Magazine	Album: 7
Page: 167
19	53	MY LETTER TO: (10-12-1983)
SRI T. T. VASU
<i>President,</i>
<i>"Music Academy" Madras</i>	Album: 7
Page: 173
20	55	FROM: குமுதம் (15-12-1983)
KUMUDAM Tamil-Weekly-Magazine
LETTERS TO THE EDITOR	Album: 7
Page: 167

-
- 21 56 **"MY FOLLOW-UP STATEMENT"**
Published in குமுதம் (22-12-1983) Album: 7
KUMUDAM Page: 167
Tamil-Weekly-Magazine
-
- 22 57 MY LETTER TO: (12-12-1983)
SRI RAMA VARMA
Ex-Maharajah of Travancore
-
- 23 58 FROM: கல்கி (18-12-1983)
KALKI Tamil-Weekly-Magazine Album: 7
" நீங்கள் கேட்டவை " Question & Answer Page: 173
-
- 24 59 FROM: PREFACE IN
SEMMANGUDI'S BOOK
செம்மங்குடி புத்தகத்தின் முன்னுரையிலிருந்து ...
-
- 25 60 AN OLD-SIGNIFICANT-LETTER (19-7-1964)
Written by: S. VAIDYANATHA AIYAR,
Secretary to Travancore-Maharajah Album: 7
TO: K. P. SIVANANDAM Page: 167
-
- 26 61 MY "OPEN-LETTER" dated 25-12-1983
TO: "MUSIC ACADEMY" President,
Committee-Members & Expert-Committee
Members (Preceded by Full-Statement in Tamil)
-
- 27 68 MY LETTER TO: (31-12-1983)
SRI SEMMANGUDI
SRINIVASA IYER Album: 7
Enclosing my "Open-Letter" Page: 177
-
- 28 69 MY LETTER TO: (31-12-1983)
"NATIONAL BOOK TRUST OF INDIA",
NEW DELHI Album: 7
Enclosing my "Open-Letter" Page: 176
-
- 29 70 MY LETTER TO: (31-12-1983)
DR. V. K. NARAYANA MENON, Chairman
'Sangeet Natak Akademi', New Delhi Album: 7
Enclosing my "Open-Letter" Page: 177
-
- 30 71 MY LETTER TO: (31-12-1983)
SRI RAMA VARMA,
Ex-Maharajah of Travancore, Album: 7
Enclosing my "Open-Letter" Page: 176
-
- 31 72 FROM: "NEWS TODAY" (5-1-1984)
MADRAS-DAILY Album: 8
(English-Evening) Page: 3
-

-
- 32 **73** FROM: “தினமணி-கதிர்” (1-1-1984) Album: 7
DINAMANI-KADIR Page: 177
-
- 33 **74** LETTER TO ME FROM: (12-1-1984) Album: 7
THE EDITOR OF “SRUTI” MAGAZINE Page: 181
-
- 34 **75** LETTER TO ME FROM:
SRI T.S. BALAKRISHNA SASTRIGAL Album: 7
“Music Academy” Expert-Committee-Member Page: 183
-
- 35 **76** SRI T. S. BALAKRISHNA SASTRIGAL’S LETTER
TO: SRI T. T. VASU, President Album: 7
“Music Academy”, Madras Page: 181
-
- 36 **77** MY “SPECIAL-LETTER” dated 1-3-1984
TO: MUSIC ACADEMY Album: 7
EXPERT-COMMITTEE-MEMBERS Page: 181
Enclosing “Annexures”
-
- 37 **85** MY LETTER TO: (16-4-1984)
“NATIONAL BOOK TRUST
OF INDIA” NEW DELHI Album: 7
Page: 185
-
- 38 **91** REPLY TO ME FROM: (29-6-1984)
“NATIONAL BOOK TRUST OF INDIA” Album: 7
NEW DELHI Page: 185
-
- 39 **92** LETTER TO ME FROM: (21-3-1984)
DR. M. SANTAPPA,
Vice-Chancellor, “University of Madras” Album: 7
Page: 181
-
- 40 **93** LETTER TO ME FROM: (27-3-1984)
“Music Academy” Expert-Committee-Member Album: 8
SRI TITTE KRISHNA IYENGAR Page: 5
-
- 41 **94** LETTER TO ME FROM: (20-3-1984)
“MYSORE” DR. G. R. DIGGAVI (Ahmedabad) Album: 8
Page: 5
-
- 42 **95** FROM: “HINDU” Album: 8
(18-5-1984) Page: 3
-

-
- 43 **96** FROM: "INDIAN EXPRESS"
(18-8-1984 & 19-8-1984) Album: 8
Page: 3
-
- 44 **97** TWO-LETTERS TO ME FROM: (15-5-1984 & 27-8-1984) Album: 8
THE EDITOR OF "SRUTI" MAGAZINE Page: 5
-
- 45 **98** FROM: MADRAS
"SWATI TIRUNAL MUSIC-FESTIVAL"
SOUVENIR, 1984
-
- 46 **100** FROM: தினமணி-கதிர் (13-5-1984) Album: 8
DINAMANI-KADIR Page: 2
-
- 47 **101** MY LETTER TO: (25-4-1985) His HOLINESS
JAGADGURU "KANCHI-SRI-KAMAKOTI-PEETAM"
SRI JAYENDRA-SARASWATHI Album: 8
SANKARACHARYA SWAMIGAL Page: 32
-
- 48 **103** MY "QUERY" PUBLISHED IN (30-5-1985)
குமுதம் KUMUDAM ABOUT (DEFUNCT!?)
"SWATI MUSIC-FESTIVAL" Album: 8
IN MADRAS!!!!????!! Page: 35
-
- 49 **104** FROM: SRI T. L. VENKATARAMA IYER'S 'PREFACE'
Contained in the Book "HARIKESANALLUR
MUTHIAH BHAGAVATHAR COMPOSITIONS"
-
- 50 **105** FROM THE BOOK: "சங்கீத கல்பத்ருமம்"
"SANGITA-KALPADRUMAM"
By SRI HARIKESANALLUR MUTHIAH BHAGAVATHAR
(Sri Swati Tirunal Music Academy Publication, Trivandrum)
-
- 51 **107** FROM THE BOOK: "MAHARAJA SRI
SWATI TIRUNAL KRITI MALAI"
(Sri Swati Tirunal Music Academy Publication, Trivandrum)
-
- 52 **108** FROM THE BOOK: "MAHARAJA SRI
SWATI TIRUNAL KRITIS" (Part 1)
(Sri Swati Tirunal Music Academy Publication, Trivandrum)
-
- 53 **109** HEINOUS SACRILEGE WITH A "HEAD-START"!!!
YES...IT ALL STARTED WITH THIS IN 1940
-

-
- 54 **110** **"SWATI-AUTHORITY"**
DR. S. VENKITASUBRAMONIA IYER'S
List of Articles through various Journals...etc.
-
- 55 **111** **HAVE GREAT-COMPOSERS LEFT BEHIND**
"IMMORTAL-VARNAS", (AND OTHER COMPOSITIONS),
ONLY TO BE USURPED BY SPURIOUS "NON-ENTITY"???
-
- 56 **113** வர்ண-ஜாலம் "A":
"MUSICOLOGISTS-CUM-PUBLISHERS",
IN PECUNIARY WANT, FALL EASY PREY,
BECOMING WILLING-CULPRITS TOO!!!
-
- 57 **114** வர்ண-ஜாலம் "B":
GREATEST DAMAGE IS DONE THROUGH
PRINTED-MEDIA, SPREADING HAVOC IN
MUSIC SCHOOLS & COLLEGES...
-
- 58 **116** வர்ண-ஜாலம் "C":
YET ANOTHER SHAMEFUL SAMPLE!
YET ANOTHER DISGRACEFUL EXAMPLE!
-
- 59 **117** வர்ண-ஜாலம் "D": **INDISCREET BLIND OBEYING OF "MUSICAL-**
GANGSTERISM" THROUGH CROOKED PLUNDER UNDER THE
SUN, MUTILATES MANY COMPOSERS' ACTUAL IDENTITY,
VICTIMISING COMPOSITIONS LOSE THEIR AUTHENTICITY!
-
- 60 **118** *FROM: "MUSIC ACADEMY" 1983 SOUVENIR*
Musicologist & "Music Academy" Secretary
T. S. PARTHASARATHY'S ARTICLE ON
"Margadarisi SESHAYYANGAR"
-
- 61 **120** *FROM THE BOOK: (1983 Publication)*
"Margadarisi SESHAYYANGAR KEERTHANAIGAL"
Published by: "Tanjore Maharaja Serfoji's
SARASWATI MAHAL LIBRARY" THANJAVUR
-
- 62 **121** **SWATI-AUTHORITY'S**
"SWAN-SONG" !!!
-
- 63 **122** *FROM: "SHANMUKHA" Magazine (July 1984)*
From an article by T. S. PARTHASARATHY
Musicologist & "Music Academy" Secretary
VOLUME X
NUMBER 3
-
- 64 **123** *FROM THE BOOK: "SWATI TIRUNAL AND HIS MUSIC"*
(in English) By: "Swati-Authority"
DR. S. VENKITASUBRAMONIA IYER
(Printed & Published in Trivandrum)
-

PART: 3 “சரணம்”!!!

Page 137 “ALL-INDIA-TEAM” OF
CENTURY-MAKERS!!!

Page 139 *LEST NONE OF YOU FORGET!*
“A VITAL DECLARATION”...
BEFORE WINDING-UP THIS BOOKLET

Page 141 “COUNT-DOWN”!!!

எழுதினார் புத்தகத்தை!

கிளப்பினார் மூதத்தை!!

HE WROTE A BOOK...AND...KINDLED THE GENIE!!

PART : 1 “பல்லவி”!

குறிப்பிடப்பட்ட செம்மங்குடியின் புத்தகத்தை 1983 ஆண்டின் கடைசியில்தான் நான் பார்க்க நேர்ந்தது. இப்புத்தகத்தின் சில பகுதிகளைப் படித்தவுடன் அடங்கமாட்டாமல் குமுறி எழுந்தேன். “குமுதம்” வாரப் பத்திரிகை மூலம், வெளிப்படையாகச் சவால் விட்டேன். பின்பு தாமதியாமல், என்னுடைய கருத்துக்களை சென்னை “மியூசிக் அகாடமி”யின் தலைவருக்கும், முக்கியமாக நிபுணர்கள் குழுவின் அங்கத்தினர்களுக்கும் (EXPERTS-COMMITTEE MEMBERS) தெரியப்படுத்தினேன். ஒரு பகிரங்கக் கடிதமாகவே 25-12-1983 தேதியிட்டு சமர்ப்பித்தேன். இந்த **OPEN-LETTER** ரின் நகல்களை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பலருக்கு மட்டுமின்றி பத்திரிகையாளர்களுக்கும் உடன் அனுப்பி வைத்தேன். நான் இவ்விதம் அகாடமிக்குத் தெரிவித்த காரணம் பின்வருமாறு:-

சில வருடங்களுக்கு முன்பு “மியூசிக் அகாடமி”யால் பட்டமளித்து கௌரவிக்கப்பட்ட ஒரு வித்வான், அதே சமயத்தில், அகாடெமியால் வெளியிடப்பட்ட விழா மலரில், ஏற்கெனவே இருக்கும் சில ராகங்களைத் தமது

புதிய-படைப்பு என்று சொந்தம் கொண்டாடினார்! அவர் அவ்விதம் செய்தது தவறு என்று “அகாடெமி”யினருக்கு நான் கடிதம் மூலமாக, ஏனைய ருசுக்களுடன், சுட்டிக் காட்டினேன். மேலும் “மியூசிக் அகாடெமி”யே உடனே “EXPERTS - COMMITTEE” யைக் கூட்டி, பாரபட்சமின்றி ஆராய்ந்து, அவ்விஷயமாக முடிவெடுக்கலாம் என்று யோசனை கூறினேன். அவ்விதமே செய்தார்கள். கூட்டம் கூட்டி ஓர் மனதான முடிவையும் எடுத்தார்கள். “ராக-சர்ச்சை” விஷயமாக நான் குறிப்பிட்டதை “சரி” என்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். அதே போல, இப்போது இந்த ஸ்வாதித்திருநாள் விஷயத்திலும், செம்மங்குடி ஸ்ரீநிவாசய்யர் புத்தகத்தை நன்கு பரிசீலனை செய்து, அலசி ஆராய்ந்து, சரியா-தவறு-உண்மையா-பொய்யா-மிகையா என்றெல்லாம் “EXPERTS COMMITTEE” கூட்டம் கூட்டி, விருப்பு வெருப் பின்றி விவாதித்து, ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். என் முறையீட்டைப் படித்த “EXPERTS - COMMITTEE”

அங்கத்தினர் சிலரும் அகாடெமியிடம் இவ் விதமே கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

ஆனால்....

ஓராண்டுக்குமேல் ஆகியும், இதுவிஷயமாக “EXPERTS - COMMITTEE” கூட்டத்தை மியூசிக் அகாடெமி நிர்வாகிகள் கூட்டவில்லை. அது மட்டுமின்றி, 1984-ஆம் ஆண்டுக் கடைசியில் நடைபெற்ற வருடாந்தர விழாவிலாவது இது பற்றிய விவாதத்தை நடத்தியிருக்கலாம். ஆனால் இவ்விஷயம் “AGENDA”வில் இடம் பெற விடாமல் நிர்வாகிகள் இருட்டடிப்பு செய்து விட்டார்கள்.

அகாடெமியின் தற்போதைய தலைவர் டி.டி. வாசு என் பள்ளித் தோழன். நான் மிகவும் நேசிக்கும் நண்பன். இன்றும் கூட நான் வாசு விடம் காட்டும் அன்பு மாறவில்லை. சமீபத்தில் தான் பதவி ஏற்றிருக்கிறார். இவ்விஷயத்தில் தனிப்பட்ட முறையில் வாசுவை நான் குறை கூறமாட்டேன். இளம் வயதினராக இருப்பதால், கமிட்டியில் ஏற்கனவே உள்ள முதியவர்கள், பல வருடங்களாக பணியாற்றும் அங்கத்தினர்கள், என்ன சொல்லுவார்கள் என்ற தர்மசங்கடமான நிலமையில் வாசு எதுவும் செய்ய முடியாமல் இருக்க ஞாய மிருக்கிறது. அகாடெமி கூட்டம் கூட்டாத நிஜக் காரணம் யாவருக்கும் தெரிந்ததே! இப்பத்தகத்தின் ஆசிரியரே அகாடெமியின் உப-தலைவர்களில் ஒருவராக அமர்ந்திருக்கிறார். ராகங்கள்-சர்ச்சையின்போது மாட்டிக் கொண்டது வேறு ஒரு ஆசாமி. இப்போது, இப்புத்தக விஷயத்தில், ஸ்வாதித்திருநாள்-சர்ச்சையில் மாட்டிக் கொண்டிருக்கும் ஆசாமியோ இவரே! எனவே, செல்வாக்குள்ள சிலரைக் காப்பாற்றுவதற்காக, உண்மை அம்பலமாகிவிடாமலிருக்க, சாயம் வெளுத்துவிடாமல் பாதுகாக்க, அகாடெமி இந்த விஷயத்தில் ‘கப்சிப்’ பெற்று மௌனம் சாதிக்கவேண்டியிருக்கிறது, பாவம்! இப்புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கும் விஷயங்களும் வர்ணனைகளும் அவ்வளவு உண்மையாக இருந்தால், ஸ்வாதித்திருநாள் யாராலும் அசைக்க முடியாத ஒரு ‘வாக்கேயகாரராக’ இருந்தால், ஆசிரியர் எதற்கு பயப்பட வேண்டும், யாருக்காக பயப்படவேண்டும்? கூட்டம் கூட்ட வேண்டியதுதானே? இச்சமயத்தில் வாக்கேயகாரர் என்றால் என்ன என்பதை விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

“வாக்கேயகாரர்”

‘வாக்கேயகாரர்’ என்றால் யார்?

எவரொருவர், தனக்கு புலமை வாய்ந்த மொழியில் (மொழிகளில்), பாடல்கள் கவனம் செய்து, அப்பாடல்களுக்கு அவரே தேர்ந்தெடுத்த ‘ராகதாளங்’கள் அமைத்து, வர்ணமெட்டு என்று சொல்லப்பெறும் ‘ஸ்வர-லய’த் துடன் பாடி வழங்குகிறாரோ, அவர்தான் ‘வாக்கேயகாரர்’ எனப்போற்றிப் புகழப்படுகிறார். ஒரு நபரின், ஒரே நபரின், சொந்த மூளையே பாடல்களின் முழு உற்பத்திக்கும், பரிபூரண உருவாக்கத்திற்கும், செயல்படுகிறது. எந்தவித இரவலுக்கும் அங்கு இடம் கிடையாது. மற்றவருக்கும் அதில் பங்கு கிடையாது.

இந்தவிதத்தில், ஸ்வாதித்திருநாள் உண்மையான ‘வாக்கேயகாரரார்’ என்று சங்கீத-மும் மூர்த்திகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, அவர்களுக்கு சமானமானவர் ஸ்வாதித்திருநாள் அல்லவே அல்லர் எனத் தெரிகிறது.

ஏனைய மற்ற வாக்கேயகாரர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள், இருக்கிறார்கள். ஆனால், இப்புத்தகத்தில் மும்மூர்த்திகளையே திரும்பத்திரும்ப ஒப்பிட்டு குறிப்பிட்டிருப்பதால், நானும் மும்மூர்த்திகளைப் பற்றி மட்டும் இங்கு சொல்கிறேன்.

அகாடெமி விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருட்டடிப்பு செய்துவிட்ட காரணத்தால், உண்மையை உலகிற்கு வெளிப்படுத்த வேண்டியது என்னுடைய கடமையாகிறது. எனவே, அபத்தக் களஞ்சியமான ஸ்வாதித்திருநாள் பற்றிய அப்புத்தகத்தில், ஆசிரியர் செம்மங்குடி அளித்துள்ள ஒருசில முக்கியமான பகுதிகளை மட்டும் அப்படியே “VERBATIM” ஆக உங்களுக்கு கீழே அளிக்கிறேன். என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில் இந்த ஸ்வாதித்திருநாள் விஷயம் ஒரு பெரிய கேலிக்கூத்தாக ஆகிவிட்டது. ஆமாம். IT HAS BECOME A LAUGHING MATTER! A BIG-JOKE! ஆகையால் கொஞ்சம் நகைச்சுவை ததும்பவே, SATIRICAL லாகவே கூறுகிறேன். கேளுங்கள்...

இடையில் ஒரு சங்கீத ‘கிசுகிசு’!!

சமீபத்தில் திருவாரூரில் “சங்கீத மும்மூர்த்திகள் ஜெயந்தி விழா” மிக விமரிசையாக,

‘ஜே ஜே’ வென்று கொண்டாடப்பட்டது. இதன் உட்காரணம் என்ன தெரியுமா? ஸ்வாதித் திருநாளுக்குப் போட்டியாக, அவரை மட்டம் தட்ட, வித்வான்களே சூழ்ச்சி செய்து, இவ்விழாவை நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொன்னதாக யாருக்கும் சொல்ல வேண்டாம்! நிற்க. இவ்விஷயத்திற்கு மீண்டும் பிறகு வருகிறேன்!

இப்புத்தகத்தின் முன்னுரையில் ஆசிரியர் எப்படி ஸ்வாதித்திருநாளின் ‘பெருமை’யைப் பாடியிருக்கிறார் பாருங்கள்:-

‘ஸ்ரீ ஸ்வாதித் திருநாள் மகாராஜாவோ சங்கீதத் திரிமூர்த்திகளுக்கு இணையாக, அவர்களோடு இணைத்துப் பேசப்படுவதாக இசைப்பணி புரிந்தவர். அவர் பெயர் சொல்ல நானாறுக்கும் மேற்பட்ட இசைப்பாடல்கள் போட்டி போடுகின்றன.’

ஐயா செம்மங்குடியாரே! இணையாக என்று புத்தகத்தின் தொடக்கத்திலேயே பூர்வபீடிகை போடுகிறீர்?? உங்களைப் போன்றோரின் பிதற்றல் களையே சாட்சியாக வைத்துக்கொண்டு, சங்கீத - மும்மூர்த்திகளின் கால் தூசிக்குக்கூட ஸ்வாதித் திருநாள் சமானமாகமாட்டார் என்பதை ருசப்படுத்தவே இந்த BOOKLETஐ நான் எழுத நீங்களே காரணமாகின்றீர்!!! 400-மேல் “போட்டி போடுகின்றன” என்று சொல்லி, அவரை “விரட்டியடிக்க” நீரே வழி செய்து விட்டீர்!!! THANK YOU !!!

23-24 பக்கங்களில் என்ன கூறுகிறார் என்று பார்ப்போமா?

“அந்த நாதோபாசகர்களின் (சங்கீத மும்மூர்த்திகளின்) அடியொற்றி ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் மகாராஜா கர்நாடக இசையின் அடிமுடி காண முயன்று அதில் பெரும் வெற்றி கண்டிருக்கிறார். அது மட்டுமின்றித் தமக்கென்று ஒரு தனியிடமும் தேடிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஆம். ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் மகாராஜா ஹிந்துஸ்தானி இசையிலும் சிறந்த புலமை பெற்றவர்...பாரத நாட்டின் இருவகை இசைகளையும் கற்றுத் தேர்ந்து இணைத்து, இந்திய இசைக்கே இவர் மூலம்

பெருமை சேர்க்கவும் பயன்பட்டிருக்கின்றன...இரண்டு வகை இசைகளின் ஒருமைப்பாட்டையும் எடுத்துக் காட்டி, இருந்த இடத்தில் இருந்து கொண்டே, இந்தியா ஒன்று என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்தி இருக்கிறார்.”

ஆஹா!! பாரதநாடு பல சமஸ்தானங்களாகவும், சிற்றரசுகளாகவும், ஜமீன்களாகவும் இருந்த அந்தக் காலத்திலேயே, திருவாங்கூர் சமஸ்தான மகாராஜா தேசிய ஒருமைப்பாட்டில் அதாவது (“NATIONAL-INTEGRATION” னில்), பல தலைமுறைகளுக்கு முன்பே, தீர்க்கதரிசனத் தோடு காட்டிய அக்கறையை, ஆசிரியர் இவ்வாறு விளக்குவதை யாரும் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள்! ஏனென்றால், தேசிய ஒருமைப்பாடு (NATIONAL-INTEGRATION) என்று ஆங்காங்கே எழுதினால்தான் “நேஷனல் புக் டிரஸ்டு” NATIONAL BOOK TRUST க்காரர்கள் இப்புத்தகத்தை வெளியிடுவார்கள்.

இதே பல்லவியை 117-118, 137-138 பக்கங்களில் மீண்டும் பாடுகிறார்!!

“இவரது இந்த இசைவளம் தஞ்சாவூரை மட்டும் திருவிதாங்கூருக்குக் கொண்டு வரவில்லை; முழு பாரதத்தை யுமே திருவிதாங்கூருக்குக் கொண்டு வந்து நிறுத்தியது...இசையால் இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டுக்கு வழிகோலிய முதற் பெருமை ஸ்ரீ மகாராஜாவுக்கே உரியது.” (பக்கம் 117-118)

“இயல்பாகவே இசைத்துறையில் ஆர்வம் கொண்ட மகாராஜா, அவர்களுக்கு (சங்கீத மும்மூர்த்திகளுக்கு) சரிநிகர் சமானமாகத் திகழ வேண்டும் என்று கொண்ட ஆசையும் தவறு இல்லை. கிடைத்த வாய்ப்பைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அவர் இசை பற்றிய பல துறைகளிலும் வல்லுநர் ஆனார். இலக்கிய-இசை உலகில் தொடராத துறையில்லை என்று கூறமுளவுக்கு அவர் பணியாற்றினார்.

வடக்கு தெற்கு என்ற பேதம் ஒழித்து, ஹிந்துஸ்தானி மொழியில் தேர்ந்து, பக்தியும் இசைப்புலமையும் குழைந்த ‘பஜன்’கள் படைத்து, அந்தக் காலத்தி

லேயே இந்திய ஒருமைப்பாட்டுக்கு அடி கோலிய முதற் பெருமை மகாராஜா வையே சாரும். ஹிந்துஸ்தானி இசை தென்னகத்தில் வேர்விட வழிசெய்த பெருமையும் அவரையே சாரும்”.

(பக்கம் 137-138.)

வாசகரே! நிதானமாக... பதட்டப்படாமல் ... யோசித்துப்பாருங்கள்!

தியாகப் பிரம்மத்திற்கு “NATIONAL-INTEGRATION” பற்றி எள்ளளவாவது கவலை இருந்ததா? அவர் தெருத் தெருவாகப் பாடிக்கொண்டு, உஞ்சலிருத்தி எடுத்துக்கொண்டு, TIMEஐ WASTE அல்லவா செய்து கொண்டிருந்தார்??? சியாமா சாஸ்திரியும் தன் இல்லத்தில் ஒரு தர்பார் அமைத்து, இந்தியில் தூள் கிளப்பியிருக்க வேண்டாமோ? “பஹுத் அச்சா!”, “வஹ்ரேவா!” என்று சொல்லத் தெரியாதவர் ஒரு இந்தியராக முடியுமா? நல்லவேளை, முத்துசுவாமி தீக்ஷிதர் காசிக்குப் போய் வந்ததால் தப்பித்துக்கொண்டார்!

அடுத்ததாக, 134-135 பக்கங்களில் கவனிப்போம். இந்துஸ்தானி இசையில் ஸ்வாதித் திருநாள் படைத்ததாக ஆசிரியர் அடுக்கும் பட்டியலைப் பாருங்கள்:-

“இது மட்டுமின்றி மகாராஜா ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதத்தில் துருபதம், கயால், நும்ரி, டப்பா, கஜல் போன்றவற்றையும் ஆழ்ந்த புலமையோடு கையாண்டிருக்கிறார், தமது ஹிந்துஸ்தானிப் படைப்புகளிலே”.

SHAME ON YOU,

சங்கீத - மும்மூர்த்திகளே !!!

ஏன் “DHRUPAD” பாடவில்லை?
ஏன் “KHAYAL” கொட்டவில்லை?
ஏன் “THUMRI” இசைக்கவில்லை?
ஏன் “TAPPA” க்களால் திணற அடிக்கவில்லை?
ஏன் “GHAZAL” அளித்து மயக்கவில்லை?
ATLEAST, ஒரு “BHajan” ஆவது பாடியிருக்கலாமே!!

இப்படி எதுவுமே அளிக்காத மூவருக்கு திருவாருரில் ஜெயந்தி விழாவா?

ஸ்வாதி உங்கள் மூவரையும் விழுங்கி ஏப் பமே விட்டுவிட்டார்!!! இல்லாவிட்டால், ஆதாரபூர்வமான தகவல்களின் அடிப்படையிலும், தம் இசைப்புலமையின் துணையாலும், 117-வது பக்கத்தில் ஆசிரியர் ஸ்வாதியைப் பற்றி இவ்வாறு கூறியிருப்பாரா?

“...மூவரையும் தம்முள் அடக்கிக்கொண்டு நான்காமவராக நின்றார். உள்புகுந்து நோக்கினால், மூவரையும் ஒருவராக்கித் தாம் ஒருவராக நின்றார்”.

எப்படி இந்த வர்ணனை? யாருக்கய்யா தோன்றும் இப்படிப்பட்ட கற்பனை? இப்படி ஒருவராக நின்றவருக்கு, சென்ற வருடம், சென்னை மயிலாப்பூரில் உள்ள ‘பவன’த்தில், விழாவெடுத்துக் கொண்டாடினார்கள்; ‘ஸ்வாதி-திலகம்’ என்ற பட்டம் வழங்கினார்கள்; இரண்டாயிரம்-மூவாயிரம் என்று பணமுடிப்பு கொடுத்தார்கள்; (லட்சம் லட்சமாகச் செலவழித்த இந்த விஷயத்தில், இரண்டாயிரம் மூவாயிரம் என்பது சுண்டைக் காய்தானே!); வீராவேசம் பேசினார்கள்; ராஜமுரசு கொட்டினார்கள்; அந்த ஒருவரின் “BOOST” செய்யப்பட்ட “IMAGE”ஐக் காப்பாற்றவே, ஒரு சிலர் கஜானாலிலிருந்து பணத்தை வாரி இறைத்து, அந்த “PROPAGANDA” விழாவை நடத்தினார்கள் என்று யார் கூறினாலும் நம்பாதீர்கள்! அதுசரி... இந்த வருஷம் பேச்சு மூச்சையே காணோமே? மற்ற “வாக்கேயகாரர்களுக்கும்” விழா கொண்டாடுவோம் என்றார்களே? அப்படிக் கூறினால் ஸ்வாதி “வாக்கேயகாரர்” ஆகிவிடுவாரா??? இந்த வருஷம் அசலுக்கே மோசமோ???

இதற்குப் போட்டியாக அல்லவோ திருவாருரில் மும்மூர்த்திகள் ஜெயந்தி விழா நடந்திருக்கிறது? இதில் ஏதோ மாயம், மர்மம் இருக்கிறது! ஸ்வாதிக்கு ஒரு திக்கிலிருந்து ஆதரவு கிடைத்ததற்கு மாறாக, சங்கீத மும்மூர்த்திகள் சம்பந்தப்பட்ட நிதிக்கு, தெய்வீகத்தை மட்டுமே பரப்பும் எளிய துறவிகளின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, உலகின் எட்டு திக்குகளிலிருந்தும், இன்று நன்கொடை வந்து குவிந்து கொண்டிருக்கிறதாமே? இதை யார் ஸார் நம்ப முடியும்? ஒரு ஆராய்ச்சிப்படி இப்படி இருக்கலாமா என்று தோன்றவில்லையா? ஏற்கெனவே,

பல வருடங்களாகவே, அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலிருந்தே, சங்கீத மும்மூர்த்திகளான தியாகய்யரும், சியாமா சாஸ்திரிகளும், முத்துசாமி தீக்ஷிதரும், உலகம் முழுவதும் பல நாடுகளில் தங்களுடைய “PUBLICITY” காகவும், “PROPAGANDA” க்காகவும், பல ஏஜண்டுகளை பணம் கொடுத்து நியமனம் செய்திருக்கலாமே? அந்த ஏஜண்டுகளின் முயற்சியின் காரணமாகவே இப்போது நிதி வந்து குவியலாமே?

இது எப்படியோ இருந்துவிட்டு போகட்டும்! நடைபெற்ற திருவாரூர் ‘சங்கீத மும்மூர்த்திகள் ஜயந்தி விழா’வில், நிகழ்ச்சி நிரலில் குறிப்பிடப்பட்ட ஒரு முதிய வித்வான், தான் வந்து விழாவில் பாட இயலவில்லை என்ற திடீர் தகவலை, நிர்வாகிகளுக்கு தொலைபேசி மூலம் தெரிவித்தாராம். அந்த நிர்வாகிகள் மறுக்ஷணமே என்னிடம் தொலைபேசிமூலம் தொடர்பு கொண்டு, (பரவலாக பிரசுரிக்கப்பட்டு நாடு பூராவும், WORLD-WIDE ஆகக்கூட அறிவித்திருந்த நிகழ்ச்சிகள் பட்டியலில், என்னுடைய வீணைக்கச்சேரி முதலில் சேர்க்கப்படவில்லையென்றாலும்), நான் உடனே புறப்பட்டு திருவாரூருக்கு வரவேண்டுமென்றும், அம்முதிய வருக்குப் பதிலாக, அவருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட அதே நேரத்தில், என் வீணைக்கச்சேரியை நான் நடத்தித் தரவேண்டுமென்றும் மிக்க அன்போடும் மரியாதையோடும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். சங்கீத மும்மூர்த்திகளே அவ்விதம் எனக்கு அன்புக் கட்டளையிடுகிறார்களென எண்ணி மதித்து, நானும் அவ்விதமே சென்று விழாவில் பங்கு கொண்டு புண்ணியத்தை அடைந்தேனே தவிர, அங்கு எனக்கு எந்தவித பணமுடிப்பும் கொடுக்கப்படவில்லையென்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்! ATLEAST ஒரு “TITLE” ஆவது கொடுத்திருக்கக்கூடாதா? அடுத்த வருடத்திலிருந்தாவது, ‘மும்மூர்த்தி-திலகம்’ என்ற பட்டத்தை எனக்கு மட்டுமல்ல, பங்கு பெரும் எல்லா வித்வான்களுக்கும்மட்டுமல்ல, விழாக் கச்சேரிகளை கேட்கவரும் ஒவ்வொரு ரசிகருக்கும் அளிக்க வேண்டுமென்று இப்போதே எல்லோர் சார்பிலும் APPLICATION போடுகிறேன்!!

பக்கம் 72க்கு வாருங்கள்:

“நாதத்தைப் பிரம்மமாக வழிபட்டு இசைத்துறையிலே மும்மூர்த்திகள் என்று போற்றப்படும் அளவுக்குப் புகழ்

சுட்டிய ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸ்வாமிகளும், ஸ்ரீ முத்துசுவாமி தீக்ஷிதரும், ஸ்ரீ சியாமா சாஸ்திரிகளும் சோழநாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். வயதினால் வேறுபட்டாலும், அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலே வாழ்ந்த பெருமை ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் மகாராஜவுக்கு உண்டு. அவர்களைப் போலவே, இசை இலக்கியத்திலே ஈடுபாடு கொண்டிருந்தவர். ஆகையால், திருவிதாங்கூரை இசைத்துறையில் தஞ்சைக்கு இணையாக உயர்த்த முயன்று வெற்றியும் கண்டார்.”

ஐயா ஆசிரியரே! ‘உயர்த்த முயன்றார்’ என்று வேண்டுமானால் சொல்லிவிட்டு நிறுத்தியிருக்கலாம். ‘வெற்றியும் கண்டார்’ என்று சேர்த்து மார்தட்டி முடித்திருப்பதை ஒரு முட்டாள்கூட ஒப்புக்கொள்ளமாட்டான்.

பக்கம் 118:—

“கீர்த்தனங்கள்”

“ஸ்ரீ ஸ்வாதித் திருநாள் மகாராஜாவின் சங்கீதக் கிருதிகள், நவராத்திரி கீர்த்தனங்கள், ..மத்யமகால கீர்த்தனங்கள், என்று விரிபவை. பல்வேறு ராகங்களில் நானூறுக்கும் மேலாக அவர் படைப்புகள் கிடைக்கின்றன.”

அம்மாயிதோ! இந்த செம்மங்குடியின் வர்ணனை சொற்களை யாராலும் மிஞ்ச முடியாது! அவருக்கென்று வார்த்தைகள் எங்கிருந்துதான் உதிக்கின்றனவோ!! ஆஹா... ஸ்வாதியின் படைப்புகள் “விரிபவை”யாம்!! விரிந்துகொண்டே போகுமாம்!! அவ்விதம் விரிந்தால்தானே 400க்கும் மேலாக போய்க் கொண்டேயிருக்க முடியும்!!! இங்கு “விரிபவை” என்ற சொல்! ஸ்வாதியின் படைப்புகள் “வளரும்”, “பெருகும்”, என்றும் வர்ணிக்கிறார்!! இதைப்பற்றி பிறகு கூறுகிறேன். இங்கு கடைசி வார்த்தையை கவனியுங்கள். “கிடைக்கின்றன”!! ஏன் ஐயா கிடைக்காது? அவ்வப்போது தயார் செய்து வைத்த இடம்தான் தெரியுமே! அங்கே தேடினால் “கிடைக்கின்றது”!!!

பஜன்...பஜன்...பஜன்... என்று திரும்பத் திரும்ப குறிப்பிடப்பட்டு, ஜால்ரா அடிக்கும் சத்தம் காதை பிளக்கிறது பல பக்கங்களில், இந்த புத்தகத்தில்!!

134வது பக்கத்தில் ஆசிரியர் கூறுகிறார்:-

“துளசிதாசரின் தாஸ பாவம், சூரதாசரின் சக்ய பாவம், மீராபாயின் மாதூர்ய பாவம், எல்லாம் இணைந்த மகாராஜாவின் பஜன்கள் எளிய சொற்களில் சிறந்த கருத்துக்களைப் பாமரனும் சுவைக்கும் வண்ணம் அமைந்திருக்கின்றன. அந்தந்த பஜன்களுக்கு ஏற்ற ராக தாளங்களை அவரே குறித்திருக்கிறார்.”

இந்த ‘பஜன்’களைப் பற்றிய உண்மை வண்டவாளங்களை தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால், பம்பாய் ஷண்முகாநந்த சபா வெளியிடும் ‘ஷண்முகா’ என்ற பத்திரிகையின் OCTOBER 1982, (VOLUME VIII, NUMBER: 4) இதழில்:-

“MAHARAJA SWATI TIRUNAL”

HIS CONTRIBUTION TO HINDUSTANI MUSIC

என்ற தலைப்பில் PROF. K. G. GINDE என்பவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ள கட்டுரையின் ஒரு பகுதியை படித்தாலே போதுமானது!!

இதோ...அதைப் படியுங்கள்:-

Swati Tirunal was born in such conducive climate of the golden era to become a royal-composer encompassing the whole Indian musical scene.

It is said that Purandaradas composed besides numerous Devarnamas, bhajans in Hindi in Hindustani ragas. His stay in Maharashtra had influenced him into this form. After him it was only Swati Tirunal who composed Hindustani compositions. It may be noted that Dikshitar whose stay at Benares had influenced him to introduce the Dhrupad style

and adopt the Hindustani ragas in his kritis, however, confined himself to and enriched only the Karnatak system. Swati Tirunal, his contemporary, went a step further and contributed to the northern system too.

A “NATIONAL” COMPOSER:

Languages attracted him much. He mastered as many as 9 languages— Sanskrit, Malayalam, Kannada, Marathi, Hindi, Urdu, Persian, French and English.....

Swati Tirunal invited to his court many leading artistes from all over the country and patronised them for the development of fine arts including painting and sculpture. Himself being a versatile artiste he maintained a very amiable communication and rapport with them. These ‘court gems’ not only decorated the Durbar but also embellished the royal ‘creations.’.....

Most significantly his contribution to the Hindustani varieties such as Dhrupad, Khayal, Thumri, Tappa and Bhajans and even a Raga-mala (about 37 of them have come to light, how many lie in obscurity one does not know), raised him to the status of a national composer.....

He had himself given Raga names of the Hindustani system. However, authentic vocal interpretations or their notations, as may have been composed and actually rendered by the Maharaja himself, have not been preserved. Whatever renderings of these Hindustani compositions were popularised have subsequently been set to Karnatic Ragas and Talas by top-ranking exponents of Karnatic Music, like the late Shri Muthiah Bhagawathar and Sangeeta Kalanidhi Semmangudi Srinivasa Iyer. This no doubt was a laudable approach, but all the same, it was as if a Karnatic Kriti or Keertana being set to Hindustani Raga and sung in Hindustani style. It sounded rather funny to hear a Hindustani composition set to Karnatic Raga and Tala and rendered in Karnatic style and vice versa. If however the Hindustani compositions of Maharaja Swati Thirunal were rendered in the Hindustani style, they would be more appropriate and better appreciated with their aesthetic fervour.

PLEASANT REVELATION :

It was with this sole intention that Dr. B.V. Keskar, the then Minister for Information and Broadcasting pioneered the cause of popularising these Hindustani Compositions of the Maharaja in their true perspective and requested Dr. S. N. Ratanjankar (the writer's guru) to undertake this project. And these (36 in number) were composed in Hindustani Ragas and Talas, as mentioned in the original by Dr. Ratanjankar as far back as 1957 and were even presented in the National Programmes of the All India Radio during later years by renowned artistes. But that was the end of it. They were almost forgotten.

However, this matter was taken up a decade later by the Chairman of Shree Swati Thirunal Sangeetha Sabha Committee, Trivandrum, Shri S. Vaidyanatha Iyer, who constituted a Sub-Committee to go into the matter. It was rather a surprise for the Committee members to know that already 36 compositions had been set to notation in the Hindustani Ragas and Talas by Dr. Ratanjankar, when told by the author who even showed the manuscripts of these compositions. The Committee approached Dr. Ratanjankar for his formal consent to get these Hindustani compositions published. Finally, the book entitled "Maharaja Shree Swati Tirunal's Hindustani Compositions with Swara Notations" was brought out with 37 compositions by the said Committee in the year 1972. This book consists of the 36 compositions set to notation by Dr. Ratanjankar, 5 of which have alternative versions set to notation by Pandit Jitendra Abhisheki and the 37th composition set to notation by the author and Shri Tiruchi Swaminatha Iyer.

Besides publication of this book, the Committee has also got recorded on the Magnetic Tape, the 36 compositions set to notation by Dr. Ratanjankar and rendered by the author for the benefit of the genuinely interested. These tapes will definitely help students to learn these compositions with correct intonations.

"....."

“ஜால்ரா” தட்டி, கோஷம் போடும் கூட்டம், எழுப்பும் கூப்பாடை கவனித்தீர்களா?

யார் யார் செய்ததாகயிருந்தால் யாருக் கென்ன? எல்லாமே ஸ்வாதிக்கு “ஸ்வாஹா”!! கையில் இவ்விதம் எது கிடைத்தாலும், புத்தக ரூபமாக உடனே வெளியிட்டு பரவிவிட வேண்டும்!! இது ஒன்றுதான் ஒரே கொள்கை!!!

மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். இவ்விதம்... பஜன்... பஜன்... பஜன்... என்று ஜால்ரா அடித்து, சத்தத்தை எழுப்பி, அகில இந்திய ரீதியில், புத்தக வடிவில், “பஜன்” களை பரவவிட்டு, எப்படியாவது எதை சாதிக் கப்பார்க்கிறார்கள்??? சங்கீத மும்மூர்த்திகளுக்குக் கிடைக்காத ஒரு ஸ்தானத்தை, எப்படியாவது ஸ்வாதி திருநாளுக்கு ஏற்படுத்தி, நிலை நாட்டி, அவரை வட-இந்திய சங்கீத வட்டா ரங்களிலும், ஸ்தாபனங்களிலும், இசைக்-கல் லூரிகளிலும், சிம்மாஸனத்தோடு (ஒரு கையில் வாளுடனும், மறுகையில் ஷர்பத்....SORRY!! ...“ஸ்வரபத்” துடனும்) உட்காரவைத்துவிட வேண்டும். அப்படித்தானே?? அதாவது..... இங்கே ஸ்வாதித்திருநாளை சங்கீத மும்மூர்த்தி களுடன் சரிசமமாக தொங்கவிட்டது போல், அங்கே...சூர்தாஸ், துளசிதாஸ், கபீர்தாஸ், மீராபாய், துகாராம், த்யானேஸ்வர், போன் றேருடன் ஸ்வாதித்திருநாளையும் எப்படியாவது மாட்டித் தொங்கவிடவேண்டும், என்று சம்பந்தப்பட்டோர் திட்டமிட்டதாக நீங்கள் யாரேனும் நினைத்தால், அதற்கு நான் ஜவாப் தாரி அல்ல! அவ்விதம் சாதித்துவிட்டால், என்ன ருசவாகும்? சங்கீத மும்மூர்த்திகளின் புகழ், AFTER ALL, சாதாரண, ONLY “SOUTH” வரையில்தான். ஸ்வாதித்திருநாள் ஒருவரே முழு “ALL-INDIA” புகழுக்குத் தகுதியுடையவ ராவா, என்பதுதானே பேராசையே பேய் போல் தலைவிரித்து உருவெடுத்து வந்த மாபெரும் சதித்திட்டம், “THE GRAND MASTER-PLAN”??? என்றும் என்னை யாரும் கேட்காதீர்கள்!

இதுமட்டுமா... என்று பதில் கூறுவதுபோல் 84வது பக்கத்தில் ஆசிரியர் கூறுகிறார்:-

“இங்கிலீஷ் இசைப் பயிற்சிக்காக ஓர் ஆங்கிலோ - இந்தியர் நியமிக்கப்பட்டிருந்ததாகவும், பல இசைக்கருவிகள் வாங்கப்பட்டிருந்ததாகவும் கூடத் தெரிகிறது.”

சரி...சரி...சரி... ஆனேவிடுங்கள்! நன்றாக புரிந்துவிட்டது!

“TRAVANCORE-SYMPHONY”!.....“CALICUT-CONCERTO”!!!...“ONAM THROUGH ORCHESTRA”!!!.....என்றெல்லாம் NOTATIONனுடன் அச்சடித்து, ஸ்வாதித்திருநாளே இயற்றிய மேல்நாட்டு சங்கீதம் என்று உலகம் பூராவும் பரவச் செய்யலாமே! அதையும் சாதித்து நிலைநாட்டிவிட்டால், SWATI TIRUNAL ALONE BECOMES “INTERNATIONAL”!!! AND PITIABLE POOR “TRINITY” சங்கீத மும்மூர்த்திகள், இருந்த இடத்திலேயே இருப்பார்கள். “SOUTH” மட்டுமே கதி என அவர்கள் இருக்கவேண்டியதுதான். ராஜபரம்பரையில் பிறக்காத ஒரு துரதிருஷ்டத்தை அவர்கள் நன்றாக அனுபவிக்கட்டும்! இந்த தோரணையில் அல்லவா விஷயம் முத்திப்போகிறது? அம்மாயோ...இப்போதுதான் எனக்கு எல்லாமே புரிகிறது!

ஸ்வாதித் திருநாளை சங்கீத மும்மூர்த்திகளோடு ஒப்பிட்டு-ஒப்பிட்டு அலுத்துப்போன ஆகிரியர், பரப்ரம்ம ஸ்வரூபியான, சாக்ஷாத் ஸ்ரீ பரமேஸ்வரனின் அவதாரமாக பூஜிக்கப்பெறும், ஸ்ரீ ஆதிசங்கரரையே விட்டுவைப்பானேன் என்று தீர்மானித்து வம்புக்கு இழுத்து, ஒரு கை பார்க்கிறார்!!!

பக்கம் 24-ல் கண்டுள்ளது :-

“காலடியில் அவதரித்த ஸ்ரீசங்கரர் காலாலேயே தென்னாடு வடநாடு இரண்டையும் அளந்து பாரதம் ஒரே நாடு என்பதை நிரூபித்தார். இந்த ஒருமைப் பாட்டை அத்துவைத மதம் பிரசாரம் மூலம் நிலைநாட்டியும் காட்டினார்.

அதே சேரநாட்டு மண்ணில் அவதரித்த மன்னர் ஸ்ரீ ஸ்வாதித் திருநாள் தம் நாட்டைவிட்டு வெளியே சென்று வந்ததாக வரலாறு கூறவில்லை என்றாலும்,

இரண்டு வகை இசைகளின் ஒருமைப் பாட்டையும் எடுத்துக்காட்டி, இருந்த இடத்தில் இருந்துகொண்டே, இந்தியா ஒன்று என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்தியிருக்கிறார்.”

பக்கம் 139-140-ல் கண்டுள்ளது :-

“பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் கேரளத்து மண்ணை காலடியில் ஒருவர் தோன்றினார். பாரதம் முழுவதையும் தம் பாதங்களால் அளந்து, அத்துவைதம் பரப்பி அற்புதம் விளைவித்தார். இரண்டு பதினான்கு தாண்டுவதற்குள்ளாக இரண்டறக் கலந்து இன்றும் ஸ்ரீ சங்கரபகவத் பாதராகப் புகழ்மணம் பரப்பி வருகிறார்.

அந்த மண்வாசனை ஸ்ரீ ஸ்வாதித் திருநாளையும் பற்றிக் கொண்டது. ஸ்ரீ சங்கரரைக் காட்டிலும் இரண்டு ஆண்டுகள் கூட வாழ்ந்துவிட்டோமா? என்று எண்ணிச் சட்டென்று தம் வாழ்க்கையைச் சுருக்கிக் கொண்டுவிட்டார் போலும்.”

இவைகளைப் படித்தவுடன், தலையிலும், வாயிலும், வயிற்றிலும், மார்பிலும், அடித்துக் கொள்வதற்கு இரண்டு கைகள் போதாதே என்று துடிதுடித்தேன்!!

பக்கம் 40-ல் இப்படி ஒரு ஸ்வாரஸ்யமான விளக்கம்:

“ஸ்ரீ ஸ்வாதித் திருநாள் மகாராஜா பொதுவாகச் சங்கோச சுபாவம் படைத்தவர். பகட்டும் படாடோபமும் அவருக்குக் கட்டோடு பிடிக்காது என்றாலும், அந்தஸ்துக்குத் தகுந்த ஆடை ஆபரணங்கள் அலங்காரங்கள் ஆகியவற்றின் தேவையை உணர்ந்தார்.”

வாசகரே! சங்கீத மும்மூர்த்திகளை ஒப்பிட்டுப்பாருங்கள்! ஸ்யாமா சாஸ்திரிக்கு வைரக்கிரீடம் என்றால் என்ன என்கூடத் தெரியாது! முத்தும் மாணிக்கமும் நூற்றுக்கணக்கில் வைத்துத் தைக்கப்பட்ட வெல்வெட்

‘மேல்-அங்கியை’ தொடக்கூட அருகதையில்
லாதவர் தீக்ஷதர்! பெயரளவில் தான் முத்து!!
தியாகய்யருக்கோ வான் தூக்கக்கூட தோள்
கிடையாது!!!

“நானாருக்கும் மேலாக”, “நானாருக்கும்
மேலாக”... என்று மீண்டும் மீண்டும் கூறி
பயமுறுத்துகிறாரே ஆசிரியர், அதன் உள்ளர்த்
தம் என்னவென்பதை பொறுக்கியெடுத்த
“இரண்டே” வார்த்தைகளில், தானே தெரி
யப்படுத்துகிறார் 117வது பக்கத்தில்:-

“ஸ்ரீ மகாராஜா தம் கிருதிகளுக்கு
மேற்கொண்ட மொழிகள் சம்ஸ்கிருதம்,
மலையாளம், தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம்,
குஜராத்தி, மராட்டி, ஹிந்துஸ்தானி
என்று வளரும். அதேபோல இசைப் பிரிவு
களும், வர்ணம், பதம், கீர்த்தனம், தில்
லானா, ஜாவனி என்றும் பெருகும்.”

அந்த இரு வார்த்தைகளை மனதில் ஆழப்
பதித்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள்! **வளரும் &
பெருகும்!!!!!!**

கூறாமல்-கூறுவது என்ற உத்தியை ஜாடை
யாகக் கையாளுகிறார் ஆசிரியர். அதாவது...

‘சங்கீத மும்மூர்த்திகள்’ தங்களுடைய
இசைப் படைப்புகளுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி
வைத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். இன்று,
கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தால், த்யாகய்யரு
டையது 600-க்குதிகள் சொச்சம், தீக்ஷதருடையது
400-சொச்சம், சியாமா சாஸ்திரியின்
படைப்பு 50-சொச்சம், என்று தான் தேறு
கிறது. அவர்களுடைய இந்த எண்ணிக்கை
கள் இனி வளரமுடியாது. யாராலும் அதிக
மாக்க முடியாது. அவ்வளவுதான். அவ்
வளவேதான். இதற்கு நேர்மாறாக, “எங்கள்
“SWATI - FACTORY” இடைவிடாது இன்னும்
ஓடிக்கொண்டே இருக்கிறது”, என்கிறார்!
“அதனால்தான், முடிவேயில்லாமல், எங்களிஷ்
டப்படி, ஸ்வாதி படைப்புகள் வளர்ந்து
கொண்டே இருக்கும், பெருகிக் கொண்டே
இருக்கும்!!, என்கிறார்!” “400-ஐ தாண்டி
யாய்விட்டது” என்று சொல்லிவிட்டேன்
இல்லையா? அடுத்தது 500! பிறகு 750!!

கூடிய சீக்கிரம் 1000!!! மும்மூர்த்தி
களென்ன? கவாஸ்கரையே தோற்கடிப்போம்!
புரிந்ததா?”... என்பதுபோல் ஆசிரியர்
அடித்தே கூறுகிறார்!

புரிந்தது! ரிந்தது!! ந்தது!!! தது!!!! து!!!!

முதலில் 136ம் பக்கத்தில் ஒரு விஷயத்தை
கவனித்து விட்டு, அதன் பிறகு பத்து பக்கங்கள்
BACK-SOMERSAULT செய்து 125ம் பக்கத்துக்குத்
தாண்டலாம்:-

“மகாராஜாவின் காலத்துக்கு முன்,
‘ஸோபான-சம்பிரதாயம்’ என்ற ஒன்று
மட்டும்தான் இங்கு (கேரளாவில்) அதிகப்
புழக்கத்தில் இருந்தது. கர்னாடக சங்கீத
சம்பிரதாயம் வெகு குறைவாகத்தான்
வழக்கத்தில் இருந்தது. ஹிந்துஸ்தானி
சம்பிரதாயத்தைப்பற்றியோ யாருக்குமே
எதுவுமே தெரியாது.” (பக்கம்: 136)

இக்காலத்திலும், இன்றும், “கதகளி”
கேரள-நாட்டியத்திற்கு பின்னணி இசையாகப்
பாடப்படுகின்றதே, அதுதான் “ஸோபான”
சம்பிரதாயமென்பது. இன்றும் மாறவில்லை.
அதே இசை ரூபத்திலேயே காப்பாற்றப்பட்டு
வழங்கப்படுகிறது.

அந்த காலத்தில், கேரளாவில், வெகு
குறைவாகவே (ALMOST “NIL”லாகவே) இருந்த
கர்னாடக சங்கீதத்தை IMPORT செய்த ஸ்வாதித்
திருநாள், அவருக்கே புத்தம் புதிய EXPERIENCE
ஆக இருந்த அந்த கர்னாடக சங்கீதத்தை
கேட்டவுடனேயே, ஸ்வாதித்திருநாள் 400க்
கும் மேலாக படைப்புகளை, அதே கர்னாடக
இசை வழியில், தானே அப்போதுதான்
முதன் முறையாக கேட்ட அந்த கர்னாடக
சங்கீத பரம்பரையில், அள்ளி அள்ளி அளித்
தார் என்று, மகாராஜாவின் புகழ் பாடுகிறார்
செம்மங்குடி!! இதென்ன வேர்க்கடலை வியா
பாரமா ஐயா??

கர்னாடக சங்கீதத்தை சரியாக கேட்பதற்கே
ஸ்வாதிக்கு எவ்வளவு வருடங்கள் ஆயிற்றே?!
அவ்விதம் கேட்டு, கேட்டு, புறிந்து கொள்
வதற்கே இன்னும் எவ்வளவு வருடங்கள்
தேவைப்பட்டதோ?! கேட்டு, சரியாகப்
புறிந்து கொண்டு, அதை யொட்டி புறிந்து

கொண்ட பின்னல்லவா சரியாக ரஸித்திருக்க முடியும்!!! அவ்விதம் சரியான பரிமாணத்தில் ரஸிக்கத் தெரிய மேலும் எத்தனை வருடங்களாயிற்றோ?! இப்படி, படிப்படியாக, கேட்டு - புறிந்து - ரஸித்து...இதையெல்லாம் தாண்டிய பிறகு தானே, அப்புதுக் கலையையே கர்னாடக சங்கீதத்தையே, ஸ்வாதித்திருநாள் கற்றுக் கொண்டிருக்க முடியும்??? ஒரு சாதாரண “மாணவன்”, ஒரு புது “வித்யார்த்தி” என்ற உண்மையான தோரணையில்தானே ஸ்வாதித்திருநாள், அவருக்கே அப்போதுதான் அறிமுகமான, தானே தனக்கே EXPOSE செய்து கொண்ட ஒரு புதிய இசைக்கலையை கற்றுக்கொள்ள ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும்??? (இக்கட்டத்தில், கையில் “SLATE-PENCIL” வைத்துக் கொண்டு, BENCHல் அடக்கமாக உட்கார்ந்தபடி காட்சியளிக்கிறார் ஸ்வாதி, என் மனக்கண்முன்!!). இவ்விதம் கற்றுக் கொள்ள ஸ்வாதிக்கு எவ்வளவு வருடங்கள் ஆயிற்றோ?! இப்படி கற்றும், பயின்றும், பல EXAMINATIONS களில் PASS செய்த பிறகல்லவா ஸ்வாதிக்கு முழு தேர்ச்சி இக்கலையில் உண்டாகியிருக்கும்!! கற்றுக் கொண்டு, முழு தேர்ச்சி பெற்று, இவைகளுக்குப் பிறகல்லவா “COMPOSER” என்ற தோரணையில் கவனம் செய்ய, பிரயத்தனம் செய்ய, உட்கார்ந்திருக்க முடியும்???

செமமங்குடியாரே! “400க்கும் மேல்” என்று மகாராஜாவின் “ROYAL-படுக்கையிலிருந்த” மூட்டைப் பூச்சிகளையோ, அல்லது அரண்மனையிலிருந்த “PALACE-பல்லிகளையோ” கூறுகிறீர்களானால் ஒப்புக் கொள்கிறேன்! ஸ்வாதிப் படைப்புகள் எனப்படுபவை நாலு விருந்து நாற்பது வரை தேறுவதே சந்தேகம்! நீங்கள் எழுதியிருப்பது “SWATI TIRUNAL” பற்றியா...அல்லது...அந்த “MANDRAKE THE MAGICIAN” பற்றியா?!

நான் IDEA கொடுத்துவிட்டேனல்லவா?

“ஸ்வாதி ஒரு மந்திரவாதி” என்று அடுத்த ஒரு புத்தகமே போட்டு விடுவார்கள! ஆம்... ஸ்வாதி ஒரு மந்திரவாதியாகத்தான் இருந்திருக்க வேண்டும்!

இல்லாவிட்டால்...அதே காலத்தில், கேரளாவில், “ஹிந்துஸ்தானி சம்பிரதாயத் தைப்பற்றி யாருக்குமே எதுவுமே தெரியாது” இருந்த அந்தக் கலையில், அதையும் முதன்

முதல் கேட்டவுடனேயே, அடுத்த க்ஷணமே “பஜன்”களையும், “டும்ரி”களையும், “கயால்”களையும், “துருபத்”களையும், “கஜல்”களையும், “டப்பா”க்களையும் படிக்கணக்கிலும், KILO கணக்கிலும், அளந்து கொட்டியிருக்கின்ற ராமே ஸ்வாதி எனும் மந்திரவாதி??!???

இவைகளை மட்டுமா ஸ்வாதி அளித்தார்?

நமது கர்னாடக சங்கீத இசைக்கே ஒரு “இலக்கண நூலையே” அல்லவா அருளியிருக்கிறாராம்!! இந்த GIANT-SIZE “டுப்”பை, பயங்கர “சவடாலை”, வாய்க் கூசாமல் கூறப் பட்டிருக்கும் “கப்ஸா”வை தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால், செம்மங்குடியின் புத்தகத்தில் REVERSE-GEAR போட்டு, 136 ரிலிருந்து பக்கம் 125க்கு பிள்குட்டிக்கரணம் போட்டுத்தாவுவோம், வாருங்கள் :

“ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் மகாராஜாவின் படைப்புகளிலே எதுகை, மோனை அனாயாசமாக விழும். அவர் அதில் எவ்வளவு தேர்ச்சிப் பெற்றிருந்தார் என்பதை அவரே இயற்றியுள்ள ‘முகன-பிராஸ—அந்தியப்பிராஸ—வ்யவஸ்தா’ என்ற அருமையான ஆராய்ச்சி பூர்வமான இலக்கண நூலைப்பார்த்தால் தெரியவரும்.”

அதாவது...செம்மங்குடி இங்கே கூறியிருப்பதை, ஆங்கிலத்தில் இரண்டே வார்த்தைகளில், “A WHITE-LIE” என்று வர்ணித்து விட்டு, WASTE-PAPER-BASKET-இல் தூக்கி எறியலாம்!! இது அப்பட்ட-புரூகு; அபாண்ட-பொய்யின் தாத்தாவுக்கு தாத்தா!!

முதன் முதல் கர்னாடக சங்கீதத்தையே கேட்டவர், அதைக் கேட்டு புறிந்து கொள்ள யத்தனித்தவர், புறிந்து கொண்டு சரிவர ரஸிப்பதற்குப் பிரயாசைப்பட்டவர், அதில் பாடல்களை கவனம் செய்யத் தூண்டப்பட்டதுடித்தவர், தன்னுடைய அறைவேக்காடு ஞானத்தை வைத்துக்கொண்டு, “ஆராய்ச்சி பூர்வமான” ஒரு இசை-இலக்கண-நூலை ஸ்வாதி அவரே இயற்றியுள்ளாராம்!! அவர் அந்நூலை எழுதியிருக்கவே முடியாது என்பது

ஒருபுறமிருக்கட்டும். இந்த “WHITE-LIE”யை விட, “WHITER-LIE” என்னவென்றால், அந்த நூலை உண்மையிலேயே எழுதியவர் ஸ்வாதித் திருநாளுக்கு சுமார் நூறு வருடங்களுக்கு முன் வாழ்ந்தவர்!!! ஸ்வாதிக்கு முந்திய தலைமுறையிலேயே வேறொருவரால் எழுதப்பட்ட ஒரு படைப்பை, ஸ்வாதியின் சொந்தப் படைப்பு என்ற ஒரு “WHITER-LIE”ஐ சொல்வதற்கு, அப்பப்பா, எவ்வளவு தைரியம் வேண்டும், இந்த விவஸ்தை கெட்டவர் களுக்கு??

இவ்விஷயத்தைப்பற்றி...“முஹன-ப்ராஸ-அந்த்யப்ராஸ-வ்யவஸ்தா” பற்றி...நான் இந்த BOOKLET-இன் கடைசியில், “COUNT-DOWN” என்ற பாகத்தில் கூறுகிறேன்.

“SENIOR” என்று சொல்லிக் கொண்டும் மார் தட்டிக் கொண்டும், “SUB-JUNIOR”ஐவிட மோசமாகவும் கேவலமாகவும், எந்தவித பொறுப்புணர்ச்சியும் இல்லாமல், கண்மூடித் தனமாக கண்டபடி எழுதி புத்தகவடிவில் பிரகடனம் செய்வதையெல்லாம், கண்ணை மூடிக்கொண்டு நடப்பது நடக்கட்டும் என்றோ, நடப்பதொன்றும் எங்களுக்குத் தெரியவே தெரியாது என்றோ, வாய்ப்பேசாமல் மௌனம் சாதிக்க, நாங்களென்ன ஒன்றுமே அறியாத “L.K.G.”குழந்தைகளா?? எந்தவித “ஜால்ரா” அடிக்கும் கும்பலையே சமயம் வரும்போது அதட்டியும் அடித்தும் கேட்க துணிவு மட்டுமல்ல, மனஉறுதி மட்டுமல்ல, நேர்மை மட்டுமல்ல, “சத்தியமே” எங்கள் பக்கம்தான் இருக்கிறது ஐயா!!!

23-9-1982 தேதியிட்ட இதழில், ‘குமுதம்’ வாரப் பத்திரிகையில், தஞ்சாவூர் சகோதரர்களான கே.பி. சிவானந்தம் (வீணை), கே.பி. கிட்டப்பா (பரதநாட்டியம்), அவர்கள் அளித்த பேட்டி பிரசுரிக்கப்பட்டு, இந்த ஸ்வாதித்திருநாள் விவகாரம் அதன் காரணமாக பரபரப்புட்டும் ஒரு சர்ச்சையாகவே கிளம்பி பரவியுள்ளது. (மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தேதிக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பே, அதாவது 1981ல், ஸ்வாதித்திருநாளைப் பற்றிய செம்மங்குடியின் புத்தகம் வெளியாகியுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது). சுவாதித்திருநாள் மகாராஜாவின் ஆஸ்தான வித்வான்களாக இருந்த ‘தஞ்சை-நால்வருடைய’ வம்சத்தில் வந்தவர்

களும், அந்த நால்வரில் முக்கியமானவரான வடிவேலுவின் பாடல்களுக்கும், அவர் கைப்படவே எழுதியுள்ள ஏடுகளுக்கும் வாரிசாகவும், இன்று நம்மிடையே இருப்பவர்கள் சிவானந்தமும், கிட்டப்பாவும். இந்த வடிவேலுவைப் பற்றி, முத்துஸ்வாமி தீட்சதரின் சிஷ்யர்களான ‘தஞ்சை-நால்வரில்’ முக்கியமான வாக்கேயகாரர் வடிவேலுவைப் பற்றி, தஞ்சைக்கே குன்றாத பெருமையும் மங்காத புகழையும் தேடித் தந்திருக்கும் இந்த வடிவேலுவைப்பற்றி, செம்மங்குடி இப்புத்தகத்தில் எந்த ரீதியில் குறிப்பிடுகிறார் என்று கவனிப்போம்.

பக்கம் 78-79:-

“ஸ்ரீ ஸ்வாதித் திருநாள் மகாராஜாவின் அவையை அலங்கரித்தவர்களில் முதலிடம் பெற்றவர்கள் வடிவேலுவும் அவரது சகோதரர்களும். சகோதரர்கள் நால்வரும் முத்துஸ்வாமி தீட்சதரின் மாணாக்கர்கள். வடிவேலு சிறந்த பாடகர். உயர்ந்த நடன ஆசிரியர். அருமையான சாகித்திய கர்த்தா..... மகாராஜாவின் பல கிருதிகளுக்கு ஒலிவடிவம் கொடுத்துப் பாடிக் காட்டுவதில் அவர் பெரும் பங்கு கொண்டார்..... இவர்களின் சேர்க்கையே மகாராஜாவைப் பரதநாட்டியத்துக்கேற்ற வர்ணங்கள், ஸ்வரஜாதிகள், பதங்கள், தில்லாணங்கள், போன்றவற்றை இயற்றத் தூண்டியிருக்க வேண்டும்.”

நிற்க! மேரு ஸ்வாமிகள் என்றும், பாலக்காடு பரமேஸ்வர பாகவதர் என்றும், இரண்டு மகாவித்வான்கள் அதே சமயத்தில் சுவாதித் திருநாளின் ஆஸ்தான வித்வான்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். (ஏனைய மொழிகளில் புலமை பெற்ற மற்றோரும் இருந்திருக்கிறார்கள்). வாக்கேயகாரர்களான இந்த மேரு ஸ்வாமி, பாலக்காடு பரமேஸ்வர பாகவதர், இவர்களைப் பற்றி செம்மங்குடி எவ்விதம் குறிப்பிடுகிறார் என்பதைப் பற்றி அடுத்து பார்ப்போமே!

பக்கம் 109-110:-

“ஹரிகதை” என்பது பழங்காலந்தொட்டு மகாராஷ்டிரத்தில் வழங்கிவந்த ஒன்று. இயல், இசை, நாடகம் மூன்றும் இணைந்த புதிய முயற்சி. மகா

ராஷ்டிர மன்னர்கள் தஞ்சையை ஆண்ட காலத்தில், இது தஞ்சாவூருக்கு வந்தது. எங்கு நல்லது கண்டாலும், அதை ஏற்கும் இயல்பு படைத்த ஸ்ரீ ஸ்வாதித் திருநாள் மகாராஜா, இந்தப் பாணியைப் பெரிதும் விரும்பினார். அதைச் செயலாக்க அஜாமிளன் கதையும், குசேலர் கதையும் பயன்படுத்தி இசைப் பெருமை மிகுந்த நூல்களைச் சமைத்தார். தமது முயற்சியில் தாம் வெற்றி கண்டிருக்கிறோமா என்பதைக் காண அதை அரங்கேற்றிப் பார்க்க விழைந்தார்...ஸ்ரீ மேரு ஸ்வாமிகள் மகாராஜாவுக்கெதிரிலேயே இரு கதைகளையும் அரங்கேற்றி மெருகு கூட்டிக் காட்டினார்.”

பக்கம் 111:-

“(ஸ்வாதித்திருநாளின்) நாற்பத்திரண்டு சுலோகங்களையும், பன்னிரண்டு பாடல்களையும் கொண்ட இதைப்பாலக் காடு பரமேசுவர பாகவதர் அரங்கேற்றியதாகத் தெரிகிறது.”

அதுவும் நிற்க!! நடனமணிகள், ராஜநர்த்தகிகள், ஆடலழகிகள், இவர்களும் அதேசமயத்தில் மகாராஜா சுவாதித்திருநாளின் தர்பாரை அலங்கரித்திருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிய வருகிறது. அவர்களைப் பற்றியும் ஆசிரியர் இப்புத்தகத்தில் எப்படித்தான் வர்ணித்திருக்கிறார் என்பதையும் படித்துப்புல்லரித்துப் போகாமல் விட்டுவிடுவோமா?

84வது பக்கத்திற்கு கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாகவே வாருங்கள்!!

“இசைப் பயிற்சிக்கு மகாராஜா எத்தனை ஆதரவு அளித்தாரோ, அதற்குச் சிறிதும் குறைவின்றி நடனத்துக்கும் ஆதரவு அளித்தார்... மகாராஜாவும் கைநிறையச் சன்மானமளித்து, இந்தக் கலையை வளர்த்திருக்கிறார். அதோடு தாமே பதங்களும், பதவர்ணங்களும் இயற்றி நடனக்கலை மெருகேற்ற வழிசெய்திருக்கிறார். பரத நாட்டியத்தின் எளிய வடிவமான மோகினியாட்டம் பரந்து வளர மகாராஜா காட்டிய அக்கறை

காரணமாக, மோகினி யாட்டத்தின் ஆரம்பகர்த்தாவே ஸ்ரீ ஸ்வாதித் திருநாள் மகாராஜாதான் என்று பேசும் அளவுக்குப் பெயர் பூத்தார். வடிவேலுவைத் தவிரப் பிச்சு பாகவதர் என்பவருக்கும் மகாராஜாவின் நாட்டிய ஆர்வத்தை வளர்த்த பெருமை உண்டு. மகாராஜாவின் கையால் சன்மானம் பெற்ற ஆடலழகிகளின் பெயர்களை ஸ்ரீரங்கம் நாகரத்தினம், தஞ்சாவூர் நீராள், திருச்செந்தூர் ராமநாத மாணிக்கம், தஞ்சாவூர் கனகமாலா என்று நீட்டிக் கொண்டே போகலாம்.”

(தடங்கலுக்கு வருந்துகிறேன்!! ஒஹோ! இந்த விஷயமும் “வளரும்” “பெருகும்” என்பதை ஆசிரியர் ஒரு தினுசாக நுழைக்கிறார்! சரி! தொடரட்டும்!!).

“பரதநாட்டியத்தைப் போலவே, ஹிந்துஸ்தானி நாட்டிய முறையிலும்..”

டஹ்ரோ! அட்றா சக்கை!! இதிலேயும் “ஹிந்துஸ்தானி” விஷயம் வந்தாச்சா?? அச்சா! பஹுத் அச்சா!! பஹ்லேஸே பிர்ஷுரு கீஜியே!!

“பரதநாட்டியத்தைப் போலவே, ஹிந்துஸ்தானி நாட்டிய முறையிலும் மகாராஜாவுக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்தது. அரசின் சார்பாக ஒரு நாட்டியக் குழுவையே ஏற்படுத்தியிருந்தார். அதில் எட்டு பேர் பணியாற்றினர். பாகீரதி என்பவள் பிரதான நடன ராணியாக விளங்கினாள். கள்ளிக் கோட்டையிலிருந்து பல நாட்டிய மாதர்களையும், நட்டுவனார்களையும், வாத்தியக்காரர்களையும் வரவழைத்து அமர்த்தியிருந்தார். இதைத் தவிர வடக்கிலிருந்தும் எத்தனையோ குழுக்கள் வந்து போயின. அவற்றில் ‘கதக்’ இடம் பெற்றிருந்ததாகத் தெரிகிறது.”

எனக்கு மிகவும் வேண்டிய ஒரு நண்பன் இருக்கிறான். அவன் ஒரு நாடகப் பித்து.

அவனிடம் எந்த விஷயத்தைப் பற்றி சொன்னாலும், அதை உடனே நாடக பாணியில் அக்ஷணமே அமைத்து, நடித்தும்—பேசியும் காட்டிவிடுவான். மேலேகண்டுள்ள வடிவேலு, மேரு ஸ்வாமி, பாலக்காடு பரமேஸ்வர பாகவதர், நாட்டியக்காரிகள், இவர்களைப் பற்றி செம்மங்குடி எழுதியுள்ளதை என் நண்பனிடம் காட்டினேன். அவ்வளவுதான்! உடனே அவன், தன் கற்பனைத் திறனை சிறகடித்து பறக்கவிட்டு, நாடகமாக நடித்துக் காட்டி விட்டான்: (டிங்... டிங்... டிங்... டிங்!! மணி அடிக்கிறது!!)

(திரை தூக்கப்படுகிறது).

மகாராஜா: (கைதட்டி) “யாரங்கே?”

சேவகன்: (ஓடி வந்து) “இதோ இருக்கே னுங்க..”

மகாராஜா: “சீக்கிரமா போயி, ஆஸ்தான வித்வான்களை வீட்டிலேருந்து அழைச்சிட்டு வா..”

சேவகன்: “வீட்டுக்கு எதுக்காகப் போக ணுங்க? அவங்கதான் தர்பார் ஹாலிலே ருந்து எப்போதும் நேரா அரண்மனை சமையல் கட்டுக்கு படை எடுத்துப் போறாங்க! அங்கே... காளன், ஓலன், எரிசேரி, புளிச்சேரி, அவியல், சக்கை-பிரதமன், பால்-பாயசம், இதையெல்லாம் ஒரு கை பாக்கறாங்க! அதனாலே, இதல்லாம் சாப் பிட்ட மயக்கத்துலே, அப்படியே எங்கா வது பக்கத்திலேயே படுத்துத் தூங்கிட்டி ருப்பாங்க! தேடிப்பாத்து எழுப்பி அழச் சிட்டு வரேன்..”

மகாராஜா: “நம்ப சமையல் அந்த அளவுக்கு அவங்களுக்கு பிடிச்சிருக்கா?”

சேவகன்: “பிடிச்சிருக்காவாவது? வேறவழி...? அவங்களுக்கு பிடிச்சது ஒண்ணும் நமக்கு பண்ணத் தெரியாது! அதனாலே, நாம பண்ணினதை அவங்க சாப்பிட்டுத்தானே ஆகணும்? முந்தாநா பாருங்க, நீங்க நியமிச்சிருக்கும் அந்த பாரசீக, PERSIAN ஆஸ்தான வித்வான், பால்-பாயசம் பாத்திரம் உள்ளேயே குதிச்சு, நீஞ்சி, நீஞ்சி DIVE அடிச்சு சாப்பிட்டிண்டிருந்தார்! பாத்திரமும் ரும் SIZEலே பெரிசா இருக்கறதுனாலே, இந்த கோடிக்கும்—அந்த கோடிக்கும் குஷியா நீஞ்சினார்!”

மகாராஜா: “சரி, சரி... நிறுத்து! அதிகப் பிரசங்கி! போய் அழைத்து வா..”

சேவகன்: “ஓவ்வொரு மொழிக்கு ஒருத்தர், அப்படிங்கற கணக்குலே, ஆஸ்தான வித்வான்களை நியமிச்சிருக்கிறீர்களே.. அந்த 28½ ஆஸ்தான வித்வான்களையும் கூட்டிட்டு வரட்டுங்களா?”

மகாராஜா: “அதென்னடா 28½? அந்த அரை, எங்கே வந்தது?”

சேவகன்: “என்னங்க! நீங்களே மறந்துட்டீங்க...! “AFRICA” பாஷையும் கத்து வச்சுக்கிட்டா சமயத்துக்கு உதவும்னு அந்த நாட்டிலேருந்து வந்தவனை முந்தா நாள்தானே நீங்க திடீர்னு ஆஸ்தான-வித்வானு ஆக்கினீங்க! அவன் வயசென்ன? அரை டிக்கட்! 14! ஆமாம்... பதினாலேதான்!... விசாரிச்சு தெரிஞ்சுண்டேன். அவனையும் சேத்து அதனாலே தான் 28½ன்னு கரீட்டா சொன்னேன்...”

மகாராஜா: “அவ்வளவு பேரும் வேண்டாம். வடிவேலு, பாலக்காடு பரமேசுவர பாகவதர், மேரு ஸ்வாமி, இவங்க மூணு பேரு மட்டும் இப்ப அழைச்சிட்டு வா..”

(சிறிது நேரம் கழித்து)

சேவகன்: “இதோ அழச்சிட்டு வந்துட்டே னுங்க!”

வடிவேலு, பாலக்காடு பரமேசுவர பாகவதர், மேரு ஸ்வாமி மூவரும்,

CHORUS ஆக: “கும்பிடுறோம் மகாராஜா!”

மகாராஜா: “வாங்க! எப்போதும்போல அப்படி...வரிசையா...கையை கட்டிண்டு, வாயைப் பொத்திண்டு நில்லுங்க!”

வடிவேலு, பா.ப.பா., மேரு: “கட்டளை யிடுங்க! காத்திண்டுருக்கோம்!!!”

மகாராஜா: “வடிவேலு! நேத்து ராத்திரி திடீர்னு எனக்கு சில பாடல்கள் கற்பனை யிலே உதிச்சது. ஆனா, அது என்னன்னு எனக்கு ஒண்ணுமே புரியலே. ஒரே குழப்பமா இருக்கு. அவைகளை உனக்கு இப்போ அப்படி ஜாடையா சொல்றேன். நீ அவைகளுக்கு ‘ஓலி வடிவம்’ கொடுத்து பாடிக்காட்டு. அப்பத்தான், அவை “என்ன-என்ன” என்பது எனக்கே தெரியும்.

நான் செஞ்சது என்னங்கறதை அப்பறந்தான் என்னாலேயே புரிஞ்சுக்கமுடியும்.’

வடிவேலு: “தங்கள் சித்தம், என் பாக்யம். அப்படியே ஆகட்டும் மகாராஜா. தாங்கள் தயைகூர்ந்து இன்றாவது நான் இயற்றியிருக்கும் பாடல்களைக் கேட்டு என்னைப் போற்றி ஆசீர்வதிக்க வேண்டுமேன்.”

மகாராஜா: “மிஸ்டர் வேலு! உங்களே ஆஸ்தான வித்வானு ஆக்கரத்துக்குத் முந்தி நான் ஸ்டிரிக்டா என்ன கண்டிஷன் போட்டேன், ஞாபகமிருக்கா? என் சிந்தனையிலே அடிக்கடி ஏதாவது உற்பத்தியாகிக்கிட்டே இருக்கும். ஆனாலாவைகள் என்னன்னு எனக்குப் புரியாது, தெரியாது. அவ்வப்போது இவைகளுக்கு நீங்க கூடவே இருந்து ‘ஒலி வடிவம்’ கொடுக்கணும். இதுதானே நம்ப காண்ட்ராக்ட்? உங்க பாட்டை கேக்கறதுக்காகவா உங்களே இங்கே நியமிச்சேன்?? உங்க அருகதை எனக்கு ஏற்கனவே தெரியும். ஆனா, என் அருகதையை உலகத்துக்கு எடுத்துறைச்சு பாடிப்பரவ செய்யறதுதான் உங்க கடமை! நீங்க கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிற நம்ப காண்ட்ராக்டிலே, அடிக்கொருதரம், “O-V”... “O-V”ன்னு போட்டிருக்கே, கவனிக்கலே? அது எதெ குறிகிறது? “O-V”ன்னு “OFFICER-VADIVELU”ன்னு நெனச்சிங்களா? “O-V”ன்னு ஒலி வடிவம்! ஆமாம். நல்லா ஞாபகம் வச்சுக்குங்க. ஒலி வடிவம். அவ்வளவுதான். அவ்வளவேதான் உங்க வேலை.” (இதைக் கேட்ட வடிவேலு திணறிப் போய் என்ன செய்வது, என்ன சொல்வது என்று தெரியாமல் அப்படியே அசந்து நிற்க, மகாராஜா தொடருகிறார்)

மகாராஜா: “ஏதோ நீங்க கூட இருந்தா எனக்கு INSPIRATIONஆ இருக்குமேங்கிற ஒரே காரணத்துலேதான் உங்க நாலு சகோதரர்களையும் போனாப்போகுதுன்னு தஞ்சாவூர்லேருந்து கூட்டிண்டு வந்து ஆஸ்தான-வித்வான்களாக்கினேன். என் GOODNESSஐ ADVANTAGE எடுத்துக்காதீங்க! எனக்கு MOOD OUT ஆனா, பத்து நாளுக்கு “பஜன்” பண்ண முடியற தில்லே!! ஆமாம்... ஏன்ய்யா வடிவேலு? ஓலைச்சுவடிலே சதா என்னத்

தையோ கிறுக்கிண்டு இருக்கிராமே?? என்ன சமாசாரம்? என்ன அது?”

வடிவேலு: “அது... அது... என் தலையெழுத்து!!!”

(மேரு ஸ்வாமியும், பாலக்காடு பரமேசுவர பாகவதரும், ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டு, பின்பு மகாராஜாவைப் பார்த்து)

இருவருமாக: “அப்ப...எங்க கதி என்ன மகாராஜா?”

மகாராஜா: “CONTRACTஐ நீங்களும் நன்னு CHECK பண்ணி பாருங்க! உங்க ரெண்டு பேர் விஷயத்துலே CONDITIONஐ என்ன கூறியிருக்கு? என்னோட இசை உற்பத்திகளை எனக்கு அதிகமா அவ்வளவா PUBLICக்கா சொல்லத் தெரியாது, பாடிக்காட்ட முடியாது. ராஜாவா இருக்கறதுலே சங்கோசமாகூட இருக்கு! அதனாலே...நீங்கதான் எல்லாத்தையும், எனக்கு பதிலா, எனக்காக, என்னை REPRESENT பண்ணி, தர்பார்லே ‘அரங்கேற்றம்’ பண்ணணும்! நீங்க ‘அரங்கேற்றம்’ பண்ணி பாடினா, நான் பாடினா மாதிரி!! இதுதான் உங்கள் கதி! விதியின் சதி! மதியின்...” (என்று முடிக்க சரியான வார்த்தை கிடைக்காமல் முழிக்கிறார்!).

பா.ப.பா., & மேரு: “மகாராஜா! தயை செய்யுங்கள். நாங்களும் வடிவேலுவைப் போல் இசைப்புலமையும், கவித்திறனும் வாய்ந்த “வாக்கேயகாரர்கள்.” எங்களுடைய இசைப்படைப்புகளை தாங்கள் கேட்டு...”

(கோபம் மேலீட்டு, அவர்கள் பேச்சில் குறிக்கிட்டு)

மகாராஜா:

“STOP! I AM NOT HERE TO HEAR YOU!! YOU ALL ARE HERE ONLY TO HEAR ME”!

(இவ்விதம் மகாராஜா கோபமாக கூறியவுடன், மூவரும் விடைபெற்று அங்கிருந்து செல்கின்றனர். இதையெல்லாம் கவனித்துக் கொண்டிருந்த சேவகன், மகாராஜாவை பவ்யமாக அணுகி)....

சேவகன்: “ரொம்ப கோபமா இருக்கீங்க! இந்த கோபம் தணியறத்துக்கு ஒரே வழி தான் இருக்கு மகாராஜா! நீங்க ஒரு நல்ல பரதநாட்டியம் DANCE இப்ப பாத்திங்கன்னா, எல்லாம் சரியாப்போய்டும்! போய் அழைச்சிண்டு வரேணுங்க, இரண்டு மூணு ராஜநர்த்தகிகளே!”

மகாராஜா: “அய்யய்யோ வேண்டாமே! அவங்களோடு பெரிய வம்பா போச்சுப்பா! எப்பப்பாத்தாலும், என்ன கண்டவுடனே, “எனக்கு ஜாவளி வேணும்”, “எனக்கு தில்லாளு கொடுங்க”, அப்படின்னு உயிரெ வாங்கறாங்க! ஒரே ரோதனையாப் போச்சு... படா பேஜாரு! அவங்க கேட்டபோதெல்லாம் SUPPLY பண்ண நான் என்ன ஒரு MACHINE-ஓ? அவங்க சில பேரை மூட்டை கட்டி திருப்பி அனுப்பிச்சடலான்னு இருக்கேன்.”

சேவகன்: “அய்யய்யோ! அதெ மட்டும் செய்யாதீங்க!! அவங்க சொந்த ஊருக்கு போயி, “உங்களுக்கு ஒண்ணுமே தெரியலே”ன்னும், “உங்களாலே ஒண்ணுமே முடியலே”ன்னும் கன்னாபின்னா கதை கட்டி, வதந்தியும் புரளியும் கிளப்பி விடுவாங்க! (சற்று யோசித்து)... சரி! நான் போய் ரங்கூன்லேர்ந்து வந்திருக்கும் அந்த பர்மா-DANCE ஆடற பொண்ணை அழச்சிட்டு வரேன்! அது ஒண்ணும் உங்களை ஹிம்சை பண்ணது! அதுக்கு “பதம்-ஜாவளி-தில்லாளு”, இப்படி இருக்குங்கிற விஷயமே தெரியாது! பாவம்... அப்பாவி பொண்ணு!...வந்து ரெண்டு குதி குதிச்சிட்டுப் போயிடும்!”

(மகாராஜா ‘உம்’ என்று கூறிவிட்டு, பக்கத்திலிருக்கும் ஸ்வரபத் வாத்யத்தை கையிலெடுத்து, அதில் எந்த தந்தி லகுவாக அருகக்கூடுமோ, அதை தன் விரல்களால் பொறுக்கி எடுத்து, நன்றாக இழுக்கவே, தந்தி படார் என்று அறுபடுகிறது! மகாராஜா கோபம் தணிகிறது!! திரை விழுகிறது!!!)

இவ்விதம் என்னுடைய நண்பன் நாடக பாணியில் கூறி முடித்துவிட்டு, சிறித்துக் கொண்டே போய்விட்டான்.

ஆனால், என்னால் சிரிக்க முடியவில்லை. மனம் பெரும் வேதனைக்குள்ளாகியது. மகாராஜா சுவாதித்திருநாளே இந்தவிதமான கேலிக் கூத்துக்கும், கிண்டலுக்கும், பரிகாசத்துக்கும், ஏனெத்திற்கும் ஆளாகும்படியான நிலைக்கு, செம்மங்குடியின் இப்புத்தகமும், இந்தவித வர்ணனைகளும் கொண்டு வந்துவிட்டதே என்று எண்ணும்போது எனக்கு துக்கம்தான் மேலிட்டது. பல மகா வித்வான்களையும், இசை பேரறிஞர்களையும் தனது ஆஸ்தான-வித்வான்களாக்கி, அவர்களுக்கு கனகாபிஷேகம் செய்யும் அளவிற்கு ஆதரவளித்த ஒரு மாபெரும் குணவானே, என் சொந்த அபிப்பிராயத்தில் இது மாதிரி எந்தவித பெருமைக்கோ பேராசைக்கோ ஆசைப்படாத ஒரு உன்னதவள்ளை, கலையையும்-கலைஞர்களையும் பலவாறாக போற்றி பாராட்டி வந்த ஒரு சமஸ்தானாதிபதியை, உச்ச ஸ்தானத்திலிருந்து பரந்தமனப் பான்மையுடன், கலையுலகத்திற்கு தான் செய்யக்கூடிய தொண்டாக பல காரியங்கள் செய்த ஒரு உத்தம புருஷனை, இவ்வித கேவல நிலைக்கு எவ்வித பாபமும் செய்யாத ஸ்வாதித்திருநாள் மகாராஜாவை கொண்டு வந்து விட்டு விட்டார்களே என்று நான் மனம் நொந்தேன்.

இப்புத்தகத்தின் காரணமாக ஒரு “பூதா கார-பயங்கர-உருவம்” விசுவரூபம் எடுத்திருக்கிறது. வடிவேலு மட்டுமல்லாமல், மற்றும் பலர் ஸ்வாதித்திருநாள் விஷயத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பது இப்புத்தகத்திலிருந்தும், மற்றும் சில புத்தகங்களிலிருந்தும், கட்டுரைகளிலிருந்தும் தெரிய வருகிறது. யார் யார் சொத்து அபகரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அது ஆண்டவனுக்குத்தான் தெரியும்! “பிழைத்தது தம்புரான் புண்யம்” என்று அடக்க ஒடுக்கமாக இருந்திருந்தால், நிலமை இவ்வளவு சந்தி சிரிக்கும்படி மோசமாக இருக்காது. ‘சங்கீத மும்மூர்த்திகளுடன்’ சேர்ந்து ‘நான்காமவராக’ ஸ்வாதித்திருநாளே ஆக்கிவிடவேண்டும், ஏனைய உத்திகளைக் கையாண்டு அவரது படைப்புக்கள் எனக் கூறி எண்ணிக்கையை வானத்தையும் முட்டி தாண்டி ஏற்ற வேண்டும், என்ற பேராசையே இந்த பெருநஷ்டத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது.

ஏற்கெனவே மேலே ஒருமுறை குறிப்பிட்டு உள்ள அதே ‘ஷண்முகா’ பத்திரிகையில், ஜனவரி 1983, VOLUME: 9, NUMBER: 1ல், பக்கங்கள் 37-39இல், மைசூர் செலுவராய ஸ்வாமி என்ற வித்வான், வாக்கேயகாரரான, ஹரிகதா காலக்ஷேப நிபுணரான, பன்மொழிப் புலவரான, சங்கீத மகாவித்வானான காலஞ்சென்ற ஹரிகேசனல்லூர் முத்தைய பாகவதர் அவர்களைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை ஆங்கிலத்திலே எழுதி இருக்கிறார். அக்கட்டுரையிலிருந்து சில பகுதிகளை மட்டும் இங்கு அளிக்கிறேன்:-

“...Amongst the galaxy of musicians who adorned the court of Krishnaraja Wodeyar IV, Harikesanallur Muthiah Bhagavathar (1877-1945) rendered yeoman service to Carnatic music as a composer. He has composed Varnams, Krithis, Darus, Javalis, and Ragamalikas... The Bhagavathar was a brilliant composer in his own right and has composed more than 400 songs in Hindusthani, Tamil, Telugu, Sanskrit and Kannada. He has also composed a poetical work in Sanskrit on the life of Sri Tyagarajaswami called Srimat Tyagaraja Vijaya Kavya, running into seven cantos and is very useful to those who perform Kathakalakshepam on Sri Tyagarajaswami.

During this period it was that, Muthiah Bhagavathar, who was then a court musician of Travancore state, came to Mysore during the Dasara celebrations of 1927 and gave captivating concerts before the Maharaja and was appointed Asthana Vidwan.

The Ruler.....sent for the Bhagavathar and expressed his desire that Kritis in Kannada on Chamundeswari may be composed by the Bhagavathar.....The Kirtanavali consists of 115 compositions.

.....Take the “Mohana-Kalyani” composition which is perhaps the most popular one—‘Bhuvaneswariye-Nene Manasave’.

கடைசியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மோகன-கல்யாணி ராகத்தில் ஒரே ஒரு க்ருதிதான் இருக்கிறதென்றும், அதை சுவாதித்திருநாள்

ஒருவரேதான் இயற்றியிருக்கிறார் என்றும், சங்கீத உலகத்திலேயே வேறொரு க்ருதி மோகன-கல்யாணி ராகத்தில் கிடையாது என்றும் ஆணித்தரமாகக் கூறி வழக்கி விழுகிறார் செம்மங்குடி, தன் புத்தகத்தின் 122-123 வது பக்கங்களில்:-

“இசையுலகில் எத்தனையோ கீர்த்தனைகள் எத்தனையோ ராகங்களில் வழக்கில் உள்ளன. ஆனால் “மோகன-கல்யாணி” ராகத்தில் ஒரே ஒரு கீர்த்தனைதான் காணப்படுகிறது. அந்த ஒன்றும் ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் மகாராஜா இயற்றிய “ஸேவே ஸ்ரீ காந்தம்” என்ற கீர்த்தனைதான். ஆரோகணத்தில்-மோகனம். அவரோகணத்தில்-கல்யாணி. இந்தக் கலவை ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாளின் திறனாற்றலுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் இனிமை யானதோர் ஒட்டு மாங்கனி.”

திருவனந்தபுரத்தில் இதே முத்தையா பாகவதர் அரண்மனை ஆஸ்தான வித்வானாக பல வருடங்கள் இருந்திருக்கிறார் என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே! ஸ்வாதித்திருநாள் இயற்றிய க்ருதிகள் எனப்படுபவைகளை பரவலாக ப்ரசாரத்தில் கொண்டு வரவேண்டும் என்று வித்திட்டவர்களில் முத்தைய பாகவதரும் ஒருவர் என்பதும் யாவருக்கும் தெரிந்ததே!! சுவாதித்திருநாள் படைப்புகளில் சந்தேகத்தைக் கிளப்பி விட்டிருக்கும் கேள்விக் குறியில், முத்தைய பாகவதரின் பங்கு எந்த அளவிலோ!? அவைகளில் இந்த மோகன கல்யாணியும் ஒன்றோ?!?! இதிலென்ன சந்தேகம்!?!

‘நேஷனல் புக் டிரஸ்ட்’ (NATIONAL BOOK TRUST) 1967 வருடத்தில் புரோபசர் பி. சாம்பமூர்த்தி எழுதிய ‘தியாகராஜா’ பற்றிய நூலை முதன் முதலில் பிரசுரித்து விட்டு, 1968ல் டி.எல். வெங்கடராம அய்யர் எழுதிய ‘முத்துசாமி தீக்ஷிதர்’ பற்றிய நூலையும், 1970ல் ஸ்ரீமதி வித்யா சங்கர் எழுதிய ‘சியாமா சாஸ்திரி’ பற்றிய நூலையும், 1971ல் வி. சீதாராமய்யா எழுதிய ‘புரந்தரதாஸ்’ பற்றிய நூலையும் வெளியிட்டனர். இப்புத்தகங்கள் யாவுமே ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டவை.

பத்து வருடங்கள் சென்ற பிறகு, 1981 ல் செம்மங்குடி ஸ்ரீனிவாசய்யர் 'மகாராஜா ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள்' என்பவரைப் பற்றி தமிழில் எழுதியிருக்கும் நூலை வெளியிட்டிருக்கிறது. மத்தியில், இந்த பத்து வருட இடைவெளியில், எங்கு-எங்கு, யார்-யாரெல்லாம் கூடிப்பேசி, எந்த-எந்தவிதமாக திட்டமிட்டார்களோ? அதுவும் அந்த ஆண்டவனுக்கே தான் தெரியும்!!

1967, 1968, 1970, 1971.....1981!?!'

குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் வருடங்கள் பட்டியலை நன்றாக கூர்ந்து கவனித்தால், யாருக்குமே ஒரு "சந்தேகக் கேள்வி" பளிச்சென்று மனதில் உதிக்கும்!!

அக்கேள்வி என்னவெனில்:-

"உண்மையிலேயே ஸ்வாதித்திருநாள் ஒரு Genuine Composer ஆக இருந்திருந்தால், Automaticக்காக உடனே அல்லவா National Book Trust அவர் பற்றிய புத்தகத்தை வெளியிட்டிருக்க வேண்டும்?!! இந்த பத்து வருட இடைவெளிக்கு ஏதோ காரணம் இருந்திருக்க வேண்டுமே?!?"

இப்படியானதொரு கேள்வி ரூய்மாக எழக்கூடியதுதான். அதற்கு, இப்போது சொல்லப்போகும் "Guess-Work" தான் (ஆகம்தான்) என் பதில்:-

1972-73லேயே, சம்பந்தப்பட்டோர்கள், ஸ்வாதித்திருநாளைப்பற்றிய ஒரு புத்தகத்தை National Book Trust மூலமாக எப்படியாவது வெளியிடச் செய்துவிட வேண்டுமென்று துடியாய் துடித்திருக்க வேண்டும்.....

அதற்காகவே, பல வருடங்களாக "Palace—பிச்சைக்காரர்களில்" ஒருவராகயிருந்தவரென்று கருதப்பட்ட, திருவனந்தபுரத்தில் வசித்து வந்த Dr. S. வெங்கிடசுப்ரமோணிய அய்யர் என்பவரைக்கொண்டு "Swati

Tirunal and his Music" என்ற தலைப்பில், ஆதார பூர்வமாகவும்(!!!) அவசரப் பூர்வமாகவும்(!!!) எதையோ எப்படி எப்படியோ எழுதச் சொல்லி, அதே 1972/73 வருடத்தில், ஆங்கில 'வெளியீட்டுக்காக "National Book Trust" டிடம் சமர்ப்பித்திருக்க வேண்டும்.... "National Book Trust" அதைப் படித்துவிட்டு, அறவே, ஒட்டுமொத்தமாக, நிராகரித்திருக்க வேண்டும். எனவேதான்...இவ்விதம் திருப்பி அனுப்பப்பட்ட விஷயத்துக்கு அவர்களே உயிர்பிச்சை அளிக்க வேண்டும் என்கிற அவல நிலை ஏற்பட்டதும், "National Book Trust" நாடறிய செய் யாததை, நாமே ஊரறியவாவது செய்துவைப்போம் என்று, புண்பட்ட வைராக்கியத்துடன், திருவனந்தபுரத்திலிருக்கும் ஒரு Press லேயே அச்சடித்து, அப் புத்தகத்தை அதில் கண்டுள்ள படியே, 1975ல், அதே ஆங்கில ரூபத்தில், வெளியிட்டிருக்க வேண்டும்.....

எனினும்... காலம் கடப்பதற்குள், காலன் அழைப்பதற்குள், எடுத்த காரியத்தை எப்படியாவது சாதிக்கவே, Dr. S. வெங்கிடசுப்ரமோணிய அய்யர் பெயரில் செல்லுபடியாகாது நிராகரிக் கப்பட்ட அதே விஷயத்தை, சில வருடங்கள் கழிந்த பின், செம்மங்குடியை ஆசிரியர் ஸ்தானம் வகிக்கவைத்து, (ஆங்கிலப் புத்தகத்தில் 296 பக்கங்களில் வெளிவந்திருக்கும் கருத்துக்களை சுமார் 150 பக்கங்களுள் வருமளவுக்கு சுருக்கிக் குறைத்து) மீண்டும் "National Book Trust" டாரிடம் பிரசுரத்திற்காக சமர்ப்பித்திருக்க வேண்டும்.....

ஏனைய சிபாரிசுகளையும் பல பல வட்டாரங்களிலிருந்து உபயோகித்திருக்க வேண்டும்.....

புத்தகத்தின் பிரசுரத்திற்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் நகல்களில், “என்ன கூறப்பட்டிருக்கிறது” என்று சரிவர படிக்காமலும் தெரிந்து கொள்ளாமலுங்கூட, நம்பிக்கைக் காரணமாகவும், தாக்ஷண்யம் காரணமாகவும், வேண்டிக்கொண்டபடி சிபாரிசு செய் திருக்கவேண்டும்.....

இவையெல்லாம்விட, அதி முக்கியமான காரணமாக இருந்திருக்கக் கூடியது... “செம்மங்குடி” போன்ற மிகவும் பிரபலமான, மதித்தும் போற்றப்படும் ஒரு “Senior-Vidwan” ஆசிரியராக இருக்கும்போது, அவர் எழுதி சமர்ப்பித்திருப்பதெல்லாம் சரியாகவும், ஞாயமாகவும், எந்தவித தர்க்கத்திற்கோ சர்ச்சைக்கோ இடம் அளிக்காவண்ணம் இருக்குமென்று பரிபூரணமாக நம்பி, அந்த நல்ல நம்பிக்கையின் காரணமாக “National Book Trust” டார் இப்புத்தகத்தை 1981ல் வெளியிட்டிருக்க வேண்டும்.....

இதுதான் அந்த “பத்து வருட-இடைவெளி”யின் கதையாகவும் காரணமாகவும் இருக்கவேண்டும்.....

இப்படி... இவ்விதம்... வெளிவந்த புத்தகம், அதிகம் யார் கண்ணிலும் படாமல், எந்த வம்பிலும் சிக்காமல், எந்த வட்டாரத்திலும் மாட்டிக்கொள்ளாமல், எந்த சந்தேகத்தையும் தூசியையும் கிளப்பாமல், எந்த சர்ச்சைக்கும் ஆளாகாமல் இருக்க வேண்டுமே என்று பலர் பிரார்த்தனை செய்திருக்க வேண்டும்! தேங்காய்கள் உடைத்திருக்க வேண்டும்!! “வடை-மாலை”கள் சாற்றியிருக்க வேண்டும்!!!

இப்போது இப்புத்தகம் கிளப்பியிருக்கிறது ஒரு புயலையும் பூதத்தையும்! ஏற்கனவே இருக்கும் குழப்பங்களை எந்தவிதத்திலும் இந்தப்

புத்தகம் தணிக்கவில்லை. அதற்கு பதிலாக, குழப்பம் விகவருபமெடுத்திருக்கிறது. எங்கு ஆரம்பித்தது என்று தெரியாமல், எப்படி வளர்ந்தது என்று தெரியாமல், எங்கு போய் முடியப் போகிறது என்றும் தெரியாமல், குழப்பத்தின் உச்சக்கட்டத்திற்கே போய் விட்டது.

சங்கீத உலகத்திலே, இப்படியானதொரு மாபெரும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு காரணமாக இருந்த பலர் ஏற்கெனவே இறந்து விட்டனர். மேலும் பலர் ஒவ்வொருவராக மறைந்துகொண்டு வருகிறார்கள். வாழ்க்கையின் கடைசி கட்டத்தில் இருக்கும் ஒவ்வொருவரும், குழப்பத்தை அழுத்தம் திருத்தமாக அடித்துக் கூறினால், இவ்விதம் புத்தகமாகவும் பிரசுரிக்க வைத்து பிரச்சாரப்படுத்தினால், அதுவும் மத்திய அரசாங்க ஆதரவோடும், ‘நேஷனல் புக் டிரஸ்ட்’ (NATIONAL BOOK TRUST) முத்திரையோடும் வெளியிட்டு விட்டால், இந்த குழப்பங்களே நாளாவட்டத்தில் ஊர்ஜிதமாகி, ‘உண்மை’ என ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு விடும் என்று எண்ணுவோரும் இருக்கிறார்கள் என தெரிகிறது.

எனது முடிவும் எப்போது என்று யாருக்கு தெரியும்? எனவே... இக்குழப்பத்தைப் பற்றிய என் எண்ணங்களை எழுத்து மூலமாக, எந்தவித குழப்பத்திற்கும் இடமில்லாமல், அச்சிடப்பட்ட இந்த “BOOKLET” மூலமாக சமர்ப்பிக்கிறேன். எனது பெருமதிப்பிற்குரிய சங்கீத வித்வான்களுக்கும், இசை இலக்கண ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கும், இசைப்பயிலும் மாணவ மாணவியர்களுக்கும், நுண்கலை சம்பந்தப்பட்ட நிபுணர்களுக்கும், இன்று கலை உலகத்தையும்—கலைஞர்களையும் பாதுகாத்து போஷிக்கும் ரசிகப் பெருமக்களுக்கும், என் அன்பார்ந்த பத்திரிகை நண்பர்களுக்கும், எல்லா கலைஞர்களின் மதிப்பையும்—மரியாதையும் பெரும் பொது மக்களுக்கும், இந்த “BOOKLET”டை சமர்ப்பிக்கிறேன்.

என்னுடைய அகராதியில்:—

“குழப்பம்—குழப்பமே”.

“பொய்—பொய்யே”.

“உண்மை—உண்மையே”.

“சத்தியம்—சத்தியமே”.

இவைகளை ...அவ்வப்போது, எனக்குத் தெரிந்த அளவில் சிந்தித்து, எனக்கு முடிந்த முறையில் ஆராய்ந்து, வெளிப்படுத்துகிறேன். வாய் வார்த்தையாக சொன்னால், பேச்சளவில் காற்றோடு போய்விடக் கூடாதே என்று, முக்கியமான இம்மாதிரி விஷயங்களை அச்சிட்டு, இத்தலைமுறையில் இருப்பவர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், வருங்கால சிந்தனையாளர்களுக்கும் உபயோகப்படும்படி செயல்படுகிறேன். ஆம்! இன்று என்னைப் போன்றோர் பலர் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். உலகமெங்கும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சார்பிலும்தான் நான் செயல்படுகிறேன்.

பலருடைய எண்ணங்களையும், சிந்திக்கக் கூடிய ஆற்றலையும், ஆதாரங்களுடன் கூடிய சந்தேகங்களையும், எழுப்பிக் கேட்கக் கூடிய கேள்விகளையும், நான் பிரதிபலிக்கிறேன், தட்டிக் கேட்கிறேன்.

இத்தலைமுறையில் நாம் கடமை தவறினால், கடந்தகாலம் சிரிக்கும், இக்காலம் தூற்றும், வருங்காலம் சபிக்கும்.

இப்படி தட்டிக் கேட்பதையோ, பலரின் அபிப்பிராயங்களைப் பிரதிபலிப்பதையோ, அடுத்து வரும் தலைமுறைகள் ஏமாற்றப்படாமலிருக்க சில நடவடிக்கைகள் எடுப்பதையோ, சில நபர்களும் சில ஸ்தாபனங்களும் விரும்ப மாட்டார்கள்!!

இப்போது புரிகிறதா...‘மியூசிக் அகாடமி’ இந்த விஷயத்தில் ஏன் ‘EXPERTS-COMMITTEE’ கூட்டத்தை கூட்டவில்லையென்று???

தனக்கு சாதகமாக, பல நேரங்களில், பல விதங்களில், ‘அகாடமியை’ உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார், என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு ஆளாகியிருக்கும் செம்மங்குடிக்கு, தான் எழுதியுள்ள புத்தகத்தின் காரணமாக, அகாடமி சன்னதியிலேயே, தனக்கு தீங்கும், கேடும், அவதூறும், அவமானமும் ஏற்படும் அளவிற்கு இடம் கொடுக்க மனம் துணியுமா???

இந்த சர்ச்சையின் காரணமாக, எனக்கு ‘சங்கீத கலாநிதி’ பட்டம் கிடைக்காமல் போகலாம். அகாடமியின் விழாவில் இனி நான் வாசிக்க முடியாத சூழ்நிலையும் ஏற்படலாம்... நடப்பது நடக்கட்டும்.

இவைகளுக்கு பயந்து கொண்டு, நானும், சங்கீத மும்மூர்த்திகளுக்கு சமந்தான் என்று, கூட “ஜஸ்ரா” அடித்து, ‘ஸ்வாதி’யை தலைமேல் சுமந்து கொண்டு கூத்தாட முடியாது. அவர் படத்துக்கு கற்பூரம் காட்டி மரியாதை செய்ய முடியாது. அவரை ஆதிசங்கரரோடு ஒப்பிட முடியாது.

வயது 60ஐ எட்டிப் பிடிக்கப் போகும் நான் சில கொள்கைகளுக்கு கட்டுப்பட்டு வாழ்கிறேன். “எல்லாம் ஆண்டவன் அருள், அம்பாள் அநுக்ரகம்” என்ற பயபக்தியுடன் கூடிய சிந்தனையோடு ஒவ்வொரு நிமிடத்தையும் கழிக்கிறேன். இன்னும் சில வருடங்கள் இப்படியே இருந்துவிட்டு போகிறேனே....!! யாருக்கும் எந்தவித ஆட்சேபனையும் இல்லையே?

நான் ஏற்கனவே பலமுறை கூறியிருப்பதை, மீண்டும் இதில் இப்போது இங்கு கூறுகிறேன். “Music Academy”யில் மகான்களான “சங்கீத-மும்மூர்த்திகள்” படங்களோடு ஸ்வாதித்திருநாள் படத்தையும் சேர்த்து வைத்ததால் வந்த விளை இது!

1940ல், ஒரு “Royal-Patron”ஐ கௌரவிப்பதாக நினைத்து படத்துக்கு இடம் கொடுத்த Academyஐயே தங்களுக்கு சாதகமாக உபயோகித்துக் கொண்டும் ஏமாற்றியும், சம்பந்தப் பட்டோர் போகப்போக, அந்த “Patron”ஐ மாபெரும் “Composer” என்றே தைரியமாக பறைசாற்றி claim செய்ததின் விளைவே, இன்று இந்த நிலைக்கு கொண்டு வந்து விட்டுள்ளது!! இதைத்தான் “NEMESIS” என்று கூறுவார்கள்.

நான் ஏற்கனவே விடுத்துள்ள கோரிக்கைபடி, “National Book Trust” இப்புத்தகத்தை மேலும் பரவ விடாமல் ரத்து செய்தால்...நன்றாகயிருக்கும், ஞாயமாகயிருக்கும், போற்றக் கூடியதாகயிருக்கும்.

அவர்கள் அவ்வித நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சாதகமாகவும் சௌகர்யமாகவும், ஸ்ரீ. செம்மங்குடி ஸ்ரீநிவாசய்யர் அவர்களே தேவையான நடவடிக்கை

எடுத்தால், அதுதான் உண்மையாக, கண்யமாக, சத்தியமாக..... மேலும் நன்றாகயிருக்கும், ஞாயமாகயிருக்கும், போற்றக் கூடியதாகயிருக்கும்.

TO SUM UP THIS PART:1 OF THIS BOOKLET, ALLOW ME TO PLACE THE FOLLOWING FACTORS BEFORE YOU AND BRING THEM TO YOUR ATTENTION. HOWEVER GROTESQUE, INDIGESTIBLE AND UNPALATABLE THE TRUTH IS, WE HAVE TO ANALYSE IT IN ALL ITS DIMENSION, ESPECIALLY NOW AT THIS CRITICAL CRUCIAL JUNCTURE, BROUGHT ABOUT BY THE APPEARANCE OF THIS SEMMANGUDI'S BOOK, THIN IN SIZE BUT THICK IN VENOM, SMALL IN CONTENTS BUT GIGANTIC IN BIG-BLUFFS & BLASPHEMY.

AND...DON'T EVER FORGET THAT THIS "SWATI-BALL" WAS SET ROLLING IN THOSE PRE - INDEPENDENCE ERA, WHEN KINGDOMS RULED OUR COUNTRY, UNDER THE PROTECTION OF THE BRITISH - UMBRELLA.

நம் நாட்டிற்கு சுதந்திரம் கிடைக்கும் முன்பு, அந்த "ராஜா - ராணி" காலத்தில், நாட்டின் நாலு திக்குகளிலும் காணப்பெற்ற அரண்மனைகளிலும் சமஸ்தானங்களிலும் இருந்த எண்ணற்ற ஆஸ்தான கலைஞர்களில், வித்வான்களில், புலவர்களில், பண்டிதர்களில், விற்பன்னர்களில், கவிஞர்களில், பலர், போற்றத்தக்க கம்பீர மிடுக்கோடும், மிக மிக தூய்மையான பழக்கவழக்கத்தோடும், குறை கூற முடியாத அப்பழுக்குக் காணமுடியாத குணதிசயங்களோடும், மிக்க மரியாதையை காப்பாற்றியவர்களாகவும், நேர்மையை கடைபிடித்தவர்களாகவும், தன்மானத்தையும் சுய கௌரவத்தையும் சிறிதும் விட்டுக்கொடுக்காமல் இருந்திருக்கிறார்கள், சரித்திரமே பெருமையுடன் புகழ்ந்து போற்றத்தக்கவண்ணம் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால்... அதே சமயம்... ஒரு சிலர், "எதற்கும் தயார்" என்று எதற்கும் துணிந்த ரீதியில், தாஸானுதாஸனாக, அடிமைக்கும் அடிமையாக, மேல் அங்க வஸ்தரத்தை PERMANENTடாக இடுப்பிலே கட்டிய சேவக நிலையில், சிரம்—தாழ்த்தி, கரம்—கூப்பி, உடனுக்குடனே "OBEY" செய்வதற்கு, செக்கு மாடாய் உழைப்பதற்கு, மேலிடத்திலிருந்து "COMMAND" களுக்கும், "ORDERS" களுக்கும் காத்திருந்தார்கள், இரவு பகல் என்றுகூட பாராமல்!!! அப்படிப்பட்ட...

கூலிக்கு மாரடிக்க "ஆஸ்தான-வித்வான்களை" நியமித்து, கட்டளையிட்டு, வேலை வாங்குவது போதாது என்று...

கைவசம் தயாராக புத்தகசாலையிலிருந்த, முன்காலத்தவர்கள் பலர், பல மொழிகளில் இயற்றிய பழைய கிரந்தங்களிலிருந்தும் திருடி, அவைகளோடு மற்

ரேரின் புதுச்சரக்குகளைச் சேர்த்து, ஸ்வாதிக்கு ‘‘ஸ்வாஹா’’ செய்த பாடல்களை இஷ்டப்படி அச்சடிக்கவும், புத்தக-பிரசுரங்களாக வெளிவரவும், நாடு முழுதும் பரவவும், ஒரு சொந்த ‘‘Printing Press-ஐ’’ ஏற்படுத்தியது போதாது என்று...

அந்த ‘‘Factory’’ உற்பத்திகளை, வித்யார்த்திகளான மாணவ-மாணவியர்களுக்கு கற்றுத் தந்து, அவ்விதமாக பாடிப்பரவ ஒரு இசைக் கல்லூரியையும் நிர்மாணித்தது போதாது என்று...

அதை தொடர்ந்து, ஏமாறிய, ஏமாற்றப்பட்ட, சென்னை ‘‘Music Academy’’ யில், சங்கீத-மும்மூர்த்திகளோடு ஸ்வாதியை திட்டமிட்டு உட்கார வைத்தது போதாது என்று...

சங்கீதப் புத்தகங்களில் உண்மையான ‘‘வாக் கேயகாரர்கள்’’ மத்தியில் ஸ்வாதிக்கும் முக்கிய இடம் ஒதுக்கப்பட ஏற்பாடு செய்தது போதாது என்று...

கச்சேரிகள் மூலம் மட்டுமல்லாமல், ‘‘Radio’’ மூலமாகவும், ‘‘Records’’ மூலமாகவும், அவ்விதம் படர்ந்து பரவக்கூடிய ஒலி-வடிவமாகவும், பத்திரிக்கை கட்டுரைகள் மூலமாகவும், பிரத்யேகமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட விழாக்கள் மூலமாகவும், அவ்வப்போது பல மொழிகளில் புத்தக வடிவில் பிரசுரிக்கப்பட்ட, ‘‘புகழ்ச்சி எழுத்துக்கள்’’ மூலமாகவும், பரவலாக ‘‘Swati-Image-Boost’’ செய்யப்பட்டது போதாது என்று...

‘‘ஈ அடிச்சான் Copy’’!!! என்பது போல், Music Academyஐ பின்பற்றி, மற்ற இசை-ஸ்தாபனங்களும், சங்கீத-சபாக்களும், சிரிதும் யோசிக்காமலும் கொஞ்சமும் தயங்காமலும் அங்காங்கே, மும்மூர்த்திகளுடன் ஸ்வாதி படத்துக்கு இடம் அளித்து, தேவையில்லாத தகுதியில்லாத ஒரு ஸ்தானத்தை கொடுத்தது போதாது என்று...

வருடாந்தர விழாக்கள்போது ‘‘Music Academy’’ Experts Committee மேடையையும், ‘‘Music Academy’’ யினுடைய Journal பிரசுரங்களையும், உடும்புப் பிடியுடன், ‘‘Swati-Propaganda-Machinery’’க்கு, ஏவிவிட்ட Palace-பிச்சைக் காரர்களைக் கொண்டு சரமாரியாக உபயோகித்துக் கொண்டது போதாது என்று...

‘‘பஜன்-பஜன்-பஜன்’’ என்று ஜால்ரா அடித்து பொய்யை உண்மையாக்கிடப் பார்த்தது போதாது என்று...

அதே அகில இந்திய ரீதியில், ஏனைய இசைக் கல்லூரிகளில், Syllabus மூலமாக, ஸ்வாதியை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாணவ-மாணவியர் சமூகத்தில் படறவைத்து பரவவைத்தது போதாது என்று...

செல்வாக்கை பயன்படுத்தி, நாணயத்தால், நாணயமில்லாத நியாயமற்ற செயல்களை கைகூடவைத்து, செயற்கை முறைகளை கையாண்டு, by various

spurious means, using the brute strength of “Man-Power” & “Money-Power”

.....தமிழ்-நால்வர், ஆழ்வார்கள், க்ஷேத்ரக்ருர், அன்னமாச்சார்யா, மஹா வைத் தியனாதய்யர், ஊத்துக்காடு வெங்கடசுப்பய்யர், சுப்பராய சாஸ்திரி, வானமாமலை ஜீயர், தரங்கம்பாடி பஞ்சநாதய்யர், முத்துத்தாண்டவர், கர்ப்பபுரிவாஸர், நெய்க்காரப்பட்டி சேஷய்யர், பூச்சி ஸ்ரீனிவாஸயங்கார், சுப்ரமணிய அய்யர், கோபாலகிருஷ்ண பாரதி, அருணாசல கவி, மார்க்கதரிசி சேஷயங்கார், தஞ்சை-நால்வர், நாமக்கல் நரசிம்ம அய்யங்கார், புலியூர் துரைசாமி அய்யர், மைசூர் சதாசிவ ராவ், கணம் கிருஷ்ணய்யர், நீலகண்ட சிவன், ஜோதி ராமலிங்க ஸ்வாமிகள், பச்சிமிரியம் ஆதியப்பய்யா, ஜயதேவர், வ்யாஸராயா, வீணை குப்பய்யர், பல்லவி கோபால அய்யர், ஆனையா, வேதநாயகம் பிள்ளை, சுப்ரமணிய பாரதி, திருப்பதி நாராயணஸ்வாமி, கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர், மாத்ருபூதய்யா, சுப்பராம தீக்ஷதர், மைசூர் லிங்கராஜர், பத்ராசல ராமதாஸ், கவிஞ்சர பாரதி, அய்யாசாமி நட்டுவனார், கிரிராஜ கவி, நாராயண தீர்த்தர், முத்துகுமார புலவர், தச்சூர் சிங்கராச்சாரியார், பல்லவி சேஷய்யர், மெரட்டூர் வெங்கடராம சாஸ்திரி, ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திரர், திருவொற்றியூர் தியாகய்யர், சின்னி கிருஷ்ணதாஸர், குடம்பை சித்தர், வைத்தீஸ்வரன் கோவில் சுப்பராம அய்யர், தஞ்சாவூர் பொன்னய்யா பிள்ளை, திருவனந்தபுரம் டி. லக்ஷ்மண பிள்ளை, செங்கல்வராயர், வெங்கடாத்ரி ஸ்வாமி, ஹரிகேசநல்லூர் முத்தைய பாகவதர், துரைசாமி கவிராயர், லலிதாதாஸர், கிருஷ்ணமாச்சாரி, டி.ஏ.எஸ். சம்பந்த மூர்த்தி, மைசூர் வாசுதேவாச்சார், பாபநாசம் சிவன், கோடஸ்வர அய்யர், மயூரம் விஸ்வனாத சாஸ்திரி, அண்ணாமலை ரெட்டியார், எம்.எம். தண்டபாணி தேசிகர், ஜி.என். பாலசுப்ரமணியம்..... போன்ற இன்னும் பல எண்ணற்ற வாக்கேய காரர்களுக்கும், பாடல்கள் அருளியவர்களுக்கும், இசை வல்லுனர்களுக்கும், ஸாஹித்ய-கர்த்தாக்களுக்கும், “உருவப்பட-விஷயத்திலும்”, மற்றும் பல விதங் களிலும் அளிக்கப்படாத, அளித்து கௌரவிக்கப்படாத, ஒரு ஸ்தானத்தை, எந்த விதத்திலும் முற்றிலும் அருகதையில்லாத ஸ்வாதிக்கு, குயுத்தி மூலமாகவும், “Fluke” க்காகவும், ஏமாற்று வித்தைகள் கையாண்டும், Music Academyயிலும் மற்ற இடங்களிலும், கிடைத்தது, கிடைக்கவைத்தது, போதாது என்றும்...

“சங்கீத-மும்மூர்த்திகள்” எனக் கூறுவது தவறு!!! இனி, ஸ்வாதித் திருநாளை யும் சேர்த்து, “சங்கீத-நால்வர்” என்று கூறுங்கள் என்று பிதற்ற ஆரம்பித்தார் கள்!! ஆங்கில-புத்தக-வடிவில் பிரசுரிக்க வைத்து, திருவனந்தபுரத்திலிருந்து கூக் குரலிட்டு, ஸ்வாதிக்கு இந்த “நான்காவது” இடத்தை கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டுமென கேட்டு, தங்களுடைய தாகத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டார்கள்! அந்தப் புத்தகமும், அந்த ஆசிரியரும், எந்தவித எதிர்பார்த்த பலனை அளிக்காததால், அவர்களே கொஞ்சம் ஸ்ருதியை இறக்கிக் கொண்டார்கள்!! சரி... அவ்விதம் கூராவிட்டாலும் பரவாயில்லை. எப்படியாவது ஸ்வாதியை மும்மூர்த்தி களுக்கு “சமம்” என்றும், ஒரு படி “மேல்” என்றும், “Quantitatively”யாகிலும் Establish செய்துவிடவேண்டும்! இதை எப்படியாவது நிலைநாட்ட வேண்டும்!! இதை எப்படியாவது நிரந்தரமாக்கிவிட வேண்டும்!!! இதை எப்படியாவது சாதித்தே ஆகவேண்டும்!!!! மிக முக்கியமான திருப்பமாக நான் இதை கருதுவ தால், ஆங்கிலத்திலும் சொல்லி வைக்கிறேனே!

Their wild, crazy & preposterous “Claim” obviously was :-
“With Swati Tirunal duly included, hence forth, the ‘Musical-Trinity’
should be called as ‘Musical-Quartette’!! Failing which, by mere &
sheer Artificially-Generated-Number and Factory-Produced-Output,
Swati should be made to beat the Trinity & Others hollow !!!

To accomplish this, “claim” Swati as one who not only ‘Equals’
the Trinity, but also stands one step higher than them !!!”

என்று... அசட்டுத்தனமான, அநியாயமான, அநீதியான, அக்ரமமான பேராசையால் உந்தப்பட்டு, இப்பேற்பட்ட உச்சநிலைக்கு ஸ்வாதித்திருநாளே கொண்டுபோய் நிறுத்திவிடவேண்டும்! யாரும் அசைக்க முடியாத சிகரத்தில் தூக்கி வைத்து ஊர்ஜிதப்படுத்திவிடவேண்டும்! இந்த குறுக்கு வழியை சுலபமாக அடைய, திட்டத்தை வெற்றியுடன் சாதிக்க, National Book Trustஐயே பயன்படுத்தி கொள்ள வேண்டும்! அவ்விதம் National Book Trustஐ இதில் மாட்டிவிட்டால், வருங்காலத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தாரிடம்கூட இவ்விஷயமாக சமாளித்து விடலாமல்லவா?!!

இவ்விதம்... யார் யார் திட்டம் போட்டார்களோ, அவர்களே ஸ்வாதித்திருநாளே அதல பாதாளத்திற்குள் தள்ளிய மாபெரும் பாபத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். ஸ்வாதித்திருநாளே அவர்கள் யாவரையும் மன்னிக்கமாட்டார்.

“Musicians” இங்கும் அங்கும் பாடும்போதோ வாசிக்கும் போதோ, இசைப்பற்றி பேசும்போதோ, அறிந்தோ அறியாமலோ, அவர்கள் சில பிழைகளுக்கு ஆளானால், தாராளமாக மன்னிக்கப்படலாம். ஏனென்றால், இவ்வித தவறுகள் உடனுக்குடன் காற்றோடு கலந்து போய்விடுகிறது, மறைந்துவிடுகிறது. Gets lost in the void.

ஆனால்.....

“Musicologists” என்பவர்களின் கூற்றுகள், (இவ்விஷயத்தில் Musicians, Critics, இரு சாராருக்கும் பொருந்தும்), கட்டுரைகள், பத்திரிக்கைகள், புத்தகங்கள், இவைகள் மூலமாக “அச்சு” அடிக்கப்பட்ட எழுத்து வடிவத்தில் வருவதால், அவ்விதம் வரும் எந்த விஷயமும் சாஸ்வதமாக இருக்கக் கூடியதாலும், எங்கும் நிலவி நாலு திக்கும் பரவக் கூடியதாலும், இவர்கள் அதி ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். அச்சு ரூபத்தில் நிரந்தர ஸ்தானம் கிடைத்துவிடுவதால், அறியாமல்கூட இவர்கள் தவறுகள் இழைத்து, எழுத்து மூலம் அவைகளைப் பரவச் செய்வதை நான் மன்னிக்க மாட்டேன். தீவிரமாக அலசி ஆராய்ந்த பிறகே, நன்கு சிந்தித்த பிறகே, They should put Pen-to-Paper.

இப்படியிருக்கும்போது.....

“அறிந்தே” எழுத்துமூலம் தவறுகள் செய்து, அவைகளை துஷ்பிரசாரம் செய்து, இவ்விஷயத்தில் தங்களுடைய செல்வாக்கையும் பதவியையும் துஷ்பிரயோகம் செய்து, எளிதில் ஏமாறக் கூடிய பொதுமக்களை ஏமாற்றவும் செய்து, இவ்விதம் “சங்கீத-சமூகத்துக்கும்”, “இசை உலகின் வருங்காலத்திற்கும்”

துரோகம் செய்பவர்களை நான் மன்னிக்கவே மாட்டேன் என்பது மட்டுமல்ல, அவர்களை சபிக்கவே சபிக்கிறேன்.

நான் 'துர்வாஸரோ', 'விஸ்வாமித்திரரோ' இல்லை என்பது எனக்கே தெரியும். எனவேதான், ஒரு "Mini - துர்வாஸராக", ஒரு "Mini - விஸ்வாமித்திரராக", என்னால் தாழ்மையுடன் இயன்ற அளவுக்குத்தான் சபிக்கிறேன்!!! நெற்றியில் கண் இல்லாத குறையை உணர்ந்து, இருக்கும் கண்களால் 'அனல் பார்வை' வீசுகிறேன்.

THUS... THE "MUSICAL-IMAGE" OF SWATI TIRUNAL IS A MERE PRODUCT OF SHEER PROPAGANDA, A HOAX, A MYTH, A FRAUD, A PLANNED DECEPTION, A FABRICATED LIE, PERPETRATED IN THIS OUR GENERATION, BEFORE OUR VERY EYES & EARS!!!

CREATED BY THEIR OWN SELVES, THE TIME HAS ARRIVED TO PUT A STOP TO THIS MADNESS, AND HALT THE FRENZY FOR EVER, AND TO UNIVERSALLY EXPOSE THE SORDID & SHAMEFUL "GIGANTIC-SCHEME" OF ROYAL & REGAL PROPORTION.

IN MY OPINION... THE CALCULATED CUNNING MOVE OF THE PERPETRATORS, TO USE "NATIONAL BOOK TRUST" FOR ACHIEVING THEIR ULTIMATE GREEDY & AVARICIOUS & ATROCIOUS CLAIM, HAS "BOOMERANGED" AND REBOUNDED ON THEM, TURNING OUT TO BE A DEATH-KNELL FROM WHICH NONE INVOLVED CAN ESCAPE. I EVEN DARE TO CALL THIS MY HUMBLE "VERDICT".

I AM SICK AND TIRED OF SUCH DECEIT & FRAUD AROUND ME IN THE MUSIC-WORLD. I AM ASHAMED OF ALL THOSE WHO HAVE CONTRIBUTED TO THIS HAVOC.

WHATEVER BE THEIR "MUSICAL" INVOLVEMENT OR ACHIEVEMENT, I ABHOR ALL THOSE WHO HAVE CAUSED THIS MOST OBJECTIONABLE AND DETESTABLE "MORAL" RUINATION & DEGRADATION.

ESPECIALLY WHEN I FIND THEM, IN AGE ELDERS & SENIORS, I OPPOSE & ACCUSE THEM MORE VEHEMENTLY, WITHOUT ANY CONSIDERATION FOR SYMPATHY OR PITY OR MERCY.

THEY SEEM TO THINK THAT BY PUTTING AGE TO THEIR ADVANTAGE, THEY CAN CAMOUFLAGE THEIR CALCULATED WRONGS, MOTIVATED ERRORS, MANIPULATED INTRIGUES AND SELFISH-SCHEMING-SINS.

MANY LIKE ME HAVE THE COURAGE AND CREDIBILITY TO QUESTION THEM, EVEN IF WE MAY FAIL TO CORRECT THEM!! BECAUSE...CORRECTING THEM, AT THIS STAGE, IS IN THEIR OWN

HANDS!!! AS LONG AS I DON'T ALLOW THEM TO SULLY THE VALUES I STAND FOR, MY AIM IS SERVED AND MY PURPOSE FULFILLED.

NOW NEARING SIXTY, WHEN I AM MYSELF OLD ENOUGH, I STILL KNOW HOW TO RESPECT ELDERS, WHICH IS IN MY BLOOD AND PART OF MY NATURE, BUT I CANNOT CONDONE THEM WHEN THEY MISUSE AGE FOR NEFARIOUS PURPOSES, MEANS & ENDS.

CERTAIN GUILT-RIDDEN SOULS, YES...ALL MY ELDERS, HAVE CONFESSED THEIR "MUSICAL-CRIMES" TO ME, DURING MOMENTS OF SELF-TRIGGERED "PANIC" AND WEAK-KNEED "PRESSURE"...WHICH UNSOLICITED SELF-INDICTMENT I HEREBY RESOLVE TO KEEP IN RESERVE...AND WHICH CAN DULY BE SURELY DISCLOSED & REVEALED AT A LATER DATE.

YES... THAT CAN WAIT FOR A LITTLE WHILE LONGER, ALTHOUGH IT WILL BE TO MY ADVANTAGE TO EXPLODE IT NOW !!!

I CANNOT BE, I REFUSE TO BE, A SILENT-WITNESS TO 'NATIONAL BOOK TRUST' UNWITTINGLY BRINGING OUT THIS TRASH, THIS MUCK, THIS JUNK, THIS BLASPHEMY, THIS RUBBISH, DULY TRANSLATED INTO & PUBLISHED IN OTHER LANGUAGES.

FIRST & FOREMOST, THIS BOOK IN TAMIL, THIS TRASH IN MY MOTHER-TONGUE, SHOULD BE WITHDRAWN FROM CIRCULATION IMMEDIATELY, AS SOON AS 'NATIONAL BOOK TRUST' AUTHORITIES DISCUSS & DECIDE ON THIS ISSUE, BASED ON THESE FACTORS PLACED BEFORE THEM, THROUGH THE CONTENTS OF THIS "BOOKLET".

இந்த "பல்லவி"யின் முடிவில் நான் கூறப்போவதை கூர்ந்து படியுங்கள். படிக்கப் போவதை நன்றாக ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு, பல முதிய சங்கத வித்வான்களுடனும், ரசிகர்களுடனும், இதைப்பற்றி பேசி-அலசி-ஆராயுங்கள். அவர்கள் எல்லோருமே, ஓர்மனதாகவும் மனப்பூர்வமாகவும், "ஆமாம்...ஆமாம்" என்று கூறி இதை ஒப்புக் கொள்வார்கள். இது சத்தியம்! இது சத்தியம்!! இது சத்தியம்!!!

நமது இக்காலத்தில், நாமறிந்த பிரபலமான சில சங்கீத-வித்வான்களின் பட்டியலை இதோ பாருங்கள்:-

கோனேரிராஜபுரம் வைத்தியனாத அய்யர், பழமானேரி சுவாமிநாத அய்யர், உமையாள் புரம் சுவாமினாத அய்யர், காஞ்சீபுரம் நாயிடுப்பிள்ளை, T. S. சபேசய்யர், மதுரை புஷ்பவனம், டைகா வரதாச்சாரியார், தஞ்சாவூர் பொன்னையா பிள்ளை, மைசூர் வாகதேவாச்சார், செம்பை வைத்தியனாத பாகவதர், அரியக்குடி ராமானுஜ அய்யங்கார், ராள்ளெபள்ளி அனந்தகிருஷ்ண சர்மா, பாபநாசம் சிவன், நாமக்கல் T. K. சேஷய்யங்கார், மழவராயநேந்தல் சுப்பராம பாகவதர், முடிகொண்டான் வெங்கடராம அய்யர், மஹாராஜபுரம் விஸ்வனாத அய்யர், சித்தூர் சுப்பரமணிய பிள்ளை, பாலக்காடு ராம பாகவதர், பாருபள்ளி ராமகிருஷ்ண பந்துலு, சாத்தூர் கிருஷ்ணய்யங்கார், மதுரை மணி அய்யர், மதுரை செல்லம் அய்யங்கார், மைசூர் B. S. ராஜா அய்யங்கார், சேலம் துரைசாமி அய்யங்கார், Ramnad கிருஷ்ணன், மாயவரம் ராஜம், சாத்தூர் சுப்பரமணியம்,

கீவானூர் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை, காளிதாஸ் நீலகண்ட அய்யர், மாயவரம் கிருஷ்ணய்யர், V. V. சடகோபன், M. M. தண்டபாணி தேசிகர், “ஹரிகதை” மாங்குடி சிதம்பர பாகவதர், கல்லிடைக்குறிச்சி வேதாந்த பாகவதர், திருவையாறு அன்னசாமி பாகவதர், C. சரஸ்வதிபாய், வீணை தனம்மாள், காரைக்குடி சுப்பராம அய்யர் & சாம்பசிவ அய்யர், தேசமங்கலம் சுப்ரமணிய அய்யர், சேரமாதேவி சுப்ரமணிய சாஸ்திரி, கோட்டு வாத்தியம் சகாராம ராவ், மைசூர் நாராயண அய்யங்கார், SOLO-VIOLINIST த்வாரம் வெங்கடசாமி நாயுடு, FLUTE பல்லடம் சஞ்சீவ ராவ், திருப்பாம்புரம் சுவாமினாதபிள்ளை, நாதஸ்வரம் திருவாவடுதுறை ராஜரத்தினம் பிள்ளை, திருவிட மருதூர் வீருசாமி பிள்ளை, குழிச்சரை பிச்சையப்பா, காருக்குறிச்சி அருணாசலம், (LIST INCOM- PLETE), திருவிதாங்கூர் ஆஸ்தான-வித்வான் ஹரிகேசநல்லூர் முத்தையா பாகவதர் உள்பட, இவர்கள் யாவருமே, இவர்களுடைய எண்ணற்ற கச்சேரிகளில், “சுவாதித்திருநாள் க்ருதி” என்று ஒன்றுகூட பாடியதில்லை!!! வாசித்ததில்லை!!!

ஏன் பாடவில்லை? ஏனென்றால், பாடுவதற்கு ஒன்றுமில்லை! அதனால் பாடவில்லை! அந்த காலத்தில் சுவாதித்திருநாள் என்பவருக்கு எந்தவித “Musical Address” ஸும் கிடையாது! உண்மையிலேயே அவர் அவ்வளவு FAMOUSஸாக இருந்திருந்தால், அவர் பாடல்கள் (என்று இன்று சொல்லப்படுபவை) அப்போது தானாகவே பிரபலமாகியிருந்தால், ஏனைய வித்வான்களும் தாங்களாகவே அவைகளைப் பாடியிருப்பார்கள்!!! மற்ற ஏனையோரின் கிருதிகளைப் போல், அவை களுக்கும் இடம் கொடுத்திருப்பார்கள்! ஆனால்... அவைகள் இருந்தால்தானே இடம் கொடுப்ப தற்கு!!! They DID NOT Exist! 1940க்கு பிறகுதான், சிலர் உந்தப்பட்டு சுற்றுக்கொண்டு பாட ஆரம் பித்தார்கள்!! முசிரி சுப்ரமணிய அய்யர், ஆலத்தூர் சகோதரர்கள், G. N. பாலசுப்ரமணியம், இவர்கள் கூட திருவனந்தபுரம் Palace “ஆஸ்தான-வித்வான்கள்” ஆக்கப்பட்டப் பிறகே, சுவாதி பக்கம் திரும்பிப்பார்த்தார்கள்!!!

செம்மங்குடியே அவருடைய கச்சேரிகளிலேயே, சுவாதி-புகழ் பாடியதில்லை, BEFORE HE WAS MADE “ஆஸ்தான-வித்வான்”, AND ENTRUSTED WITH THE PRINCIPAL’S POST OF “SRI SWATI TIRUNAL MUSIC ACADEMY”!!! (AT TRIVANDRUM).

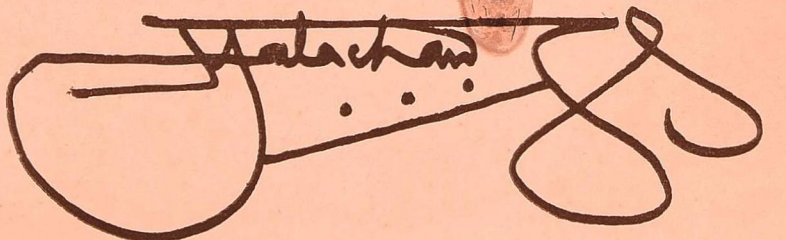
முதன் முதல், மிக மிக பொறுப்பான, ஸ்லாக்யமான, பெருமதிப்பிற்குரிய, என்றென்றும் போற்றுதற்குரிய “இசைக் கல்லூரி” என்ற ஒன்றை ஆரம்பித்து ஸ்தாபித்ததே Annamalai University தான். அந்த இசைக் கல்லூரியில், அந்த ஆரம்ப காலத்தில் படித்து, “சங்கீத- பூஷணம்” பட்டம் பெற்றவர்கள் இன்றும் நம்மிடையே இருக்கிறார்கள். அவர்களே நான் இப் போது கூறப்போவதற்கு சாட்சி!!! அந்த “இசைக் கல்லூரி”யில் சுவாதியின்-கிருதி என்று ஒன்றுகூட சொல்லித் தரப்பட்டதில்லை!!! அப்போது... அந்த 1940 வரையில் கூட, “சங்கீத கச்சேரி” மேடைகளிலும், “இசைக்கல்லூரி” Syllabusஸிலும், சுவாதி திருநாளுக்கு எந்தவித இடமும் கிடையவே கிடையாது!!! சுவாதியின் மதிப்பு ஒரு பெரும் “பூஜ்யம்” ஆக இருந்தது!! The Value of Swati was Totally Nil!!! மேலே நான் கூறியுள்ளதை யாரும் மறுக்க முடியாது, யாவரும் மறக்கவும் கூடாது, என்று திட்டவாட்டமாக வலியுறுத்திக்கூறி கையொப்பமிடுகிறேன்.

Dated 16-8-1985

46, Sullivan Garden Road,
Mylapore, Madras-600 004

Telephone: 71712

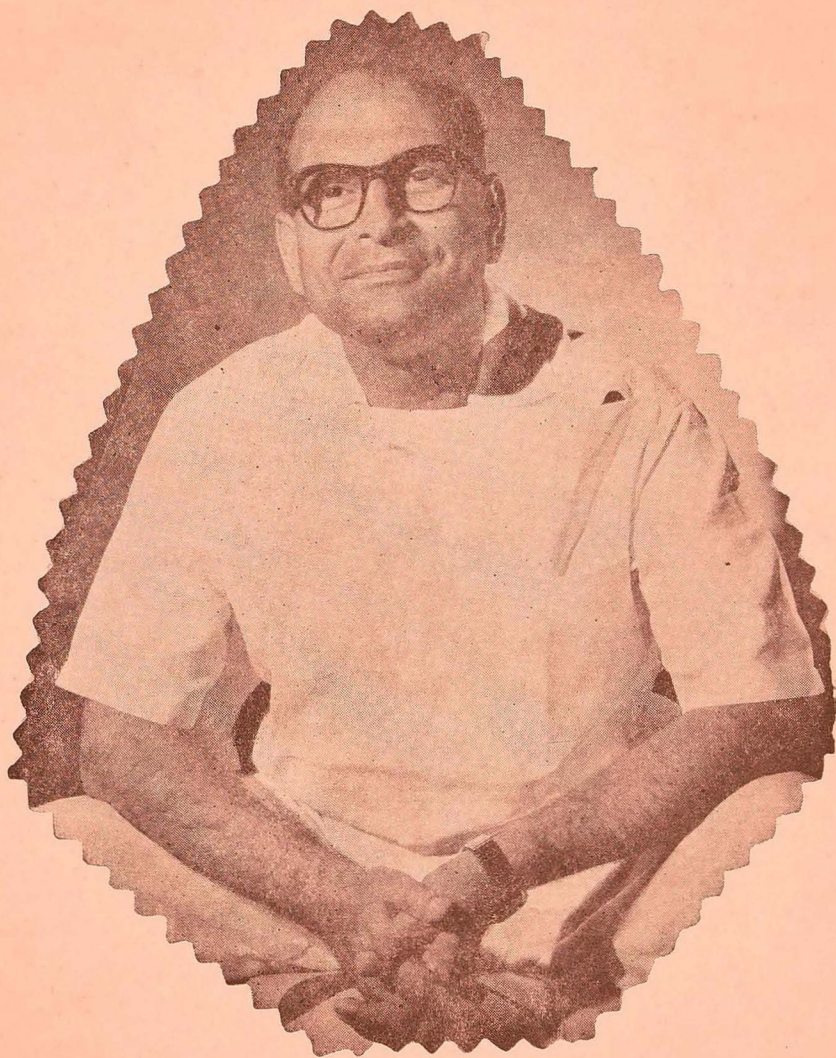
Telegram: ‘VEENA’, Madras

PART: 2 “அனுபல்லவி”!!

VARIOUS
RELEVANT
MATERIALS

Given in Full ... or ... Excerpts

PART: 2 “அனுபல்லவி”!!

VARIOUS RELEVANT MATERIALS GIVEN IN FULL...OR...EXCERPTS

FROM:

குழந்தை

23-9-1982

‘குவாதித் திருநாள் கீர்த்தனைகளை குவாதித் திருநாள் பாடவில்லை’

“கர்னாடக இசை கச்சேரிகளில் பாடப்பட்டு வரும் ஸ்வாதித்திருநாள் கீர்த்தனைகள் மகாராஜா ஸ்வாதித் திருநாள் அவர்களால் இயற்றப்பட்டது என்று எல்லோரும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கீர்த்தனைகள் எதுவும் மகாராஜா ஸ்வாதி திருநாள் அவர்களால் இயற்றப்படவில்லை!” என்கிறார்கள் **கே. பி. சிவானந்தம் (வீணை), கே. பி. கிட்டப்பா சகோதரர்கள்.**

பின்னே யார்தான் இயற்றியது?

இது பற்றித் தஞ்சை நால்வர் பரம்பரையில் வந்த கே.பி. கிட்டப்பா, கே.பி. சிவானந்தம் சகோதரர்கள் கூறுவது:

“மன்னர் ஸ்வாதித் திருநாள் பாடல்கள் என வழங்கப்படும் கீர்த்தனைகள் அவர் இயற்றியவை அல்ல. இதனை எழுதியவர்கள் “தஞ்சை நால்வர்” என வழங்கப்படும் சின்னையா, பொன்னையா, சிவானந்தம், வடிவேலு ஆகியோரே.

தஞ்சையில் சரபோஜி மகாராஜாவின் சபையில், அவருடைய ஆதரவில் இசைக் கலைக்கும், நாட்டிய கலைக்கும் பெரும் தொண்டாற்றியவர்கள் தஞ்சை நால்வர். தஞ்சை நால்வரை முதலில் ஆதரித்தவர் சரபோஜி மகாராஜா.....

தஞ்சை பெரிய கோவில் விஷயமாக தஞ்சை மன்னருக்கும், சகோதரர்களுக்கும் குறிப்பாக வடிவேலுவுக்கும் மனஸ்தாபம் ஏற்பட்டது. நால்வரும் ஊரைவிட்டு வெளியேற வேண்டும் என மன்னர் உத்தரவிட்டார்.

இவர்கள் மேல் பெரும் மதிப்பும் மரியாதையும் வைத்திருந்தவர் திவான் சுப்பா ராவ். அவருடைய ஆதரவில் இவர்கள் திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானம் சென்றனர். மன்னர் ஸ்வாதித் திருநாள் இவர்களை ஆதரிக்கத் துவங்கினார்.

தஞ்சையில் இருந்தபோது தெலுங்கு மொழியில் இவர்கள் இயற்றிய சாகித்தியங்கள் சரபோஜி சபையில் மிகப் பிரபலமாக இருந்தன.

பிரகதீஸ்வரர் பேரிலும், தஞ்சை சரபோஜி மற்றும் தஞ்சையை ஆண்ட மன்னர்களின் பேரிலும் இயற்றப்பட்ட தெலுங்குப் பதவர்ணங்களும், ஸ்வராஜிதி, ராகமாலிகைகளும் அதே வர்ண மெட்டில் திருவிதாங்கூரில் சம்ஸ்கிருத மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்டு “பத்மநாபன்” என்னும் பெயர் சேர்த்து அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டது. பாடல்கள் திருவிதாங்கூரில் புகழ் பெற்றன.

இதனிடையில் தஞ்சை மன்னர் மனம் மாறி சகோதரர்கள் நால்வரைத் திரும்ப அழைத்த போது வடிவேலு தவிர மற்ற மூவரும் தஞ்சை சென்றனர்.

வடிவேலு மட்டும் ஸ்வாதித் திருநாள் சபையில் தங்கி சாகித்தியங்களைத் தொடர்ந்து இயற்றி வந்தார்.

மன்னரின் சபையில் அரங்கேறிய வடிவேலு வின் பாடல்கள் ஸ்வாதித் திருநாள் பாடலாயின.

அரியக்குடி போன்ற பல பெரிய வித்வான் களுக்கு இந்த உண்மை தெரியும்.....

—பேட்டி: பாபு

From :

குழந்தை

30-9-1982

சிவானந்தம் குறிப்பிட்டது சரிதான்.....

பாலசரஸ்வதி

சுவாதித் திருநாள் கிருதிகளைச் சுவாதித் திருநாள் மகாராஜா இயற்றவில்லை என்ற கூற்றை ஆதரிக்கிறார் நாட்டிய மேதை பாலசரஸ்வதி:—

தஞ்சை நால்வர் பற்றிச் சிவானந்தம் குறிப்பிட்டதில் சந்தேகம் எதுவுமில்லை.

சாகித்ய கர்த்தாக்களான பொன்னையா, சின்னையா, சிவானந்தம், வடிவேலு ஆகிய அந்த நாலுபேரும் கடவுள் அனுக்கிரகத்துடன் ஏராளமான ஸாகித்தியங்கள் எழுதிய மகான்கள். அவர்களால் எதுவும் செய்ய முடியும்.

என் மனத்தில் எப்போதுமே அவர்களைப் பற்றி இப்படித்தான் தோன்றும். அப்பர், சுந்தரர் என்னும் அந்த நால்வர் மாதிரி பெரிய மனிதர்கள் இந்தத் தஞ்சை நால்வர்.

அவர்கள் இயற்றிய ஏராளமான பாடல்கள் பிரபலமாக இருந்தும், அந்த ஸாகித்ய கர்த்தாக்கள் அத்துணையளவு பிரபலமாகவில்லையே.

எத்தனையோ அற்புதமான ஜாவளிகளை நானும் பாடி மகிழ்ந்திருக்கிறேன். வெகு

நாட்கள்வரை அதை இயற்றியவர் யாரென்று தெரியாமலே இருந்தது எனக்கு.

சமீபத்தில்தான் தெரிந்தது இத்தனை ஜாவளிகளும் அவர்கள் வீட்டுப் பாடல்கள் என்று. சிலிர்த்தது எனக்கு.

வெறும் காசுக்காக மட்டும் எழுதுபவர்களாக இருந்தால், இப்படி ஓலைச் சுவடியில் எழுதி குவித்திருப்பார்களா?.....

அரசாங்கத்தின் உதவியுடனும் மற்றும் நிதி திரட்டுவதன் மூலமும் அந்த நாலு மகாமேதைகளுக்காக ஒரு நினைவு மண்டபம் அமைக்க வேண்டும்.....

ஒடிந்து உடைந்து போகக் கூடிய நிலையில் இருக்கும் அவர்களின் பாடல் சுவடிகளைக் காப்பி எடுத்துப் பாதுகாக்க வேண்டும்.....

யார் எழுதியது என்னும் கேள்விக்கு எனக்கு இப்படித்தான் பதில் சொல்ல முடிகிறது.

தஞ்சை நால்வர் பாடல்களும் சுவாதித் திருநாள் பாடல்களும் ஒரே மாதிரி இருக்கின்றன. அங்கே தெலுங்கு. இங்கே சமஸ்கிருதம். அதே வர்ண மெட்டு இரண்டு மொழிகளுக்கும் பொதுவாக.

ஒரே மாதிரியான THOUGHTம் ஐடியாவும் எப்படி இரண்டு பேருக்கும் தோன்ற முடியும்? தஞ்சை நால்வர் மாதிரி சுவாதித் திருநாளுக்கும் ஒன்றிரண்டு தோன்றலாம். எல்லாமே ஒரே மாதிரி தோன்ற முடியுமா?

—பேட்டி; பாபு

படம் படுத்தும் பாடு! (1)

Dummy

தம்பி: “பூச்சி ஸ்ரீனிவாஸயங்கார், பட்டணம் சுப்ரமணிய அய்யர், அருணாசல கவி, மஹா வைத்தியனாதய்யர், முத்துத்தாண்டவர், கேஷத்ரக்ஞர், ஜயதேவர்...இன்னும் இவாமாதிரி எத்தனையோ கௌரவிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் இருக்கும்போது, 1940லே, அவசரப்பட்டு அந்தப் படத்தெப்போயி அவா.....!”

Alert

அக்கா: “நீ சொன்னவானும், சொல்லாதவானும், யாருமே ராஜபரம்பரையை சேந்தவா இல்லையே!!!”

FROM:

சுழுகம்

7-10-1982

சுவாதித் திருநாள் கீர்த்தனைகளை சுவாதித் திருநாள் மகாராஜா இயற்றவில்லை என்று யார் சொன்னது?

DR. S. வெங்கடசுப்பிரமணிய ஐயர்

திருவனந்தபுரம் இசை வட்டாரத்தில், சுவாதித் திருநாள் கீர்த்தனைகளில் அதாரிடியாகக் கருதப்படும் டாக்டர் வெங்கடசுப்ரமணிய ஐயர், கேரளப் பல்கலைக் கழகத்தில் சமஸ்கிருதப் பேராசிரியராக இருந்து அண்மையில் ஓய்வு பெற்றவர். இசைவிற்பன்னர். சர் சி.பி. ராமஸ்வாமி ஐயர் அவர்களின் ஆதரவால் ஊக்கம் பெற்றவர். இசை சம்பந்தமாக இவர் எழுதியுள்ள பல நூல்களில், ‘‘சுவாதித் திருநாளும் அவரது கீர்த்தனைகளும்’’ என்ற ஆராய்ச்சிநூல் குறிப்பிடத் தக்கது.....

‘‘என்னை எந்த வம்பிலும் இழுத்து விடாதீர்கள். எனக்கு கான்ட்ரவர்ஸி என்பதே பிடிக்காது’’ என்று கூறிவிட்டுப் பேசத் தொடங்கினார்.

தஞ்சை நால்வருக்கு மகாராஜா சபையில் மரியாதை கிடைத்தது. உண்மைதான். குறிப்பாக வடிவேலுவிடம் மகாராஜா நெருக்கம் கொண்டிருந்தார் என்பதும் சரியே. அதனாலேயே அவர் இயற்றிய கீர்த்தனைகளை வடிவேலு தான் எழுதினார் என்று சொல்லிவிடுவதா?.....

இத்தகையவர்களின் நட்பு மகாராஜாவின் இசை ஞானத்திற்கு சுருதி சேர்ப்பதாயிருந்தது

என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். அதற்காக அவருடைய படைப்புகளையெல்லாம் வேறொருவர் இயற்றியது என்று தீர்மானித்து விடுவதா?.....

அவர்கள் வீடு தஞ்சையில் இருப்பதால் அவற்றையெல்லாம் எழுதியவர்கள் அவர்களே என்றாகிவிடுமா?

சந்தேகமே இல்லை. மகாராஜாதான் அவற்றை இயற்றினார். மூன்று நான்கு வருடங்களாகவே இந்தச் சர்ச்சை இருந்து வருகிறது. சென்னையிலுள்ள செம்மங்குடி கூட என்னிடம் கேட்டார். அப்போது, தஞ்சை நால்வர் அமைத்த அதே வர்ணமெட்டில்தான் சுவாதித் திருநாள் பாட்டெழுதினார் என்றாவது சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், இப்போதோ, சாகித்யமே சுவாதித் திருநாளுடையது அல்ல என்று பேசத் தொடங்கி விட்டார்கள். இது முற்றிலும் தவறு.

சிவானந்தத்தின் பேட்டியில்கூட, திருவிதாங்கூரில் அந்தக் கீர்த்தனைகள் சமஸ்கிருதத்தில் மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்டன என்று மொட்டையாகச் சொல்லிவிட்டிருக்கிறார்கள். யார் மொழி பெயர்த்தார்களாம்?.....

சுவாதித் திருநாள் வர்ணங்களை மட்டுமில்லாது, பரதநாட்டியத்திற்குரிய ஸ்வர ஜதிகளையும், பதங்களையும், தில்லானாக்களையும் கூட இயற்றினார். வடிவேலு அவருக்கு இன்ஸ்பிரேஷன் தந்திருக்கலாம். அவ்வளவுதான்....

அரியக்குடியைச் சாட்சிக்கு அழைப்பது என்ன நியாயம்? அவர் என்ன மகாராஜா காலத்தில் உடன் இருந்து பார்த்தவரா?.....

மீண்டும் சொல்கிறேன். என்னை எந்த கான்ட்ரவர்ஸிக்கும் இழுக்காதீர்கள்.

—பேட்டி: கே. அசோகன்

படம் படுத்தும் பாடு! (2)

Dummy

தம்பி: ‘‘ஏனக்கா? சங்கீத உலகத்துலே இவ்வளவு Politics இருக்கா?’’

Alert

அக்கா: ‘‘போடா மக்கு! Political-Worldலே இருக்கற Politicsலெவிட, Music-Worldலே இருக்கற Politicsதான் அதிகம்!!!’’

FROM:

சுழுகதம்

14-10-1982

ஸ்வாதித் திருநாள் பையர்லுள்ள எல்லா கீர்த்தனைகளையும் ஸ்வாதித் திருநாள் இயற்ற வில்லை என்று நான் சொல்லுகிறேன்:

“இது உண்மையிலேயே ஒரு மாபெரும் ROYAL விவகாரம். அதனால்தான் போலிருக் கிறது, இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அனைவ ரும் “RIGHT-ROYAL” லாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்”, என்கிறார்

**வீண வித்வான் பத்மபூஷன்
எஸ். பாலசந்தர்.**

சுவாதித் திருநாள் பற்றி வீண வித்வான் கே.பி. சிவானந்தம் எழுதிய கட்டுரையைப் படித்தேன்.

‘அந்தக் கீர்த்தனைகள் எதுவும் மகாராஜா சுவாதித் திருநாள் அவர்களால் இயற்றப்பட வில்லை,’ என்று அவர் சொல்லி இருப்பதில் ‘எதுவும்’ என்ற வார்த்தை ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதாக இல்லை. “பெரும்பாலும்” என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம்.

இந்தச் சர்ச்சையில் அதிமுக்கியமாக வெளி வந்திருக்கும் விஷயமும் உண்மையும் என்ன வென்றால், தஞ்சை நால்வர் இயற்றிய பல கீர்த்தனைகளும் மற்றப் பாடல்களும் சுவாதித் திருநாளின் குலதெய்வத்தின் நாமம் இடப் பட்டு, அவரே பாடியதாக தற்போது நிலவி வருகிறது, பரவி வருகிறது.

அச்சிடப்பட்ட சங்கீதப் புத்தகங்கள் மூலமாகவும், ரேடியோ அறிவிப்புக்கள் மூலமாகவும், ஏனைய கட்டுரைகள் மூலமாகவும், வேறு பல வாறாகவும், சுவாதித் திருநாள் முத்திரையாக அவருடைய பெயரே இல்லாவிட்டாலும், ‘பத்மநாப ETC.’ என்று இருந்தால், சுவாதித் திருநாள் இயற்றியது என்று யாரும் உடனே அங்கீகரிக்கும் அளவுக்குப் பிரச்சாரமாகியுள் ளது. இவைகளில் பல பாடல்களை இயற்றிய பெருமை தஞ்சை நால்வரையே சாரும். இப் போதுதான் அதைத் துணிந்து கூற முன்வந்ததுள்ளார்கள் கிட்டப்பாவும் சிவானந்தமும். இந்த விஷயம் சங்கீத உலகத்திலேயே பல வித்வான்களுக்கு அப்பட்டமாக ஏற்கனவே தெரிந்த உண்மைதான். நமக்கேன் வம்பு என்று ஒதுங்கிக் கொண்டார்கள். கிட்டப்பா-சிவானந்தம் சகோதரர்களின் தகப்பனாரான மகாவித்வான் பொன்னையா பிள்ளையும், அவருடைய முன்னோரும் அவர்கள் காலத்திலேயே இந்த விஷயத்தை உடைத்துச் சொல்லி இருக்கலாம். கப்சிப் என்று இருந்து விட்டார்கள்.

பாலசரஸ்வதி சொல்லியிருப்பது முற்றிலும் நியாயம், நியாயம், நியாயம். தஞ்சை நால்வருக்கு ஒரு ஞாபகார்த்த மண்டபம் கட்டத் தான் வேண்டும். நான் முழுமனத்துடன் ஆமோதிக்கிறேன். பாலசரஸ்வதி மனது வைத்திருந்தால், இவ்விஷயத்தை அவரே எப் போதோ சாதித்திருக்கலாம். அவர் மீது குற்றம் சாட்டவில்லை நான். ஆனால், ஓர் உண்மையை மட்டும் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். நாம் ACTIVE ஆக இருக்கும்போது, நமது POPULARITY யையும் INFLUENCE லையும் உபயோகித்தே பல நல்ல காரியங்களை நாம் சாதிக்கமுடியும்...

“VOCAL-ACADEMY” என்ற ஸ்தாபனம் இருக்கிறதல்லவா? “MUSIC-ACADEMY” என்று

அதைச் சொல்லுவார்கள். (அவர்கள் நடத்தும் வருடாந்திர சங்கீத விழாக்களில், 99 சதவிகிதம், வாய் பாட்டுக் கச்சேரிகளே அதிகம். ஆகவே, நான் அதை எப்போதும் “VOCAL-ACADEMY” என்றே குறிப்பிடுகிறேன்). அந்த ஸ்தாபனத்தில் மேடையிலும், வருடாந்திர விழா மலர் முதலியவற்றிலும், சங்கீத மும் மூர்த்திகளான தியாகய்யர், முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர், ச்யாமா சாஸ்திரிகள் ஆகியோரின் பக்கத்தில், ஸ்வாதித் திருநாள் படத்தையும் வைக்கிறார்கள். இந்த ஸ்தானம் ஸ்வாதித் திருநாளுக்கு அளிக்கப்பட்டதை சரியென்றே நியாயமென்றே என் கடைசி மூச்சு உள்ள வரை நான் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன். காரணம், சங்கீத மும்மூர்த்திகள் அவர்கள் காலத்திலேயே உண்மையான வாக்கேய காரர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். அதாவது, அவர்கள் பாடல்களை இயற்றியதோடு, அவை களுக்குத் தாங்களே ராக ரூபமாக வர்ணமெட்டும் அமைத்துப் பாடினார்கள். அவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது ஸ்வாதித் திருநாளும் அம்முவருக்குச் சமமான ஒரு “வாக்கேய காரர்” என்று யார் எவ்வளவு பணம் கொடுத்தாலும், என்ன டாக்டரேட் அளித்தாலும் நான் ஒப்புக்கொள்ளவே மாட்டேன். செல்வம், செல்வாக்கு, அரண்மனை உத்தரவு, சில வித்வான்களாலேயே ஏற்படுத்தப்பட்ட சூழ்நிலை, ராஜதந்திரம், சிலரின் சுயநலம், இவை எல்லாம் சேர்ந்து சுவாதித் திருநாளுக்கு இந்த திடீர் புரொமோஷனை அளிக்கக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.....

மேற்சொன்ன அகாடமிக்கு, அவர்கள் ஆர்டர் கொடுத்ததன் காரணமாக, சுவாதித் திருநாளின் உருவப் படத்தை வரைந்து கொடுத்தவர் எனது தமையனார் பிரபல ஓவியர் சங்கீத வித்வான் எஸ். ராஜம். இது நடந்தது 1940-ம் வருடத்தில்; நான் பிறந்த மயிலாப் பூர் நடுத்தெரு 10-ம் நம்பர் வீட்டில்; எனக்கு அப்போது வயது 13. நடந்த எல்லாக் காட்சிகளுக்கும் நான் ஒரு சாட்சி. அணு அணுவாக எல்லாம் இன்னும் ஞாபகம் இருக்கிறது எனக்கு.

அகாடமிக்காரர்கள் என் அண்ணாவிடம் ஒரு மாதிரிப் படத்தைக் கொடுத்து அதன்படியே வரையச் சொன்னார்கள். அந்தப் படத்தின் படி சுவாதித் திருநாளின் வலக்கையில் கத்தி தான் இருந்தது. (சிவானந்தம் கொடுத்து, குமுதத்தில் வெளிவந்த படத்தைப் போலவே.)

அப்படியே படம் வரையப்பட்டுத் தயாராகி விட்டது.

அந்தச் சமயத்தில் அகாடமிக்காரர் ஒருவர் மீண்டும் ஓடிவந்தார். இடது கை வெறுமே இருப்பது சரியில்லை என்று கூறி, சுவாதித் திருநாளின் இடது கையில் ஒரு தந்தி வாத்தியத்தைப் பிடித்துக்கொண்டிருப்பது போல வரையுமாறு அண்ணாவிடம் கேட்டுக்கொண்டார். மேலிடத்து ஆணை என்று தெரிவித்தார். கூடவே ‘ஸ்வரபத்’ என்ற வாத்தியத்தின் போட்டோவையும் கொண்டுவந்திருந்தார். அண்ணாவும் நிலைமையைப் புரிந்துகொண்டு சிரித்துக்கொண்டே அப்படியே செய்தார்.

படத்தில் இப்படித்தான் சுவாதித் திருநாளின் இடது கையில் ஒரு வாத்தியம் சொருகப்பட்டது! தியாகய்யர் கையில் தம்பூரா, தீட்சிதர் கையில் வீணை, சியாமா சாஸ்திரி கையில் தம்பூரா. சுவாதித் திருநாள் மட்டும் அவர்களுக்கு ஏன் சளைத்தவராக இருக்க வேண்டும்! ‘இந்தா பிடி ஸ்வரபத்!’ என்று திணித்து விட்டார்கள்! அத்துடனில்லை. சுவாதித் திருநாளைமட்டும் சங்கீத மும்மூர்த்திகளோடு சேர்த்தால் பலர் ஆட்சேபணை பண்ணுவார்கள் என்று சொல்லி, ஒரு புரந்தர தாசர் படமும் வரைந்து தரச் சொன்னார்கள். அதன்படியே படம் தயாராயிற்று. “சங்கீத பிதாமகர்” எனப்படும் புரந்தரதாசருக்கு ஐந்தாவது ஸ்தானத்தைக் கொடுத்தார்கள். சதிக்கு ஒரு சப்பைக்கட்டு!

1940-ல் அகாடமியில் நடந்த இந்தப் படத் திறப்பு விழாவைத் தலைமைத் தாங்கி நடத்திக் கொடுத்தார் திருவனந்தபுரம் மகாராஜா. அகாடமியிலேயே ரூப வடிவமாக மேடையேற்றியாகி விட்டது. பிறகு இன்னும் தைரியமாகக் கீர்த்தனைகள் பரவலாயின.

படத்தில் கையில் வாத்தியத்தை திணித்தது போல், அவர் வாழ்க்கையில் செய்யாததையெல்லாம் திணி திணியென்று திணித்து, நுழைத்த காரணத்தால், எது உண்மையிலேயே ஸ்வாதித் திருநாள் இயற்றியது, எது மற்றவர்கள் செய்தது, எந்தெந்த சாகித்தியம் அவருடையது, அதற்கு யார் யார் எந்த எந்த காலத்தில் ராக ரூபமாக வர்ணமெட்டு அமைத்துத் தொகுத்தார்கள்—இவையெல்லாம் குழப்பமாகிவிட்டன. A TOTAL MESS.

ஒரு குட்டி கம்போஸராக இருந்திருக்கக் கூடிய ஸ்வாதித் திருநாளை, நியாயமற்ற விதிமுறைகளை கையாண்டு, ஒரு மாபெரும்

PERMANENT "FACTORY" யாக ஆக்கிவிட்டார் களோ என்று பயமாக இருக்கிறது.

த்யாகய்யர், முத்துஸ்வாமி தீஷிதர், ச்யாமா சாஸ்திரி-ஆகியோரின் கீர்த்தனங்களும், மற்றுமுள்ள இதர ஏனைய வாக்கேய காரர்களின் பாடல்களும், தாமாகவே எவ்வித ஏஜென்டும் இல்லாமல், விளம்பரங்கள் இல்லாமல், எங்கும் பரவி வந்துள்ளன. செல்வத்தையும், செல்வாக்கையும் உபயோகித்தோ, ஒரு கூட்டத்தார் வேட்டியை வரிந்து கட்டிக் கொண்டோ, சங்கல்பம் செய்துகொண்டோ, ராஜாங்க தோரணையிலோ, பரிவாரங்களோடு கூடிய படாடோபத்துடனோ, இவர்களுடைய கீர்த்தனங்களையும் பாடல்களையும் யாரும் பரவச் செய்யவில்லை.

இந்த ரகனையெல்லாம் கடந்த 40-50 வருடங்களாகத்தான் நடந்திருக்கிறது. இதற்

கெல்லாம் ஸ்வாதித் திருநாள் ஜவாப்தாரியே யில்லை.

என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. பாட்டின் பல்லவிபோல், கீழ்க்கண்ட வரிகள் என் காதுகளில் மீண்டும் மீண்டும் ரீங்காரம் செய்துகொண்டே இருந்தன. "பணமே பிரதானம்"! "பணம் படுத்தும் பாடு"! "பணம் பேய் போல் ஆட்டிவைக்கும்"! "பணம் என்றால் பிணமும் வாயைத் திறக்கும்!" "பணம் பாதாளம் வரை பாயும்"! "பணத்தைக் காட்டி எதையும் சாதிக்கலாம்"!

நமது இந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்த வாக்கேயகாரர்களான பாபநாசம் சிவன், மைசூர் வாசுதேவாச்சார், கோடிஸ்வர அய்யர், இவர்களோடுகூட ஸ்வாதித் திருநாளை நான் ஒப்பிட மாட்டேன்.

படம் படுத்தும் பாடு! (3)

Dummy

தம்பி: "Donationன்னு எதையோ கொடுத்தா, உடனே படத்தெ வெச்சுடறதா?"

Alert

அக்கா: "போடா மக்கு! முன்னே இருந்த பல இசைமேதைகளுக்கோ சமீபத்துலே இருந்த மைசூர் வாசுதேவாச்சார், பாபநாசம் சிவன், கோடிஸ்வரய்யர், இவா போன்றவாளுக்கோ, அவா பரம்பரேலே, யாரு Donation கொடுக்க முன் வந்தா? யாருக்குடா அவ்வளவு வசதி இருந்தது? வித்வான்கள் எல்லாருக்கும் கஜானாலே கொட்டிக் கடந்ததா? அப்பப்போ, மளிகைக் கடை சாமான் வாங்கறத்துக்கே பத்தாமெ இருந்த வருமை காலம் பலருக்கு. சல்லிக்காசை எண்ணி எண்ணி சிக்கனமா ஏழ்மைலேயே வாழ்ந்தா. சொத்தை எங்கே கண்டா? சுகத்தெ எங்கே அனுபவிச்சா? அவாளோட நேர்பரம்பரைக்கும், சிஷ்ய பரம்பரைக்கும் இதே கதிதான். இதுக்கு நேர்மாரு... அங்கே... அவாளுக்கு...ஏராளமான "Money-Power" இருந்தது. கூடவே எக்கச்சக்கமான "Man-Power" கைகட்டி Ever-readyயா, சொன்னதெல்லாம் செய்து முடிக்க, கட்டளைக்கு காத்துண்டிருந்தது. இதெல்லாம் விட முக்கியமா, one of the most Brilliant-Brains ever born in India அப்படின்னு புகழப்பட்டவர் Dewan இருந்தார். கேக்கணுமா?! கொடுத்தா. இவா "Thank youன்னு" வாங்கிண்டா! மாட்டுன்னு. "Yours dutifully"ன்னு மாட்டினு!! இந்த விஷயத்துலே வசதி மட்டும் வேலை செய்யலெ! காரியத்தெ சாதிக்க சதியும் நிறைய கையாளப்பட்டிருக்கு!! சில Musiciansலே உடந்தையா இருந்திருக்கா!! அதுதான் கேவலத்திலேயும்கேவலம்!!"

FROM:

குழகம்

21-10-1982

ஸ்வாதித்திருநாள் பிரச்சினை

இந்த பிரச்சினை குறித்து செம்மங்குடி ஸ்ரீநிவாசய்யர் என்ன சொல்கிறார் என்று அறிந்துகொள்ளப் பலரும் ஆர்வத்துடன் காத்திருக்கிறார்கள்.

செம்மங்குடியை அணுகியபோது, அவர் கருத்து எதுவும் சொல்ல விருப்பப் படவில்லை. ஆகிரியர்

சுவாதித்திருநாள் மகாராஜாவின் 'பத்ம நாப' முத்திரையைக் கொண்ட கீர்த்தனைகளை 'தஞ்சை நால்வர்' இயற்றினார்கள் என்பதை இசையில் ஆராய்ச்சி செய்துள்ள எவரும் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள்..... தனக்கு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன், ஸ்ரீரங்கத்தில் வாழ்ந்திருந்த மார்க்கதரிசி சேஷ்யங்கார் என்பவரின் கீர்த்தனைகளின் நடையை பெரும்பாலும் பின் பற்றித் தன்னுடைய கருதிகளை மன்னர் அமைத்துள்ளார்.....

தஞ்சை நால்வர் ஸ்வர-ஜதி, பத-வர்ணம், பதம், ஜாவளி, தில்லானா முதலியன இயற்றி இருந்தார்கள். அந்த வர்ண மெட்டுகளிலேயே பெரும்பாலான ஸ்வாதித் திருநாளின் சாகித்யங்களை அமைத்தார் தஞ்சை நால்வரில் ஒரு வரான வடிவேலு.....

டி. எஸ். பார்த்தசாரதி

செயலாளர்

"மூசிக் அகாடமி"

படம் படுத்தும் பாடு! (4)

Dummy

தம்பி: "எவ்வளவு கொடுத்திருப்பான்னு நினைக்கறே? 1940லே காரியம் Cheapப்பாவே முடிஞ்சிருக்கும் இல்லே???"

Alert

அக்கா: "எவ்வளவுன்னு கொடுத்தவாளும் சொல்ல மாட்டா! வாங்கினவாளும் சொல்லமாட்டா!! ஆனா... Minutesலே definiteஆ Record ஆகியிருக்கணும்.!!!"

Dummy

தம்பி: "Recordங்கறயே? L. P. யா??

Alert

அக்கா: "ஆமாமாம்! L. P. தான்! Longterm Plan!!"

FROM:

சுமதம்

21-10-1982

மகாராஜா பெரிய வடமொழி வல்லுநர். சாகித்யம் அவருடையதுதான். ஆனால், இசைப் போர்வை தஞ்சை நால்வருடையது தான். இசை சிகாமணி முத்தையா பாகவதரும், இன்னும் பல வட இந்திய இசைவல்லுநர்களும், இசைக் கைங்கரியம் புரிந்துள்ளார்கள்.

இவைகளில் தஞ்சை நால்வரின் முத்திரை பளிச்சென்றிருக்கிறது. தோடி-வர்ணம், காம் போதி-வர்ணம், இரண்டுமே அப்பட்ட காப்பி. சாம்பழர்த்தியின் இசை-நூல் ஒன்றில், காம்

போதி தான-வர்ணம் (அட-தாளம்) வடிவேலு நட்டுவரை இயற்றியது என்று கண்டிருக்கிறது ஒரு இடத்தில். மற்றொரு பதிப்பில், மகாராஜா ஸ்வாதித் திருநாள் இயற்றியது என்று கண்டிருக்கிறது.....

மற்ற மகாராஜாக்களைப்போல் வேட்டையிலும், அந்தப்புரங்களிலும் வீணடிக்காமல், கதக்களி இசையில் பின்தங்கியிருந்த சேரன் மக்களுக்கு சாஸ்திரீய இசைப் பிரக்ஞை உண்டாகச் செய்தார்.

இன்று, கேரளத்தில் கர்நாடக இசைப் பிராபல்யத்திற்கு காரணம் மகாராஜாதான்.

ஆனால்...

ஸ்வாதித் திருநாள் 'பாதி திருநாள்தான்'. மறுபாதி தஞ்சை நால்வரைச் சாரும்.

'சுப்புடு'

படம் படுத்தும் பாடு! (5)

Dummy

தம்பி: "இந்தப் பட விஷயத்துலே சம்பந்தப்பட்டவா இன்னும் சில பேர் இப்போ இருக்கா இல்லையா?"

Alert

அக்கா: "இருந்து என்ன ப்ரயோசனம்? நாங்க அப்போ நெனச்சது ஒண்ணு, இப்போ நடந்திருக்கிறதோ இன்னொண்ணு, அப்படின்னு உண்மையெ ஒத்துக்க அவாளுக்கு தைரியமிருக்கணுமே!!!"

Dummy

தம்பி: "Sorry...we made a mistake ! அப்படின்னு சொல்றத்துக்கா தைரியம் வேணும்???"

Alert

அக்கா: "போடா மக்கு! தவறை உணர்ந்து sorryன்னு சொல்றவாளெ விரல்விட்டு எண்ணிடலாம்! அந்த ஒரு வார்த்தையெச் சொல்லி உண்மையெ ஒப்புக்காமெ, ஒரு லக்ஷ வார்த்தைகளை கொட்டி அதே உண்மையெ மறைக்கப்பார்ப்பா!!! அப்பத்தான் மாட்டிப்பா!!"

From:

"SWATHI THIRUNAL SANGEETHOTSAVAM" SOUVENIR,
RELEASED ON THE OCCASION OF THE FESTIVAL HELD IN MADRAS
IN APRIL 1984.

SUBBUDU IN AN ARTICLE SAYS:—

மும்மூர்த்திகளுக்கு ஒப்பான திருவிதாங்கூர்
அரசர் ஸ்வாதித் திருநாள் அவர்களின் இசை,
இலக்கிய மேதா விலாஸத்தைப் பற்றி எழுத
எனக்கு எந்தவிதமான அருகதையும் இல்லை....

இப்பேர்ப்பட்ட அறிவுக் களஞ்சியத்தை,
இசை மேதையை அவதூறு சொல்லி,
சர்ச்சைக்குட்படுத்துவது தமிழ்நாட்டின் துர்ப்
பாக்கியம்; வெட்கக்கேடு.

படம் படுத்தும் பாடு! (6)

Dummy

தம்பி: "அந்த Timeலே மத்த எவ்வளவோ மஹாராஜாக்களும் கலை
உலக Patronகளா இருந்திருக்காளே! அவா படத்தை ஏன்
வெக்கலே?"

Alert

அக்கா: "எல்லா திவான்களுக்கும் அவ்வளவு சாமர்த்தியம் வந்துடுமா,
இல்லே, அவ்வளவு Influential capacityதான் இருக்கமுடியுமா?
இவா அதெ cleverராவும் cunningகாவும் use பண்ணி Mylapore-
Music பந்திக்கு முந்திண்டுட்டா!"

Dummy

தம்பி: "அப்போ..... நீ சொல்றதெ பார்த்தா..... இவா எடத்தெ
கொடுத்தா..."

Alert

அக்கா: "அவா மடத்தெ பிடிச்சிண்டா!!!"

Dummy

தம்பி: "வச்சது என்னவோ Patronனா"...

Alert

அக்கா: "வளத்து விட்டது என்னவோ Composerரா!!!"

FROM:

குமுதம்

Letters to the Editor :

30-9-1982

செம்மங்குடி கவனிக்கவும் !

ஸ்வாதித் திருநாள் கீர்த்தனைகளை அவர் பாடவில்லையென்று ஒரு குண்டை தூக்கி போட்டுள்ளீர்கள். சின்ன இடங்களில் சிண்டு முடிந்த நீங்கள் இப்பொழுது பெரிய இடங்களிலும் ஆரம்பித்துவிட்டீர். இதற்குத் தங்களுக்கு செம்மங்குடி ஸ்ரீனிவாச அய்யர் நல்ல பதிலடி கொடுப்பார் என்று நம்புகிறேன்.

வே. முத்துகிருஷ்ணன்
சென்னை-4

7-10-1982

ஸ்வாதித்திருநாள் பாடல்கள் விஷயமாக, திடீரென, 'ஸ்வாதித் திருநாள் பாடவில்லை' என்ற பேட்டி குமுதத்தில் வந்துள்ளது.

இது சாதாரண விஷயமில்லை. தயவு செய்து தற்சமயம் இருக்கும் எங்கள் மூத்த இசைக்கலைஞர் மதிப்பிற்குரிய 'ராஜ்ய ஸேவா நிரத' செம்மங்குடி ஸ்ரீனிவாசய்யர் அவர்களை சிரமம் பாராது தாங்கள் சந்தித்து, இந்தப் பிரச்சனைக்கு சரியான விளக்கம் கேட்டு, அந்த விளக்கத்தை தாங்கள் பிரசுரித்தால்தான் என் மனம் நிம்மதியடையும். தற்சமயம் இதற்கான சரியான விளக்கம் அவர்கள்தான் தரலாம். இதைச் செய்வீர்களென நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

ஏ. கே. சி. நடராஜன், திருச்சி
கிளாரினெட் வித்வான்

14-10-1982

அரியக்குடியை ஏன் இழக்கிறார்?

வெங்கடசுப்ரமணிய அய்யர் ஸ்வாதித் திரு

நாள் மகாராஜாதான் ஸ்வாதித் திருநாள் கீர்த்தனைகளை இயற்றினார் என்பதற்கு பல உதாரணங்களை மேற்கோளாக காட்டியிருந்தார். ஆனால், பேட்டியின் முடிவில், அரியக்குடியின் மீது பாய்ந்திருப்பது என்ன நியாயம்? இவரமட்டும் என்ன, மகாராஜா காலத்தில் மகாராஜாவின் பக்கத்திலிருந்து, ஸ்வாதித்திருநாள் கீர்த்தனைகளை, மகாராஜாதான் இயற்றினார் என்று பார்த்தவரா என்ன?

எம். எஸ். சுந்தரேசன்
சென்னை-39

21-10-1982

இயற்றியது யார்?

யோவ்! ஸ்வாதித் திருநாள் கீர்த்தனைகளை இயற்றியவர் நீங்கள்தான். போதுமா? ஆனை விடுமய்யா!

வி. சி. நாகராஜ்
தருப்பூர்-2

திருக்குறள் வள்ளுவர் இயற்றியதுதானா? கம்பர்தான் இராமாயணம் எழுதினாரா? என்ற ஆராய்ச்சியிலும் குமுதம் இறங்கிவிடுமோ என்று அச்சமாக இருக்கிறது.

கு. அருணாசலம்
தென்காசி

28-10-1982

அப்பாடா முடிந்தது!

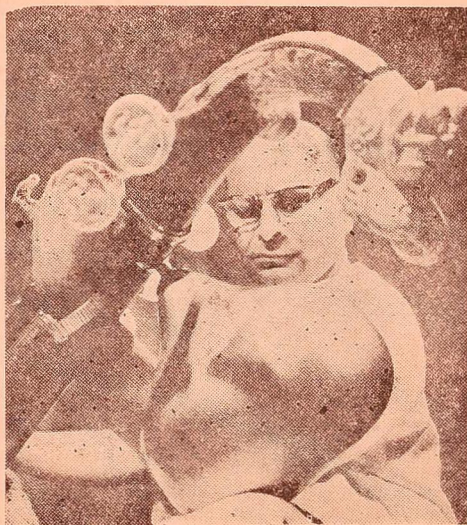
ஸ்வாதித் திருநாள் கீர்த்தனைகள் பற்றிய சர்ச்சையை துவக்கி, கடைசியில் சுப்புடுவை விட்டு ஆளுக்குப் பாதி என்பதாக ராஜி செய்து விட்டீர்.

எஸ். சொர்ணமூர்த்தி
திருச்சி-2

செம்மங்குடி கிடைக்காவிட்டால், கொல்லங்குடியை கேட்டுப்பார்ப்பதுதானே? எப்படியாவது சீக்கிரம் மங்களம் பாடித் தொலையும்.

ஆர். கோபாலன்
மூரங்கம்

WITH
PROFOUND REGARDS
ABIDING AFFECTION
&
LIMITLESS GOODWILL

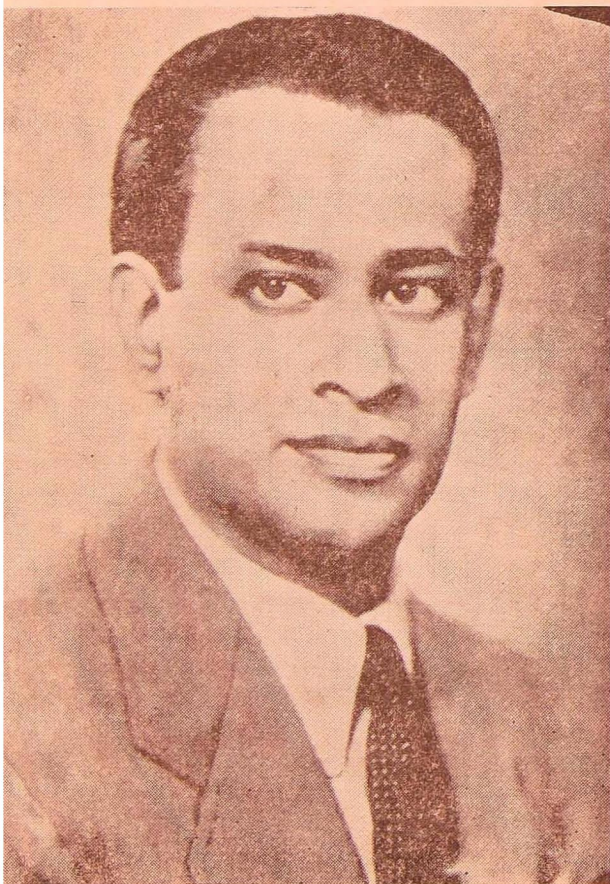
MY LETTER
TO
ONE OF THE MOST
KIND ... GENTLE ... & NOBLE
SONS OF INDIA

Friday 17th June 1983

MY LETTER TO :

SRI RAMA VARMA
*Ex. Maharajah
 of Travancore*

My dear

SRI PADMANABHA DASA
 RAMA VARMA Avargal,

This is the first time that I am writing a letter to you.....and this is just to convey & express that personally I have the greatest respect, regard and admiration for you, for your inherent goodness, for your esteemed nobility, for your marked simplicity, for your reverential devotion, for your humanistic compassion, for your philanthropic dedication, for your qualities all so pure.

So far...in our lives...we have met only "twice". The first-time was at 'India Silk House' in Mount Road, Madras, where, when I was shopping and looking at some clothes to buy, someone gently tapped me on my shoulder from behind and greeted:—"Oh...Mr. Balachander...How are you ?" And, this gentle soul who greeted me thus, with all love and affection, was none other than your noble-self. Then, the second-time we met was at your Madras-residence, where I was specially invited to perform for you and your Mother (when a few other Vidwans were also present). After I stopped playing, till I breathe my last, I shall NEVER FORGET, how you came towards me with all joy & happiness and with the fulness of ecstatic satisfaction & delight, how you praised me & expressed your satisfaction and also how, with the gentlest of kindness, you caressed my Veena with your benign hands while thus speaking to me, AFTER THAT... WE WERE NOT DESTINED TO MEET AGAIN.

As regards this present raging controversy, it is easy for anyone sensitive to note that a great injustice has been done not only to VADIVELU but more so to SWATI TIRUNAL HIMSELF. Due to various means adopted for quick promotion & propagation especially all within the last fifty-years or so, Swati Tirunal's image stands today totally distorted & exaggerated, confusing & confounding, enigmatic & erratic, and all these cheap publicity & popularity which Swati Tirunal himself NEVER DREAMT OF AND BARGAINED FOR. How can he be held responsible for what has happened now in this generation of our's. He is totally innocent. Just as you yourself are. Those who have studied your greatness & goodness know for sure that you had no part to play at all in the motivated machinisations adopted & manipulated, wherein many musicians of this generation loyally obeyed orders to set into tune the words of lyrics submitted... and this is happening to this day. This has become a laughing matter in our music-world, and I am sure those near & dear to you would not have brought this fact to your notice. And, the truth remains that Vadivelu's several compositions have been usurped (for no fault of Swati Tirunal), as clearly evidenced by the treasure in the custody of Sri Tanjore K.P. Sivanandam. I sincerely believe that Swati Tirunal must have composed a few songs in the capacity of a true "VAGGEYAKARA", which may be difficult to be sorted out under the present existing colossal confusion.

I am sincerely most deeply concerned about the fair name of Swati Tirunal...(whose soul itself should be seeking a solution to this problem). Next time I come to Trivandrum, if you wish me to, I shall certainly call on you to pay my respects.

Yours Sincerely,
(Sd.) S. BALACHANDER

REPLY TO ME FROM (ON BEHALF OF):

EX. MAHARAJAH OF TRAVANCORE
SRI RAMA VARMA

S. PADMANABHA IYER, M.A.
Private-Secretary

Palace, Trivandrum
P.C. 695 003
29th June 1983

Dear

Sri S. BALACHANDER

Sri Padmanabha Dasa desires me to acknowledge, with thanks, the receipt of your letter dated 18th June 1983 and also the parcel containing the literature and publicity material kindly sent by you.

Thanking you,

Yours faithfully,
(Sd.) S. PADMANABHA IYER
Private Secretary to
Sri Padmanabha Dasa

படம் படுத்தும் பாடு! (7)

Dummy

தம்பி: “ஏனக்கா? இவ்வளவு பஜன் பண்ணியிருக்காறே! Northலே, இவர் படத்தெ, கபீர்தாஸ்—துளசிதாஸ்—ஸுலிந்தாஸ்—மீரா—சக்ருபாய்—துகாராம்—த்யானேஷ்வர், இவாளோடே சேத்து மாட்டுவாளா?!”

Alert

அக்கா: “மாட்டுவாளான்னு அவாளெ நீயே கேளு! அங்கேயும் யாராவது அவசரப்பட்டு, ‘ஓ...! செய்யறோமே...!’ அப்படன்னு சரீன்னு சொல்லிட்டா...”

Dummy

தம்பி: “பேசாமெ இதே படத்தெ அவாளுக்கு அனுப்பிச்சுடலாம்! Let the Problem go North-Bound!! அப்பறம் அவா பாடு! மண்டையெ போட்டு உருட்டிக்கட்டும்! நமக்கு விட்டது தொல்லன்னு ஹாய்யா நிம்மதியா இருக்கலாம்!!!”

From :

December 11th to 17th, 1983

December 29 should be a red letter day for the Madras Music Academy, the leading centre of carnatic music. It was on this day 14 years ago that the renowned veena virtuoso, S. Balachander, performed at the academy last. Now, after the long gap, Balachander will be stepping into the portals of the academy to perform again.

Balachander had boycotted the academy, calling it "a vocal academy and not music academy" because of its bias in favour of vocalists. The academy had been giving vocalists the prime evening time for concerts while instrumentalists were clubbed with "second-grade vocalists" for the less popular morning and late night schedules.

Balachander's change of mind has come with the appointment of T T Vasu, son of former Union Finance Minister T T Krishnamachari, as the academy president. Said Balachander: "(Vasu) was good and gracious enough to personally come to my house and invite me to perform at the academy. He was my school-mate and a good friend, so I just could not refuse him."

Balachander's friendship gesture to Vasu does not, however, mean that he has called off his more acrimonious war with the academy on the authorship of the Swati Thirunal compositions. He stirred a hornet's nest a few years ago when he took strong exception to the academy placing a portrait of Swati Thirunal Maharaja of Travancore in the academy on par with the portraits of the carnatic music trinity—

Thyagaraja, Muthuswami Dikshitar and Shyama Shastri—and Purandaradasar.

While the academy believed that the early 19th century king was a prodigious composer of not only carnatic music but all other existing forms of music and other arts, Balachander dismissed the sudden elevation of the king as the "biggest musical fraud of the century".

Balachander, a Padma Bhushan recipient, still firmly believes that the compositions going round in the name of Swati Thirunal were not actually written by the king. "At best the king could have been a mini-composer", he told THE WEEK, "We are all composers of music at some time or the other in our lives when our moods float into the ethereal heights of music. But to place him on par with the trinity is nothing short of blasphemy."

The one who took up cudgels on behalf of Swati Thirunal was Semmangudi Srinivasa Iyer, the grand old man of carnatic music who is the *asthana vidwan* of Travancore palace. Semmangudi, who has undertaken publication of the controversial Swati Thirunal compositions, maintains that all those songs were composed by the king himself while Balachander sees in the claim an attempt by certain persons "at manufacturing a super-composer". He has alleged that people involved in this "composition churning exercise" to make the king a musical prodigy overnight had been rewarded from time to time with palace money and fringe benefits.

Swati Thirunal, says Balachander, would have been sad if he was alive today. The king was innocent of these machinations which began about 50 years ago, long after his death. Even the present king, Sri Padmanabhadasa Rama Varma, had no direct link with the manipulations as the plot was thought up and hatched by those before him. Obviously, Balachander was referring to the late maharani, mother of the present king, and the late Sir C.P. Ramaswamy Iyer, who was her controversial dewan.

Once Sivanandam started talking, there was no stopping him. The maharani had called him to the palace in 1964 to find out whether

the palm leaves with him contained any writing of Swati Thirunal. Sivanandam did not know the king's hand, so he was asked by the maharani to copy down the compositions which were not yet in vogue. When he pleaded inability and suggested that someone else do the copying, the maharani deputed one Srirama Desikan for the purpose. The work was not undertaken as Desikan wanted to copy all the compositions while Sivanandam insisted that only those compositions which had not yet become public needed copying, as desired by the maharani. The palace then informed him that someone would be sent to microfilm the leaves. Nothing was heard after that, Sivanandam said. But whenever he released a new *varnam* from the leaves, "they (Semmangudi and others) came to me and took it away. They set their compositions to it and proclaimed it a Swati Thirunal work."

Sivanandam, a frail old man in his sixties, said that there were hundreds of *kirtanas* written by Vadivelu in his possession.

If the king was the author of these compositions, why should he have chosen Vadivelu to write them down for him? "Was Vadivelu, a great composer, just a clerk to take down the musical dictations of Swati Thirunal", he asked.

Besides the maharani and Sir CP, the great musician Muthiah Bhagavathar was also involved in the attempt to invest Swati Thirunal with the aura of musical genius, both Sivanandam & Balachander feel. Said Balachander: "I have often wondered if many of the Bhagavathar's own compositions were released by himself as Swati Thirunal's works while the Bhaga-

vathar was the Travancore *asthana vidwan*." Compositions of others could also have been used and "quite a number of families" suffered silently on this account.

The music academy's fault, according to Balachander, was that it fell an easy prey to these manipulations. A sadder fact was that the academy first unveiled a portrait of Swati Thirunal and then began the exercise of manufacturing greatness for the king. "Swati Thirunal's place at the academy was purchased and this must have cost but a pittance to the palace. The personalities involved were all too powerful and were aided by a coterie of selfish and motivated musicians. Now these plagiaristic compositions are threatening to overshadow and drown the greatness of the trinity" Balachander said.

"If the king had brought together some vidwans and honoured them with comfort and good money, is this the way they repay the kindness", Semmangudi asked.

Moreover, the Thanjavur quartet was responsible only for popularising bharatanatyam in Kerala and the king might have taken a few *varnams* from their dance compositions and composed the *sahityam* in Sanskrit, Semmangudi felt. This was angrily contradicted by Sivanandam, who asserted that his ancestors were as good exponents of music as they were of bharatanatyam.

Balachander, condemning the 'plagiarisms' and the elevation of Swati Thirunal to the status of the trinity, has stopped singing and teaching the compositions attributed to the king. He is determined to fight against the 'fraud' till the music world realises the truth.

Bhagwan Singh

படம் படுத்தும் பாடு! (8)

Dummy

தம்பி: "அவரோட அந்தப்படம் எங்களுக்கு வேண்டவே வேண்டாம்னு Northலே அவா பேச்சுக்கு சொல்லிட்டான்னு வச்சுக்கோ! அப்போ ...இதெ எடுக்கவேண்டிய சூழ்நிலைவே வேறெ எங்கே மாட்டறது?"

Alert

அக்கா: "Canteen...லே!! அங்கே Publicity-value இன்னும் Far Better! கூட்டம் குறையவே குறையாது! உள்ளேயாவது சில சமயம் ஒரு தினுசா இருக்கும்!!"

From:

TRIVANDRUM

“SRI SWATI TIRUNAL SANGITA SABHA”

SOUVENIR 1982

*From an article by T. S. PARTHASARATHY,
Musicologist and Secretary of “Music Academy”
Madras :-*

“The achievements of the ruler within a span of life of 33 years remind us of Alexander, Jesus Christ, Adi Sankara and Parasara Bhatta”.

படம் படுத்தும் பாடு ! (9)

Dummy

தம்பி: “இப்போ ஒரு Classic-Question கேக்கப் போறேன், அக்கா! அவர் கையிலே Particularரா ஸ்வரபத் வாத்தியத்தெ கொடுத்த துக்கு ஏதாவது Special காரணம் இருந்திருக்குமா?”

Alert

அக்கா: “பின்னெ என்ன? அவரோட ஒவ்வொரு கையிலேயும் அவரே ஜால்ராவெ பிடிச்சிண்டிருக்கற மாதிரியா படம் போட முடியும்? இப்போ... பாடறவா தான், especially பஜன் portion வந்தவுடனே, கையிலே ஜால்ராவெ எடுத்துப்பா! அதுதான் Devotionனின் உச்சக்கட்ட Symbol”

Dummy

தம்பி: “அக்கா! என் Classic-Question னுக்கு நீ ஒரு Classic-Answer கொடுத்துட்டே! You are Correct! நான் ஒத்துக்கறேன். Cymbal தான். Cymbalலேதான்!”

Alert

அக்கா: “Symbol... Symbol... Symbol!!!”

Dummy

தம்பி: “Cymbal... Cymbal... Cymbal...!!!”

From:

The Week

A Malayala Manorama Publication

December 11th to 17th, 1983

From an interview, Musicologist & Secretary of
"Music Academy"

T. S. PARTHASARATHY says:

"What does it matter to Balachander if we give the King a Swarabath or a flute? It is none of his business", he gasped.

—Bhagwan Singh

படம் படுத்தும் பாடு! (10)

Dummy

தம்பி: "அக்கா...அக்கா...அக்கா! எனக்கு ஒரு Novel-Idea உதிக்கறது! சங்கீத-மும்மூர்த்திகளே, Bare-body யாகவோ, இல்லே ஒரு சாதாரண சால்வையை மேலே போட்டுண்ட மாதிரிதானே எப்போதும் படம் போட்டு வரயறோம். அது மாதிரியே... அவரையும்... தலைமேலே கிரீடம் இல்லாமெ, கிரீடத்துலே Feather இல்லாமெ, உடம்புலே Coat இல்லாமெ, Coatலே ஜிகையும ஜிகிளவும் இல்லாமெ, சிம்மாஸனத்துலே உக்காந்த மாதிரி இல்லாமெ, தரைலே விரிக்கப்பட்ட ஒரு சாதாரண ஓலைப் பாய்மேலே சப்பளம் போட்டு உக்காந்தா மாதிரி படம் போட்டா எப்படி இருக்கும்???"

Alert

அக்கா: "உம்மூஞ்சி மாதிரி இருக்கும்...போடா Rascal !!!"

FROM:

TRIVANDRUM

"SRI SWATI TIRUNAL SANGITA SABHA" SOUVENIR 1982

From an article by

Dr. C. P. RAMASWAMY IYER:

"He (Swati Tirunal) was mainly responsible for the introduction of the Harikatha in South India.....".

"Meruswami was one of the great musical pioneers who was invited to stay in the Court of Swati Tirunal and it was he who introduced North-Indian Bhajanas....."

"In his (Swati Tirunal's) appreciation of Masters of Hindustani-music like Sulaiman Sahib, he displayed a wide-ranging appreciation....."

From an article by

Dr. S. VENKITASUBRAMONIA IYER :

Trivandrum

"The discovery of a Varna in Tamil was announced in the Madras "Music Academy" a few years ago, but on examination it is found to be not his "(Swati Tirunal)".

From an article by

Dr. BHAGYALAKSHMY RAMACHANDRAN:

"Irayimman Thampi was the 'Asthana-kavi' in the court of Swati Tirunal, and he has given us a musical treasure for concerts and dance. It comprises about 100 Compositions including 33 keertanas.....5 pada-varnas..... 22-padas (all in Malayalam)....." "The pada has some similarity to the pada 'Kanakamayamayedum' in Huseni by Swati Tirunal".

From an article by

PROF. V. S. V. GURUSWAMY SASTRIGAL:

"...ஒரு மனிதனின் கண்ணாடியில் தோன்றும் பிரதிபிம்பமும், போட்டோ சித்திரங்களும் எவ்விதம் அம்மனிதனில் இருந்து வேறு

பட்டதில்லையோ, அவ்விதமே-அம்மனிதனைப் போன்று வேறொரு உடலில் காணப்படும் மனிதனை அம்மனிதனிலிருந்து வேறுபட்டவன் அல்லன் என்று கூறுவது இயலாது".

"வடிவேலு ஸ்வாதித்திருநாள் முன்னிலையில் கைகட்டி, வாய்பொத்தி நிற்கும் முறையானது, திருவிதாங்கூர் மன்னர்களிடம் பணிபுரிவோர்களிடம் காணக்கூடியதேயாகும். இந்தச் சித்திரங்களைக் கொண்டு ஸ்வாதித்திருநாள் கீர்த்தினைகளை வடிவேலு இயற்றியதாகக் கூற இயலாது..."

"தஞ்சாவூரிலிருந்து மேருஸ்வாமிகளை அழைத்து தானியற்றிய குசேலோபாக்யானத்தை கதை செய்யும்படி செய்து தக்க சம்மானம் அளித்ததாக சரித்திரம் கூறுகிறது. அதனால் மேருஸ்வாமிகள் குசேலோபாக்யானத்தை எழுதினார் என்று கூறலாமா?"

"சிவானந்தம் தன் கூற்றை உண்மை என்று நிரூபிப்பதற்கு காலஞ்சென்றவர்களான அரியக்குடி போன்ற வித்வான்களை குறிப்பிடுவதை நினைத்தால் சிரிப்பு வருகிறது."

"...பிரபல வித்வான்கள் DR. சங்கீத கலாநிதி ஸ்ரீ செம்மங்குடி ஸ்ரீநிவாசய்யர், சங்கீத கலாநிதி ஸ்ரீமதி M. S. சுப்புலக்ஷ்மி போன்றவர்கள் கச்சேரிகளில் பாடுகின்றனர். அத்தகைய கீர்த்தனங்களும் வடிவேலுவால் இயற்றப்பட்டவை என்றுதான் சிவானந்தம் கருதுகிறார்?"

"...அடியேன் எழுதிய தமிழ் உரையுடன் 1973-ல் ஸ்வாதி மன்னர் கருதிகள் வெளியீட்டுக் கமிட்டியால் வெளியிடப்பட்டது."

From an article by

P. HARIHARAN (Veena-player):

"ஸ்வாதி திருநாள் மகாராஜா இங்குள்ள பத்மநாபஸ்வாமி ஆலயத்திற்கும் மற்றும் செல்லும்போது, பக்தி பரவசத்தால் பாடல்களை இயற்றிப் பாடுவார். பரமேசுவர பாகவதரும் மற்றும் அதை குறித்து வைப்பார்கள். பின்னர், அரண்மனையில் அதே கிருதிகளைப் பாடுவார். வர்ணமெட்டுகள் பாகவதருக்கும் மற்றும் பாடமாகும். அவர்கள் அவற்றை ஏனைய வித்வான்களுக்கு பாடிக்காட்டி சிஷ்யர்களுக்கும் சொல்லி வைப்பார். இது ஒரு விஷயம்".

“...ஒரே மெட்டில் தெலுங்கிலும், வட மொழியிலும் உள்ள பாடல்கள் (வர்ணங்கள்) வடிவேலு இயற்றியிருப்பார் என்று சில வித்வான்கள் கூறலாம். ஆனால் இதில் எந்த மொழியிலுள்ள பாடல் முதலில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்று இப்போது திட்டவட்டமாக கூறமுடியாது.”

“...(ஸ்வாதி திருநாளுக்கு) மற்ற வாக் கேயக்காரர்களுக்கு இருந்ததுபோல் இசையை முக்கிய தொழிலாக வைத்துக் கொண்டுப் பல சிஷ்யர்களுக்கு பாடம் கற்பித்தும் மற்றும் தம் பாடல்களை பிரசாரம் பண்ண சந்தர்ப்பம் குறைவுதான். ஆகவே அரசர் மற்ற வித்வான்களைக் கொண்டு தம் பாடல்களை அரங்

கேற்றம் பண்ண வைத்து மகிழ்ச்சி அடைந்தார்.”

“...இந்த மாதிரி சர்ச்சைகள் பயனளிக்குமென்று தோன்றவில்லை. மீண்டும் இந்த மாதிரி சந்தேகங்களை கிளப்புவதாலும், வளர்ப்பதாலும், கலைஞர்கள் இடையில் வீண் சச்சரவு தான் ஏற்படும். ரசிகர்கள் இடையிலும், மாணவ மாணவிகளிடையிலும் பெரியோர்களைக் குறித்துள்ள பக்தி, ஆதரவு, நன்மப்பிக்கை எல்லாம் குறையவும் செய்யும். ஆகையால் இசைக் கலையின் தேசியத் தன்மை பாதுகாக்கப்பட்டு தேசிய ஒற்றுமை வளர்வதற்கு, இம்மாதிரிக் கட்டுரைகள் எழுதுவதிலிருந்து விலகியிருப்பது வித்வான்களால் மக்களுக்கு செய்யக்கூடிய ஒரு பெரிய உதவியாகும்.

படம் படுத்தும் பாடு! (11)

Dummy

தம்பி: “Factoryங்கற போது, அதுக்கு Chairman, Directors, எல்லாரும் இருப்பாயில்லையா?”

Alert

அக்கா: “இல்லாமெ எப்படி? Chairman ஸ்தானத்துலே Chairpersonன்னு சொல்லவேண்டிவரும். Directorsன்னு சில பேர். இவாளெவிட Factoryக்கு முக்கியமா Managing-Director, இருந்த இடத்தெவிட்டு அதிகமா அசையாமெ, Easy-chair விட்டு நகராமெ, சூத்தரதாரியா இருப்பா. ஓடியாடி திரியறத்துக்கு Executive-Director. அப்பறம்.. ஒரு Chief-Foreman, பல Foremen, Factory Staff and Workers, அங்கங்கே Branch-Managers & Product-Representatives and Commission-Agents!!! Musicக்கா இருந்தாலும், இதுக்கு எவ்வளவு Marketingங்கும் Promotionனும் தேவெப்பட்டது!! இதெ ஒரு Big-Businessஸாவே வியாபார ரீதியிலெதானே பண்ணினா?!! இதுலே எவ்வளவோ கொடுக்கல்-வாங்கலும் இருந்திருக்கணும்!!! அதெப்பத்தி பேசறத்துக்கே அசிங்கமா இருக்கு! Shocking...Stinking... but not Surprising!”

FROM :

April 15, 1983

THE ARTS: CARNATIC MUSIC COMPOSER CONUNDRUM

.....A veritable battle royal has erupted about whether Thirunal actually composed the 400 odd works attributed to him.

The controversy began after K.P. Sivanandam, a leading veena maestro, claimed he had proof that Thirunal did not write the compositions himself. Instead, he claims they were written by Vadivelu who was one of the famous Thanjavur Quartet of musicians of the last century.....

The man at the centre of the dispute—Swati Thirunal—lived between 1813 and 1847 and was a patron of the arts and a versatile composer.....

.....It was only early this century long after his death that Thirunal's reputation really grew.....

.....Says Balachander: "I don't say that Thirunal did not compose even a single song. But most of the musical compositions that are attributed to him were not authored by him at all. But Thirunal's image has been boosted out of all proportions because most of the established musicians ruling the Carnatic roost today have enjoyed, at one time or the other, the patronage of the Travancore royal family.'

One way or the other, the activities of the Travancore royal family appear to have influenced the controversy. Balachander says that it is an open secret that Thirunal's portrait was hung up in the Music Academy in Madras because the institution received lavish donations from the Travancore family.....

S. H. Venkatramani

From:

TRIVANDRUM
“SRI SWATI TIRUNAL SANGITA SABHA”
SOUVENIR 1982

From an article by:
DR. V. K. NARAYANA MENON
Executive Director
“National Centre for Performing Arts”
Bombay

.....“In the midst of these activities, the court of a ruling prince like Swati Tirunal in Trivandrum was the centre of a minor musical renaissance.”

படம் படுத்தும் பாடு! (12)

Dummy

தம்பி: “Palace லே, சகல செளபாக்ய வசதிகளோடு, உல்லாசமா படு Jollyயா வாழ்ந்து வந்த அவரை சுத்திகத்தி Right-Left-Front-Back இப்படின்னு எப்பொப்பாத்தாலும் ராஜநர்த்தகிகளும் ஆட லழகிகளும் வட்டமிட்டுண்டே இருக்கும்போது, அவருக்கு அந்த Gay-Environmentலே எந்த அளவுக்குதான் Piousஸாவும், Virtuousஸாவும் இருந்திருக்கமுடியும்.... With all his natural Human-Failings???”

Alert

அக்கா: “எந்த அளவுக்கா? போய் ஒரு Scale லே எடுத்துண்டு வா! அளந்து சொல்றேன்...முட்டான்!!!”

Dummy

தம்பி: “ஏன் என்மேலே எறிஞ்ச விழறே? நான் கேட்ட காரணமே, மும்மூர்த்திகளோடபோய் சேத்து மாட்டியிருக்காளே....”

Alert

அக்கா: “I tell you... You shut up!!!”

MY LETTER TO :

Dr. V. K. NARAYANA MENON, Chairman,
"SANGEET NATAK AKADEMI", NEW DELHI.

SANGEET
NATAK
AKADEMI

To: Vice-Chairman, and.....

14th December, 1983

To: All Distinguished Members in "General-Council" & "Executive-Committee"

The 'Music-World' owes a lot to the most prestigious National-Body, the "SANGEET NATAK AKADEMI ... and similarly, the "SANGEET NATAK AKADEMI" is a vital-limb of the Music-world.

Hence ..it is my duty to bring to the notice to all the distinguished members of the "SANGEET NATAK AKADEMI", both in the "General-Council" and in the 'Executive-Committee', *A VERY RECENT HAPPENING THAT TOOK PLACE IN OUR "MUSIC-WORLD"*.

Yes...RECENTLY...VERY RECENTLY... I just chanced to come across a book while scrutinising a catalogue, and I immediately went and purchased a copy of the said book.

Name of the BOOK:-"MAHARAJAH SRI SWATI THIRUNAL

Author of the Book:-Sri SEMMANGUDI SRINIVASA IYER

Publisher of the Book: 'NATIONAL BOOK TRUST' of India.

On reading the said book from cover to cover, I was shocked and horrified by several blasphemous statements and exaggerated claims contained in it. (THE SAID BOOK IS EN-

CLOSED HEREWITH... certain passages duly marked in it by me).

Immediately, without wasting a moment, I took up the issue, prepared a 4-pages typed statement, in Tamil...and submitted the same for due public-disclosure through the Tamil-Weekly-Magazine "KUMUDAM", who, quite understandably, could only publish a short, abbreviated, condensed version...due to paucity of space.

ENCLOSED HEREWITH IS MY 'ORIGINAL' 4-PAGES STATEMENT. (Xerox-copy).

Also enclosed is the cutting from 'KUMUDAM' magazine, dated 8-12-1983.

Now.....let me bring to your notice another baffling detail, which was no surprise to me!! Subsequently, on due enquiry, I have come to gather that, none in the committee of the Madras "MUSIC ACADEMY" know anything about the existence of such a book (!!!), although the author himself happens to be one of its Vice-Presidents!!! On further enquiry, the members of the 'EXPERTS-COMMITTEE' of the Music-Academy equally do not seem to know anything about this book (except, may be, a close-few intimate with the author). As there has been no formal release function for the book, and thus, due to no publicity & no press-announce-

ment, the general-public and particularly those belonging to the Music-World have been kept in the dark about it.

But.....behind the counter, its sale is in progress.....and its spread going on, obviously, all over our country!!!

In your own article, my dear Narayan, (published in the 1982-Souvenir brought out by 'Sri Swati Tirunal Sangita Sabha', TRIVANDRUM) under the caption:—"Music and Culture Change in India", a particular sentence caught my eye which I quote here verbatim:-

.....
(Quote) In the midst of these activities, the court of a ruling prince like Swati Tirunal in Trivandrum was the centre of a minor musical renaissance. (Unquote, underlined mine).
.....

Your own words from your own article I have quoted only because, according to me, it clearly reflects the 'correct-judgement' and the 'proper-analysis' and the 'truthful-assessment' of the situation, based on facts & figures available.

THAT "MINOR" FACTOR HAS GROWN INTO A "MAJOR" HOAX!

Before I wind up this letter, it is imperative that I explain as to "HOW" the whole issue started in the first place...and this happened *end of last year*.

In 'KUMUDAM' dated 23-9-1982, a statement by Thanjavur Sri K. P. Sivanandam & Sri K. P. Kittappa was published, which set the ball rolling.

In 'KUMUDAM' dated 30-9-1982, Srimathi T. Balasaraswathi's statement was published. She heartily agreed with his denouncement.

In 'KUMUDAM' dated 7-10-1982, one individual by name Dr. S. Venkatasubramaniam gave his statement supporting Swati's cause.

In 'KUMUDAM' dated 14-10-1982, MY STATEMENT WAS PUBLISHED. (Copy, rather 'cutting' herewith enclosed, clearly marked).

The cuttings of the OTHERS' statements I am sorry I do not have with me to spare.

Otherwise, I would have willingly obliged & positively sent them too.

NOW...THE FUNNIEST THING IS WHAT FOLLOWS:

At that same time (from what I came to gather later, most reliably), right at that critical-crucial-moment, the "KUMUDAM" (through the same journalist who interviewed all of us) approached Sri. SEMMANGUDI for his statement. He did give one, and before it could see print, he phoned up the Editor and withdrew the same. And again, based on several letters received by 'Kumudam', it sent one of its main staff-reporters (by name 'Baalyu') to interview Semmangudi, who gave yet another statement...which again he withdrew at the very last moment, when the matter was almost in print!!! THE EDITORS & OTHERS ARE WITNESSES TO THIS EPISODE.

His having 'GIVEN' the statement (that too twice!!) and having duly 'WITHDRAWN' the same (both the times!!) does not surprise me at all. The point I wish to make is: WHERE WAS THE NEED AT ALL FOR HIM TO GIVE ANY STATEMENT WHATSOEVER?

IN OCTOBER 1982, when 'Kumudam' approached him for a statement, he could have, he must have, he should have said, plain & simple, as follows:-

"JUST LOOK INTO MY BOOK ON SWATI TIRUNAL, WHICH HAS BEEN ALREADY PUBLISHED IN THE YEAR 1981. I HAVE SAID ALL IN IT."

Evidently, mortally afraid, he remained silent about it. He totally kept mum concerning that. He did not wish to disclose it.

Yes...my dear respectful distinguished members of "Sangeet Natak Akademi"..... *just check up in that book which I have herewith sent you*, and you will note that, it has been written in 1979 & published in 1981!

A "Happy New Year" to you all,

Yours sincerely
(Sd.) S. BALACHANDER

From:

குழகம்

8-12-1983

சுவாதித்திருநாள் விவகாரம்

நமது சங்கீத உலகத்திலே, சுவாதித் திருநாள் என்பவர் திட்டமிட்டுத் திணிக்கப்பட்ட ஒரு மாபெரும் பொய், வடிகட்டின பித்த லாட்டம், அப்பட்டமான புளுகு.

மியூசிக் அகாடமி அரங்கில் 1940-ம் ஆண்டு சங்கீத மும்மூர்த்திகளான தியாகய்யர், முத்து ஸ்வாமி தீஷிதர், சியாமா சாஸ்திரி இவர்கள் மூவருடன் சுவாதித் திருநாள் என்கிற ஒரு புது நபரையும் சரிசமமாகச் சேர்த்து உட்கார்த்தி வைத்து விட்டார்கள்.

மியூசிக் அகாடமி நிர்வாகிகளை நான் இதற்காகக் குற்றம் சாட்டவில்லை. அவர்கள்மீது குறையில்லை. அவர்கள் அன்றும், இன்றும் சங்கீத விஷயங்கள், சர்ச்சைகள் வரும்போது, சங்கீத வித்துவான்களிடம் அபிப்பிராயம் கேட்டு, அதன்படி செயல்படக் கூடிய நம்பிக்கை படைத்த குணம் உடையவர்கள்.

அத்தகைய நிர்வாகிகளுக்கு நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்ததில், இந்தச் சூழ்ச்சியைத் திட்டமிட்டு மேடையேற்றியதில், சுயநலம் படைத்த சில வித்துவான்களுக்கு முக்கிய பங்கு உண்டு.

சுயம் பிரகாசமாகப் பரவிய ஏனைய மற்ற வாக்கேயகாரர்கள் போல் இயற்கையாகப் பரவாமல், செயற்கை முறைகளைக் கையாண்டு சுவாதித் திருநாள் கீர்த்தனைகளை FACTORYயில் உற்பத்தி செய்வது போல பிரபலப்படுத்தினார்கள்.

தஞ்சாவூர் வடிவேலு பாடல்கள் மட்டுமல்லாமல், இராயிம்மன் தம்பி, மேரு ஸ்வாமி, போன்றோர்கள் தவிர, அரண்மனை வித்துவானாகத் திகழ்ந்த முத்தையா பாகவதர் பாடல்கள் உட்பட சுவாதித் திருநாள் இயற்றியவை என்று நாமம் சூட்டப்பட்டன என்பது தான் உண்மை.

இப்போது, இந்தச் சூழ்நிலையை எப்படிச் சரிப்படுத்துவது? இதற்கு எந்தவிதமான ஒரு

சுவாதித்திருநாள் விவகாரம்:

'செம்மங்குடி சத்தியம் செய்தால்

வீணை வாசிப்பதை விட்டுவிடுகிறேன்!

- வீணை எஸ்.பாலச்சந்தர்

முடிவை, எந்தச் சிரமமுமின்றி, யாருக்கும் எந்தவிதமனக்கசப்புமின்றி, எப்படிக் கொண்டு வர முடியும்? இதை மிகவும் கண்ணியமான, கௌரவமான, நியாயமான முறையில் செயல்படுத்த, தீவிரமாக சிந்தித்து, ஒரு முடிவுக்கு நான் வந்துள்ளேன். அது பின்வருமாறு:

1. இன்று நம்மிடையே வசித்து வரும் சம்பந்தப்பட்ட மூவரின் மனச்சாட்சியைப் பொறுத்து, தெய்வத்தை சாட்சியாகக் கொண்டே முடிக்க வேண்டிய விஷயம் இது. இம்மூவரைத் தவிர, ஏனைய மற்றோரில் யார் எதைச் சொன்னாலும், செய்தாலும் எந்தப் பலனையும் அளிக்கப் போவதில்லை.

2. திருவையாறு தியாகபுரம் ஸன்னதிக் கெதிரே செம்மங்குடி ஸ்ரீனிவாசய்யரும், திருப் பதி வெங்கடாசலபதி ஸ்வாமி முன்னிலையில் எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மியும், திருவனந்தபுரம் அனந்த பத்மரூப ஸ்வாமி ஸன்னிதானத்தில், உத்தம குணம் படைத்த, தூய உள்ளமுடைய உன்னத பக்திமானான, அன்பும் பண்பும் ஒருங்கே அமையப்பட்டவருமான (மாஜி மகா ராஜா) ஸ்ரீராம வர்மாவும், என் எதிரில் கற் பூரம் அடித்து 'சங்கீத மும்மூர்த்திகளுக்கு சுவாதித் திருநாள் சமம்தான்' என்று கூறினார் களானால் அன்றிலிருந்து நான் மேடைகளில் வீணை வாசிப்பதை விட்டுவிடுகிறேன்.

அடுத்த வருடம் ஜனவரி மாதம் 31-ம் தேதி வரை இதற்கு அவகாசம் தருகிறேன்.

அப்படி அவர்கள் செய்யவில்லை என்றால், என் நிபந்தனை பின்வருமாறு:

“மியூசிக் அகாடமியார் சுவாதி திருநாள் படத்தை நிரந்தரமாக அப்புறப்படுத்த வேண்டும். அவர்களுடைய வருடாந்திர புத்தகங்கள்

ளில் சுவாதி திருநாள் படத்தை இனி அச்சடித்துச் சேர்க்கக்கூடாது. களங்கப்படுத்தப்பட்ட சங்கீத மும்மூர்த்திகள், புரந்தரதாஸர், இவர்களுடைய மேன்மையான தெய்வீகமான தருதி மீண்டும் அந்த மேடையில் புனிதமடைய வேண்டும். இதுவே என் லட்சியம். மேலும் சுவாதித் திருநாளைப் புத்தகங்கள் மூலம் பிராபல்யப்படுத்தும் “FACTORY” மூடப்பட வேண்டும்.

இவ்விஷயத்தில் வெற்றி யாருக்கு, தோல்வி யாருடையது என்பதெல்லாம் பிரசினையல்ல. பல வருடங்களாக, பலராலும், DIRECTLY OR INDIRECTLY, அறிந்தோ அறியாமலோ இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளுக்கு ஒரு நியாயமான முடிவு காண்பதே இப்போது நமது கடமை. இவ்விஷயத்தில் கடமையுணர்ச்சியோடு நாம் செயல்படுவது வருங்காலத்துக்கே ஒரு மாபெரும் தொண்டாக அமையும்.

வீணை S. பாலசந்தர்

படம் படுத்தும் பாடு! (13)

Dummy

தம்பி: “சில Musiciansதான் Selfish-Motive வோடு, Self-Interestடோடு, இந்த மாதிரி அட்டேழியம் பண்ணினுன்னு... சில Society Big-wigs இதையெல்லாம் பாத்துண்டு எப்படி சும்மா இருந்தா?”

Alert

அக்கா: “Either they were Dumb-Witnesses... or... Willing-Accomplices.”

Dummy

தம்பி: “இப்போ???”

Alert

அக்கா: “They are just-DUMB!”

MY LETTER Personally Hand-Delivered To T. T. VASU, President of:

Saturday 10th December 1983

To

Sri T.T. VASU, President, "Music Academy",
Madras and to all the Committee-Members...

My dear esteemed Vasu, and dear friends,

President Nixon was impeached, for certain
grave errors and gross blasphemy.

One of the Vice-Presidents of the "Music
Academy," deserves the same treatment.....
authored by whom is herewith enclosed a book
in Tamil, titled 'Sri Swati Tirunal Maharaja,'
published by the "National Book Trust of
India" New Delhi...(dated 1981)...and which
book I happened to come across only very
recently, and upon reading which, I gave an
open statement in a Tamil-weekly.

Swati Tirunal has been described "one-step-
higher" and "one-grade-better" than the
Musical-Trinity, and also finally flippantly even
compared with ADI-SANKARA Himself...all
of which I have marked & underlined for the
perusal of all of you, plus certain other relevant
portions too.

The gross-exaggerations & blatant-bluffs speak
for themselves in this book.....which in fact
deserves to be banned from circulation.

How truly sad and shocking that a senior-
vidwan, a Vice-President of "Music Academy"
happens to be the irresponsible author of such
undiluted trash!! During the sunset of one's
life, this is like a self-imposed stigma. Blind-
obligation has led to the devil's-door.

The injustice heaped on the Trinity duly
triggered my immediate action. At the same
time, my personal respect & regard for Sri
Rama Varma (Ex-Maharaja) is so profound, that
I realise the unfair demand of mine to remove
a portrait that has been unveiled by him (how-
ever manipulated by others, for no fault of his
at all). Thus, the only solution I hereby
suggest is, that, by next year atleast, the portraits
of various other true "VAGGEYAKARARS" are
equally honoured, amongst whom the 'mini-
composers' may continue to remain. Sri. Vadi-
velu will automatically get his due place in the
galaxy. Sri. Papanasam Sivan, Sri. Vasu-
devacharya, Sri. Koteeswara Iyer, our contem-
poraries deserve more to be honoured than
spurious ones.

I have given a rejoinder for due publication
in the same Tamil-Weekly-magazine Yesterday
Morning (Friday 9-12-83) just so as to ease the

situation to normalcy. I would do nothing to hurt the Maharaja, who is a most noble soul. I have already written to Sri. Rama Varma a few months ago when the present controversy started. I respect him with all my heart. And... beloved friend Vasu, this letter (plus the en-

closed book) may kindly be placed before the committee AFTER THE DECEMBER-SERIES IS OVER. There indeed is no immediate urgency.

Yours affectionately and brotherly,
(S/d.) S. BALACHANDER

படம் படுத்தும் பாடு! (14)

Dummy

தம்பி: “இசைக்கலை, ... கலைஞர்கள், ... நாட்டியம்... உள்ப்பட, இவைகளை ஆதரிச்ச ஒரு மஹாராஜாவின் படத்தெ கௌரவிக்கிறதிலே எந்த தவறும் இல்லென்னுதானே அப்போ நெனச்சிருப்பா?”

Alert

அக்கா: “Correct! ஆனா.. சாதாரண ஒரு மஹாராஜாவே ஒரு மஹா Composerரா Convert பண்ணப்பார்த்ததுதான் இன்னிக்கு இப்போ இந்த Fraud, Hoax, Humbug அப்படிங்கற நிலைக்கு கொண்டு வந்து விட்டிருக்கு!”

Dummy

தம்பி: “அக்கா! அவாளுக்கு அந்த மஹாங்கற Wordதான் ரொம்ப ரொம்ப Important. அதனாலே.. மஹா-Fraud, மஹா-Hoax, மஹா-Humbug அப்படின்னு சொல்லு அக்கா! இல்லென்னு அவாளுக்கு மஹா-கோபம் வரும்!!”

FROM:

குமுதம்

Letters to the Editor :

15-12-1983

பாலசந்தர் இப்படிச் சொல்லலாமா?

கலைஞர்களுக்குள் போட்டி என்பது கட்டாயமான தேவைதான். ஆனால் தன்னுடைய உயர்தரமான வீணை வாசித்தலையை விட்டுவிடுகிறேன் என்று வீணைச் சக்ரவர்த்தி பாலசந்தர் சொல்வது கொஞ்சம்கூடச் சரியில்லை.

நாக. மைந்தன்

பெங்களூர்-21.

யோவ்! இதுதான் உமக்குக் கடைசி எச் சரிக்கை! சுவாதித் திருநாள் விவகாரத்தை தொடர்ந்தால் நான் குமுதம் வாசிப்பதையே விட்டுவிடுகிறேன்!

வி. சி. நாகராஜ்

திருப்பூர்-2

படம் படுத்தும் பாடு! (15)

Dummy

தம்பி: “அம்மாய்யோ!!! ஒரு படத்துனாலேயா இவ்வளவு விஷயங்கள் நடந்திருக்கு?”

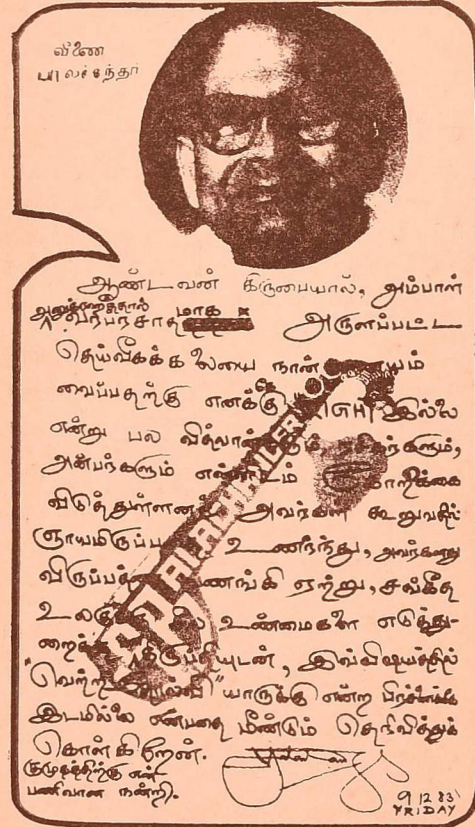
Alert

அக்கா: “ஒரு கூனியினாலெதானே ராமாயணமே நடந்தது? ஒரு சகுனியினாலெதானே மஹாபாரதமே நடந்தது?”

FROM :

குமுதம்

22-12-1983

ஆண்டவன் கிருபையால், அம்பாள் அனுக்
ரஹத்தால் வரப்பிரசாதமாக அருளப்பட்ட
தெய்வீகக் கலையை நான் பணயம் வைப்பதற்கு
எனக்கு 'RIGHT' இல்லை என்று பல விதவான்
களும், ரசிகர்களும், அன்பர்களும் என்னிடம்
கோறிக்கை விடுத்துள்ளனர். அவர்கள் கூறு
வதில் ஞாயமிருப்பதை உணர்ந்து, அவர்களது
விருப்பத்தை வணங்கி ஏற்று, சங்கீத உலகுக்கு
சில உண்மைகளை எடுத்துரைத்த மன திருப்தி
யுடன், இவ்விஷயத்தில் "வெற்றி-தோல்வி"
யாருக்கு என்ற பிரச்சனக்கே இடமில்லை என்
பதை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குமுதத்திற்கு என் பணிவான நன்றி.

வெள்ளிக்கிழமை,

9-12-1983

எஸ். பாலசந்திரன்

MY LETTER to Ex-Maharajah of Travancore Sri. RAMA VARMA
 (Copy of hand-written letter)

**Kaudiyar Palace
 Trivandrum**

Monday
12-12-1983

Most esteemed Sri "Padmanabha Dasa"
 RAMA VARMA Avargal...

I am writing this to you...and TO YOU
 ALONE.....

On last Friday...(dated 9-12-1983)...I have
 already given a rejoinder to "KUMUDAM"
 which will get published in their immediate next
 issue, to be released for circulation in the
 market on coming Saturday 17-12-1983.

AND...FAR IN ADVANCE,

THIS IS JUST TO CONVEY MY SENTI-
 MENTS TO YOU THAT, EVEN THE FIRE
 OF THE PYRE CANNOT SMOKE OUT
 THE GREAT RESPECT & DEEP REGARD
 I HAVE FOR YOUR NOBLE SELF.

It is enough if you understand the truth and
 appreciate the fact which I have expressed
 through this letter. Your goodness, humility &
 simplicity have been qualities of emulation for
 those like my humble self.

And...I wind up this letter offering my
 "Namaskars" to you...and requesting you to
 include me also in your prayers.

With abiding affection & limitless goodwill...

Sincerely,
 (Sd.) S. BALACHANDER

FROM:

கல்கி

1983 டிசம்பர் 18

ருத்ரோத்காரி மார்கழி 3

மலர் : 42 இதழ் : 20

18-12-1983

நீங்கள் கேட்டவை

பத்மா தேசிகன், பெங்களூர்.

கேள்வி : வீணை பாலசந்தர் சுவாதித் திருநாள் கிருதிகள் பற்றி மறுபடி சுவால் விட்டிருக்கிறாரே?

பதில்: குமுதத்துக்கும் பாலசந்தருக்கும் எதையாவது கிளறி விட்டுக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். குமுதத்துக்குப் புதுசாக இந்த வாரம் ஒன்றும் அகப்படவில்லையானால் பழசையாவது கிளற வேண்டும். ஓய்ந்து போன விவாதத்தை மறுபடி கிளப்பியிருக்கிறார்கள். சுவாதித் திருநாள் வேறு யாரோ இயற்றியதைத் தம்முடையதாகக் கொண்டார் என்பது வாதம். இது உண்மை(?) யெனில் இதை அனுமதித்த சுரணையற்ற கலைஞர்கள் பெயரில் இப்பாடல்கள் பிரபலமாவதைவிட சுவாதித் திருநாள் பெயரில் பிரபலமாவதே நல்லது. இதற்கு இன்னொரு பக்கமும் உண்டு. முழுசாக ஒருவரது படைப்பை அப்படியே தமதாக்கிக் கொள்வது என்பது வேறு; இணைந்து செயலாற்றியும் அபிவிருத்தி செய்தும் தருவதென்பது வேறு. அமெரிக்க ஐனாதிபதியோ பாரதப் பிரதமரோ தாமே தமது பிரசங்கத்தை எழுதித் தயாரிப்பதில்லை. கருத்துக்களைப் புரிந்து கொண்டு எழுத ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் 'ரேகன் கூறினார், இதிராகாந்தி பேசினார்' என்றுதான் சொல்வோமேயொழிய 'மோசடி' என்று கூச்சலிட மாட்டோம்.

From:

SEMMANGUDI'S BOOK

HIS
ACKNOWLEDGEMENT
OF "THANKS"
EXPRESSED IN
"PREFACE":

தமது புத்தகத்தில்
செம்மங்குடி

"நன்றி" கூறுகிறார்:

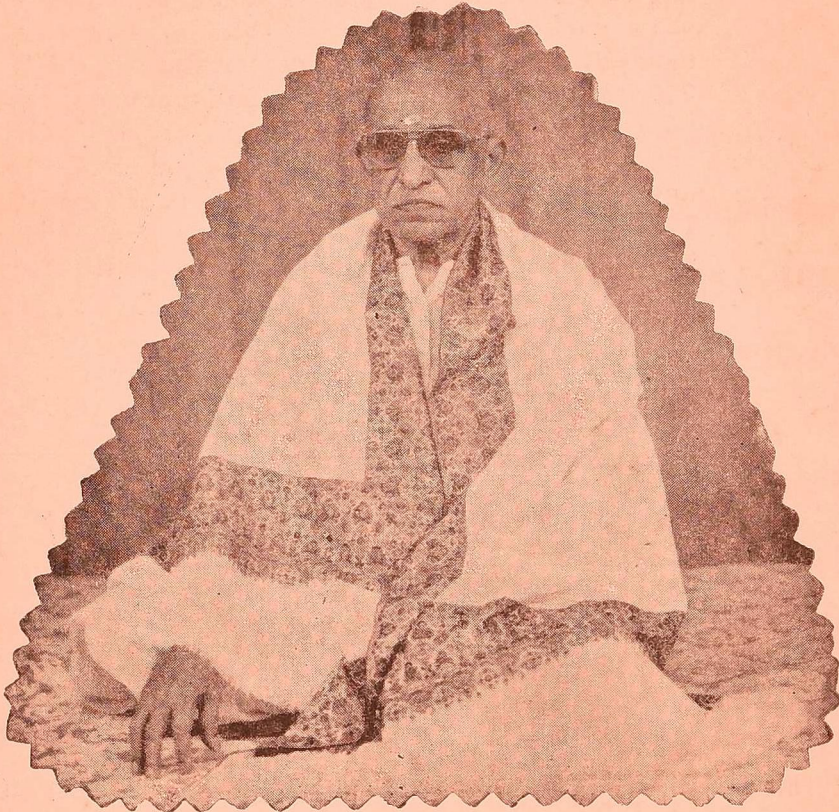
"முன்னுரை"....

"இந்த தூல் இந்த நிலையில் உருவாவதற்கு எத்தனையோ நூல்கள் உதவியுள்ளன. அவற்றின் ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் என் இதயம் கலந்த நன்றி.

இந்த நூலை நான் எழுதுவதற்கு உறுதுணையாக நின்றவர் நண்பர் ஸ்ரீ. ரா. வீழிநாதன் அவர்கள். முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகக் "கல்கி" பத்திரிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் இலக்கியப் பணி ஆற்றியவர். ஹிந்தி-தமிழ் இலக்கியங்களில் புலமை வாய்ந்தவர். அவர் உதவிக்கு நன்றி கூறுவது நியாயம் இல்லை. ஏனெனில், வயதில் எனக்கு மிகவும் இளையவர்.....

எனக்கு இந்தப் பெருமை கிட்ட முழுக்க முழுக்கத் திருவிதாங்கூர் ராஜபரம்பரையே காரணம். அவர்களுக்கு என் இதயம் கலந்த நன்றி உரித்தாகும்.

செம்மங்குடி ரா. ஸ்ரீநிவாசய்யர்

A "SIGNIFICANT" LETTER IN "SUBSTANCE",
ALL THE MORE DUE TO HAND-WRITTEN INSERTION!
GIVEN HERE AT RANDOM AND NOT IN ANY SEQUENCE,
TO TELL ITS OWN STORY OF ACTION AND INTERACTION!!

S. VAIDYANATHA AIYAR B.A., B.L.
SECRETARY TO
H. H THE MAHA RAJAH OF TRAVANCORE

TRIVANDRUM-14
19th July 1964.

My dear Sri Sivanandam,

His Highness The Elaya Raja
of Travancore told me that you have
very kindly agreed to have the manuscripts
of the musical compositions ^(of Mahadevan Unnikrishnan) which are with
you copied out carefully by a competent
person at your residence. In consulta-
tion with H.H.The Elaya Raja I am request-
ing Mr.Srirama Desikan, Madras to take up
this work; it appears, it has already been
agreed, that he should go to your house by
3 O'clock ^{every day} and do the work and copying there.

Necessary directions in this regard
are being given to Mr.Srirama Desikan also.
I am writing to him to get into touch with
you to start on the work without much further
delay.

Yours sincerely,

S. Vaidyanatha Aiyar

19064

Sri K.P.Sivanandam,
'Isaiagam',
Peria Matha Koil St.,
Santhome,
Madras.

MY
"OPEN-LETTER"
DATED 25-12-1983
CONTAINED
6-PAGES IN THE
FORM OF A
FOLDER, FROM
WHICH, GIVEN
HERE FIRST IS
MY FULL STATE-
MENT IN TAMIL
DULY SUBMITTED
TO "KUMUDAM"
(3-PAGES),
FOLLOWED BY MY
"OPEN-LETTER" IN
ENGLISH (3-PAGES)

சங்கீத-மும்மூர்த்திகளின்
மேன்மையை நிலைநாட்ட
சமீபத்தில் நான் "குமுதம்"
பத்திரிகையின் மூலம்
பகிரங்கமாக சவால் விடுத்த
சத்தியப் போரின் முழு
விவரங்களடங்கிய
அறிக்கையை
சமர்ப்பிக்கின்றேன்

சங்கீத வித்வான்கள், சங்கீத ரசிகர்கள் இவர்கள் மட்டுமல்லாமல், சங்கீத உலகத்திற்கே சமர்ப்பித்து இதை எழுதுகிறேன் (சென்னை, 21-11-1983):—

ஸ்வாதி திருநாளைப்பற்றி அவர் வரலாறையும் சாதனைகளையும் தீவிரமாக ஆராய்ந்து கணாத்துக் குடித்த நிபுணர்கள் என்று தங்கனையே கூறிக்கொள்ளும் சிலர் எழுதி இருக்கும் புத்தகங்களையும் இதர கட்டுரைகளையும் படித்துவிட்டு, அவைகளையே ஆதாரமாகக்கொண்டு, நான் இதை கூறுகிறேன்.

நமது இந்த காலத்தில், நமது சங்கீத உலகத்திலே, ஸ்வாதி திருநாள் என்பவர் திட்டமிட்டு திணிக்கப் பட்ட ஒரு மாபெரும் பொய், வடிக்கட்டின பித்தலாட்டம், அப்பட்டமான புளுகு.

A GREAT GIGANTIC FRAUD. HE IS A MERE PRODUCT OF SHEER PROPAGANDA.

ஸ்வாதி திருநாள் 'யார்' என்று அவரைப்பற்றிய முழு விவரம் சரிவர தெரிவதற்கு முன்பே, அவர் இயற்றியது என்று சொல்லப்பட்ட பாடல்கள் எவ்வளவு, எப்படிப்பட்டவை, பலராலும் பாடப்பெற்று பிரக்யாதி அடைந்தவையா என்பனவெல்லாம் ஆராய்வதற்கு முன்பே, **சங்கீத மும்முர்த்திகளான** தியாகபர்மம், முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர், ஸ்யாமா ஸாஸ்திரி, இவர்கள் மூவருடன் ஸ்வாதி திருநாள் என்கிற ஒரு புது நபரையும் சரிசமமாக சேர்த்து உட்கார்த்தி வைத்து விட்டார்கள். **இது நடந்தது 1940இல்.**

எந்த காலத்தில் ??? சுதந்திரம் கிடைக்குமுன்பு, நம் நாட்டை ராஜா ராணிகள் ஆண்டு வந்த, ஆட்டி வைத்த, காலத்தில்; **PLEASE NOTE: IN THAT ERA, GENERALLY, IN SEVERAL SPHERES, "போட்டா - போட்டி" WAS VERY COMMON BETWEEN KINGDOMS (சமஸ்தானங்கள்) ALL OVER INDIA !!** அரச பரம்பரையினர் நினைத்ததை சாதிக்கமுடியும் என்றிருந்த அந்த காலத்தில்; ராஜதந்திரிகள் சுண்டல் சாப்பிடுவது போல் சூழ்ச்சிகளை சரமாரியாக செய்துவந்த அந்த காலத்தில்; திவான்கள் 'சாமியைவிட பூஜாரியே எல்லாம் வல்லவர்கள்' என்று இறுமாப்புடன் நடந்துவந்த அந்த காலத்தில்; ஒரு குட்டி ஜமீன்தார், ஒரு குட்டி மிராசதார், இவர்கள்கூட சுற்றுவட்டாரத்தில் இருந்தவர்களை நடுநடுங்கவைத்து ஆண்டுவந்த அந்த காலத்தில்; ஆமாம்...அந்த காலத்தில், அந்த சமயத்தில், அரண்மனையில் நிகழ்ந்திருக்கும் சூழ்ச்சியின் காரணமாக உருவாக் கப்பட்ட மாபெரும் பொய்யின் உருவமே ஸ்வாதி திருநாள். சங்கீத உலகத்துக்கே இழைக்கப்பட்ட இந்த சதிக்கு அந்தக் காலத்திலிருந்த (பிறகு காலமாகிவிட்ட) ஒருசில சங்கீத வித்வான்களே இந்த சூழ்ச்சிக்குத் தாளம் போட்டிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய வித்வத்தையும் செயல்படுத்தியே, தானே முன்னின்று பல காரியங்களை செய்திருக்கிறார்கள். ஏதற்காக? எல்லாம் 'பாலஸ் (PALACE) போட்ட பிச்சைக்காகத்தான்'. ராஜாங்கம் தரக் கூடிய ஜம்பத்துக்காகத்தான். அரண்மனை அளிக்கக்கூடிய சொகுசுக்காகத்தான். ராஜா ராணி கொடுக்கும் சன்மானத்திற்காகத்தான்.

1940ல், ஏனைய மற்ற புகழ்மிக்க வாக்கேயக்காரர்களுடன் ஒப்பிடும்போது, 'அட்ரஸே' இல்லாத ஸ்வாதி திருநாளின் படத்தை '**சங்கீத மும்முர்த்திகள்**' படத்தோடு **எந்த இடத்தில்** சூழ்ச்சி செய்து, உட்கார வைத்தார்கள்? சென்னை "**மியூஸிக் அகாடமி**" அரங்கில், அன்றே முக்கியமாகியிருந்த **சங்கீத சபையின் சதஸில்**. அதுசரி ஐயா... அகாடமிக்காரர்கள் இதற்கு எப்படி சம்மதித்தார்கள்? இந்த ஞாயமான கேள்விக்கு என் பதில்:—

'மியூஸிக் அகாடமி' ஸ்தாபனத்தை நடத்துபவர்கள், **அன்றும் இன்றும்**, கமிட்டியில் பலதரப்பட்டவர்கள். தொழிலதிபர்கள், வழக்கறிஞர்கள், நீதிபதிகள், இஞ்சினீயர்கள், டாக்டர்கள், சமூகத்தொண்டர்கள், அரசியல் வாதிகள், கல்வித்துறையைச் சார்ந்த அறிஞர்கள், இவ்விதம் பலர். இவர்கள் யாவருமே முக்கியமாக சங்கீத த்தை ரஸிக்கக்கூடியவர்கள். அவ்வளவுதான். இதர நுணுக்கமான சங்கீத விஷயங்களோ சர்ச்சைகளோ வரும் போது சங்கீத வித்வான்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று கேட்டு, அவர்கள் அபிப்பிராயப்படி செயல்படக் கூடிய நம்பிக்கைப் படைத்த குணமுடையவர்கள். இதேபோல் ஸ்வாதி திருநாள் விஷயத்தில், அரண்மனை அந்தஸ்தை அஸ்த்ரமாகப் பிரயோகித்த சில வித்வான்களின் கூற்றை நம்பி, அதன் காரணமாக, கமிட்டியினரே மோசடி செய்யப்பட்டார்கள். நம்பிக்கைத் துரோகத்திற்காளானார்கள். பக்க பலமாக ஸ்தாபனத்துக்கு போதிய பணமும் காட்டப்பட்டு தூண்டப்பட்டு வலையில் சிக்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆசைக்காட்டி மோசம் செய்யப்பட்டார்கள் இவர்கள் வாங்கிக்கொண்டது '**நன்கொடை**'. கொடுக்கப்பட்டதோ '**லஞ்சம்**'!

பணம் கொடுத்து, திட்டமிட்டு, சூழ்ச்சி செய்து, 'மியூஸிக் அகாடமி' அரங்கில், **சங்கீத மும்முர்த்திகள்** படங்கள் பக்கத்தில் **சரிசமமாக (வேரெந்தப் படமும் இல்லாத அந்த சமயத்தில்)** ஸ்வாதி திருநாளின் படத்தை ஏன், **எதற்காக** வைக்க இவ்விதம் ஏற்பாடு செய்தார்கள் ???

TO PUT "TRAVANCORE" (Kerala) IN THE MUSICAL-MAP OF INDIA, THROUGH THE ONLY AVAILABLE FIGURE OF SWATI TIRUNAL, WHO WAS JUST A "PATRON" OF ART & ARTISTES AND WHO COULD HAVE BEEN JUST AN INSIGNIFICANT "MINI-COMPOSER".

இவ்விதம், ஸ்வாதி திருநாளே தேடாத ஒரு பதவியை அவர் தலையில் சுமத்தினார்கள் இவர்கள் !! இதை கவனிக் கவும். இன்னும் எவ்வளவோ இதர வாக்கேயக்காரர்களின் பாடல்கள் தானகப்பாடி பரவிவந்திருந்த அந்த 1940 வருடத்தில், அவர்கள் யாருக்கும் கொடுக்கப்படாத ஸ்தானத்தை ஸ்வாதி திருநாளுக்கு அளிக்க திட்டமிட்டு சாதித்தும் விட்டார்கள் இதை மறு கோணத்திலிருந்து ஆராய்வோம். யாருக்கு எப்போது சில வைப்பார்கள்? படத்திர்ப்பு விழா

நடத்துவார்களா? ஞாபகார்த்த மண்டபம் கட்டுவார்களா? சாதனைப்பூரிந்தவர்களுக்கு, மகாஜனங்களால் போற்றப்படலார்களுக்கு, உலகம் புகழக்கூடிய மேன்மையான தகுதி அடைந்தவர்களுக்கு. சங்கீத மும்மூர்த்திகளின் படங்கள் வைக்கப்பட்டது அவர்களது கருதிகள் எங்கெங்கும் பலவருடங்களாக தானாகப் பிரச்சாரமாகி, பாடப்பெற்று, ரசிக்கப்பெற்று, பரவிய பிறகே. ஆனால், ஸ்வாதி திருநாள் விஷயத்தில், அவர் யார், அவர் என்ன செய்திருக்கிறார் என்று விவரங்கள் தெரியும் முன்பே அவரை மேடையில் தூக்கி சங்கீத மும்மூர்த்திகளுக்குச் சமமாக வைத்து விட்டார்கள் இந்த சதி கூட்டத்தார். ஏனைய மற்ற வாக்கேயக்காரர்கள்போல் இயற்கையாகப் பரவாமல் செயற்கை முறைகளைக் கையாண்டு, கொடியை ஏற்றியாய்விட்டது இனி அதை பறக்கவிட காற்றுதான் தேவை. காற்று எதற்கு? இவர்களே ஊதி பறக்கவிட்டார்கள். முதலில் அவர் இதை செய்தார், அவர் அதை செய்தார் என்று ஆரம்பித்து, போகப்போக அவர் எதைத்தான் செய்யவில்லை என்று கொண்டுபோய் முடித்துவிட்டார்கள். சங்கீத மும்மூர்த்திகள் என்ன? அவர்களுக்கும் ஒருபடி மேல் எங்கள் ஸ்வாதி திருநாள் என்று பிதற்ற ஆரம்பித்தார்கள். இவர் மட்டும்தான் பலப்பல விதங்களிலும் பலப்பல பாஷைகளிலும் இயற்றியிருக்கிறார் என்று கூறி மற்றோரை மட்டும் தட்டினார்கள். வெறும் கணக்குப்படி பார்த்தால்கூட மற்றெந்த வாக்கேயக்காரர்களுக்கும் இவர் சளைத்தவர் அல்ல என்று ருசப்படுத்துவதுபோல் யார்யாரோ இயற்றியதை ஸ்வாதி திருநாளே இயற்றியவை என பறைசாற்றி தம்பரை கூட்டினார்கள். I dare say that those involved are now playing a "NUMBERS-GAME", based on a disgraceful deep-rooted conspiracy. இப்படியாகத்தானே இக்காரணத்துக்காகவே "400"க்கும் மேலாக, "400"க்கும் மேலாக என்று மீண்டும் மீண்டும் கூறி, ஆதார பூர்வமான முழுமையான வரலாறுகள் மூலம் பறைசாற்றுகிறார்கள்!!! ஐயோ... கேவலமே!!! GREATEST FRAUD!

ஒரு அபாண்டமான பொய்யை மேடை ஏற்றியபிறகு, அதை சமாளிக்க, ருசப்படுத்த வேண்டிய நிலையில், ஆயிரமாயிரம் பொய்களை பிறகு கொட்டிக்கொட்டி அனந்திருக்கிறார்கள். இவ்விதமாகத்தானே அன்று ஆரம்பித்த FACTORY இன்றுகூட வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறது!!!

IMPORTANT WARNING

MEMBERS KINDLY NOTE

இந்த FACTORYயின் IRRESPONSIBLE வினையாட்டுத்தனமான செய்கைகளால் "சங்கீத மும்மூர்த்திகளுக்கும்" ஏனைய மற்ற வாக்கேயக்காரர்களுக்கும் எப்படிப்பட்ட விபரீதமான துரோகம் செய்திருக்கிறார்கள் என சுட்டிக்காட்டுகிறேன் இதை என்னுடைய தாழ்மையான அபாய - அறிவிப்பாக ஏற்றுக்கொண்டு உன்னிப்பாக கவனியுங்கள். "400க்கும் மேலாக", "400க்கும் மேலாக" என்று கூறிக்கூறி இந்த FACTORY ஸ்வாதி திருநாளின் எண்ணிக்கையை முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதரின் கருதிகளின் படைப்புகளுக்கு போட்டி போடும்படி எட்டவைத்து விட்டார்கள்!!! அடுத்தது, ஸ்வாதி திருநாள் ஸ்ரீ சத்தரு த்யாகப்ரம்மத்தையே மிஞ்சவேண்டும்!!! இதுதான் சம்பந்தப்பட்டோரின் ஒரே நோக்கம்!!! இந்த மாபெரும் சூழ்ச்சியின் குறிக்கோளே அதுதான்!!! BEWARE OF THIS TREACHEROUS PLOT!!!

சங்கீத மும்மூர்த்திகள் உள்பட ஏனைய மற்ற வாக்கேயக்காரர்களுடைய "COMPOSITIONAL OUTPUT" (படைப்புகள்) என்றோ நின்று போய்விட்டன. அதை தனக்கு சாதகமாக உபயோகித்துக் கொண்டு "SWATI-FACTORY" கொஞ்சம்கூட பயமில்லாமல் முழுத் துணிச்சலுடன் வேலை செய்கிறது!!! அதுவும் "அகில இந்திய" ரீதியில் ஹிந்துஸ்தானி பஜன்கள், துருபத், க்யால், டும்ரி, டப்யூ, கஜல் ஆகியவை அவர்கள் கைவசம் இருக்கின்றனவே!!!! ஏமாந்து விட்டுவைத்தோமானால் சாதித்தே விடுவார்கள்!!! IT IS ONLY A QUESTION OF TIME!! விவரங்களுக்கு புத்தகம் சாக்ஷி கூறுகிறது!!!

இப்போது "கீர்த்தனை" வகையறாக்களை கவனிப்போம். வடிவேலு இயற்றிய பாடல்கள் மட்டுமல்ல. இராயிம்மன் தம்பி, மேருஸ்வாமி, போன்ற மற்றோரின் பாடல்களும் ஸ்வாதி திருநாள் பெயரில் பவியிடப்பட்டு பரவச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று நான் நினைக்கிறேன் ஏன்? என்னுடைய அசைக்க முடியாத யூக்கத்தில், அன்று 'ஆஸ்தான வித்வானாக' இருந்த, இந்த சூழ்ச்சிக்கே ஒரு முக்கிய சங்கீத தூணாக தோள் கொடுத்து பலமளித்த முத்தையா பாகவதரின் சொந்த பாடல்களை, அவரே மெட்டு அமைத்து, அவ்வப்போது அந்த சமயத்தில் இடத்தியவைகளை, தாமே அவைகளுக்கு ஸ்வாதி திருநாள் இயற்றியவையென பட்டமிட்டு பிரச்சாரப்படுத்தி வெளிவரச் செய்திருக்கிறார் அரண்மனை உத்திரவு...அடியேன் சித்தம்!!

ராஜா-ராணி பாடி பரவச்செய்ய முடியுமா? திவான் கச்சேரி செய்து அப்ளாஸ் வாங்க முடியுமா? இந்த பப்ளிகிடி (PUBLICITY), புரொமோஷன் (PROMOTION), பிராபகாண்டா (PROPAGANDA), இவைகளுக்கு வித்வான்கள் உதவியையே நாடினார்கள் ஆஸ்தான வித்வான்கள் ஆக்கினார்கள் ஸ்பா கச்சேரிகள் மூலம், ரேடியோ மூலம், ரிகார்டுகள் மூலம், ஸ்வாதி திருநாளின் திடீர்ப் புகழை பரவச்செய்தார்கள். புத்தகம் போட்டார்கள். கட்டுரைகள் எழுதினார்கள். 'மியூசிக் அகாடமி' வருடாந்தர புத்தகத்தில் ஸ்வாதி திருநாளின் படத்தை வருடாவருடம் திணித்தார்கள். ஸ்வாதி திருநாள் பெயரிடப்பட்ட, நாமம் குட்டப்பட்ட, அவர் கருதிகளை ப்ராபல்யப்படுத்த, கற்பிக்கச் செய்ய, திருவனந்தபுரத்தில் ஒரு சங்கீத கல்லூரியையும் ஆரம்பித்தார்கள் அதற்கு மற்ற இடங்களில் கிளை ஸ்தாபனங்களையும் தொடங்கி வைத்தார்கள் எக்கச் சக்கமாக வளர்த்துவிடப்பட்ட இந்த ஸ்வாதி திருநாள் எனும் பூதம் இப்போது இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களையே விழுங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களே எதிர்பாராத அளவுக்கு சில திருப்பங்களை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறது. இவை அவர்களையே தாக்குகிறது. இதன் மத்தியில், PLEASE REMEMBER, சுதந்திரம் வந்துவிட்டது, ராஜாங்கமும் போய்விட்டது!!! இந்த மாபெரும் நாடகத்தின் முக்கிய நடிகர்களும் இறந்துவிட்டார்கள்.

இப்போது. இந்த சூழ்நிலையை எப்படி சரிப்படுத்துவது? இதற்கு எவ்விதமான ஒரு முடிவை, எந்த கிரமமுமின்றி, யாருக்கும் எந்தவித மனக்கசப்புமின்றி, எப்படி கொண்டுவர முடியும்? இதை மிகவும் கண்யமான, கௌரவமான, நியாயமான முறையில் செயல்படுத்த, தீவிரமாக சிந்தித்து, ஒரு முடிவுக்கு நான் வந்துள்ளேன். அது பின்வருமாறு:—

1. இன்று நம்மிடையே வசித்து வரும் சம்பந்தப்பட்ட மூவரின் மனச்சாட்சியை பொறுத்து. தெய்வத்தை சாட்சியாகக் கொண்டே முடிக்க வேண்டிய விஷயம் இது. இம்மூவரைத்தவிர, ஏனைய மற்றோரில் யார் எதை சொன்னாலும், செய்தாலும் எந்தப் பலனையும் அளிக்கப்போவதில்லை.
2. திருவையாறு தியாகபுரம் ஸன்னதிக்கெதிரே செம்மங்குடி ஸ்ரீனிவாசயரும், திருப்பதி வெங்கடாசலபதி ஸ்வாமி முன்னிலையில் எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மியும், திருவனந்தபுரம் அனந்தபத்ம ஞாபஸ்வாமி ஸன்னிதானத்தில், உத்தம குணம் படைத்த, தூய உள்ளமுடைய, உன்னத பக்தி மாண, அன்பும் பண்பும் ஒருங்கே அமையப்பட்டவருமான (மாஜி மகாராஜா). ஸ்ரீ. ராம வர்மாவும், என் எதிரில் கற்பூரம் அடித்து 'சங்கீத மும்மூர்த்திகளுக்கு' ஸ்வாதி திருநாள் 'சமத்தான்' என்று கூறினார்களானால் அன்றிலிருந்து நான் மேடையில் வீணை வாசிப்பதை விட்டுவிடுகிறேன்.

இதற்கு அடுத்த வருடம் ஜனவரி மாதம் 31ம் தேதிவரை அவகாசம் தருகிறேன்.

அம்மூவரும் தனித்தனியாக சொல்லவேண்டும் என்பது எனது கட்டாயம். மூவரில் ஒருவரேனும் சொன்னால் போதுமானது என்று நான் சொல்லவில்லை, கவனிக்கவும். ஏனென்றால், அம்மூவரில் ஒருவர், ஸ்வாதி திருநாள், அவதார புருஷான, பாம்பிவனின் சாஷுரத் அவதாரமாகக் கருதிப் பூஜிக்கப்படும் ஆதிசங்காரோடு ஒப்பிட்டு, என்னிடம் பலமுறை கூறியிருக்கிறார். அப்படிச் சொன்னவர் இனியும் எதையும் செய்யவும் துனியலாம், சொல்லவும் சொல்லலாம். அதற்கு என் வீணையை பலிகொடுக்க நான் தயாராக இல்லை.

கொடுத்திருக்கும் காலவரையினுள், அவர்கள் இவ்விஷயமாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்து எனக்குத் தெரிவிக்கவில்லையென்றால் அவர்களின் மௌனமே போதுமானது. அவர்கள் எந்தவித அறிக்கையும் கொடுக்கத் தேவையில்லை. என்னிடமும் எதுவும் சொல்லத் தேவையில்லை.

அவ்விதம், அம்மூவரும் இருந்தால், (மௌனம் சாதித்தால்), நான் கைம்மாறுக்கக் கேட்பது இதுதான். ஸ்வாதி திருநாள் பிரச்சாரம் உடனடியாக நிறுத்தப்படவேண்டும். அவர் இயற்றிய பாடல்கள் என்று கூறி புத்தக வடிவமாக வெளியிடுவதை நிறுத்தவேண்டும். ஸ்வாதி திருநாள் FACTORYயை PERMANENTடாக நிரந்தரமாக மூடவேண்டும். இதுவே நடந்த அன்யாயங்களுக்கும் பாவங்களுக்கும் ப்ராயச்சித்தமாகும். ஏற்கனவே பரவியிருக்கும் பாடல்களை 'பாடாதீர்கள்' என்றோ, அவர் புத்தகங்களை 'பொசுக்குங்கள்' என்றோ நான் கூறவில்லை. தயவு செய்து கவனிக்கவும். இது அவரவர்கள் மனச்சாட்சியைப் பொறுத்தது.

கொடுக்கப்பட்ட ஸ்தானத்திலிருந்து 'மியூசிக் அகாடமியார்' ஸ்வாதி திருநாள் படத்தை நிரந்தரமாக அப்புறப்படுத்த வேண்டும். அவர்களுடைய வருடாந்திர புத்தகங்களில் ஸ்வாதி திருநாள் படத்தை இனி அச்சடித்து சேர்க்கக்கூடாது. களங்கப்படுத்தப்பட்ட சங்கீத மும்மூர்த்திகள், புரந்தரதாஸர், இவர்களுடைய மேன்மை யானத் தெய்வீகமான தகுதி மீண்டும் அந்த மேடையில் புனிதமடைய வேண்டும். இதுவே என் ஸட்சியம்.

போனவருடம் (1982) கடைசியில், தஞ்சாவூர் கே. பி. சிவானந்தத்தின் கூற்றுடன் இந்த ஸ்வாதி திருநாள் விஷயத்தைப்பற்றி 'குமுதம்' பிரசுரித்து ஆரம்பித்ததை, இதே "குமுதம்" மூலமாக இவ்வருடம் இப்போது, நான், அதுவும் இசைவிழா சமயத்தில், அதிலேயும் 15 வருடங்களுக்குப் பிறகு "மியூசிக் அகாடமி" விழாவில் நான் கச்சேரி செய்யப்போகும் இத்தருணத்தில், இந்த அறிக்கையை வெளியிடத் துணிந்துள்ளேன். உலகுக்குத் தெரிந்து முடிவெடுக்கப்படவேண்டிய விஷயமாகியிருப்பதால், இதுதான் எனக்குக் கிடைத்த ஒரே வழி. இனி ஆண்டவன்தான் எனக்குத் துணையிருக்கவேண்டும்.

இதையும் இப்பொழுதே கூறிவிடுகிறேன். இவ்விஷயத்தில் வெற்றி யாருக்கு, தோல்வி யாருடையது என்பதெல்லாம் பிரச்சனையில்லை. பலவருடங்களாக பலராலும், DIRECTLY OR INDIRECTLY, அறிந்தோ அறியாமலோ இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளுக்கு ஒரு நியாயமான முடிவு காண்பதே இப்போது நமது கடமை. அந்த சந்தர்ப்பம் இதோ வந்துவிட்டது.

முடிவில்.....என்னையும் சேர்த்துக்கொண்டான் கூறுகிறேன். கடவை நாகுக்காகத் தட்டி எழும்பலாம் அல்லது "CALLING-BELL"-ஐ பலமாக அழுத்தி எக்ஸோனையும் அறைவைத்து எழும்பச் செய்யலாம் என்று காரண யோசித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்தக் கடைசி காலத்தில், இவ்விஷயத்தில் கடமையுணர்ச்சியோடு நாம் செயல்படுவது வருங்காலத்துக்கே ஒரு மாபெரும் தொண்டாக அமையும்.

AN OPEN-LETTER DATED 25TH DECEMBER 1983

FROM: "PADMA BHUSHAN", VEENA-VIDWAN S. BALACHANDER
TO: The President & Committee Members of "MUSIC ACADEMY" Madras, and
TO: The President & Members of the EXPERTS' COMMITTEE, "Music Academy"

DEAR FRIENDS,

The pages that follow contain the full text of my statement (written on 21-11-1983), which for want of space was published in a suitably edited form in the issue of the famous Tamil-Weekly "Kumudam" dated 8-12-1983. The statement was my immediate, spontaneous, horrified and completely shocked reaction to reading a book titled "Maharaja Sri Swati Tirunal" in Tamil, authored by Sri. Semmangudi R. Srinivasa Iyer and published by the National Book Trust, New Delhi (1981 Edition). Upon reading this statement as it appeared in "Kumudam", musicians, rasikas, friends, admirers and well-wishers met me in sizable numbers. They urged me to reconsider my challenge, since, what I had accomplished on the Veena was a God-given-gift of Divine-Grace and it was therefore not given to my discretion to stake it for resolving an issue however serious. I was persuaded by their reasoning and touched by their concern. Accordingly I issued a clarification on 9-12-1983 which was published in the issue of "Kumudam" dated 22-12-1983. The text of this clarification is also contained in the pages that follow. As I have continued to maintain in my clarification, this is not at all an issue of personalities and there is no question of victory or defeat for anybody. The matter is to be calmly viewed dispassionately and objectively.

THE ISSUE:

A serious crooked attempt is underway to make the "**Musical-Trinity**" of Thyagaraja, Muthuswami Dikshitar and Shyama Shastri a "**Musical Quartette**" by the sly inclusion of the Maharaja of Travancore Swati Tirunal, along with them and on par with them, in musical value & merit, plus output. This attempt to make the **Trinity** a Quartette has reached alarming proportions with the publication of the book referred above. This book has become a significant factor in the deification of Swati Tirunal because it claims to be an authentic and scholarly book written by a senior-Vidwan who is closely associated with the compilation and propagation of the "works of Swati Tirunal" and is, therefore, presumed to be in knowledge of the facts. Further, the book is published by the National Book Trust of India, New Delhi and this itself gives to the book an apparent air of solid authenticity.

THE CLAIMS MADE FOR SWATI TIRUNAL:

Since Swati Tirunal is sought to be brought on a par with the "**Musical-Trinity**", the attempt is to make him a bigger, better, more prolific composer, whose compositions are in more languages, in more types & styles, and in greater variety besides being in both the Hindusthani and Carnatic ragas and modes. At this stage, the claim becomes a game of numbers. As against the finite numbers of the compositions credited to the **Trinity**, Swati Tirunal's compositions appear to be churned out by a "FACTORY", with there being additions to the inventory every now and then!! Thus, if the **Trinity** composed mainly in Sanskrit and Telugu, Swati Tirunal is claimed to have composed in Sanskrit, Telugu, Malayalam, Tamil, Kannada, Gujarathi, Marathi, Hindusthani, and more (the list does not end, with other books that include Urdu & Persian!!! Another proclamation, found in yet another similar "authentic" book, is that Swati Tirunal had mastered 18 languages!! No one need be surprised if songs in French & English and other international-languages are published in book-form, with notation too, attributed to Swati, so as to stake Swati's claim from **Indian to International** heights leaving poor **Trinity** and other composers far far behind!!!). An utterly shameful & disgraceful evil-scheme!

So also, it is claimed that he has composed Varnams, Padams, Kirthanams, Thillanas, Javalis, and more (again the list does not end!!). He is claimed to have composed in Harikatha and Maharashtrian styles; He is claimed an expert in music, literature, dance, drama, etc... etc... etc; Composed in the Hindusthani ragas Bhajans, Dhrupad, Khayal, Thumri, Tappa & Ghazal; And even composed Western Music, being a master of that art as well!! These claims (the falsity of which can be easily demonstrated) are used to lay a claim on behalf of Swati Tirunal for his Musical-Sainthood. Reading between the lines in the book, the argument appears to proceed thus:— If Swati Tirunal was able to

accomplish all this (and more...since the list of accomplishments is never definite but always concludes with 'etc' and the list of compositions is ever increasing with new 'discoveries'!!) within a life-span of 34 years, while in comparison, the **Trinity** who were blessed with longer life had not accomplished quite so much, Swati Tirunal's merit should, when weighed in the balance, be equal to theirs!! **Lest anyone should suspect if Swati Tirunal could have accomplished all these within his very-short life-span of ONLY 34 YEARS, the book takes the precaution of describing him to have been considered as an "AVATARA-PURUSHA", and even goes to the extent of comparing him with 'ADI' SANKARA!!!** In fact the author of the book suggests that the merit of Swati Tirunal is greater than the cumulative greatness of the **Trinity**!! In fact, one of the sweeping claims made on behalf of Swati Tirunal in this book is that of his having the pride-of-place in being the first-person in our country to attempt and achieve "National-Integration" of India through music! Thus harping on a quixotic point that, whereas the **Trinity** were just Regional, Swati Tirunal alone was National!! This madness deserves total condemnation.

THE OBJECTIONS TO THIS CLAIM:

As I have always clearly maintained, poor Swati Tirunal himself would have never bargained for such a boost or aspired for such instant promotion, and he never would have even dreamt that a day would come when an attempt would be made to compare him with the **Trinity**. As is clearly evident, Swati Tirunal was a great Patron of art & artistes, and as such, would have never welcomed or condoned such an attempt. He cannot be held responsible for all that is happening in his name **in this generation of ours**. Anybody who takes the trouble to study the original records will agree that Swati Tirunal could have at best been a "mini-composer". The gigantic claims made in his behalf and on his account are gross-exaggerations, blatant-bluffs, fanciful-imaginings and blasphemous-lies. Since these issues can be so easily verified and their claims tested, are we to sit back and shut our eyes and keep quiet in mock silence and permit a "propaganda-machine" manufacture a Saint?

Originally credited with just a handful of lyrics, in the short span of a few years, the "FACTORY" (as on date!) claims & credits Swati Tirunal with a production output of compositions exceeding "400" in numbers, thereby almost already EQUALLING the available works of Dikshitar which cannot be increased! And, at this rate, very soon, the "FACTORY" will see to it that Swati Tirunal EXCEEDS even Thyagaraja's 600 & odd!!! THIS SEEMS TO BE THE ULTERIOR MOTIVE AND THEIR SOLE AIM, ACCORDING TO A DEEP-ROOTED CONSPIRACY!!! KINDLY DEEM THIS AS A TIMELY SINCERE 'WARNING' FROM ME, RESPECTED FRIENDS.

Unveiling & hanging the portrait of anyone anywhere has itself to be done with great care and caution. When someone is glorified and deified through "printed-media", that too carrying the "seal-of-authority" of NATIONAL BOOK TRUST OF INDIA giving due credibility, I realised with a sense-of-shock that Swati Tirunal's questionable fame was already spreading through this book **in Tamil, and that very soon, he will be made to spread all over the world in other languages too!** It took me also just a moment to realise that the promoters & perpetrators had reached the goal of their game!! **This is when without wasting precious time, I have publicly come forward with this exposure.**

As regards the portrait of Swati Tirunal, my stand ever shall be that he does **not** deserve to be placed on par with the "**Trinity**" and Purandaradasa. It is not any kind of conjecture but only a matter of clear commonsense that, when Swati Tirunal's portrait was unveiled in 1940, there could not have been any condition or stipulation whatsoever that the same must be perpetually placed along with the **Trinity**. The said portrait could however find place in a separate special "Gallery" of portraits, paintings & photos, which the "Music Academy" should organise without further delay, to honour demised composers and vaggeyakaras including contemporary ones like Papanasam Sivan, Mysore Vasudevachar, Koteeswara Iyer and others; Then, in such a gallery, the Tanjore-Quartette will also automatically get included. I am sure and certain that Padmanabha Dasa Sri. Rama Varma, who is unanimously respected and revered for his abundant goodness, graciousness, nobility and humility, will himself see reason in this suggestion of mine, and I beseech his benevolent guidance to bring proper solution to this situation.

MY REQUEST TO THE "MUSIC ACADEMY", MADRAS:

Just as validly done sometime ago concerning the "RAGAS" issue, I hereby request the President of the "Music Academy", Madras, to convene a Special-Meeting of the Experts' Committee **after** the successful completion of the present music-festival. Let the distinguished members of the Experts' Committee, who are veteran Vidwans, deliberate upon the matter and decide the points raised by me.

A copy of the book together with the accompanying letter (dated 10-12-1983) which I have already handed over to the President may, along with this Open-Letter, be kindly placed before the Experts' Committee to assist their discussions.

MY APPEAL TO THE DISTINGUISHED MEMBERS OF EXPERTS' COMMITTEE:

Appealing in all earnestness, I strongly feel that the questions those arise have to be decided after due discussions and deliberation, **impartially**. I repeat, this is not a matter where personalities are involved and there is no question of victory or defeat for anybody. Although I am not a panel-member of the Experts' Committee, if the members so desire, I would deem it an honour to personally attend the Special-Meeting to clarify, if the need arises, any point during the discussions. This would also be a welcome opportunity for me to listen to the various view-points expressed by the members, on this issue. Regarding the special "Gallery" I have suggested, the Experts' Committee members at this meeting itself, could decide on the list of those to be duly honoured in it.

A SPECIAL NOTE TO EXPERTS' COMMITTEE MEMBERS TO BE KINDLY REMEMBERED:

This supposed-to-be "authentic" & "authoritative" book about a composer, who is supposed-to-have-been "as great as" or "even greater than" the **Trinity**, has been kept totally hidden from your sight by the author, who is a senior-colleague amongst you...and...who also enjoys the coveted-executive-post as the Vice-President of "Music Academy". This itself speaks volumes about the true merit of the book and the authenticity contained in it!!!

Last year end (in September 1982), "Kumudam" appropriately started this Swati Tirunal controversy by publishing Veena-Vidwan Thanjavur K. P. Sivanandam's statement, followed by from a few others including me, at which time, the same journalist also interviewed Semmangudi Srinivasa Iyer, who did not wish to commit by making any statement, but more so, **did not divulge anything** about his-own-book, which had already then been in circulation since published in 1981!!! Only because, evidently, he did not wish the very existence of **such a book** to be revealed to the public through the pages of "Kumudam"!! How sad that he was unable to quote and swear by **his own "authentic-work"**!! Need anything more be said about the nature of this book which **cannot be supported by its own author**???

It is an act of irony and the will of destiny that, again, I should be the one to bring all these to your notice...just like the earlier "RAGAS" issue!! I feel ordained to perform this humble duty.

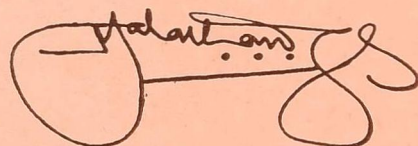
The ultimate sufferer is pitiable Swati Tirunal himself, who, for no fault of his, is being put to riotous ridicule by this book and such a crazy plot!! Looks as though this book (and those like this) has earned the wrath & curse of Swati Tirunal's totally innocent soul, writhing in agony and anger.

IN CONCLUSION:

So as to keep them duly informed, I am sending a few copies of this statement to "Sangeet Natak Akademi", New Delhi, with whom I have been in correspondence in this regard since my letter to them dated 14-12-1983. I am also posting copies to the National Book Trust of India, New Delhi in the hope that the concerned authorities will take necessary steps to stop circulation of the said book, until such time the Experts' Committee shall have met, discussed and decided the true merits and credibility of the book and its subject, which verdict will reflect the sentiments of our music-world itself. Duty bound to keep him informed, I am also sending copies of this to Padmanabha Dasa Sri. Rama Varma, Trivandrum, with whom I am in correspondence since my letter to him dated 17-6-1983. Since this is an issue of interest to every musician, music-lover and other members of the public who are spread all over the world, I am releasing copies of this Open-Letter to the Press for information and use in their publications. Thanking you in advance, I hereby look forward to hearing from you.

Yours cordially and sincerely,

Finally... I pray that it should please be remembered by all of you that, personally I do not stand to gain anything by this act of mine, except to truthfully & faithfully serve the great cause of our "Music-World" with intense dignity, devotion and dedication...in this case, soliciting YOUR help and support to save the **TRINITY** from imminent danger.

MY LETTER TO:

SRI SEMMANGUDI SRINIVASA IYER

ENCLOSING THE COPY OF MY "OPEN-LETTER" DATED 25-12-1983

Registered Post/Ack. Due

31st December 1983

SANGEETHA VIDWAN

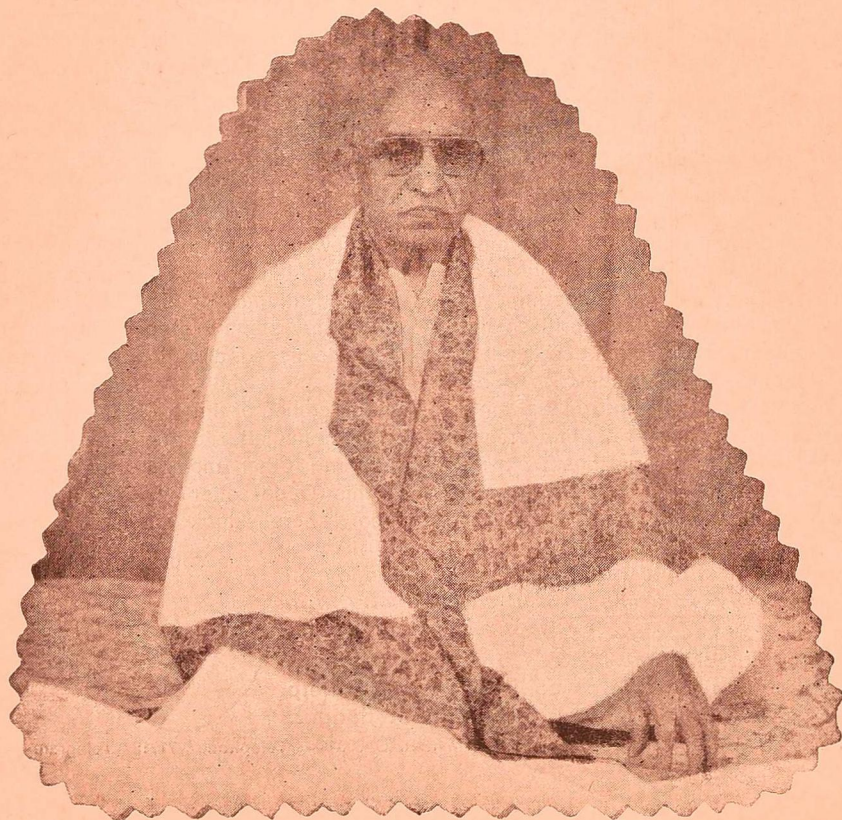
SRI SEMMANGUDI SRINIVASA IYER

Lloyds Lane, Royapettah, Madras-600 014.

Dear Sir,

I am enclosing herewith for your information, copies of my letter to the President & Committee Members of "Music Academy", Madras and the President & Members of the Experts' Committee, Music Academy, Madras. Since this "Open-Letter" was provoked by and was my reaction on reading your book 'Maharaja Sri Swati Tirunal' published by the National Book Trust of India, I think it is my duty to bring this 'Open-Letter' to your notice.

Yours sincerely,
(Sd.) S. BALACHANDER

MY LETTER TO:

THE DIRECTOR
"NATIONAL BOOK TRUST OF INDIA"

NEW DELHI

ENCLOSING THE COPY OF MY "OPEN LETTER" DATED 25—12—1983

Registered Post/Ack. Due

31st December 1983

The Director
NATIONAL BOOK TRUST OF INDIA
New Delhi-110 016.

Dear Sir,

I enclose herewith for your information copies of an 'Open Letter' from me to the President & Committee Members of the "Music Academy", Madras and the President & Members of the Experts' Committee, Music Academy, Madras. Since the 'Open Letter' has been povoked by a book published by the National Book Trust titled "Maharaja Sri Swati Tirunal" in Tamil, authored by Sri Semmangudi R. Srinivasa Iyer, I thought it my duty to bring it to your notice. The book contains many distortions of the truth, half truths and even outrageous lies and therefore, it is my hope, as expressed in the 'Open Letter' itself, that the National Book Trust will withdraw this book from circulation until such time the sentiments of the music-world as reflected in the verdict of the Experts' Committee should be made known.

Thanking you,

Yours cordially & sincerely,
(Sd.) S. BALACHANDER

MY LETTER TO:

DR. V. K. NARAYANA MENON

Chairman:

“SANGEET NATAK AKADEMI”, NEW DELHI

ENCLOSING THE COPY OF MY “OPEN LETTER” DATED 25—12—1983

Registered Post/Ack. Due

31st December 1983

Dr. V. K. Narayana Menon
Chairman and Members of the Committee,
“Sangeet Natak Akademi”, New Delhi.

Dear friends,

Enclosed herewith for your kind information are copies of my Open-Letter dated 25th December 1983 addressed to the President & Committee Members of “Music Academy”, Madras and the President & Members of the Experts’ Committee of the “Music Academy”, Madras. I have been in correspondence with you on the matters discussed in this Open-Letter since my letter to you dated 14-12-1983. It is therefore a pleasant duty I perform in sending you these copies.

With warm greetings for a happy 1984.

Yours cordially and sincerely

(Sd.) S. BALACHANDER

படம் படுத்தும் பாடு! (16)

Dummy

தம்பி: “அவாளாலே நடந்துருக்கற ரகளைலும், இருக்கற கலாட்டாளாலேயும், அந்தப் படத்துலேர்ந்து இப்போ அவரே ராவோடு ராவா கிழே இறங்கி, எங்கேயாவது ஹிமாலயாபாக்க போய்டுவாரோ என்னவோ!?”

Alert

அக்கா: “போனா என்ன? அதான் அந்த Secretaryயே சொல்லிட்டாரே இன்னொரு படத்தே தயார்பண்ணி, அதுலே Piano வாசிக்கிற Poseலேயே உக்காத்தி வச்சு மாட்டிடுவா!!!”

MY LETTER TO:

SRI RAMA VARMA
(EX. MAHARAJA OF TRAVANCORE)
TRIVANDRUM

ENCLOSING THE COPY OF MY "OPEN LETTER" DATED 25—12—1983

Registered Post/Ack. Due

31st December 1983

"Padmanabha Dasa"
Sri RAMA VARMA
"Kaudiar Palace"
Trivandrum-695 003.

Respected and Dear Sir,

I am enclosing herewith copies of an 'Open Letter' from me to the President & Committee Members of "Music Academy" Madras and the President & Members of the Experts' Committee, "Music Academy", Madras. As stated in the 'Open-Letter' itself, I would earnestly request you to consider the various points being made and offer your valuable guidance in bringing about a proper solution to this unhappy situation in which Maharaja Sri Swati Tirunal has been placed for no fault of his. I reflect the sentiments of many in the music-world, when I request you to personally go into the matter and since your goodness and nobility is universally known and unanimously respected, I am certain you will honour this request of mine made in all humility and earnestness.

Thanking you,

With limitless profound, eternal respects & regards, plus "Namaskarams"

Yours most cordially and sincerely,

(Sd.) S. BALACHANDER

The cover sent by Registered Post was returned with the Postal endorsement "REFUSED"!

From:

NEWS TODAY

THURSDAY 5 JANUARY 1984

5-1-1984

PROPAGANDA MACHINE PRODUCES A SAINT

Veena Maestro Padmabhushan S. Balachander is upset. Therefore he has written what he calls an 'Open-Letter' to the Music Academy, Madras, protesting the late Maharaja composer Swathi Tirunal's portrait being placed on par with the musical trinity of Saint Thyagaraja, Muthuswami Dikshitar and Shyama Sastri. He has called upon the Academy to convene a special meeting of the Experts Committee to evaluate the 'real worth' of the Late Maharaja's contribution to music.

The letter has come in the background of a book authored by Semmangudi Srinivasa Iyer and published by the National Book Trust in

1981. Balachander's complaint is that the book seeks to elevate the Maharaja to the status enjoyed by the trinity without his deserving it and virtually makes a Saint of him.

Using strong language, the Veena Wizard says that the claims made for Swathi Tirunal in the Book are gross exaggerations, blatant bluffs and fanciful imagination, besides being blasphemous lies.

Balachander's Open-Letter is being reproduced in substance here. NEWS TODAY will be happy to publish any rejoinder if forthcoming...

படம் படுத்தும் பாடு! (17)

Dummy

தம்பி: "அக்கா! நன்னு யோசிக்க சொல்லு!! சும்மா எதையாவது சொல்லி என்னெ குழப்பாதே! அவர் சொந்தமா எதையாவது செஞ்சிருக்கனுமே?"

Alert

அக்கா: "அவர் மூச்செ அவரேதான் விட்டார்.. அதையுமா அவருக்காக வடிவேலு செய்வார்?!"

From:

தினமணி கதிர்

1-1-1984

பக்கம்—13

19 மொழிகள் தெரிந்தவர்

தியாகராஜர் 600 கிருதிகளையும், தீட்சிதர் 400 கிருதிகளையும், சியாமா சாஸ்திரி 50 கிருதிகளையும் இயற்றியுள்ளார்கள். சுவாதித் திருநாளுக்கு 19 மொழிகள் தெரிந்திருந்தன. அவர் வடமொழியில் 197, மலையாளத்தில் 63, இந்துஸ்தானியில் 37, தெலுங்கில் 8, கன்னடத்தில் 1, என மொத்தம் 306 கீர்த்தனைகள் இயற்றியுள்ளார்.

—காயத்ரி

படம் படுத்தும் பாடு! (18)

Dummy

தம்பி: “ஏனக்கா? முதமுதல்லே..அவா ஊர்லே..Music-Schoolனு ரொம்ப ரொம்ப எளிய சின்ன முறையிலேதான் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாமே!?”

Alert

அக்கா: “Right! ஆனா..போகப்போக..அவா ஆசை வளர வளர, சுத்தி யிருந்தவா தூபம் போடப் போட, அதன்படி அவா திட்டங்களும் பெருகப் பெருக, சூழ்ச்சிகளும் பரவப்பரவ, ஆஸ்தான-வித்வான்கள் ஜால்ரா தட்டத்தட்ட அடிக்க அடிக்க, சின்ன Schoolலும் College அந்தஸ்தை அடைஞ்சிது! அப்பத்தானே University-All-India Syllabusலே ஸ்வாதிக்கு மதிப்பு ஏறும், விரியும், பெருகும், வளரும், தொடரும், படறும்.....!!!!!!”

Dummy

தம்பி: “அக்கா! ஏது! நீயும்...என்ன...அந்த...அவரோட...Book...Styleலே பேச ஆரம்பிச்சுட்டே!?”

Letter to me From

ஸ்ரூதி Editor

South Indian Classical Music and Dance Magazine

12th January 1984

Dear Sri S. Balachander,

Thank you for your note of 1 January and the copies of your Open - Letter. We plan to examine the issues raised dispassionately at an appropriate time.

Yours sincerely,
(Sd.) N. PATTABHI RAMAN
"SRUTI", Editor-in-chief

படம் படுத்தும் பாடு! (19)

Dummy

தம்பி: "ஏனக்கா? அந்த Musicologist-cum-Secretary இருக்காரே... அவர் என்னடான்னு.....Jesus Christடோடு கூட சுவாதியை ஒப்பிட்டு என்னவோ சொல்லியிருக்காரே? அப்படினா.....Christians எல்லாம் இவர் படத்தெ Christ படத்தோடே மாட்டி வணங்கலுமனு சொல் றுரா!??? இதெ Christians ஏத்துப்பாங்களா?!? இதெ சமுதாயத் துலே தெளிவுள்ள மனிதன் ஒப்புக்கொள்வானா??"

Alert

அக்கா: "எங்க Officeலே ஒரு Christian-Friend இருக்கார். இந்த Particular விஷயத்தெப்பத்தி, நீ எங்கிட்ட கேட்டமாதிரியே, நான் அவர்கிட்டே கேட்டேன். அவர் எனக்கு சொன்ன பதிலே, நான் அப்படியே அவர் வார்த்தையிலேயே இப்போ உனக்கு சொல்றேன். நன்னு கேட்டுக்கோ.

"அறியாமல் செய்கிறார்கள் இவர்களை மன்னியும்" இது கிறிஸ்துவின் பொன்மொழி, இப்படித்தான் நாமும் சுவாதியை, இறை சக்தி உள்ளவர் களோடு ஒப்பிடும் நல்லவர்களை பார்த்து சொல்ல நினைக்கின்றோம், கிறிஸ் துவை அறியாதவர்கள் பாவம்.

கிறிஸ்து சரித்திர நாயகன், அதாவது அந்த அவதார புருஷரின் பிறப்பை மையமாக வைத்துதான் பண்டைய காலத்தையே குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதுதான் கி.பி.—கி.மு. என்பதாகும்.

கிறிஸ்து வணக்கத்திற்குரிய தெய்வம், மகா அற்புதங்களை செய்து, மக்க ளுக்காகவே தன்னுயிரை ஈந்த மகான். மரித்து மூன்றாம் நாள் உயிர்தெழு வேன் என்று சொல்லி உயிர்த்தெழுந்து மறு பிறவி உண்டு என்று நிரூபித்த ஓர் தீர்க்கதரிசி.

பிறர் சரக்கை தன் சரக்காக உபயோகித்து மகுடம் குடிக்கொண்டவரல்ல இயேசுகிறிஸ்து. தன்னுள் குடிக்கொண்டிருந்த அமானுஷ்யமான சக்தியால் புதுமைகள் பல புரிந்தவர், தன்னை உணர்ந்தவர். அவரோடு சாதாரண மனித பிறவியாகிய சுவாதியை ஒப்பிடுவதை கிறிஸ்துவ சமுதாயம் அறிந் தால் வெகுண்டெழும். இது உண்மை. ஆயினும், "மன்னிப்போம் மறப் போம்" இது கிறிஸ்துவின் தத்துவம்."

Dummy

தம்பி: "புரிஞ்சது அக்கா.. நமக்கு ஆதி சங்கரர் எப்படியோ, அதே மாதிரிதான் Christiansக்கு Jesus Christ."

LETTER TO ME FROM:
T. S. BALAKRISHNA SASTRI
MADRAS

12, Srinivasa Avenue
 R.A. Puram, Madras-28
 Phone: 416653

My dear Balachander,

...I am really shocked to hear the amount of boosting. Believe me, I do not know any one of these songs. My Adi Guru Tigerswamy, my later Guru Mudikondan Sabapathy Iyer never taught me even one. I never bothered to learn myself any.....I hear some sung at the Radio and Kutcheries, mostly by Semmangudi. That's all...Of course the Kings of Kerala were great scholars and Swati Tirunal himself was reported to have written other works than music. The authenticity of all these compositions is to be established, especially when a doubt has genuinely sprung up. But I can never tolerate the boosting to the extent you mentioned and how can he be placed with the great 'Trio', who were to my humble opinion and small knowledge, are Mahatmas and Thapasvis. You are always a fighter for the truth, you always win. Untiringly you have taken up this work, of course with no gain for you, but costing you a lot by money, strain and your valuable time.....

....."Sathyameva Jayathe Na Nritham Subhamasthu".

Yours ever,
 (Sd.) T.S. BALAKRISHNA SASTRI

படம் படுத்தும் பாடு! (20)

Dummy

தம்பி: "அக்கா...அக்கா!! இந்த பிரச்னைக்கு சீக்கரம் ஒரு முடிவு தெரியுமில்லையா?"

Alert

அக்கா: "போடா மக்கு, மக்கு, மக்கு!!! 50-60 வருஷமா செஞ்சிருக்கற ஒரு காரியத்தெ, 5-6 நாள்லே ஒழுங்கு படுத்திட முடியுமா? மூச்சுத் திணற ஆரம்பிச்சாச்சு. அந்த ஒரு Signனே போதுமே! கெஞ்சி, கூத்தாடி, அவரெ 'பெரிசு பண்ணுங்கோ' அப்படைன்னு சொன்ன காலம் போயி, இப்போ கை, காலை பிடிச்சு அவரெ எப்படியாவது 'காப்பாத்துங்கோ'ன்னு சொல்ற காலம் வந்தாச்சே!!"

From:

T. S. BALAKRISHNA SASTRI

Member, Experts-Committee, "Music Academy"

12, Srinivasa Avenue

R.A. Puram

Madras-28

Phone: 416653

To :

SRI T. T. VASU,

President,

MUSIC ACADEMY

Madras-600 014

Dear Sri Vasu,

"SWATI TIRUNAL MAHARAJA"—

Book written by Dr. Semmangudi

Srinivasa Iyer

You must have received a copy of the printed Open-Letter dated 25-12-1983 written by Sri S. Balachander to you, to all the committee members and members of the Experts Committee of the Music Academy. After perusing the copy sent to me, and on going through the book under reference, I am of the opinion that Music Academy should take up an action as early as possible, to consider the various allegations against the relevance and authenticity of the materials mentioned in the book.

The book has been written by Dr. Semmangudi Srinivasa Iyer, who is the Vice-President of the Academy and worked in the Swati Tirunal Academy, Trivandrum, for many years, and it has been published by the well recognised National Book Trust, New Delhi. Besides, it has been written by a Vidwan of Tamil Nadu. As such, it should gain recognition to be used as a Text Book in the music schools in Tamil Nadu, and translations later in the all India level. Of course, it will be felt unfortunate that a dispute should be raised four decades after the popularisation of the Swati Tirunal Kritis, in Tamil Nadu and elsewhere. But, when this dispute has been raised by a senior vidwan, who is the recipient of the President of India Award and the coveted honour of Padma Bhushan and when the public attention has already been drawn by the Press in Tamil & English, I feel it will not be justified on our part to keep silent, any more on this issue.

I most earnestly request you to call for an urgent meeting of the members of the Experts Council.

With kind regards,

Thanking you

(Sd.) T. S. BALAKRISHNA SASTRI

COPIES TO : "SARVASRI"

T. S. PARTHASARATHY

SEMMANGUDI SRINIVASA IYER

S. BALACHANDER

படம் படுத்தும் பாடு! (21)

Dummy

தம்பி: "Palaceலே, சதாசர்வகாலமும், ஆட்டமும் பாட்டமும் கூத்தடிக்கற நிலையே இருந்தது போலருக்கே! அந்த Atmosphereலே, State-Administration ஐ அவர் எப்படி சரியா கவனிச்சுண்டு இருந்திருக்க முடியும்?"

Alert

அக்கா: "அதான், அவர் காலத்துலே, அதனாலேயே அதுபாட்டுக்கு ஆட்டம் கண்டு போச்சுன்னு அவாளே புத்தகத்துலே ஒத்துக்களுளே!!!"

MY SPECIAL LETTER

DATED 1-3-1984

(ENCLOSING "ANNEXURES")

TO

ALL THE MEMBERS OF THE EXPERTS-
COMMITTEE OF "MUSIC ACADEMY"

Dear Friends...

In connection with Semmangudi's book on "Swati Tirunal", this shall be my final letter to you all, which I am sending individually addressed, in the form of a circular...because, I owe it to you to explain where the matter stands as on today, *1st March 1984*.

I am not sending this to the following three-
persons, as I find them irretrievably 'COMMIT-
TED', due to their own personal proclama-
tions. (1) Sri Semmangudi Srinivasa Iyer, who
has authored such an atrocious book, (2) Sri
T.S. Parthasarathy, who in an article has stated
that:-"The achievements of the ruler (Swati
Tirunal), within a span of 33 years, remind us
of Alexander, Jesus Christ, Adi Sankara and
Parasara Bhatta..." (3) Dr. Pinakapani, (to
whom I personally gave a copy of the said
book on the inaugural-day of the "Music
Academy" series, on 19-12-1983.....and.....
inspite of having read it !!!) who has said the

following at another function, in Madras on
25-12-83, as reported in the press:- "Swati
Tirunal was a great Bhakta, like Valmiki and
Vyasa, and hence he could have accomplished
anything".

Amongst the "committed" three as above
mentioned, Sri Semmangudi is one of the Vice-
Presidents of "Music Academy", Sri T.S.
Parthasarathy is one of the Secretaries of the
"Music Academy", and Dr. S. Pinakapani is
the recent recipient of Music Academy's "San-
geetha Kalanidhi" title.!!! Thus, I will not be
surprised if they exert their influence to see that
a "special-meeting" of the Experts' Committee
Members is NOT HELD to discuss the Swati
Tirunal issue, now aggravated by Semmangudi's
book. May be they fear that in such a meeting,
the image built up of Swati Tirunal will be torn
to pieces. And, on top of everything, "Music
Academy" is itself committed with the portrait

of Swati Tirunal, hung along with the Trinity and Purandaradasa!!! IT TAKES A LOT OF COURAGE FOR ANYONE TO SAY—"SORRY WE HAVE COMMITTED A MISTAKE". Instead of owning the mistake & gracefully accepting the error, the human-ego induces adopting opposite measures, whereby to cover up one lie, hundreds of others are uttered.

Since the very inception, one of the main objectives or functions of the "MUSIC ACADEMY" has been to hold discussions and deliberations ON ACADEMIC ISSUES, which is why it has a special "PANEL OF EXPERTS" for the said purpose, who individually have every right & liberty to say "FOR... OR... AGAINST" any issue brought in any meeting before them, inspite of which, if the Academy should feel afraid to convene a meeting in this Swati Tirunal issue, it only proves their fear of the consequent verdict!! THIS ITSELF EXPOSES THE BIG LIE!!

WHEN THE AUTHORSHIP OF SO MANY HUNDREDS OF SONGS AND THE AUTHENTICITY OF THESE COMPOSITIONS ARE "SUSPECT", A PUBLICATION ABOUT SUCH A QUESTIONABLE AUTHOR, UNDER THE SEAL OF "NATIONAL BOOK TRUST", THAT TOO FIGURING IN "National Biographical Series", DEMANDS THE ATTENTION OF EVERY ONE, BOTH INSIDE & OUTSIDE THE MUSIC-WORLD.

IN MY STRONG OPINION, SEMMANGUDI'S BOOK ON "SWATI TIRUNAL" DESERVES TO BE BANNED FROM CIRCULATION. THE SOONER IT IS DONE, THE BETTER. BECAUSE, BEING A "NATIONAL BOOK TRUST" PUBLICATION, IT WILL AUTOMATICALLY BE TRANSLATED & PUBLISHED INTO VARIOUS OTHER LANGUAGES!!!

Please do not forget that IF WE FAIL TO TAKE PROPER ACTION NOW IN THIS

GENERATION OF OURS, WE SHALL BE LEAVING A LEGACY OF A BOOK WITH A BUNCH OF BLASPHEMOUS-BLUFFS AND ATROCIOUS-WHITE-LIES TO THE COMING GENERATIONS, WHO WILL ONLY ACCEPT EVERY WORD AS GOSPEL-TRUTH, DUE TO THEIR SHEER IGNORANCE OF ACTUAL FACTS. Hence, please remember that, IN THAT FUTURE, it will be too late to mend things if WE LET GO OF THIS PRESENT OPPORTUNITY NOW.

Further the following is a shocking possibility which I have to bring to your notice now, for you all to consider in all seriousness. If left unchecked and unquestioned, the said book, full of blasphemous lies and atrocious exaggerations, could become part of the 'syllabus' for music schools & colleges!!! The portrait, a painted-hoax, is atleast hanging static in a single place. This book, a printed-hoax, will be spreading all over our country and abroad too!!! I HENCE REFUSE TO BE A 'SILENT-WITNESS' TO THIS CALCULATED AND MOTIVATED FRAUD, WHEREBY SUCH GIGANTIC-BLUFFS AND UTTER FALSEHOOD WILL BECOME PERMANENT 'TEXT-MATERIAL' FOR ETERNITY!!!

WE HAVE TO SAVE THE YOUNGER-GENERATION FROM OURSELVES NOW.

UNLESS YOU SEE THE BOOK AND READ THE PORTIONS REFERRED TO, IT MIGHT NOT BE POSSIBLE FOR YOU TO REALISE THE SERIOUSNESS OF THE SITUATION AND THE GRAVITY OF MY WARNING.

I have nothing against Semmangudi, the "Musician".

I am only crusading against Semmangudi, the "Author"!!

In response to my "OPEN-LETTER", while I am yet to hear anything from the President

of the "Music Academy", the following have most graciously corresponded with me, and I hereby openly acknowledge them with all sincere thankfulness and feel greatly indebted to them for their noble gesture:

1. **SRI. NORI NAGABHUSHANAM** (Expert-Committee Member) who, along with Sri M.R. VAIDYANATHAN, has written a very important letter, listing 14 vital-and-valid questions. (COPY OF HIS LETTER DULY ENCLOSED AS ANNEXURE : "A")
2. **SRI.T.S. BALAKRISHNA SASTRIGAL** (Expert-Committee Member) (COPY ENCLOSED AS ANNEXURE : "B")
3. **SRI. TITTE KRISHNA IYENGAR** (Expert-Committee Member) (COPY ENCLOSED AS ANNEXURE : "C")
4. **SRI. 'BELAKAVADI' SRINIVASA IYENGAR** (Bangalore), who is one of the earliest & foremost disciples of Sri Muthiah Bhagavathar. (COPY ENCLOSED AS ANNEXURE : "D")
5. **SRI. N.Ch. KRISHNAMACHARYULU** ("Sangeetha-Sahitya Kalanidhi" of Vijayawada). (COPY ENCLOSED AS ANNEXURE : "E")

Copies of the above letters have already been sent to the President of the "Music Academy". Others who have written are:—Violin Vidwan Sri R.K. VENKATARAMA SASTRI (Expert Committee Member), Sri 'Belakavadi' VARADARAJA IYENGAR (Mysore), Veena-Vidwan Prof. R. VISWESWARAN (Mysore), Sri M. MADANAGOPAL (Sirkali), Sri V.V. NARASIMHACHARYA (Expert-Committee Member, Kakinada), Sri N. PATTABHIRAMAN ("Sruti" Editor, Madras), Sri M.G. DIGGAVI (Ahmedabad).....amongst many more.

In the custody of 'Veena-Vidwan' Tanjore K. P. SIVANANDAM, a Member of the Experts' Committee, I have seen hundreds of palm-leaf manuscripts containing songs & notations of Sri VADIVELU (his ancestor), which

evidence he has agreed to place before you all, for your scrutiny during the special-meeting, if and when arranged. In direct contrast, no such evidence seems to be forthcoming from the archives of the palace. May be the only answer they could possibly give is represented in the one published in the pages of "**KALKI**" Tamil magazine, AS PER COPY ENCLOSED HEREWITH. (SEE ANNEXURE : 'F')

I am writing in my personal capacity to the Director of "NATIONAL BOOK TRUST" New Delhi, enclosing all these copies for their perusal and files, and requesting them not only to ban the Tamil-Book on "Swati Tirunal" authored by Semmangudi from circulation, but more so to abstain from translating & publishing it in other languages.

As reported in 'Hindu' dated 31-12-1983, during an endowment lecture, a man said as follows:—".....classical CARNATIC music as such was **INTRODUCED** in Kerala only during the time of Swati Tirunal!!!" Where was this lecture given??? Under the auspices of 'MUSIC ACADEMY!! And, to whom was this lecture given??? **TO YOU ALL**, in the Experts-Committee morning-session!! This very same man has authored a book in English, containing 296-pages, titled "Swati Tirunal and his music" in English, in which, after dumping a lorry-load of muck & rubbish in lunatic-frenzy, more due to motivated thrusts by vested interests, he credits Swati with a list of 397-songs!!!

NOTE: (I am just purposely repeating to emphasise a critical point. In that book, after claiming '397' compositions to the credit of Swati Tirunal, the same author, later during a lecture, blurts out the truth and 'lets-the-cat-out-of-the-bag' by saying that "**ONLY DURING SWATI TIRUNAL'S TIME, CLASSICAL CARNATIC MUSIC AS SUCH WAS ITSELF INTRODUCED IN KERALA**"!!! This man, the author, conspicuously driven by blind-loyalty, fails to analyse as to how Swati Tirunal, who just **INTRODUCED** an art-form in his part of our land, could have suddenly **overnight**

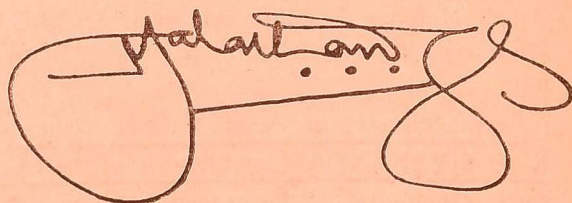
become such an expert, to compose so many hundreds of songs, in so many forms & varieties, and in so many languages, and all these amongst so many other numerous activities of Swati, as claimed and described in this book!!! The author not only puts both his feet into his mouth...but opens it wide enough for others to place their feet too!!! LET US ANALYSE NOW. How old was Swati when he 'INTRO-DUCED' carnatic-music in Kerala??? 16? 18?? He must have then spent a minimum of 5 years LISTENING to it, understanding it, experiencing it, grasping it, digesting it and purely enjoying it, while slowly realising its value. By this time he would have been 22 years old. Then, he would have started to LEARN it in systematic-approach and scientific-detail, SO AS TO BECOME A COMPOSER may be, we will concede!!! This would have taken him a minimum of another 5 years. He is now 27 years old!!! And.....he has to learn all the 19-languages in between!!! That too, not only of grammatic proficiency in 'prose-perception' but also in 'poetic-perfection'!!! And...as a ruler, he has the other usual duties, activities and responsibilities to attend to, apart from devoting some time of the day daily for his family & friends!!! Last years of his life, he is reported to have suffered serious illness, waning in dejection and despondency. And...he died at his age of 34!!! HOW ON EARTH COULD HE HAVE COMPOSED SO MANY AS CLAIMED??? WHERE WAS THE TIME & CAPACITY FOR HIM TO DO SO?? WHERE WAS THE NEED FOR HIM TODO SO, WHEN HE HAD SO MANY MUSICIANS & COMPOSERS AROUND HIM, UNDER HIS OWN PATRONAGE, TO ENTERTAIN HIM? GOD ALONE KNOWS!!!) Published in 1975, this book has been privately printed in TRIVANDRUM, obviously financed by a local source that is neither difficult to guess nor a mystery to solve!! Who is this man, the author? Dr. S. VENKITASUBRAMONIA IYER.

What kind of a man is he??? To know this, you have to read his book!!! (If I tried to explain, in the process, there is every likelihood of my going mad!!!). Why should I refer to his book now??? Because, from my observation, it is evident that his book in English is the source for this book in Tamil by Semmangudi!!! I just chose to totally ignore the other book, only because anyone has the right & liberty to author & publish any kind of trash. And, the apparent palace-puppet Venkitasubramoni (could also be spelt: m-o-n-e-y!!) did not deserve or command any importance or credence.

BUT....A "NATIONAL BOOK TRUST" PUBLICATION, THAT TOO AUTHORED BY A SENIOR-MUSICIAN AND CELEBRITY LIKE SEMMANGUDI, CARRIES IMMENSE WEIGHT AND SEEMING CREDIBILITY, WHICH I HAD TO TAKE NOTE OF, AS SOON AS I LAID MY EYES ON IT, PROMPTING ME TO TAKE THIS IMMEDIATE ACTION.

"NEMESIS" has been set into motion by Semmangudi himself by this book of his, which stigma he should have well avoided during the last years of his life.

MANY HAVE CONVEYED TO ME THAT THIS SWATI TIRUNAL MATTER IS SUCH A GRAVE ISSUE WHICH CANNOT BE DECIDED ONLY BY MUSICIANS, AND THAT "RASIKAS" AND THE PUBLIC-AT-LARGE HAVE AN EQUAL SAY IN THIS REGARD. THERE SEEMS TO BE A LOT OF TRUTH IN SUCH A STATEMENT VOICED BY MANY.

1—3—1984

Madras

(S. BALACHANDER)

ANNEXURE "A"

From :

NORI NAGABHUSHANAM

*Member of Experts-Committee,
"MUSIC ACADEMY"*

No. 3-6-513, Hardikar Bagh,
Hyderabad-29.

Dated 17th January, 1984

Dear Sri Balachander,

I thank you for the printed copies of your Open-Letter dated 25-12-1983, which were received by me. I congratulate you for the beautifully drafted English version thereof and for the bold step you have taken for saving the musical trinity from being totally eclipsed.

I and my friend, Shri M.R. Vaidyanathan of Hyderabad, had been discussing the subject matter of your letter for quite some time in the past. Your present letter has come timely and has roused us to share some of our views with you. We wish to add these points to your Open-Letter as they may be relevant to the issue if and when it is discussed by the members of the Experts Committee of the Music Academy.

1. Who was the preceptor for Maharaja Swati Tirunal in music and in oriental languages in which he is said to have composed musical pieces? (Gujarati, Kannada, Marathi, especially as they are not languages of States contiguous with the old Travancore State.)
2. When did the Maharaja start composing the pieces attributed to him, during the short span of 34 years of physical existence?
3. Did he write them on paper or on palm-leaves?
4. Did he write them with notation or at least did he indicate the Raga and Tala for each composition?
5. Did he ever sing these compositions before any selected audience?

6. Did he ever teach them to any one for propagating them? Why did he not establish a school or Academy to propagate them, during his life time?
7. We have been hearing these compositions only from 1940 onwards i.e., nearly a century after the Maharaja's death. What is the explanation for their remaining unseen, unsung and unheard for about 100 years?
8. Where were these compositions lying from 1847 to 1940?
9. Who handed them over to the late Sri Muthiah Bhagavathar and when? Is there any authentic record of the number and break-up of these compositions handed over to the late Sri Bhagavathar?
10. Are these original manuscripts of the Maharaja available now? If not what happened to them?
11. Were these compositions ever sung or played in temple rituals in Trivandrum—especially as they were the works of the State's Ruler?
12. Is there any recorded evidence in any or the State's records about the Maharaja's proficiency in music and languages and about his composing skill? There must be some reference about them in the Gazetteers or the despatches from the Crown Representative to the British King or Queen.
13. Sri Muthiah Bhagavathar himself is not known to have sung any of these compositions in his performances or harikathas. These compositions do not also appear to have been sung in the households in Travancore as is the case with Tyagaraja Kritis in Tanjore District. How is this explained?
14. The life sketch of Maharaja Swati Tirunal has been printed in the Sri Swati Tirunal

Centenary commemoration volume—"Maharaja Swati Tirunal Kriti Malai"—(printed in 1947 in Trivandrum Government Press and published by Swati Tirunal Music College). In his life-sketch it is mentioned that the Maharaja used to enjoy the pleasure of having each of his compositions sung by his Court musicians and listening to them. The names and periods of such musicians are not mentioned. It is strange that none of these musicians has left any manuscript material of the compositions learnt and sung by him. In the same life-sketch it is also mentioned that the Maharaja had appointed one musician exclusively for the purpose of sending his compositions to Sri Tyagaraja from time to time and for obtaining the saint's opinion about them. The name of the Musician so appointed is not mentioned. Sri Tyagayya was always being surrounded by his disciples. But none of them is reported to have mentioned to anyone about the existence of the Maharaja or about the compositions sung by his emissary before Sri Tyagayya.

The Maharaja lived from 1813 to 1847 A.D. and Sri Tyagayya also lived up to 1847. Sri Tyagayya used to be always on the move visiting shrines and holy places. It is not known how the Maharaja obtained the tour programmes of the saint from time to time and how the Maharaja's emissary was able to reach Sri Tyagayya's camp by the modes of transport available in those days.

We think the answers, if any, given to the above questions may help us to decide whether the musical compositions attributed to the late Maharaja Swati Tirunal were really his own or whether they were later creations. We want to make it clear in this connection that we are not passing any adverse comments on the quality of the compositions some of which are of a very high musical standard irrespective of whether they are the creation of the Maharaja or anyone else.

Yours sincerely,

(Sd.) NORI NAGABHUSHANAM

&

(Sd.) M. R. VAIDYANATHAN

ANNEXURE : "B"

"MUSIC ACADEMY"

Expert-Committee Member

T. S. BALAKRISHNA SASTRI'S

LETTER TO :

SRI T. T. VASU

President,

"MUSIC ACADEMY"

Madras

ANNEXURE "C"

From :

"GANAVISHARADA"

"SANGITA KALA RATNA"

TITTE KRISHNA IYENGAR

"Sadgurunivasa"

390/3, First Main Road,

Lakshmipuram,

Mysore-570 004

Dated 18th January 1984

My dear Sri S. Balachander,

I have gone through your comments and observations in the Book "Maharaja Swati Tirunal" by Semmangudi R Srinivasa Iyer and I am dismayed to note the enormous effort and interest you have evinced in this study and particularly in the midst of your own professional busy hours, it is commendable that you have found time enough to devote to this study also.

The great Trimurthies when they acquired their name and fame, it was spontaneously so. Besides, their Krithies have gained and main-

tained their place and worth purely by dint of their merit. No one else can shake or mar their reputation and prestige in the ordinary course of things.

I got the book through Vidwan R.K. Venkatarama Sastry and the pamphlet by post.

You have been rendering services to the Trimurthies in your own special way. I wish you all success.

Trusting that this finds you fine,

Yours sincerely,

(Sd.) TITTE KRISHNA IYENGAR

ANNEXURE "D"

From :

"GANAKALA BHOOSHANA"

BELAKAVADI SRINIVAS IYENGAR

711, III, Block, Rajaji Nagar,

BANGALORE-560 010

23-1-1984

To:— S. Balachander

Respected Sir,

I am duly in receipt of your letter dated 19-1-'84. Thank you for the same. After going through the whole script I wish to state, and convey the following as my personal views.

As mentioned by you in your letter, I was a disciple of Late Dr. Muthiah Bhagavathar during the period 1929 to 1933. I was also his student at Music Academy at Madras during the year 1932-33 when he was the Principal of Teacher's Training.

Since Sri Muthiah Bhagavathar was connected with the Mysore State between the year 1927 to 1945 many events took place. Before Independence it was but natural of artists of eminence to seek Raja's and Maharaja's for Honours and for the betterment of their economic position. Since my guru had already made a name being patronised by the Maharaja of Travancore, Ramnad and Pudukotai, he came to Mysore in the year 1927, during Dasara, and was patronised by Maharaja of Mysore for being appointed as Asthana Vidwan, and he was given the title of "Gayakashikamani" the very next year. In these circumstances it was but natural for the eminent artists to praise the Maharaja and act accor-

ding to their wish. Hence many compositions like Devi Astothara Keerthanam and Shiva-stothara Keerthanams etc numbering 250 came out of his pen.

Since I joined service to teach Music at the Govt. College Mysore in 1936, I was not able to stay with him after that period. In the year 1936 Bhagavathar was invited by the Maharaja of Travancore and also by the Dewan to bring out an authentic version of the Compositions of Maharaja Swati Thirunal, then only prevailing in Kerala. With good intentions he collected the available materials then existing which were in vogue. Since notations were not available for many compositions, he being composer himself, gave his own version, which are being popularised now. All facts are well known by the book published in the year 1947 in the name of Swathi Thirunal Centenary. Hence it is as clear as anything that we are not having original forms of these compositions said to have been composed by Swati Thirunal Maharaja.

I, for one, feel under the above circumstances, the Compositions of Swati Thirunal cannot be treated at par of the Trinities, much less to keep the portraits along. By History we learn that many musicians of both Karnatak and Hindustani were in the Court of Swathi Thirunal who might have composed many compositions with the Mudra of padmanabha, etc.

Sd/- B. SRINIVAS IYENGAR

ANNEXURE "E"

From :

"GANAKALA PRAPURNA"
"SANGEETA SAHITYA KALANIDHI"
NALLAN CHAKRAVARTULA
KRISHNAMACHARYULU

(All India Radio)

Govinda Rajulu Street,

Surya Raopet,

VIJAYAWADA-520 002

19-1-1984

Dear Sri Balachandar Ayl,

I happened to see today, a copy of your 'Open-Letter' to the Madras Music Academy regarding the Swati Tirunal issue.

I cannot but agree with your views in the matter and I compliment you for your outspokenness.

With regards,

Yours Sincerely,

(Sd.) N. Ch. KRISHNAMACHARYULU

ANNEXURE : "F"

QUESTION & ANSWER IN

"KALKI" TAMIL-MAGAZINE

FULL TEXT ALREADY GIVEN IN THIS BOOKLET IN PAGE NO. 58

MY LETTER TO :

To :

The Director,

NATIONAL BOOK TRUST OF INDIA
NEW DELHI

Dated : 16-4-1984

By Registered-Post

Ack. Due

Dear Sir,

This letter relates to a book published by the National Book Trust which came to my notice recently. The book is in Tamil. It was published in 1981. The 'author' is Sri Semmangudi Srinivasa Iyer. The title of the book is "Maharaja Sri Swati Tirunal".

On coming across this book and after reading it, I was shocked by the inaccuracies, exaggerations, lack of good faith and blatant bluffs the book contained. Hitherto there have been a few books, journals and souvenirs on the subject of Maharaja Swati Tirunal of Travancore (Kerala) who lived between 1813 and 1846. Most of these books, journals and souvenirs have been Privately printed and published and for that reason, among others, authors expanding on the achievements of the Maharaja have been able to get away with a lot of image building, exaggeration and puffery, without serious challenge.

Concerted attempts have been for some time now underway to propagate an impression that Maharaja Swati Tirunal was a great and prolific composer of merit. The attempt, it is evident, is to make the "Musical Trinity" of Thyagaraja, Muthuswami Dikshitar and Shyama Shastri, a "Musical Quartette" by including with them, their contemporary, the Maharaja of Travancore Swati Tirunal. In the pursuit of this 'end', various 'means' have been adopted. Truth has been the first casualty.

Since Swati Tirunal is sought to be placed on par with the "Musical Trinity", the attempt is to propagate a fiction that the Maharaja was a bigger, better, more prolific composer, whose compositions are in more languages, in more types and styles, and in greater variety, besides being in both Hindusthani and Carnatic Ragas and Modes. With supposedly new 'discoveries' of more and more compositions of the long dead Maharaja, with the private publication and dissemination of such compositions, vested interests have veritably made the poor Maharaja a "factory" with an ever increasing inventory. The stock of compositions now claimed under his name are in Sanskrit, Telugu, Malayalam, Tamil, Kannada, Gujarathi, Marathi, Hindusthani and more. Certain articles in souvenirs have also attributed to Swati Tirunal a 'Mastery' of Urdu, Persian, English and French. The 'discovery' of 'compositions of Swati Tirunal' in these languages also will not surprise me.

In exercising their individual and collective imaginations, vested interests have over-extended themselves. Anxious for royal patronage, musicians and musicologists have aided the fostering of a myth.

While there has always been some speculation, doubt and questioning amongst the academically minded, the issue has never gained much prominence, since the claims made have been privately made through books privately printed; in souvenirs commemorating 'Swati Tirunal Memorial days' and 'Swati Tirunal Hailing functions' privately organised and sponsored; and in speeches before 'Swati Tirunal Promotional Sabhas' having valued patronage. The matter has therefore never become a subject of public debate. The myth of Swati Tirunal as a great composer, has been quietly and steadily nurtured, since 1925-30's, when from the very beginning, aided by the starting of **THEIR OWN** "Music-School" to mainly teach and promote songs attributed to Swati Tirunal, and **THEIR OWN** "Publication-Division" to print and propagate such compositions, THEY LAID THE FOUNDATION FOR A MULTI-STORIED SKYSCRAPER. Dig but a little and the glaring gaps, cracks, fissures and holes that riddle and pit the foundation will be exposed and the edifice of lies will then collapse under its own weight. The image building has been taken to such ridiculous heights that some industrious excavation and investigative digging will easily expose the lies, bluffs and exaggerations that have given birth to the hoax.

With the publication of this book by the National Book Trust however, the hoax has become a fraud. Sheer propaganda, outrageous bluff and gigantic exaggeration have created the fiction of "Swati Tirunal the great Composer". The National Book Trust publication perpetrates the lie at public cost. AND THIS LIE SHOULD NOT BECOME A PART OF HISTORY. Swati Tirunal was undeniably a patron of the arts and at best possibly a mini-composer.

Over-enthusiastic writers in this generation have taken the flattery and exaggeration to ridiculous heights, comparing the Maharaja to Alexander, Jesus Christ, Adi Sankara, Swami Vivekananda and Parasara Bhatta. As already said, the claims and exaggerations have been thus far privately made and propagated at private expense. With the National Book Trust becoming a victim of and unwitting accessory to the hoax however, the matter has assumed a different dimension altogether. That is why I say the hoax has become a fraud.

Swati Tirunal was born in Trivandrum on 16-4-1813 in the royal family of Travancore. A scholar Subba Rao of Thanjavur was the young prince's tutor and the same Subba Rao became the Dewan of the State. At his age of 16, Swati Tirunal assumed charge over the administration of the State. This was in 1829. Seventeen years thereafter, in 1846, at his age of 34, Swati Tirunal died. Inbetween, Swati Tirunal was no doubt a patron of the arts. King Sarabhoji of Thanjavur died in 1832 (Swati Tirunal was then 19 years old). Many of the Musicians and composers of Thanjavur Court came to Travancore at the invitation of the State's Ruler. Among those who came during this period were the 'Tanjore-Quartette', one of whom was the famous composer Vadivelu, a disciple of Muthuswami Dikshitar. Vadivelu was also a dance-master of renown and he had several dancers invited to Travancore and composed several Varnams, Padams, Javalis, Svarajatis and Tillanas. Irayimman Tampi, a great composer in Malayalam even during the time of Swati Tirunal's birth, was one, and Karamana Padmanabha Bhagavathar was another of the composers in Malayalam, who were in Travancore during Swati Tirunal's early years. In 1836 (Swati Tirunal was

then 23 years old) a Maratha Saint-Singer Meruswami came to Trivandrum. He was an expert in Harikatha form. Other Musicians and composers who were at the court were Paramesvara Bhagavathar of Palghat, Sulaiman Sait of Thanjavur, Gopalarayar of Madhyarjunam, Mathrubhoothayya of Trichy, Allauddin of Mysore, Kasiganga of Hyderabad, Sachidananda of Poona, Ramarjuna of Punjab, Lakshmandas of Gwalior, Sukhadev of Ayodhya, Gaudavasudeva of Banaras, Haridas of Bengal and others. All these details are to be found in their own books. While the motive is to emphasise how many talents the Maharajah had patronised, the same list gives us the clue that the various creative works of these very same talents have gone into the central-pool, to the sole credit of Swati Tirunal.

These are the bare facts shorn of all adornment. As was the custom in those princely days, the Rulers patronised Musicians and composers and took pride and pleasure in their accomplishments. Works of Literature, Prose, Poetry and Music were dedicated by these Scholars to their patron the Raja. These palace musicians must have left a large body of compositions. They do not survive today in the name of their respective composers. They are all indiscriminately attributed to Swati Tirunal himself. Hence the compositions in Hindusthani and Carnatic styles; In Marathi and Harikatha modes (Meruswami); Varnams, Padams Javalis and Thillanas (Vadivelu) etc; of course the imagination of the propagandists has also run amuck. Compositions, verses written and set to tune, in this generation by Muthiah Bhagavathar and others have also been attributed to the long dead Maharaja. Muthiah Bhagavathar was a noted composer of merit and an “asthana vidwan” in Travancore, Mysore and Ramnad Courts.

It is reasonable to believe the musicians and Scholars in the Court of Swati Tirunal composed original songs during their days in Travancore, It is also reasonable to believe these artistes relied on the patronage of the Ruler and dedicated their compositions to Swati Tirunal. Swati Tirunal may himself have indulged in some composing inspired by so many luminaries. Swati Tirunal did not, during his life time, claim such an inventory of compositions.

He did not teach anybody his compositions. The compositions were never sung in the palace or in the households of the state as compositions of the Ruler: There is no manuscript forthcoming to show the authorship of the compositions.

ONLY BECAUSE Swati Tirunal did not compose any worth mentioning.

Nearly a century after the death of poor Swati Tirunal, vested interests have attempted the hoax. Compositions of the Court Musicians of yesteryear and verses written and set to tune in this generation have been compiled, ‘discovered’, published, propagated and celebrated as compositions of Swati Tirunal.

Of the various Court-musicians referred above, Vadivelu, one of the Tanjore-Quartette, was a prolific composer. Hundreds of his original compositions in Palm-leaves and books manuscript-form with Raga and Tala indicated, are available with his direct-descendant in Madras, one Sri K.P. Sivanandam, a Veena Vidwan. Many of the compositions found in the Vadivelu-Manuscripts are being propagated as those of Swati Tirunal. In the absence of any proof forthcoming from the palace authorities, a similar state of affairs can safely be assumed with regard to other compositions in other languages.

Some facts:-

In 1967...The National Book Trust publishes “Tyagaraja” by Prof. P. Sambamoorthy, and
In 1968...National Book Trust publishes “Muthuswami Dikshitar” by T.L. Venkatarama Iyer.

In 1970...The National Book Trust publishes “Shyama Shastri” by Vidya Shankar,

In 1971...The National Book Trust publishes “Purandaradasa” by V. Sitaramiah.

All the above books are in English. In about 1973, I **venture to speculate, that**, one Sri S. Venkitasubramonia Iyer of the University of Kerala, Trivandrum, submitted to the National Book Trust for publication, a work on Swati Tirunal. I **also venture to speculate that** the work did not meet the approval of the National Book Trust.

In 1975 Sri S. Venkitasubramonia Iyer’s book “Swati Tirunal and his Music” in English is published privately in Trivandrum, obviously financed by the same vested interests who had to bring out on their own, the commodity which the National Book Trust had rejected.

In 1981 Sri Semmangudi Srinivasa Iyer’s book “Maharaja Sri Swati Tirunal” is published by National Book Trust in Tamil.

One more fact requires mention which could not be a mere coincidence. Sri Semmangudi Srinivasa Iyer is then awarded an Honorary Doctorate by the University of Kerala, Trivandrum.

Now, Sri Semmangudi’s book is almost a word for word transliteration of the privately published book by Venkitasubramonia Iyer. Even the prefaces of the two books are identical. Venkitasubramonia Iyer’s 290 pages have been condensed into Semmangudi’s 143 pages.

I would also venture to presume that the similarity (and in places completely identical content) of the two books was not noticed by the National Book Trust which would have placed the fullest of confidence in Sri Semmangudi Srinivasa Iyer. Further, I am sure the National Book Trust has panels of different members to deal with and decide on submitted works in various languages. **HENCE...ONE PANEL MIGHT NOT KNOW WHAT THE OTHER PANEL HAS ACCEPTED OR REJECTED.**

Certain questions have been raised to which satisfactorily documented answers are sought from the authoritative and learned ‘scholars’ who have done so much to propagate the hoax. The National Book Trust which is now an unwitting party to the fraud may either engage its research scholars in the examination of these issues or call for satisfactory explanation from the author who is expected to have analysed these points during research for the book, as per his own attestation contained in it.

The important questions are:-

1. Swati Tirunal had a short-life-span of 34 years. When did he begin composing? What was the Chronology of Compositions?
2. When was Carnatic Music introduced in Kerala? It is claimed Swati Tirunal introduced Carnatic Music in Kerala—if so how and when did he master it?
3. Gujarathi, Marathi, Kannada, Urdu, etc. are not languages of states contiguous to the old Travancore state, What was the occasion for the king learning these languages? Who was his preceptor?
4. Was the Maharaja familiar with all the languages, before the musicians in these languages came to his Court?

5. Did Swati Tirunal compose in the styles represented by his Court Musicians, even before they came under his patronage?
6. What is the manuscript source for the new discoveries being announced from time to time? Are Ragas and Talas indicated? And, what is the authenticity of the lyrics themselves?
7. Did Swati Tirunal write his compositions on palm leaves or on paper? If so, where are they preserved now?
8. Who were Swati Tirunal's disciples? Did he train anybody to sing his compositions? Did he ever establish a School or Academy during his lifetime to propagate his compositions?
9. Did he ever sing these compositions himself or is there any record of anybody having witnessed Swati Tirunal either sing or play any instrument, before even a select palace gathering?
10. What were the songs sung in Temple Ritual in Trivandrum during the lifetime of Swati Tirunal? Was there a change during his lifetime?
11. Where were the manuscripts of Swati Tirunal, if any, being preserved all these years? What are the circumstances surrounding each 'discovery' of compositions? What are the tests made to determine their authenticity?
12. We have been hearing these compositions only from 1930-40, i.e. nearly a century after the death of Swati Tirunal—What is the reason for their remaining unknown, unseen, unheard and unsung for 100 years? Where were they between 1847 and 1940?
13. Since the compositions are not passed down as oral tradition, how did they suddenly come to light?
14. Unlike Tyagaraja Kritis in Thanjavur, Swati Tirunal compositions do not appear to have been sung in the households of Travancore. How is this explained?
15. Are all compositions bearing the Mudra "Padmanabha" compositions of Swati Tirunal? Did any of the Court Musicians incorporate the Mudra "Padmanabha" to honour their patron?
16. Is there any reference to Swati Tirunal's proficiency in Music in the despatches sent by the British Crown Representative?
17. Did the Maharaja compose in all languages unaided, or did he secure the assistance of Court Musicians?
18. Regarding Swati Tirunal's Bhajans, Tappas, Ghazals, Thumris, etc. is any manuscript available? Where did they suddenly spring from?
19. How are the manuscripts available in Madras (with Sivanandam) explained? Did the Tanjore-Quartette take down dictation (as it were) when Swati Tirunal spontaneously sang?
20. There is record to show Swati Tirunal was chronically unwell and practically confined to his bed during the last years of his life. He lived but 34 years. One may assume, as a head of State, he had duties of his office to perform. While so, is the output claimed physically possible or feasible?

The above questions require satisfactory explanation. This book by Sri Semmangudi Srinivasa Iyer which makes tall claims is silent on all the major issues and vital points.

Since the book came to my notice, I have been making known my objections to the spurious, false, misleading and unresearched claims appearing in it, all because the book is a National Book Trust publication. I issued an OPEN-LETTER to the Music Academy whose Vice-President Sri Semmangudi Srinivasa Iyer is to look into the issue. The matter has also received wide coverage in the National Press. The author has however chosen to remain silent and offer no reply so far. His silence is itself an answer of sorts. May be there is no explanation. May be the lies have caught up with their perpetrators. The single word that looms large before them now is "NEMESIS".

I repeat, with the publication of the book by the National Book Trust, what was a **privately sponsored hoax** has now become a **publicly funded fraud**. Private claims which lacked credibility have gained sanctity with the National Book Trust publication. Further, the National Book Trust edition, if left unchallenged, will pass on to posterity and the bluffs will go down in History as Truth.

I enclose copies of my Open-Letter to the Music Academy dated 25-12-1983, my letter dated 1-3-1984, and copies of a few important letters received from prominent musicians and musicologists. (Copies of my Open-Letter were sent to you earlier also).

Until such time the matter is investigated and the controversy set at rest, it is my earnest request that the National Book Trust atleast take steps to halt any further dissemination of false and untrue information by withdrawing from circulation the book "Maharaja Sri Swati Tirunal" by Sri Semmangudi Srinivasa Iyer and by suspending all work of Translating the book into other languages for purposes of publication.

I quote the following extract from a general article captioned "Music and Culture Change in India", written by Dr. V.K. Narayana Menon, when he was the Executive Director of the National Centre of Performing Arts (Bombay):-

"In the midst of these activities, the court of ruling prince like Swati Tirunal in Trivandrum was the centre of a **minor musical renaissance**".

This minor-factor blossomed into a major-hoax, which has today taken the shape of a major fraud. As Mr. Narayana Menon is the Chairman of 'Sangeet Natak Akademi', an equally important cultural National-body such as yours, it is imperative that I post him a copy of this correspondence.

Thanking you,

Yours Sincerely,
(Sd.) S. BALACHANDER

Copy to:

SRI SEMMANGUDI SRINIVASA IYER,

DR. V. K. NARAYANA MENON,

CHAIRMAN "SANGEET NATAK AKADEMI", NEW DELHI

REPLY-LETTER TO ME FROM:

NATIONAL BOOK TRUST OF INDIA

A 5, Green Park, New Delhi-110016

29 June 1984

Dear Shri Balachander,

This has reference to your letter dated 16-4-84 regarding the biography of Swathi Tirunal published in our National Biography series. We have noted the points raised by you and are looking into the matter. However, we may inform you that this title was assigned to Shri Semmangudi Srinivasa Iyer at the suggestion of Dr. Narayana Menon.

With regards,

Yours sincerely,

(Sd.) Dr. (Mrs.) SAVITA JAJODIA

படம் படுத்தும் பாடு! (22)

Dummy

தம்பி: “எந்த ஸ்தாபனத்துலே ஏமாந்து போய் மொதமொதல்லே அந்தப்படத்தெ வெச்சாங்களோ, அதே ஸ்தாபனத்துலே இன்னிக்கு உபதலைவரா இருக்கறவரு, அந்தப்படத்துலே இருக்கறவரெப்பத்தி ஒரு புத்தகம் எழுதியிருக்கற விஷயம், அதே ஸ்தாபனத்துலே இருக்கற மற்ற எந்த மெம்பர்களுக்கோ நிபுணர்களுக்கோ ஒண்ணுமே தெரியாதுங்கற உண்மையெ நெனச்சப்பாக்கும் போது ரொம்ப ரொம்ப ஆச்சரியமாவும் கேவலமாகவும் இருக்கு! நீ என்ன நெனக்கறே அக்கா?”

Alert

அக்கா: “இதெப்போய் பெரிய கேவலம்னு சொல்றியே!!”

Dummy

தம்பி: “ஐயையோ! இதெவிட கேவலம் இருக்க முடியுமா என்ன?!”

Alert

அக்கா: “அந்த எழுதியவரோட குடும்பத்தாருக்கே தெரியாமெ, இருட்டோட இருட்டா, இந்தப் புத்தகம் போடப்பட்ட காரியம் நடந்ததாமே!!! புத்தகத்தெ பத்தியும், அதுலே அடங்கியுள்ள விஷயங்களெ பத்தியும், வீட்டுக்குள்ளேயே யாருக்கும் தெரியாமெ, கப்சிபுனு, யாரையோ ஏதோ கொட்டின கதை மாதிரி, தானே அந்த அளவுக்கு பயந்த கதிலே காரியங்கள் செஞ்சிருக்கும்போது, இதுலேர்ந்தே, இந்த புத்தக விஷயத்துலே, எவ்வளவு குதும், வாதும், மோசடியும், கோழைத்தனமும், கேவலமும் எல்லாமே அடங்கியிருக்குன்னு தன்னாலே தெரியுதேன்னு... சம்பந்தப் பட்டவங்களே கோபமாவும், வருத்தமாவும் பேசிக்கறாங்களாம்!!!”

Dummy

தம்பி: “சிவ சிவா!! Bankஐ கொள்ளை அடிக்கறவாளுக்குக் கூட இவ்வளவு Mental Agony இருக்காது போலெருக்கே!!! ஒரு வேளை, குடும்பத்தாருக்கு இந்த புத்தக விஷயம் முதல்லேயே தெரிய வந்திருந்தா, atleast, அதெ STOP பண்ணவாவது TRY பண்ணியிருக்கலாமே!!!”

Alert

அக்கா: “வேளைன்னு ஒண்ணு எப்போ வந்துடுத்தோ, யாரும் யாரையும் STOP பண்ண முடியாது.”

LETTER TO ME FROM Dr. M. SANTAPPA

Dr. M. SANTAPPAPh. D. (Lond.) Ph. D. (Manch.),
F.N.A., F.A.Sc., F.R.I.C.

Vice-Chancellor

UNIVERSITY OF MADRAS

UNIVERSITY OF MADRAS

UNIVERSITY BUILDINGS,
CHEPAUK, MADRAS-600 005.

Phone : 8 43 0 7 4

No.V/ 8700

21st. March 1984

Vice-Chancellor

Dr. M. SANTAPPA,Ph.D. (Lond.), Ph.D. (Manch.),
F. N. A., F. A. Sc., F. R. I. C.

21st March 1984

Dear Shri Balachander,

I thank you very much for your kind letter of 17th March 1984 and also the "Open-Letter" in regard to the compositions of Maharaja Swati Thirunal. I am not very much conversant with these compositions but I have looked into the responses which many experts have given to your reaction namely that these are a big fraud. I realise that when well established frauds are being exposed, there will be a lot of resistance as well as resentment. All that I wish for is that you may come out unscathed in the end. I wish your efforts all success.

With highest personal regards,

Yours sincerely,
(Sd.) M. SANTAPPA**படம் படுத்தும் பாடு! (23)****Dummy**

தம்பி: "இந்த Experts-List எப்போதும் குறிப்பிட்ட ஒரு சில நம்பர் குள்ளே தானே இருக்கு?"

Alert

அக்கா: "அது ஞாயந்தான். ஒரு ஸ்தாபனம்னா, Rulesபடி, அதுக்கு ஒரு Limit இருக்கும். அதனாலே... உள்ளே இருக்கற Experts நம்பர்ப்படி பார்த்தா, ஒரு Limitடோடெ Minorityயாத்தான் இருக்க முடியும். Majorityயா இருக்கற Experts வெளிலே இருக்கா".

LETTER TO ME FROM Sri TITTE KRISHNA IYENGAR

“GANAVISHARADA ”
 “SANGEETA KALA RATNA ”
 TITTE KRISHNA IYENGAR

“Sadgurunivasa ”
 890/3, First Main Road,
 Lakshmipuram,
 Mysore-570 004

Dated 27th March 1984

My Dear Sri S. Balachander,

I have received your extremely nice and sincere Circular letter (to all the “Members of the Expert Committee) along with all the enclosures and have gone through the same in all details and I am very much satisfied that several of the learned and consciencious scholars are in tune with your feelings. One of the scholars has even addressed the President of the Academy requesting him to call for an urgent meeting of the Members of the Experts Council in the interest of seeing an end of this controversy.

Your clarion Call that if no proper action is taken now, in this generation of ours, our posterity will be left with sheer ignorance of actual facts, is daring and honest. Any one should accept the fact that the legacy we hand down to our future generation should be absolute and pure truth and nothing but Truth.

There is nothing to say against the fact that the great saints Sri Purandaradasaru and the Trinity have achieved their places not with any personal effort, but out of their own “Tapas” and merit. The very fact that their compositions are bristling with Jnana, Bhakti and Vairagya and the musical beauty and grandeur are proof abundant for their greatness which will stay for ever, not only adorning them but also blessing all of us to the extent we merit their blessings.

You have done your best in the service of the great music-Saints and you have their perpetual blessings for your peace and success. It pleases me very much to feel with you and I wish you very well.

Yours sincerely,
 (Sd.) TITTE KRISHNA IYENGAR

படம் படுத்துத் தம் பாடு! (24)

Dummy

தம்பி: “Committeeலே, விவாதத்துக்கு எடுத்துக்கற எந்த Issueக்கும் Support பண்றவாளும்தான், Oppose பண்றவாளும்தான், இரு சாராரும் எப்போதுமே இருப்பாளே! Support பண்றவாளும்தான் இருக்கும்போது ஏன் பயப்படணும்???”

Alert

அக்கா: “Meeting சமயத்துலே, நம்பியிருக்கற அவாளும்தான் Floor-crossing பண்ணிட்டா!!!???”

LETTER TO ME FROM Dr. M. G. DIGGAVI

Dr. M. G. DIGGAVI

"Shivram Park"
Manhar Society,
Behind New Civil Hospital
Ahmedabad-380 004.

Dated 20th March 1984

Dear Shriman Balachandarjee,

...It is only sincere scholars and artistes like you that can have the courage & honesty to fight out an argumentative, intellectual and art duel with the 'Academy' & the public. This Country needs many progressive minded courageous artistes like you to let the public know the facts and judge it themselves. It is a devoted service you are rendering to the cause of music.....

Yours sincerely

(Sd.) M. G. DIGGAVI

For release to the Press from:

Dr. M. G. DIGGAVI

Dated 20th March 1984

...Being a pupil of Late Muthiah Bhagavathar and of Sangeeta Ratna Vasudevachariar and heard their comments (in private!!! on music & musicians!!), your observation about Swati Tirunal compositions and praising them to the skies and placing him and his compositions on a par with the great godly saint Tyagaraja & the two great contemporaries is nothing but a great sin and crime.....Swati Tirunal is miles away from them and still as you say he himself would not have liked to be elevated (!) to the level of the Trinity. The book could have been published without any comparisons. It would have added grace & humility to Swati Tirunal and brought credit to S. Srinivasa Iyer. What he has done is like 'Spitting at the Sun'(!!!)

Yours in service of music,

(Sd.) MYSORE GOPALA RAO DIGGAVI

படம் படுத்தும் பாடு! (25)

Dummy

தம்பி: "ஆமாம்! இவ்வளவு ஓலைச் சுவடிகளையும் கையிலே வெச்சுண்டு, இந்த அண்ணனும்—தம்பியும் எப்படி இவ்வளவு வருஷமா சும்மா இருந்தா???"

Alert

அக்கா: "அவா சும்மா இருக்கணும்னுதானே அவாளே அப்போவே Expertsஸா சேத்துண்டுட்டா!!!"

From:

THE HINDU

India's National Newspaper

Printed at Madras, Coimbatore, Bangalore, Hyderabad and Madurai

18-5-1984

"A GREAT COMPOSER AND CHOREOGRAPHER"; TRIBUTE TO SWATHI THIRUNAL

Through a full day programme organised by the Kerala Fine Arts Society on May 13, music lovers in Cochin paid homage to the late Maharaja Swathi Thirunal a great composer... Mr. M.K.K. Nayar, who chaired the symposium, said that Swathi Thirunal composed over 500 songs but they had been able to get only 313 of them. There was a common belief that his signature "Padmanabha" was there in all his works. That was not true. There were many compositions of Swathi Thirunal which did not contain that signature.....Mr. Nayar said that it was the habit of Swathi Thirunal to write down the drafts composed by him and pass them on to one of his courtiers for scrutiny and suggestions. Some of them returned the scripts with suggestions if any. Some others kept them as souvenirs. As a result many compositions of the Maharaja were not traceable.

Mr. T.S. Parthasarathy, Secretary of the Music Academy referred to the doubts expressed about the authorship of Swathi Thirunal's kritis and said that they were illfounded and based upon the presumption that they became popular only after the establishment of the Swathi Thirunal Academy and through the efforts of Muthayya Bhagavathar and Semmangudi Srinivasa Iyer.

Although these two musicians rendered great service in the publication of the ruler's kritis

with notation, it was incorrect to say that they were not known in the Carnatic music world earlier. In fact the earliest publication to contain the kriti 'Sarasa Sama Mukha' in Khamas was the 'Sangita Sarvartha Sara Sangrahamu' in Telugu script edited by Vina Ramanujayya in 1859 at Madras, that is 11 years after the demise of Swathi Thirunal. This kriti was repeated by Tachur Singaracharlu in his 'Gayaka Parijatam' in 1877 and by A. M. M. Chinnaasami Mudaliar in his 'Oriental Music in Western Notation' in 1892. The 'Gayaka Locanam' published by Singaracharlu in 1902 contained twelve songs. Subbarama Dikshitar in his Monumental 'Sangita Sampradaya Pradarsini' published in 1905 had not only printed the kriti 'Sarasa Sama Mukha' but had given a brief biographical account of the ruler.

Mr. Parthasarathy said that by 1913, the number of Swathi Thirunal's songs in circulation in Madras increased considerably and T. P. Kodandarama Iyer in his 'Bhagavad Bhajana Paddhathi' (1913) included as many as 51 kritis of the ruler... He was the only South Indian composer to have composed Dhrupad, tappa and khyal in the true Hindustani style. He was thus one of the most colourful and versatile personalities in Indian history and his birthday should be celebrated in every part of India, he said.....

From:

INDIAN EXPRESS

18-8-1984

A ROYAL PRODIGY—I

The well known musicologist, Sri T.S. Parthasarathy, spoke on “Maharaja Swati Tirunal and his compositions”.....He pointed out..... The Maharaja himself sent for great musicians from the Thanjavur area—Kannayyaa Bhaagavatar, Meruswami, Vadivelu, etc... and made them his “Aasthana Vidwans”. He himself profited listening to the Kritis of Sri Tyaagaraja Swami tendered by competent persons.....One “Shatkaala Maarar” made Swaati Tirunal acquainted with the Sanskrit compositions of Srirangam Maargadasi Seshayyengar; after studying them, the Maharaja adopted that style for his own compositions.....He was also the first to introduce Bharata Naatya to Kerala. He got Devadaasis from Thanjavur to perform in the state, with the help of Vadivelu; he also composed “Padavarnams” to suit the tunes of Vadivelu.

19-8-1984

A ROYAL PRODIGY—II

Sri T.S. Parthasarathy said—The total number of music compositions of Swaati Tirunal now available is 312.....The books and essays published about Swaati Tirunal are more than a hundred so far. The best of these are by the late Doctor S. Venkatasubramania Aiyer evidencing great research—After the establishment of the Swaati Tirunal Academy in Trivandrum about 50 years ago, his Kritis were published in Tamil with Notation (swara and Tala), due to the estimable labours of the late Harikesanallur Muthia Bhagavatar and Semangudi Srinivasa Aiyar happily with us still...

படம் படுத்தும் பாடு! (26)

Dummy

தம்பி: “புகழரத்துக்கு ஒரு எல்லை இல்லையா? ஒரு Limit வேண்டாம்???”

Alert

அக்கா: “அந்த Limitடை தாண்டி போனதால்தானே இப்போ இப்படி சந்தி சிரிக்க Nose-Dive அடிக்கறது!!!”

Dummy

தம்பி: “அய்யய்யோ....!!! மூக்கு பேந்து போயிடுமே!!!”

Alert

அக்கா: “மூக்கு மட்டுமா?! மூஞ்சியே உரு தெரியாமெ போயிடும்!!!”

Dummy

தம்பி: “அப்போ...அதுக்குத் தகுந்தாப்போலே Paintingலே முகத்தை...”

Alert

அக்கா: “டேய் போக்கிரி! சும்மாயிருக்கப்போறயா இல்லையா!!!”

Letter to me From

ஸ்ரூதி Editor

South Indian Classical Music and Dance Magazine

Dear Sri Balachander,

15th May 1984

I wish to thank you for sending me a copy of your letter of 16th April to the Director "National Book Trust of India" New Delhi, on the subject of "Maharaja Swati Tirunal". We'll be referring to the points made and the questions raised therein when we prepare our article on the subject.

Yours sincerely,
(Sd.) N. PATTABHI RAMAN
"SRUTI", Editor-in-chief

Another

Letter to me From

ஸ்ரூதி Editor

South Indian Classical Music and Dance Magazine

Dear Sri Balachander,

27th August 1984

May I take this opportunity to say that we hope to be contacting you soon in connection with a feature we are planning on the controversy surrounding Swati Tirunal's compositions. You have been kind enough to send us materials on this subject, and we hope we can follow through with an interview. We'll be presenting both sides of the case objectively so that our readers make up their own minds on the subject.

Yours sincerely,
(Sd.) N. PATTABHI RAMAN
"SRUTI", Editor-in-chief

படம் படுத்தும் பாடு! (27)

Dummy

தம்பி: "சில வித்வான்களே இந்த மாதிரி குழப்பத்தே உண்டாக்கறத்துக்கு காரணமா இருந்தாங்கறபோது, சங்கீத ரசிகர்கள், மகா ஜனங்கள், இவா என்ன செய்ய முடியும், பாவம்."

Alert

அக்கா: "இவாளே எந்தவிதத்துலேயும் குறை கூற முடியாது. இவாளேயும் பல பேர் நடக்கற அநியாயத்தே கவனிக்கத்தான் கவனிச்சுருப்பா! ஆனா...Practicalலா ஒண்ணும் செய்யமுடியாத ஒரு நிலைலே இருப்பா. சமயம் வரும்போது, அவாளும் அமுக்கிவைக்கப்பட்ட அவாளோட குரலே எழுப்பத்தான் எழுப்புவா!

From:

**"SWATHI THIRUNAL SANGEETHOTSAVAM", SOUVENIR,
RELEASED ON THE OCCASION OF THE FESTIVAL HELD IN MADRAS,
IN APRIL, 1984.**

HUMBLE BEGINNING :

Sree Swathi Thirunal was one of the greatest Composers of Carnatic Classical Music. Going deep into the available facts, we are becoming more and more convinced that he stands out in a Class by himself as a Composer.

To perpetuate his memory, we have started this small assembly "SREE SWATHI THIRUNAL SANGEETHA SABHA", some of our aims are, (1) To spot out talents in music, (2) to give special help to those talents who are economically and socially backward, (3) to impart strong education in music, (4) to energise the public with good taste of music, (5) to check out the adverse aspects and understanding in music to bring a common one, (6) to try to bring unity among musicians, (7) LAST BUT NOT LEAST TO CONDUCT FESTIVALS OF MUSIC AND FESTIVALS OF ACCEPTED AND GREAT "VAGGEYAKARAS".

Our first attempt in that way is this "Swathi Thirunal Sangeethotsavam"..... to memorise this function we are bringing out this Souvenir "Swathi Thirunal". We are thankful to "Sree Swathi Thirunal Sangeetha Sabha" of Trivandrum to reproduce some articles of their Souvenir released in 1963.....

Expecting more and fuller co-operation, with the blessings of the grace of the Grace and all of you, we are stepping the first stone.

G. DEVRAJAN
K.J. YESUDAS
and
THE COMMITTEE

"SWATHI THILAKAM":

One of the aims of Sree Swathi Thirunal Sangeetha Sabha is to honour the seniormost

musicians. To avoid confusion and complaints in the selection of the candidates, we have taken the "age" as the criterion. Only that we have to do is to find out the seniormost from the dates of birth of those musicians performing EVERY YEAR. Thus we select three from them for Vocal, Violin and Mridangam.

"SWATHI THILAKAM" is the humble title we have selected for the purpose. It carries the "Title", "Money", "Memento" and "Ponnadai" The Title money is Rs. 3,000 for the vocal, Rs. 2,000 for Violin and Rs. 2,000 for Mridangam which will be paid as a demand draft.

We are happy to announce the names of the WINNERS of "SWATHI THILAKAM" of 1984...Dr. S. Ramanathan for Vocal (etc...)

SWATHI THIRUNAL KRITIS:

Here we are publishing Titles of all the collected songs, with their Raga and Thala as originally conceived, designed and composed by Swathi Tirunal, and published by Sree K. Chidambara Vadhyar in the year 1916, long before Sree Muthiah Bhagavathar.....We feel that this may help the musicians and Musicologists to have an idea of the original set up of the compositions of Sree Swati Tirunal.

S. T. S. COMMITTEE

(A list of 312 compositions is given)

LIFE SKETCH OF THE COMPOSER SREE SWATHI THIRUNAL:

(This was published as a foreword in the book 'Musical Compositions of H.H The Maharaja of Travancore', published by K. Chidambara Vadhyar, B.A. in 1916)

.....a certain Sastriar, who presented His Highness in 1014 M.E. (1829 A.D.) with a good palm leaf copy of Vasishtham a Sanskrit work unknown in Travancore till then, was presented with Rs. 200 and a gold bangle. Malayalam poets were given rewards suited to their merits.....Tanjore Rangiengar Bhagavathar, an expert singer of Hindustani music, Tanjore Chinthamoni, a good player on Sarangi, Cholapuram Raghunatha Rao, a finefingered player on Veena and a good many others were added to the circle of His Highness's Court musicians. The first named songster was given a pay of Rs. 35 per mensem and the second Rs. 21.....Thyagayya's compositions have exercised much influence in shaping the system of Carnatic music, as it then prevailed in Trivandrum Court, though "it will be wrong to say that the pupils of Thyagayya founded any school of musicians in Travancore".

One Anantha Padmanabha Goswamy, generally known as Meruswamy, who was a famous musician in the service of the Rajas Sarbhoojee and Sivajee of Tanjore and one well versed in Hindustani system of music, was another musical celebrity added to his Court, in the beginning of 1836; in February of that year a monthly

salary of Rs. 110 per mensem was sanctioned to him; and five others, who helped him with accompaniments in his musical performances, were granted a pay of Rs. 17½ each. There were also two Hindusthani Musicians of note—Sulaiman Sahib and Halawati; the former of whom, an accomplished player in Sarvat, was entertained in July 1834 on a monthly pay of Rs. 35, and the latter, a vocalist, entered the Court service in September 1840 on a pay of Rs. 17½... One Vadivelu of violin fame and his brothers were got down in June 1830. both of them were pupils of Deekshitaru of Tanjore, another well-known musician and contemporary of the Maharaja. They were not only able dancing masters but also excellent musicians and composers of Thillana Songs and Varnams. The pay given to Vadivelu was also as high as Rs. 100. They had the good fortune to receive large money presents very often.....

.....Whenever His Highness composed songs, he used to get a number of copies of them prepared in cadjan leaves and send them round to the Court Musicians. Every such leaf bore his signature in Telugu character. Of these original leaves only a few are now available.....

படம் படுத்தும் பாடு! (28)

Dummy

தம்பி: “அக்கா! இன்னொரு சின்ன சந்தேகம்! இதெமட்டும் கொஞ்சம் clarify பண்ணிடு அக்கா! அப்பறம் இங்கே நிக்கவேமாட்டேன்! ஓடியேப் போய்ட்றேன்!! பஜன்-ஓ என்னன்னு தெரியும். ஆஓ.. அந்த புத்தகத்துலே நும்ரி-டப்பா, நும்ரி-டப்பா, நும்ரி-டப்பா. அப்பவன்னு அடிக்கடி சொல்றாரே, அது என்ன?”

Alert

அக்கா: “அதுவா! சக்கரை-டப்பா, கோதுமை-டப்பா, அப்பளாம்-டப்பா, அப்பலங்கறமாதிரி, இதுவும் ஒரு வித டப்பாவாயிருக்கும்!!! சொன்னபடி, இப்போ உடனே நீ இங்கேர்ந்து போய்—டப்பா!!!”

FROM:

தினமணி கதிர்

13-5-1984

ஸ்வாதித் திருநாள் சங்கீத விழா

“ஸ்வாதித்திருநாள் கிருதிகளை இயற்றியவர் யார்?” என்று என்னை இப்போது யாராவது கேட்டால், என் பள்ளிக்கூட அனுபவத்தைக் கொண்டு, “மகாராஜா ஸ்வாதித் திருநாள் தான். அதனால்தான் அந்தப் பெயர்” என்று ‘பளிச்’சென்று பதில் கூறி விடுவேன். ஆனால் இந்த எளிய விஷயத்தில் சிலர் மண்டையை உடைத்துக் கொண்டு, மயிரைப் பிய்த்துக் கொண்டு, “அந்தக் கீர்த்தனைகளை அவர் இயற்றவே இல்லை. வேறு யாரோ எழுதினதைத் தான் அவர் தன்னுடையதாக்கிக் கொண்டு விட்டார்” என்று ஒரு விவாதத்தை இப் பொழுது கிளப்பி விட்டிருப்பது கண்டு எனக்குச் சிரிப்புத்தான் வருகிறது. ஆமாம், ஸ்வாதித் திருநாள் (குலசேகர) மகாராஜா அமரராகி 138 வருடங்களாகி விட்டன. அவருடைய பாடல்களை எழுதியவர் என்று சொல்லப்படுபவர் காலமாகியும் பலப் பல ஆண்டுகளாகி விட்டன. இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் ‘ஸ்வாதித் திருநாள் கீர்த்தனைகள்’ அந்தப் பெயரில் பிரசித்தி அடைந்து விட்டன...

இந்த சுவைக்குதவாத விவாதத்திலிருந்தும் ஒரு நன்மை விளைந்திருக்கிறது. ‘ஸ்ரீ ஸ்வாதித் திருநாள் சங்கீத சபா’ என்ற ஒரு சபா சென்னையில் தோன்றி, கடந்த ஏப்ரல் 17-லிருந்து 25-ந் தேதி வரை ஒன்பது நாட்களுக்கு மயிலை பாரதிய வித்யா பவன் அரங்கில் முழுக்க முழுக்க ஸ்வாதித் திருநாள் சாஹித்தியங்கள் வர்ணம், கீர்த்தனைகள், ஜாவளிகள், பஜன்கள், ஸ்லோகம், ராகமாலிகை, தில்லானா, மங்களம் என்று எல்லா ராகங்களையும் கொண்டே பதினாறு ‘அசலாயிட்ட’ கச்சேரிகளை நடத்தியுள்ளது.

இறுதி நாளன்று டாக்டர் ராமநாதன் (வாய்ப்பாட்டு) அவர்களுக்கும், வயலின் திருவள்ளூர் சுப்பிரமணியம், மிருதங்கம் குத்தாலம் விசுவநாத ஐயர் ஆகியோருக்கும் ‘ஸ்வாதி திலகம்’ என்ற பட்டமும், முறையே ரூ 3000, ரூ 2000, ரூ 2000 என்று பணமுடிப்பும் தரப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டார்கள்.

சபாவின் முதுகெலும்புகளான ஜி. தேவராஜன், கே. ஜே. யேசுதாஸ் (இசையுலகில், குறிப்பாக திரை இசையுலகில் கொடிகட்டிப் பறப்பவர்கள்) சொல்கிறார்கள். “இது ஆரம்பம் தான். தொடர்ந்து ஜூலை மாதம் 6-ந் தேதி சியாமா சாஸ்திரி தினம், பிறகு தீக்ஷிதர் தினம், தியாகராஜ ஜெயந்தி, பாபநாசம்சிவன் தினம்... என்று எல்லா வாக்கேயகாரர்களின் நினைவுகளையும் கொண்டாடப் போகிறோம்.”

இசை விழாவின் போது ஓர் அழகிய மலரும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்வாதித் திருநாளைப் பற்றிய பல அரிய விஷயங்கள் உள்ளன அதில். அவருடைய கீர்த்தனைகளின் மேல் எழுந்துள்ள சந்தேகங்களுக்கு மலரில் விளக்கம் இருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள்.

என்னைப் பொறுத்த வரை ‘விவாதம்’ எப்படியோ போகட்டும். சுமார் ரூ. 7500 வரை செலவிட்டு, ஒரு அரிய இசைவிழாவை ஏற்பாடு செய்து, ஆயிரக் கணக்கானவர்களை இசை வெள்ளத்தில் ஆழ்த்திய தேவராஜனும், யேசுதாஸும் நமது நன்றிக்கு உரியவர்கள், அவர்கள் தொண்டு வாழ்க! வளர்க!

-சு. ரா.

MY LETTER TO:

**JAGADGURU SRI. JAYENDRA
SARASWATHI SANKARACHARYA
SWAMIGAL
OF
“KANCHI -
SRI-KAMAKOTI-PEETAM”,
KANCHEEPURAM**

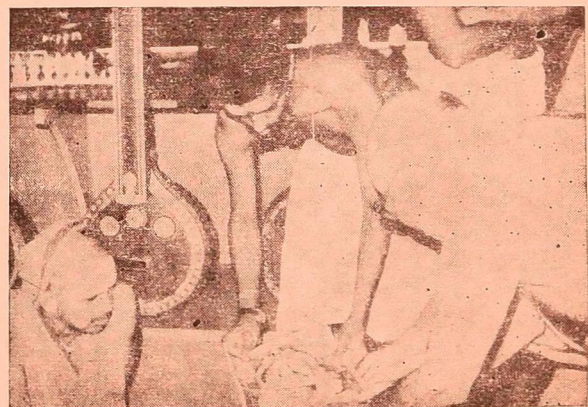
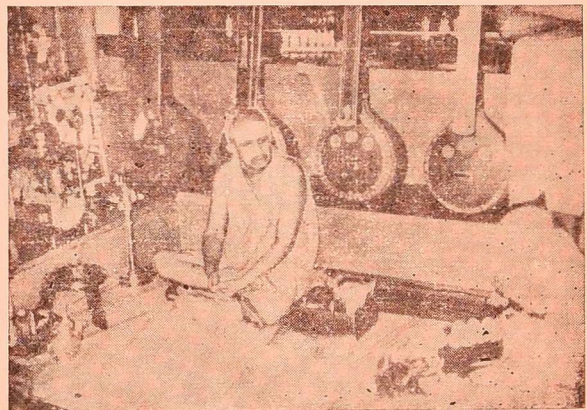
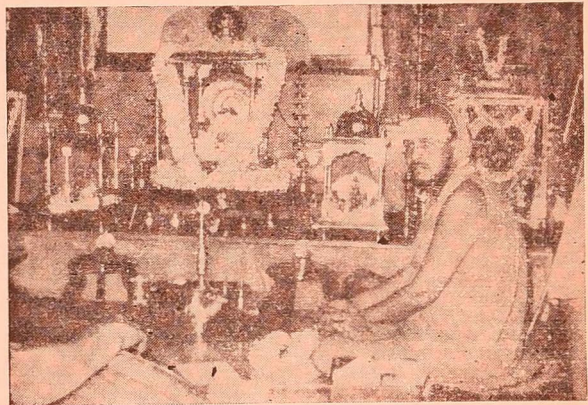
Dated 25-4-1985

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு
ஸ்ரீ ஜயேந்திர சரஸ்வதி சங்கராசார்ய ஸ்வாமி
கள் அவர்களுக்கு,

அனேக கோடி நமஸ்காரங்களை அடியேன்
மிகத் தாழ்மையுடன் சமர்ப்பித்துக் கொள்கி
றேன். சமீபத்தில் தாங்கள் சென்னை மயி
லாப்பூருக்கு விஜயம் செய்தபொழுது, எனது
க்ரஹத்திற்கு தாங்கள் வந்தருளி, மிக்க அன்
புடன் பூஜையறையில் ஆனந்தமாக அமர்ந்து,
சில நிமிடங்கள் என் வீணாகானத்தையும் கேட்டு
ரஸித்து, என்னை பரிபூரணமாக ஆசீர்வதித்
தீர்கள்.

அவ்வமயம்... நாம் பேசிக்கொண்டிருந்த
போது, (உறவினர்களும், நண்பர்களும், அன்
பர்களும், பக்தர்களும் உடனிருக்க), “சங்கீத
மும்மூர்த்திகள் ஜயந்தி விழா” சம்பந்தப்பட்ட
திருவாரூரில் நடைபெறவிருக்கும் இசை நிகழ்ச்சி
களை, சக-வித்வான்களான என்னைப் போன்
ரேருக்கு ஒரு (எந்தவித) தகவலும் கொடுக்
காமல் தெரிவிக்காமல் “CONVENOR” பொறுப்பு
வகித்த ஸ்ரீ லால்குடி ஜயராமன் ஏனைய
ஏற்பாடுகள் செய்தது ஞாயமல்ல என்று நான்
தங்களிடம் குறைபட்டுக் கொண்டேன்.

ஜயராமனுக்கே TELEPHONE செய்து இப்
புகாரை நேரிடையாகப் பேசி ஏற்கனவே தெரி
வித்திருந்தேன். தாங்கள் சிரித்துக் கொண்டே,
“அடுத்த வருடம் விழாவில் வாசித்து விடுங்

கள்'' என்று என்னிடம் கூறினீர்கள். நானும் சிரித்துக்கொண்டே, “அது சரி! ஆனா... இந்த வருஷம் I HAVE MISSED THE BUS” என்று ஆங்கிலத்திலேயே கூறினேன்!!!

ஆனால்... யாருமே எதிர்பாராத விதமாக, ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சரியமாக, இந்த முதல் விழாவிலேயே என் வீணை நிகழ்ச்சி இடம் பெற்றே ஆகவேண்டுமென்று சங்கீத-மும்மூர்த்திகளே தீர்மானித்து விட்டார்கள்! ஆமாம். சந்தேகமே இல்லை.

நடந்தது இதுதான்...

செவ்வாய்க்கிழமை 23ம் தேதி மாலை திடீரென்று திருவாரூரிலிருந்து எனக்கு ஒரு PHONE CALL வந்தது. பேசியவர் லால்குடி ஜயராமன். “மறுநாள் 24ம் தேதி நிகழ்ச்சியில் போட்டிருந்த ஸ்ரீ. செம்மங்குடி சீனிவாஸய்யர் தான் வர இயலவில்லை எனத் தகவல் இப்போது தான் தொலைபேசி மூலமாக தெரியப்படுத்தினார். எனவே... எந்த மனவருத்தமுமில்லாமல் என் திடீர் அழைப்பை தாங்கள் அன்புடன் ஏற்று, உடனே புறப்பட்டு வந்து, செம்மங்குடிக்கு பதிலாக அதே நேரத்தில் தங்கள் வீணைக் கச்சேரி செய்ய வேண்டும்” என்று அங்கத்தினர்கள் சார்பாகவும், தன் சொந்த சார்பிலும் லால்குடி ஜயராமன் அன்பொழுக உள்நுணர்வோடு கூடிய என்பாலுள்ள மரியாதையோடு கேட்டுக் கொண்டார். நானும் எள்ளளவும் தாமதியாமல் அக்ஷக்ஷணமே மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்புக்கொண்டேன்.

ஜயராமன் மூலமாக “மும்மூர்த்திகளே” எனக்கு அழைப்பு விடுக்கும்போது, அதைநான் ஒரு “அன்புக்கட்டளை”யாகவே ஏற்றுக் கொண்டேன். அவ்விதமே சென்றேன், கச்சேரி செய்தேன். கைங்கரியத்தின் புண்யமும் பலனும் அடைந்தேன். என் கச்சேரி ஆரம்பமாகுமுன் “CONVENOR” லால்குடி ஜயராமன் சில வார்த்தைகள் உளம் நெகிழ மனமார பேரன்புடன் கூறியது அங்கு கூடியிருந்த மகா ஜனங்களின் அமோக ஆரவாரத்தைப் பெற்றது. நானும் போற்றினேன் ஆத்மார்த்தமாக. ஜயராமனின் அந்த நல்ல பண்பை இங்கு இக்கடிதத்தில் தங்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

செம்மங்குடிக்கு பதிலாகவே மும்மூர்த்திகள் என்னை பிரத்யேகமாக அழைத்து அனுக்ரஹம் செய்ததின் காரணத்தை அவர்களே அறிவார்கள். உலகமும் போகப்போக அறிந்து கொள்ளும்...இப்படிக்கு, அனேக கோடி நமஸ்காரங்களுடன்,

(Sd.) எஸ். பாலசந்தர்

COPIES SENT TO:

1. SEMMANGUDI SRINIVASA IYER
2. Lalgudi JAYARAMAN, Convenor, “சங்கீத-மும்மூர்த்திகள் ஜயந்தி விழா”
3. T. T. VASU, President, “Music Academy”
4. Dr. V. K. NARAYANA MENON, Chairman, “Sangeet Natak Akademi”, New Delhi.

MY QUERY THROUGH "KUMUDAM" MAGAZINE

என்ன ஆச்சு!!??

கூழதம்

30-5-1985

அவ்வளவுதானா??? ஆட்டம் CLOSEஸா???

ஐயையோ! ஒரு வருஷத்திலேயேவா

DEFUNCT?!?!?

அவா பணத்தை தாராளமா வெச்சுக்கட்டும்...

"TITLE"லையாவது திருப்பிக்கொடுக்கப்
போறாளா??? இல்லே... நெத்தியிலே வெச்சு
ஓட்டிக்கப்போறாளா!!!

பாலசுந்தரின் கேள்வி

சென்ற ஆண்டு தடபுடலாக
சுவாதித் திருநாள் மகாராஜாவுக்கு
இசை விழா கொண்டாடினாரே?
தொடர்ந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும்
நடத்தப் போவதாக அறிவித்தாரே?

அவர் சொன்ன
மாதிரி இந்த ஆண்டு எந்த
இசை விழாவும் நடை
பெற்றதாகத் தெரிய
வில்லையே? உங்களுக்கு
ஏதேனும் தகவல்
தெரியுமா?

—பாலய்யு

படம் படுத்தும் பாடு (29)

Dummy

தம்பி: "பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம்-னு Booklet போட்டவரே ஸ்வாதி-
கிருதின்னு எவ்வளவு வாசிச்சிருக்காராம்???"

Alert

அக்கா: "கேக்காமெயிருப்பேனா!!! இதுவரை இந்தியாவிலே 25-L. P. Records
கொடுத்துருக்காராம். Foreignலே 15-L.P. இருக்குமாம். இவைகள்லே,
இந்தியாவிலே 1963லே கொடுத்த ஒரே ஒரு ECLP: 2316
ரிகார்டுலே மட்டும், ஒரே ஒரு பெஹாக்-ராக 'ஸ்மரஜனக்'வை 3 அல்லது
4 நிமிஷத்துக்கு வாசிச்சிருக்காராம்! அதெகூட, அந்த ஒண்ணைக்கூட
ஏன் வாசிச்சேன்னு இப்போ Guiltyயா Feel பண்ணுறாராம்!!

42 வருஷ வீணை கச்சேரிகள்லே, இன்னிதேதிவரை, இதே ஸ்மரஜனகவெ
5 அல்லது 6 முறை வாசிச்சிருந்தா அதிகமாம். இது 1965க்கு முன்னே
யாம். அதுக்கு அப்பறம் ஸ்வாதி பக்கமே போகலையாம்!!! பெஹாக்லே
அவர் Favourite வந்து, ரொம்ப Famousஸான 'ஆடும் சிதம்பரமோ'
வாம். அதே கணக்கில்லாமெ இப்பவும் அடிக்கடி வாசிக்கறாராம்".

Dummy

தம்பி: "வேறெ ஸ்வாதி விஷயம்? 'ஸ்மரஜனக்' தவிர???"

Alert

அக்கா: "கானடா ராக 'மாமவஸதா ஜனனி'! இதுவும்... 2 அல்லது 3 முறை
கச்சேரிலே அந்த 1950/60லேயாம்!! அப்பவே சந்தேகம் இதெப்பத்தி
யெல்லாம் வலுத்தவுடனே, He totally stopped playing even one
or two of these in concerts then itself !!! இது மட்டுமல்ல! தன்
சிஷ்யாளுக்கு ஸ்வாதி-கிருதின்னு ஒண்ணு கூட, Not Even One,
சொல்லிக் கொடுத்ததில்லையாம்!!! As a matter of strict policy
and principle!!"

LUSTY VERSATILE “அத்தான்”
“JUSTLY” EULOGISED BY “அம்மாஞ்சி”!!

From: T. L. VENKATARAMA IYER'S
“PREFACE”

CONTAINED IN THE BOOK :
“HARIKESANALLUR MUTHIAH BHAGAVATHAR COMPOSITIONS”

Edited by Harikesanallur M. VAIDYALINGAM
 Published in 1968 by: “Madras State Sangita Nataka Sangam” Madras

“Muthiah Bhagavathar was eminent not merely in the rendering of classical music, but also in his knowledge of the science in it. It is this that gave him a unique place in the Music Academy of Madras.....He presided over the Conference of Experts in 1930, and was awarded the title of “Sangita Kalanidhi”He was awarded in 1943 the Degree of Doctorate by the Travancore Samasthanam... Maharani Sethu Parvathi Bai of Travancore... admired the music of Muthiah Bhagavathar so much, that, in 1936, she invited him to Trivandrum...and so he readily responded to the invitation, and spent some seven years in Trivandrum.....If, today, the Kirtanas of Swati Tirunal occupy a prominent place in public concerts, it is due not a little to the fresh life, which, with his creative touch, infused into them. The Travancore Government also established a new institution, the Swati Tirunal Academy of Music, For the propagation of the compositions of that Composer, and its success must be attributed largely to the labours of Muthiah Bhagavathar, who was its first Principal.

GAYAKASIKHAMANI
 SANGEETHA KALANITHI
 DR. L. MUTHIAH BHAGAVATHAR
 SANGEETHA KALANITHI
 T. L. VENKATARAMA IYER
 B. A., B. L.
 (Rtd) Supreme Court Judge

படம் படுத்தும் பாடு! (30)

Dummy

தம்பி: “அக்கா, அக்கா! ஒரு சின்ன Doubt அக்கா!!”

Alert

அக்கா: “Dummyன்னு உன்னே வீட்டுலே எல்லாரும் கூப்பிடறத்துக்கு தகுந்தாப்போலே நீயும் மடத்தனமா பேசறயே??? உன் சின்ன Doubtடெ கொண்டு போயி உடப்புலே போடு! என்னென்னவோ பெரிய பெரிய Doubtடை யெல்லாம் வெச்சுண்டு நான் இப்போ தவிச்சிண்டும் திண்டாடிண்டும் இருக்கேன்!! சின்ன Doubtடாம், சின்ன Doubt!!! Get out of my sight”

Dummy

தம்பி: “கோபத்தே பாரு! மனசுலே தான் ஒரு பெரிய ராணின்னு எண்ணம்!!!”

கள் பெயரால் ஒரு “ஸங்கீத கலாசாலை” ஏற்படுத்தி, அதன் மூலமும் ஸங்கீதக் கலையையும், ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் கிருதிகளையும் நன்கு பரிஷ்கரித்து உலகெங்கும் பரவச் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்து, இவைகட்கு என்னைத் தலைவகை நியமித்திருப்பதுடன்... ஒரு உயர்ந்த ஸங்கீத லக்ஷண நூல் இயற்றித் தருமாறு கட்டளையிடப்பட்டவகை, நான் எல்லாப் பாடகர்களுக்கும் உபயோகப்படுமாறு “ஸங்கீத கல்பத்ருமம்” என்னும் இப்பெரும் நூலை பன்னாட்பேராராய்ச்சி செய்து இயற்றி இதனை நம் அரசர் பெருமான் ஸ்ரீ சித்திரைத் திருநாள் மஹாராஜா அவர்கள் திவ்ய ஸமக்ஷமத்தில் ஸமர்ப்பித்து நான் கிருதார்த்தனாகின்றேன்.

இங்ஙனம்,

நூலாசிரியன் ஹிகேச நல்லூர்
எல். முத்தையா பாகவதர்
திருவனந்தபுரம்.

PAGE 7 & 8 “ஸங்கீத சாஸ்திரப் பிரசாகர்கள்”

சென்ற எட்டு அல்லது ஒன்பது நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாக ஸோமநாதர் என்ற பெரியார் சங்கீதப் பிரசாரத்திற்காகப் பெரிதும் தொண்டாற்றி வந்ததாக சாரங்கதேவரே கூறுகிறார். சாரங்கதேவரது “சங்கீத ரத்னாகர”மெனும் நூலுக்கு விரிவுரையியற்றிய கல்லிநாதரும், ஜெயதேவர், வித்யாரண்யர், ஸ்ரீபுரந்தரதாஸர், அகோபிலர், கோவிந்தமகி, வெங்கிடமகி, அச்யுதபூபாலர், ராமாமாத்யர், கேஷத்ரக்ஞர், ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸ்வாமிகள், ஸ்ரீ முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர், ஸ்ரீ ச்யாமா சாஸ்திரிகள், ஸ்ரீ ஸ்வாதி திருநாள் மகாராஜா அவர்களும் மற்ற பெரியோரும் கர்னாடக சங்கீதத்தின் பிரசாரத்திற்காக பெரிதும் தொண்டாற்றியுள்ளார்கள்.

பக்கம் 325: “ஸ்வாஜி”: ...ஸ்ரீ சியாமா சாஸ்திரிகள், ஆதியப்பையர், ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் மஹாராஜா, சின்னி கிருஷ்ணதாஸர் முதலியவர்கள் பல ஸ்வரஜதிகளை இயற்றியுள்ளார்கள்.

பக்கம் 335: “பதவர்ணம்” – “தானவர்ணம்”: ஸ்ரீ சியாமா சாஸ்திரிகள், பல்லவி கோபாலய்யர், குலசேகர மஹாராஜா, ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் மஹாராஜா, முதலியவர்கள் அனேகம் தானவர்ணங்களை இயற்றியுள்ளார்கள்...

...இராமஸ்வாமி தீக்ஷிதர், பல்லவி சேஷய்யர்... ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் மஹாராஜா முதலியவர்கள் அனேகம் பதவர்ணங்களை இயற்றியுள்ளார்கள்.

பக்கம் 354: “கீர்த்தனங்கள்”: ஸ்ரீ புரந்தரதாஸர், தியாகராஜஸ்வாமிகள், சியாமா சாஸ்திரிகள், ஸ்ரீ தீக்ஷிதர், ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் மஹாராஜா முதலிய பெரியார்கள்... கீர்த்தனங்கள் இயற்றியுள்ளார்கள்.

பக்கம் 410: “இராகமாலிகை”: ஸ்ரீ முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர், ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் மஹாராஜா முதலியவர்கள் பலராகமாலிகைகளை இயற்றியுள்ளார்கள்.

பக்கம் 422: “பதங்கள்”: கேஷத்திரக்ஞர் மதனகோபாலர்... ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் மஹாராஜா முதலியவர்கள் பல பாஷைகளில் பல பசுங்களை இயற்றியுள்ளார்கள்.

பக்கம் 437: “ஜாவளிகள்”: பட்டணம் சுப்பிரமணிய அய்யர், ராமனாதபுரம், ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் மஹாராஜா முதலியவர்கள் பல ஜாவளிகளை இயற்றியிருக்கிறார்கள்.

பக்கம் 446: “தில்லானு”: ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் மஹாராஜா, பூச்சி ஜயங்கார் முதலிய மஹான்கள் பல தில்லானுக்களை இயற்றியிருக்கின்றனர்.

பதிப்புரை: ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் ஸங்கீதக் கழகத்தின் வாயிலாக வெளிவரும் இசைநூல் தொகுதிகளுள் “ஸங்கீத கல்பத்ருமம்”... காலஞ்சென்ற காயகசிகாமணி ஸங்கீத கலாநிதி டாக்டர் (ஹிகேச நல்லூர்) எல். முத்தையா பாகவதர் அவர்களின் ஐம்பது வருஷப் பேராராய்ச்சியின் பயனாக உருவானதாகும்... ஸ்ரீ பாகவதரவர்கள் இயற்றிய இக்கிரந்தத்தின் அருமை பெருமைகளையெல்லாம் நன்கு அறிந்து மகிழ்ந்து, நமது மன்னர்பிரான் திருவாங்கூர் ஸர்வகலாசாலைவாயிலாக ப்ருமம் ஸ்ரீ பாகவதரவர்களுக்கு “டாக்டர்” என்ற அரிய பட்டத்தையளித்துப் பெரிதும் ஸம்மானித்தார்கள்.

இங்ஙனம்,

செம்மங்குடி ஈ. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யர்,
திருவனந்தபுரம், 20-7-1947.

TO WHOM THE BELLE TOLD...

From the Book:

MAHARAJA SRI SWATI
TIRUNAL KRITI MALAI

ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள்
நாருவது ஆண்டு நினைவு மலர்

தொகுத்தவர்:

ஆஸ்தான வித்வான், ராஜ்ய ஸேவாநிரதர்
செம்மங்குடி ரா. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யர்,
(ஸ்வாதித் திருநாள் ஸங்கீத கலாசாலை தலைவர்)

From "PREFACE" :-Swati Tirunal

Music Academy have been able to popularise the musical composition, of Maharaja Swati Tirunal... Imparting a comprehensive musical education to its alumni, such education comprising of an intense study and practical exposition of Sri Swati Tirunal Kritis.....

C. P. RAMASWAMI IYER

‘‘முன்னுரை’’ : சென்ற நூறு வருஷங்களுக்கு முன் இத்தென்னாட்டில் இசைக்கலையைப் பிரசாரம் செய்வதற்காகவே அவதரித்த பரம பக்திமாண்களான வாக்கேயகாரரத்தினங்கள் பலராவர். அவர்களுள் ஒருவரான கர்ப்ப ஸ்ரீமான் ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் மஹாராஜா அவர்களது ஞாபகர்த்தமாக நமது திருவிதாங்கூர் அரசாங்கத்தாரால் இசைக்கலைவளர்ச்சியின் பொருட்டு நிறுவப்பட்டுள்ள ஸ்ரீஸ்வாதித்திருநாள் இசைக் கழகத்தின் வாயிலாக வெளியிடப்பட்டு வரும் நூல்-தொகுதிகளுள் இது மூன்றாவதாகும்.

இசைக் கலையின் முன்னேற்றத்திற்காக தங்களது பேராதரவைக் காட்டியருளும் நமது மாட்சிமை தங்கிய ஸ்ரீ சித்திரைத் திருநாள் மஹாராஜா அவர்களுக்கும், அவர்களது அன்னையாரான மாட்சிமைதங்கிய மஹாராணியார் அவர்களுக்கும் இசையுலகம் கடமைப்பட்டுள்ளது..... இங்ஙனம்,

செம்மங்குடி ரா. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யர்
திருவனந்தபுரம், 25-7-47

ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் சரித்திரம்:

பக்கம் 2: ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் மஹாராஜா...13 பாஷைகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றதோடு...

Sir C. P. RAMASWAMI IYER

பக்கம் 4: ...இவ்வாறு ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் மஹாராஜா அருளிய கிருதிகள்... ஒவ்வொன்றையும் ஆஸ்தான வித்வான்களைக் கொண்டு பாடச் சொல்லிக் கேட்டும் மகிழ்ந்தார்கள்.

பக்கம் 5: தம் கிருதிகளை (ஸ்வாதித்திருநாள்) அவ்வப்போது ஸ்ரீ தியாகராஜஸ்வாமிகள் அவர்களுக்கு அனுப்பி, அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் தாம் தெரிந்து கொள்வதற்காக வித்வானொருவரை நியமித்திருந்ததாகவும் தெரிகிறது...

இவ்விள வயதிற்குள் சிறந்த காவ்யங்களையும், பல பாஷைகளில் சங்கீத கிருதிகளையும் இயற்றி, தகுந்தவர்களைக் கொண்டு அவற்றை பிரசாரப்படுத்தி, இராஜ்யபாரத்தையும் வகித்துக்கொண்டு, உலகிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் இன்புறுவதற்காகவும் கலை வளர்ச்சிக்காகவும் ஆத்மத்தியாகமும் செய்த சங்கீதஸாஹித்ய கலாசக்ரவர்த்தியை இந்திய சரித்திரத்திலேயே வேறு காண்பது அரிது! அரிது!!

IN THE LUCRATIVE-GAME OF “SWATI-MUSICAL-CHAIR”, THE PIONEER-PROMOTER GETS PETERED-OUT!!

THE VANQUISHED!

FROM THE BOOK :

“MAHARAJA SRI SWATI
TIRUNAL KRITIS”

PART : 1

WITH SWARA NOTATIONS

(Published by “Sri Swati Tirunal Kritis
Publication Committee” Trivandrum 1970)

“Swara-Notations” by

Semmangudi R. SRINIVASIER

&

Veena-Vidvan

K. S. NARAYANASWAMY IYER

THE VICTOR!!

“முகவுரை”: மஹாராஜா ஸ்ரீ ஸ்வாதித் திருநாள் அவர்கள் கீர்த்தனங்களை பிரசித்தப் படுத்துவதற்கான பெரிய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட காலம் சென்ற காயகசிகாமணி ஹரி கேசநல்லூர் ஸ்ரீ முத்தய்யா பாகவதர் அவர்களால் சேகரிக்கப்பட்ட கீர்த்தனங்களை ஸ்ரீ பாகவதர் அவர்களால் என்னிடம் ஒப்படைக்கப் பட்ட பொறுப்பை எனது சகவித்வான்களுடைய ஒத்துழைப்புடன், எனது சிற்றறிவிற்கு இயன்ற அளவில் நிறைவேற்ற முன் வந்துள்ளேன். இப்புத்தகம் ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் கிருதிகள் வெளியீட்டுக் குழுவின் மூலமாக பிரசுரமாகியிருக்கிறது..... இந்த நூல் வெளியிடுவதற்கு மனமுவந்து பொருளுதவி செய்த மாட்சிமை தங்கிய ஸ்ரீ சித்திரை திருநாள் மஹாராஜா அவர்களுக்கும், அவர்களது அன்னையாரான மாட்சிமை தங்கிய மஹாராணியார் அவர்களுக்கும், மற்றும் ராஜகுடும்பத்தினர் எல்லோருக்கும், இசை உலகம் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது...

இங்ஙனம்.

செம்மங்குடி ரா. ஸ்ரீனிவாஸய்யர்

HEINOUS SACRILEGE WITH A HEAD-START!!!

YES... IT ALL STARTED WITH ***THIS*** IN 1940!

THE Music REBELLION

Origin

1927 was a significant year in the history of our country. The session of the Indian National Congress held at Madras in December 1927 included an All-India Music Conference at the conclusion of which a resolution was passed urging the formation of a permanent institution to promote the cause of music. In pursuance of that resolution, the Music Academy, Madras, was founded by the Executive of the Reception Committee and was formally inaugurated by Sir C.P. Ramaswami Aiyar in the autumn of 1928.

THE MUSIC ACADEMY, MADRAS

Distinguished Persons who inaugurated the Annual Conferences

- 1929 The Zamindar of Seithur
- 1930 Her Highness the Junior Maharani of Travancore
- 1931 Sir C.P. Ramaswamy Iyer, K.C.I.E.
- 1932 Hon. Dr. Raja Sir Annamalai Chettiar, Raja of Chettinad
- 1933 Dr. Sir C.V. Raman, M.A. Ph.D., F.R.S.
- 1934 Raja Sir M.A. Muthiah Chettiar
- 1935 The Rt. Hon. V.S. Srinivasa Sastri, P.C., C.H., LL.D.
- 1936 Sir P.S. Sivaswamy Iyer, K.C.S.I.
- 1937 Hon. Sri C. Rajagopalachari
- 1938 His Highness the Yuvaraja of Mysore, G.C.I.E.
- 1939 Sir R.K. Shanmukham Chettiar
- 1940 His Highness the Maharaja of Travancore, G.C.I.E., D.Litt.
- 1941 Maharajah of Pithapuram
- 1942 Sir M. Venkatasubba Rao, K.C.I.E.
- 1943 Dr. Sir S. Radhakrishnan
- 1944 Dr. R.M. Alagappa Chettiar
- 1945 The Rajah of Ramnad
- 1946 Dr. U. Rama Rao
- 1947 The Rajah of Sivaganga
- 1948 H.E. The Maharajah of Bhavanagar, Governor of Madras

Presidents of the Annual Experts Conferences

- 1944 V. Venkatasubba Rao
- 1945 Sri T.L. Venkatarama Iyer
- 1946 Raja Venkataraja Semmangudi Srinivasa Iyer
- 1948 Vidyan Maharaja of Travancore
- 1949 Vidyan Maharaja of Travancore
- 1950 Vidyan Maharaja of Travancore
- 1951 Vidyan Maharaja of Travancore
- 1952 Vidyan Maharaja of Travancore

"FREE-INDIA"
GOVERNOR OF MADRAS
AFTER INDEPENDENCE

IN SAME 1940
A LATE
ADDITION

Maharaja Sri Swati Tiruna

IT ALL
STARTED
WITH
THIS
IN 1940!

Sri Purerendase

MASSIVE & MAMMOTH MANUFACTURED MANIPULATIONS!!

Dr. S. VENKITASUBRAMONIA IYER'S

List of Articles through various Journals etc.

"Padmanabhasataka" (edited with an Introduction by S. Venkitasubramonia Iyer), *Journal of the Travancore University Oriental Manuscripts Library, Trivandrum, Vol.1. Nos. 1, 2, (1945)*

"Mu hanaprasaantyaprasavyavastha", Sanskrit version edited with an Introduction by S. Venkitasubramonia Iyer, in the *Journal of the Travancore University Oriental Manuscripts Library, Trivandrum, Reprint No. 8, (1946)*

Raghavan, V: 'Two New Sabdas' on Sri Maharaja Swati Tirunal', *Journal of the Music Academy, Madras, Vol. 15, (1945)*

Raghavan, V: 'Sri Swati Tirunal and his literary eminence', *Journal of the Music Academy, Madras, Vol. 34, (1963)*

Ramanathan S: 'Varnas, Svarajatis etc., of Swati Tirunal', *Journal of the Music Academy, Madras, Vol. 34, (1963)*

Venkitasubramonia Iyer, S: 'The Authenticity of some of the Swati Tirunal Kritis', *Journal of the Music Academy, Madras, Vol. 37, (1966)*

Venkitasubramonia Iyer, S: 'The Authorship of the Svarajati' Pahi mam Brihannayike', *Journal of the Music Academy, Madras, Vol. 53, (1973)*

Venkitasubramonia Iyer, S: 'Compositions of Sri Swati Tirunal: Some Firsts in Karnatic Music', *Sangeet Natak 19, New Delhi, (1971)*

Venkitasubramonia Iyer, S: 'The Influences on the Music of Sri Swati Tirunal', *Travancore Information and Listener, Trivandrum, Vol. 3, No. 10, (1948)*

Venkitasubramonia Iyer, S: 'Maharaja Swati Tirunal and his times, as seen in the letters of Dewan Subba Rao.....', *Journal of the Music Academy, Madras, Vol. 22, (1951)*

Venkitasubramonia Iyer, S: 'Maharaja Swati Tirunal in relation to the Trinity of Karnatic Music', *Travancore-Cochin Information, Vol. 1, No. 7, (1950)*

Venkitasubramonia Iyer, S: 'The Navaratrikirtanas of Swati Tirunal', *Journal of the Music Academy, Madras, Vol. 22, (1952)*

Venkitasubramonia Iyer, S: 'The Padas of Sri Swati Tirunal', *Journal of the Music Academy, Madras, Vol. 17, (1946)*

Venkitasubramonia Iyer, S: 'The Ragamalikas of Swati Tirunal', *Journal of the Music Academy, Madras, Vol. 14, (1953)*

Venkitasubramonia Iyer, S: 'Some less known facts relating to Maharaja Swati Tirunal', *Journal of the Music Academy, Madras, Vol. 34, (1963)*

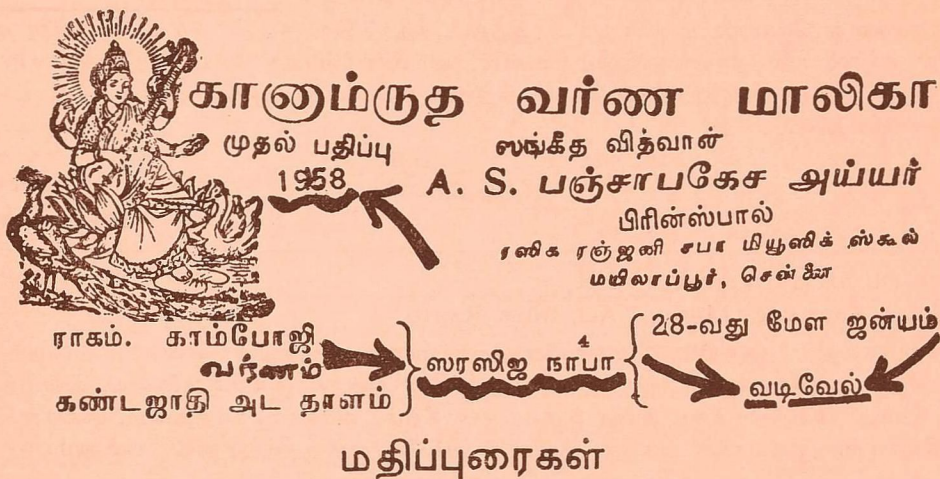
Venkitasubramonia Iyer, S: 'Some slokas relating to Sri Swati Tirunal', *Journal of the Travancore University Manuscripts Library, Vol. 3, No. 4, (1948)*

Venkitasubramonia Iyer, S: 'Some unknown Musical Compositions of Sri Swati Tirunal', *Journal of the Travancore University Oriental Manuscripts Library, Vol. 3 No. 4, (1948)*

Venkitasubramonia Iyer, S: 'Sri Swati Tirunal's conception of Music', *Travancore Information and Listener, Trivandrum, Vol. 9, No. 11, (1949)*

Venkitasubramonia Iyer S: 'Swati Tirunal as a scholar': *Sangeet Natak, 26 New Delhi, (1972)*

IN 1953, A BOOK OF "VARNAS" ATTESTED BY THE BIG-FOUR,
BEFORE PROFESSOR FALLS A PREY TO "DAY-LIGHT-ROBBERY"!!!

UNIVERSITY OF MADRAS

Triplicane P.O.
Madras-5

Dated 7th August 1958

I am glad that Sri A.S. Panchapakesan has published his book on Varnas. The book is printed neatly and that notation is accurate. The phrasings are correctly indicated. Important and Classical Varnas have been included in this book.

I wish all success of the efforts of the Author.

(Sd.) P. SAMBAMOORTHY,
Head of the Department of Indian Music
University of Madras

MUSIRI SUBRAMANIA IYER

Principal,
Central College of Karnataka Music
Adyar, Madras-20

18, Oliver Road,
Mylapore, Madras
30th July 1958

Sri A.S. Panchapakesa Iyer has brought out a book on music essentially for beginners which will be found useful for others who are in an advanced stage of learning.

The contents of the book consists of 35 Varnas. The previous volume of this contains the primary lessons before beginning the Varnas.

Though the Varnas contained in this has already been published in various books, this contains in a succinct way all the valuable Varnas that one must necessarily learn for attaining proficiency. The notation is in a lucid form and easily learnt by reading. This is perhaps due to the fact that the author is a good teacher for a number of years and therefore understands the minds of the young, so well.

I heartily commend this for use for the learners and the learned as well.

(Sd.) Musiri SUBRAMANIA IYER

(Continued in Next Page)

“MUSIC ACADEMY”, Mowbrays Road, MADRAS-14

சங்கீத வித்வான் ஸ்ரீ ஏ. எஸ். பஞ்சாபகேசன் இதற்குமுன், ஆரம்ப மாணவர்களுக்கு நன்கு உபயோகப்படுமபடியாக, ஸங்கீத ஆரம்ப பாடங்களை, படிப்படியாகவும், அழகாகவும் அச்சிட்டு “காணும்ருத போதினி” என்கிற புத்தகத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார். அடுத்ததாக சங்கீதத்தில் அப்யாசம் செய்ய வேண்டிய க்ரமமான வர்ணங்களைச் சேர்த்து “காணும்ருத வர்ண மாலிகா” என்ற புத்தகத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார். இந்த புத்தகத்தில் சுமார் 35 வர்ணங்கள் உள்ளன. வழக்கத்தில் உள்ள பல தாளங்களிலும் உள்ள வர்ணங்களாகக் காணப்படுகின்றன... மேலும் அழகாகப் பாடி, மெய்ப்பித்துக் காண்பிக்கும் திறமை உள்ளவரே சங்கீத புத்தகம் போட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்கு உரியது...

(சங்கீத கலாநிதி)

(கை-ம்.) முடிசொண்டான்

வெங்கட்ராமய்யர்

3-7-1958

SEMMANGUDI SRINIVASA IYER,

Chief-Producer, KARNATIC - MUSIC, “ALL INDIA RADIO”

இன்று நமது தேசத்தில் இசைக்கலை நன்கு பரவி வருகிறது எனலாம். அதற்குப் பல வசதிகள் தற்காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதில் ஒன்று இசைக் கலையை வளர்த்த பெரியோர்கள் செய்து வைத்திருக்கும் இசை உருவமான கீதம், வர்ணம், கீர்த்தனம், ஸ்வரஜதி, பதம், ஜாவளி தில்லானா இவைகளை புத்தக ரூபமாக எல்லோரும் சுலபமாகப் பயிலும்படி செய்து வைப்பது.

இம்முறையில் வித்வான் ஸ்ரீ ஏ. எஸ். பஞ்சாபகேச அய்யர் அவர்கள் முன்வந்து “காணும்ருத போதினி” என்ற சங்கீத பால பாட புத்தகமும், அதைத் தொடர்ந்து இப்பொழுது “காணும்ருத வர்ண மாலிகா” என்ற புத்தகமும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

இப்புத்தகத்தில் இசையைப் பயிலுவதற்கு அஸ்திவாரம்போலுள்ள வர்ணங்களை, ஆதிதாள வர்ணங்கள் 20ம், பத வர்ணங்கள் 5-ம், அடதாள வர்ணங்கள் 10-ம் எனிய முறையில எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளும்படி, ஸ்வர தாளக் குறிப்புகளுடன்..... சேர்த்திருக்கிறார்.

முக்கியமாக சென்ற தலைமுறையில் மிகப் பிரசித்தமாக விளங்கி மறைந்த 35 வித்வான்களின் படங்களையும் சேர்த்திருப்பது ரொம்பவும் பாராட்டத் தக்கது. இநதக காலத்தில் இசையைப் பயிலும் வித்யார்த்துகள் காலஞ் சென்ற மஹாவித்வான்களைப் பற்றி கேள்விப் படுவதுடன் அவர்களின் உருவங்களையும் பார்த்து அவர்களை மனத்திற்குள் வணங்கிக் கொள்வதற்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன்.....

இப்புத்தகம் இசையைப் பயிலுவோருக்கும் ரசிகர்களுக்கும் மிகவும் உபயோகமானது என்பது எனது பரிபூர்ண அபிப்பிராயம்...

இங்ஙனம்

24, Pachaiyappan's Hostel Road
Madras-10 Phone: 61814

(கை-ம்.) செம்மங்குடி ரா. ஸ்ரீநிவாசய்யர்
9-8-1958

படம் படுத்தும் பாடு! (31)

Dummy

தம்பி: “அக்கா! Bookக்கும், Bookletக்கும், என்ன வித்யாசம்?”

Alert

அக்கா: “இதையெல்லாம் Generalise பண்ணி சொல்றதுக்கில்லே. ஆனா... சில சமயம்.. மத்தவா செலவுலே போடறதுக்குப் பேரு Book!!!! சொந்த செலவுலே போடறது Booklet!!!!!!”

“எப்படி மாற்றினுரோ !? எத்தனை வாங்கினுரோ !!??”

வர்ண - ஜாலம் "A"

Professor P. SAMBAMOORTHY, B.A., B.L. U. G. C. Professor, University of Madras
A PRACTICAL COURSE IN KARNATIC MUSIC BOOK III
FOR BEGINNERS AND FOR USE IN SCHOOLS IN TAMIL

1963
EIGHTH EDITION

4. “ஸரஸ்வதிநாய”
காம்போஜி-அட

ஆ : ஸரிகமபதஸ்

அ : ஸ்சிதபமகரிஸ

இயற்றியவர் : வடிவேலு

1963
Edition

பல்லவி : ஸரஸ்வதிநாய நின்று ஸன்னுதிஜேஸெனூரா - சால க்ருபயஞ்சுடகிதி ஸமயமுரா ||
அனுபல்லவி : நிரதமு நீ பாதமே கதியனி யுன்னுரா - நிஜமனியெஞ்சி கா மனவி கைகோரா ||
சரணம் : ஸார்க்கபெளம ஸகல லோகாபிராம

The Indian Music
Publishing
House,
Madras-1

XVI. காம்போஜி ராகம் - அடி தானம்

1970

NINTH EDITION

ப. ஸரஸ்வதிநாய நின்று ஸன்னுதி ஜேஸெனூரா
சால க்ருபயஞ்சுட கிதி ஸமயமுரா ||
அ. நிரதமு நீ பாதமே கதியனி யுன்னுரா
நிஜமனியெஞ்சி கா மனவி கைகோரா ||
ச. ஸார்க்கபெளம ஸகல லோகாபிராம || ஸ்வாதி திருநாள் மஹாராஜா

[கிருங்கார கருத்துக்கள் ஒன்றுமில்லாமல், பத்தி விஷயமாகவே, இந்த
வர்ணத்தின் ஸாஷித்யம் அமைந்துள்ளது தாதவின் சிற்சில பாகங்களில் சமஸ்த
தான் வித்யானக வினங்கிய வடிவேலுவின், ஸங்கீத கவிதவழும் பிரகாசிக்கிறது]

Vidvan Alathur Srinivasa Iyer

1966 Vidvan T.S. Mani Iyer

1968 Vidushi M.S. Subbulakshmi

1969 Vidvan Madurai Srirangam Iyengar

1970 Vidushi D.K. Pattammal

1971 Vidvan Papanasam Sivan

1972 Prof. P. Sambamurthy

1973 Vidushi T. Balasarasvathi

1974 Sri R. Anantakrishna Sarma

1976 Vidushi T. Brinda

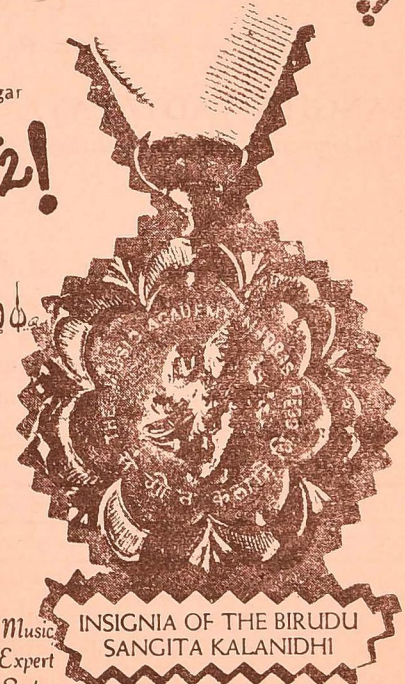
1977 Vidushi M.L. Vasanthakumari

Music Academy

MADRAS

Sangita Kalanidhi
BIRUDUPATRA

INSIGNIA OF THE BIRUDU
SANGITA KALANIDHI

We, the President and Members of the Music
Academy, Madras and the Members of the Expert
Advisory Committee thereof now assembled in Sadas
do hereby confer on you

“OPEN-PLAGIARISM” EXPOSED TO “OPEN-RIDICULE” !!

IN THE BOOK “PONNAYYA-MANIMALAI”

(Published in 1961)

by K. P. KITTAPPA & K. P. SIVANANDAM,

THE FAMOUS “RAGAMALIKA” IS GIVEN AS FOLLOWS :—

இராகமாலிகை

தாளம்: ரூபகம் Composed by: வடிவேல்

1. பன்ன காத்தீச சங்கராபரண வேணியு சால
நின்னே மதினி கோரி யுன்னதிரா ஈவேள ||
2. இந்துமுகி காம்போஜி இந்தி மருலுகொனி
கந்தர்ப்பு பாரிகி கரகி சிந்தனெந்தெனூரா |
3. கலுவலராயுவென்னெலவேடிமினோர்வகநா
லலனநீலால்பரியை வலபு நிலு பதாயெ |
4. ரதிராஜு தானிபை ரவி ஸோகலவவெ
அதிக்குர சரமுலனண்ட வேஸே னீவேள ||

5. ஸரஸுடவிரஹமு சேதமை மரசுக
தரளாக்ஷி நின்னு தோடி தெம்மனேரா
நாஸாமி ||
6. ஸுரடி சாமரமு தீருன ஆமலயஜுடு
ஆருடிகவிஸரமாஅதிவ ப்ரமஸி சால ||
7. அனவரதமு நின்னே ஆ ஹரிணாக்ஷி கனமுக
மதி நெஞ்சி காசி யுன்னதி யிபுடு ||
8. ஸுரபி பாஸுர மனோஹரனுதுடாயனி
ரெநம்மினதி யிபுடு ஆ நெலதனேலு
கோரா ||

THE SAME BOOK CONTAINS A “FOREWORD”

By Prof. P. SAMBAMOORTHY, AS FOLLOWS:—

SANGITA VADYALAYA

Development Centre for Musical Instruments

Annamalai Mandram

Esplanade Madras-1,

1st August 1961

FOREWORD

Of the recent publication on dance music, the Ponnayya-Manimalai may be said to be very valuable from the point of view of research. This book contains a good number of unpublished jatisvaras and pada varnas of the Tanjore Quartette in notation. The four distinguished brothers of Tanjore, Ponnayya, Chinnayya, Sivanandam and Vadivelu have carved to themselves a prominent place in the realm of Karnatic music. They lived at a time when top-ranking composers of South India lived. The whole atmosphere of Tanjore at that time was surcharged with the highest

strains of classical music. The four brothers reached great heights in the realm of composition. They have made solid contributions to dance repertoire. This book has brought to lime-light many of their compositions and we are now in a better position to assess the genius of the Tanjore Quartette.

P. SAMBAMOORTHY

Director, Sangita Vadyalaya, Madras and

Honorary Principal,

S. V. College of Music and Dance,

Tirupati.

(Continued in Next-Page)

Within Two-Years, in 1963, in his own Publication of
“A PRACTICAL COURSE IN KARNATIC MUSIC”,
 (BOOK : 3, 8th EDITION),

Prof. P. SAMBAMOORTHY

HOPS & JUMPS & GETS INTO THE “SWATI-BAND-WAGON”!!
EVIDENCED AS FOLLOWS:—

ராகமாலிகைகள்

சங்கராபரணம்

“பன்னகாரீச”

ரூபக தாளம்

குறிப்பு:—ஸ்ரீ ஸ்வாதி திருநாள் மஹாராஜா அவர்களால் இயற்றப்பட்டுள்ள பிரசித்தமான பன்னகேந்திர சயன என்னும் ராகமாலிகையின் தாதுவை ஆதாரமாகக் கொண்டே இந்த ராகமாலிகையின் ஸாஹித்யம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலமைந்துள்ள பன்னகேந்திர சயனவின் ஸாஹித்யத்தில் ராக முத்திரை சேர்க்கப்படவில்லை. பன்னகாரீச என்னும் தெலுங்கு ஸாஹித்யத்தில் பிரதி சரணத்திலும் ராக முத்திரை அழகாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

பன்னகேந்திர சயனஸ்ரீ பத்மநாப முதாகாம-ஸன்னமானஸாம் மாமவ ஸாரஸாயத லோசன || Etc. Etc.

இவ்விதமாகத்தானே...

மோசடிக்கு Prof. P. சாம்பழர்த்தி கூட கைகொடுத்திருக்கிறார்!!

Give & TAKE ரீதியில்!!

அவர் வீட்டு சொத்தா கொள்ளைப் போயிற்று!!!

படம் படுத்தும் பாடு! (32)

Dummy

தம்பி: “Charlie Chaplin, Eddie Cantor, Marx Brothers, Buster Keaton, Laurel & Hardy, Bud Abbot & Lou Costello, Bob Hope, Jerry Lewis, Danny Kaye.....இவாள்ளாரும் very great Comedians ஸாமே? அப்படியா அக்கா?”

Alert

அக்கா: “சந்தேகமென்ன?! அவா எல்லாருமா சேந்து ஒரு படத்துலே நடிச்சா எப்படியிருக்கும்!?! அந்த effectடை, அதே resultடை, நீ experience பண்ணனும்னா, **“SWATI - AUTHORITY”** வெங்கிடசுப்ரமோனிய அய்யருடைய English-Bookஐ படி!!! இல்லே...if you prefer Tamil...”

Dummy

தம்பி: “அக்கா...நான் இப்போ எந்த புத்தகத்தையும் படிக்கற Moodலே இல்லே!! நாகேஷ் நடிச்ச ஏதாவது தமிழ் படத்தையே போய் பாக்கறேன்!!

RESULT OF UNCHECKED - FABRICATION AND UNASHAMED - CONCOCTION!!

வர்ண - ஜாலம் "C"

MUSIC Academy

THE MUSIC ACADEMY, MADRAS

FIFTY-SECOND CONFERENCE, 1978

AT THE

T. T. KRISHNAMACHARI

AUDITORIUM

Programme

Sri Tanjore K. P. Sivanandam

Veena

விணை

&

Smt. Sarada Sivanandam

தஞ்சாவூர்

ஸ்ரீ கே. பி. சிவானந்தம்

&

ஸ்ரீமதி சாரதா

சிவானந்தம்

Sri Kuttalam Viswanatha Iyer

Mridangam

மீருதங்கம்

குத்தாலம்

ஸ்ரீ விசுவநாதய்யர்

ஸ்ரீரஸிஜநாப (வர்ணம்)

Sarasijanabha (Varnam)

சங்கரமபிராமி

Saramabhirami

காம்போஜி

Kambhoji

கமலாமனோஹரி

Kamalamanohari

கண்ட அட தஞ்சை வடிவேல்

Khanda Ata Tanjai Vadivel

ரூபகம்

Rupakam

தகழித்

Dikshitar

57th
Conference

THE MUSIC ACADEMY MADRAS, FIFTY - SEVENTH CONFERENCE 1983

AT THE T. T. KRISHNAMACHARI AUDITORIUM

TUESDAY 20-12-1983 செவ்வாய்க்கிழமை 8-00-10-30 P.M.

"TRICHUR"

Sri V. Ramachandran

,, T. N. Krishnaa

Guruvayoor Sri Dorai

ஸ்ரீரஸிஜநாப (வர்ணம்)

Sarasija nabha (Varnam)

சோபில்லு

Sobillu

Vocal

Violin

Mridangam

காம்போதி

Kambhoji

ஜகன்மோஹினி

Jaganmohini

பாட்டு

வயலின்

மீருதங்கம்

அட

Ata

ரூபகம்

Rupakam

"திருச்சூர்"

பாட்டு ஸ்ரீவி. ராமசுந்திரன்

வயலின் ஸ்ரீ டி. என். கிருஷ்ணன்

மீருதங்கம் குருவாயூர் ஸ்ரீ துரை

அட

Ata

ரூபகம்

Rupakam

ஸ்வாதி திருநாள்

Svati Tirunal

தியாகராஜர்

Tyagaraja

IF THERE HAS BEEN A "MUSICAL-MAFIA", IT'S THIS! IT'S THIS!! IT'S THIS!!!

வாரண - ஜாலம் " D "

THE MUSIC ACADEMY, MADRAS — FIFTY-EIGHTH CONFERENCE, 1984.

AT THE T.T. KRISHNAMACHARI AUDITORIUM
SUNDAY 23.12.1984 ஞாயிற்றுக்கிழமை 5-00 — 7-30 P.M.

SRI K.J. JESUDOSS	Vocal	ஸ்ரீ கே.ஜே. ஜேஸுத்தாஸ்	பாட்டு
SRI T.N. KRISHNAN	Violin	ஸ்ரீ டி.என். கிருஷ்ணன்	வயலின்
SRI T.V. GOPALAKRISHNAN	Mridangam	ஸ்ரீ டி.வி. கோபாலகிருஷ்ணன்	மிருதங்கம்
SRI T.V. VASAN	Ghatam	ஸ்ரீ டி.வி. வாஸன்	கடம்

ஸ்ரீஸ்ரீ ஜநாப (வர்ணம்)
Sarasijanabha (Varnam)
வானகுரு

நாட்டை

Nata

ஹம்ஸாநந்தி

Hamsanandi

கேவமஜேஹரி

ஆதி

Adi

ரூபகம்

Rupakam

ஆதி

ஸ்வாதி திருநாள்

Svati Tirunal

லலிதாநாஸர்

Lalitadasar

பூச்சி ஸ்ரீநிவாஸ்

SAME
1984
SERIES...

From PAGE: 106 in Dr. S. VENKATASUBRAMONIA IYER'S BOOK:
"SWATI TIRUNAL AND HIS MUSIC"

A few other Varnas are also assigned to the authorship of Swati Tirunal, but they do not really seem to be his.

One is the Aditana Varna "SARASIJANABHA" in the Vaga NATA...
now known to be by (Palghat) PARAMESWARA BHAGAVATAR,
OF THE MAHARAJA'S COURT.

THE MUSIC ACADEMY, MADRAS, FIFTY-EIGHTH CONFERENCE, 1984

AT THE T.T. KRISHNAMACHARI AUDITORIUM
MONDAY 31-12-1984 திங்கட்கிழமை 2-30 — 4-30 P.M.

SMT JAYA KRISHNAN	Vocal	ஸ்ரீமதி ஜயா கிருஷ்ணன்	பாட்டு
SMT RADHA SUNDARESAN	Violin	ஸ்ரீமதி ராதா ஸுந்தரேசன்	வயலின்
SRI MANAKKAL SRIRAM	Mridangam	ஸ்ரீ மணக்கால் ஸ்ரீராம்	மிருதங்கம்

ஸ்ரீஸ்ரீ ஜநாப (வர்ணம்)
Sarasijanabha (Varnam)
ஜகத்குரு
Jagadguru

-விஜயம்

நாட

Nata

அடாணா

Athana

பிலஹரி

Bilahari

ஆதி

Adi

ரூபகம்

Rupakam

க.சாபு

KH. Chani

பாலக்காடு பரமேஸ்வரபாகவதர்

Palghat Paramesvara Bhagavata

முத்தையா பாகவதர்

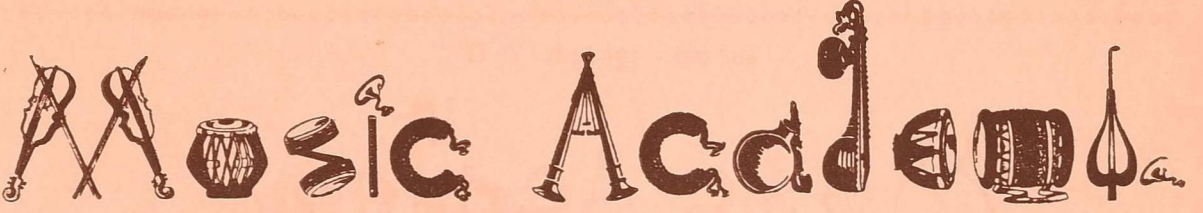
Muthiah Bhagavata

தியாகராஜர்

Tyagaraja

SAME
1984
SERIES

“SUCH-EXPERTS” STAND ACCUSED AND CONDEMNED...

From:

“MUSIC ACADEMY” 1983 SOUVENIR

T. S. PARTHASARATHY'S

Article on “MARGADARISI SESHAYYANGAR”

In all about 40 Kritis of Sesha Iyengar can be traced.....How, then, are we to justify Sesha Iyengar's title 'Margadarsi', invariably used in all editions? It is here that a rare but slender volume in Sanskrit entitled “Muhana prasa antyaprasa vyavastha” attributed to Svati Tirunal Rama Varma Maharaja of Travancore (1813-1847) comes to our help. I say ‘attributed’ because, although the Sanskrit version was published at Trivandrum in 1946, the manuscript was procured from Tanjore in 1939 by Pandit R.A. Sastri. But no Tamil version of the work exists and there are two manuscripts in Malayalam containing a translation of the work. The work has been mentioned as one among the Maharaja's works by both K. Chidambara Vadyar and Mahakavi Ulloor Parameswara Iyer and the latter published the Malayalam version from Ernakulam. The fact that Svati Tirunal has modelled many of his kritis following the pattern set by the Margadarsi bears irrefutable testimony to the theory that the above short treatise was written by the Maharaja himself. The 'Muhana prasa antyaprasa vyavastha' deals with the principles of using the sabdalankaras—muhana, prasa and antyaprasa in musical compositions in Sanskrit..... In the beginning the author says: “The three sabdalankaras used in composing sahitya for music are muhana, prasa and antyaprasa. Although the rules for such compositions in Telugu

and Tamil are well recognised, there is no set of rules for compositions in Sanskrit. We have, therefore, to accept certain norms that are found in the kritis of the poet known as Sesha Ramanuja Kavi who has composed only in Sanskrit. It is interesting to note that Sesha Iyengar is referred to here as Sesha Ramanuja Kavi. There is no difficulty in identifying this poet as Margadarsi Sesha Iyengar as there is a paper manuscript in the Trivandrum palace library entitled 'Seshayyangu kirtanam' which contains kritis with the 'Kosala' mudra... We have to presume that the kritis of Sesha Iyengar were collected in the Tamil Nadu area by Shatkala Govinda Marar who toured the region as a cultural ambassador of Svati Tirunal and had meetings with Tyagaraja and perhaps other prominent vaggeyakaras. Or, one of the several musicians from Tanjore, who were in the court of the Ruler, might have supplied him with the compositions of Iyengar. Having spelt out the principles of employing sabdalankaras in musical compositions in Sanskrit, following the patterns set by Sesha Iyengar, it is no wonder that Svati Tirunal himself followed them in his Sanskrit compositions. The Maharaja was a master of that language but he did not hesitate to borrow phrases like 'palita bhuvana Samudaya' from Iyengar. But the unique tribute he has paid to his illustrious predecessor is the

kriti 'Bhogindra Sayinam' which is entirely modelled after Iyengar's beautiful kriti 'Sri ranga Sayinam'. Let us compare the two kritis:

Margadarsi Sesha Iyengar's Kriti :

Pallavi: "Sriranga sayinam sakala subha dayinam Chintayeham sadahridaye

Anupallavi: "Karunya sausilya saurya vatsal-yadi

Kalyana gunajalanidhim deva devam"

Svathi Tirunal's Kriti :

Pallavi: "Bhogindra sayinam puru kusala dayinam purusham sasvatam kalaye

Anupallavi: "Vagisa Gaurisa vasavadyamara parivarabhi vandita padam Padmanabham".

Both the Kritis are in Dhanyasi.

Sesha Iyengar was thus a 'pathfinder' (Marga-darsi) in every sense of the term and his kritis deserve greater popularity even if they have to be set to music afresh like those of Annamacharya and Swati Tirunal.

படம் படுத்தும் பாடு! (33)

Dummy

தம்பி: "அக்கா! தலையெ சுத்தறது!!!"

Alert

அக்கா: "ஏண்டா? என்ன ஆச்சு??"

Dummy

தம்பி: "ஒரு புத்தகத்துலே அவருக்கு 6 மொழிகள் தெரியுங்கரு! இன்னொரு புத்தகத்துலே அவர் 9 பாஷைகள் கற்றுத் தேர்ந்தவர் அப்பலங்கரு!! வேறொரு புத்தகத்துலே 13 மொழிகளிலே அவர் Expert நங்கரு!!! இன்னொரு புத்தகத்துலே அவர் 19 பாஷைகளை Sumeetலே போட்டு கரைச்சு குடிச்சவர் அப்பலங்கரு!!!! இதையெல்லாம் படிக்க படிக்க ஒரேதடியா தலை சுத்தறது... சில சமயம் வாந்தி கூட எடுக்க வர்றது அக்கா!"

Alert

அக்கா: "ஒவ்வொரு பாஷைக்கு ஒண்ணு வீதம் 19 Aspro சாப்பிடு! குணமா யிடும்!! ஏண்டா டேய்! இதெல்லாம் உனக்கே தெரிய வேண்டாம்? Linguistனு பல மொழிகளிலே தேர்ச்சியும் புலமையும் பெற்றவா உண்டு. ரொம்ப போன... தாய் மொழியெ தவிர... 4 அல்லது 5 இதர பாஷை களிலே முழுத்தேர்ச்சி பெற முடியும். இவா...இவர் விஷயத்துலே, அதை யும் ஒஹோஹோன்னு Exaggerate பண்ணதின் முக்கிய காரணமே, சங்கீத-மும்மூர்த்திகளுக்கு தெரியாத மொழிகள் இவருக்குத் தெரியும்!!! அதனாலே... அவா பண்ண முடியாததெ இவர் பண்ணி சாதிச்சுட்டார்னு மார்தட்டிக்கறதுதானே இவா பொழெப்பாவே போச்சு! தற்பார்லே பல நாடுகளிலேர்ந்து பல மொழிகள் தெரிஞ்சவா இருந்தான்னு... அவா பண்ணின... "Chinese" பாடலும், "African பாடலும்," "Eskimo" பாடலும், "Spanish" பாடலும், எல்லாமே "பதம்பாப" முத்திரையோடு Circulationனுக்கு அனுப்பத்தானே இந்த "பல-மொழி Plan".

Dummy

தம்பி: "அக்கா! அந்த ஸ்வரபத்-வித்வான் இத்தனை Languagesலே பேசினாலே அவர் நாக்கு Cork-Screw மாதிரி ஆகியிருக்கும்!!! மேலும், பாடினாலோ கேக்கவே வேண்டாம்! அவர் நாக்குலே முடிச்சே விழுந்து அவிழ்க்க முடியாதபடி Tightடா சுருக்கு போட்டுண்டா மாதிரி ஆகியிருக்கும் இல்லேக்கா? REALLY A NAUGHTY KNOTTY PROBLEM!!!"

THE LIARS GET NAILED!! THE GUILTY GET HOOKED!!

FROM THE BOOK:

“MARGADARISI SESHAYYANGAR KEERTHANAIGAL”

Published in 1983 by: “Tanjore Maharaja Serfoji’s
Saraswati Mahal Library”, Thanjavur

INTRODUCTION:

.....(in Page vi) SWATI TIRUNAL AND
SESHAYYANGAR:

In the introduction of the musical compositions of Sri Svati Tirunal Maharaja (1813-1847 A.D.) published by the Government Press, Trivandrum (1916), Thiru K. Chidambara Vadhyaar has mentioned “Muhana prasanyaprasa Vyavastha” as one of the works of Svati Tirunal. There are two manuscripts of the work in H.H. The Maharaja’s palace Library, Trivandrum, both of which are in Malayalam. In the Kerala University collection of manuscripts, there is a manuscript (No. 4522) of a Sanskrit version of this work procured from Tanjore by Pandit R.A. Sastri in the year 1939. Based on this manuscript, the work “Muhana prasanyaprasa Vyavastha” was published by the University manuscripts Library, Trivandrum in the year 1946.

The work deals with the principles of using Sabdalankaras, muhana, prasa and antyaprasa in musical compositions in Sanskrit. These principles on the use of muhana, prasa etc., are gathered by the author, as he himself observes in the beginning of the work, from the musical compositions of one Sessa Ramanuja or Seshayyengar. There is a paper manuscript labelled ‘Seshayyankaru Kirtanam’ in the Palace Library of Trivandrum which contains 19 kirtanas. Some of the quotations in the Muhanaprasa etc., are traceable in this.....

There is also a palm-leaf manuscript in the University collections procured from the Charakkal Palace, containing 13 kirtanas of Seshayyengar and has the colophon “i kirtanam atravum seshayyankaruttu”. Of these 13 kirtanas, 8 are common between this and the Palace manuscripts. All the Kirtanas in these two manuscripts have the mudra ‘Kosala’ which indicates that their author is the famous composer Margadarisi Seshayyengar, who lived towards the close of the 16th and the beginning of the 17th centuries A.D. He was called margadarisi (path-finder) probably because of the originality of the principles, he followed in his compositions some of which are generalised in the Muhana-prasa etc. as rules to be followed by musical composers.

.....In the introduction of the book Muhanaprasa etc., the editor has mentioned about the authorship of Svati Tirunal. He is of the opinion that the Malayalam Version is the original, as there is the autograph of his and has a doubt whether the Sanskrit version is His Highness or not, and not certain of it. He further says that in none of these manuscripts there is any explicit mention of its authorship of Svati Tirunal but the tradition attributing it to him is strong. Whether the language is His Highness or not, the actual matters in it is no doubt his and so the work is named after him.

(From a report in "THE HINDU" Madras, dated 31-12-1983)

**".....classical Carnatic Music, as such, was
introduced in Kerala, only during the time of
Swati Tirunal."**

THE ABOVE IS JUST A RELEVANT SINGLE-LINE FROM THE

"SWAN—SONG"

SQUEAKED BY

Dr. S. VENKITASUBRAMONIA IYER

(WHO COULD BE FITTINGLY NICKNAMED "MONEY" IYER!!)...

DURING HIS

**"Dr. V. RAGHAVAN
ENDOWMENT-LECTURE"**

DELIVERED UNDER THE CAPTION:

"KERALA'S CONTRIBUTION TO CARNATIC MUSIC"

AT "MUSIC ACADEMY"

**MORNING - SESSION OF EXPERTS CONFERENCE
HELD ON 30-12-1983**

வேலிக்கு ஒணுன் சாக்ஷி!!

FROM:

SHANMUKHA

(JOURNAL OF "SRI SHANMUKHANANDA FINE ARTS & SANGEETHA SABHA". BOMBAY)

QUARTERLY

Vol. X

July 1984 (April - June)

Number 3

From an Article by **T. S. PARTHASARATHY**

The world of Carnatic musicology is all the poorer by the passing away, on 18th April 1984, at Trivandrum of Dr. S. Venkitasubramonia Iyer. Dr. Iyer's area of study was originally Sanskrit and he retired as the Head of the Department of Sanskrit in the University of Kerala..... He turned his meticulous attention to research and soon became an acknowledged authority on the contribution of Kerala to Carnatic music. He was an ardent admirer of Swati Tirunal and concentrated his energies on the study and interpretation of the Ruler's life and work. For over three decades he wrote tirelessly on his favourite theme and became the most dependable interpreter of the royal composer. His efforts culminated in the publication, in 1975, of his authoritative work 'Swati Tirunal and His music'.....

He also corrected many textual errors that had crept into the Maharaja's songs by the passage of time and gave the music world their correct versions.....

He was closely associated with the Madras Music Academy and presented scholarly lecture demonstrations on various topics like the 'Utsava Prabhandas of Swati Tirunal'. During December 1984, he delivered the 'Dr. V. Raghavan Shashtyabhapurthi endowment lecture' at the Academy on 'the Contribution of Kerala to Carnatic Music'. He continued publishing the songs of Swati Tirunal in handy volumes and his latest was 'Swati Tirunal Kirtanamalas' published this year with notation in the Roman script and an English translation.

HEIGHT OF LUNACY AND ZENITH OF INSANITY ABUNDANTLY AUDACIOUSLY ATROCIOUSLY EVIDENCED IN "BIOGRAPHER" FROM "BEDLAM" !!!

Deserves (Posthumous) Special-Title of: "ஸ்வாதி ரூப் திலகம்" !!!

"SWATI-AUTHORITY" HIMSELF SETS "SWATI-CALAMITY" BALL ROLLING !!!

FROM THE BOOK:

"SWATI TIRUNAL AND HIS MUSIC" (IN ENGLISH)

By Dr. S. VENKITASUBRAMONIA IYER,

Published at Trivandrum in 1975

From the inside flap: The present work gives a thorough exposition and objective estimate of the compositions of the distinguished master of the Muses, Maharaja Swati Tirunal.....
HIS CLAIM FOR A PLACE WITH THE TRINITY OF KARNATIC MUSIC IS ESTABLISHED.....

About the author of the book: Dr. S. Venkitasubramonia Iyer..... is a noted authority on Swati Tirunal and his music, a sound musicologist, an acknowledged researcher and an ardent admirer of Swati Tirunal, he has been publishing valuable articles on this outstanding composer in well-known music journals for nearly three decades now..... His deep scholarship in Sanskrit, his substantial knowledge of Music in its theory and practice, and his meticulous knowledge of the compositions of Swati Tirunal, MAKE HIM THE MOST DEPENDABLE INTERPRETER OF THE ROYAL COMPOSER.

From the Preface: (by the author Dr. S. Venkitasubramonia Iyer) I started doing my humble service to get better appreciation of Swati Tirunal's rich output by publishing several articles on its diverse aspects in periodicals like The Journal of the Madras Music Academybeing encouraged to do so by.....Dr.

V. Raghavan, the renowned researcher, and above all, by Sir C.P. Ramaswami Ayyar, the scholar-statesman, to whose efforts as Dewan of Travancore, the revival of the public interest in Swati Tirunal is largely due. The manifest interest of Maharaja Sri Chitra Tirunal and the members of the royal family of Travancore in the propagation of the compositions of their distinguished ancestor, and the several laudable measures adopted by the Government in this regard as a result, gave me gratification and this served as a silent stimulus. The All India Radio offered me frequent chances to broadcast talks on the Royal composer and devise programmes pertaining to him.....To the 'Sangeet Natak', the Journal of the Central Sangeet Natak Academy also, I contributed a few articles.....THE NATIONAL BOOK TRUST HAS BROUGHT OUT BOOKS ON TYAGARAJA, DIKSHITAR AND SYAMA SASTRI AND ALSO ON PURANDARADAS, BUT THEIR COMPEER SWATI TIRUNAL IS YET TO FIND A PLACE IN THE SERIES.

From Part One:

"THE MAN":

Page 5: Swati Tirunal.....mastered 18

languages to the extent of composing poetry in all of them.

Page 14: The Maharaja realised the importance of the modern system of Western Medicine..... Another field of European skill which drew the attention of Swati Tirunal was Engineering.

Page 15: The Maharaja had great interest in Astronomy. The Oriental Manuscripts Library in Trivandrum, which has become famous all over the world by its publication of Sanskrit texts in the Trivandrum Sanskrit Series may be said to owe its origin to Swati Tirunal.

Page 16: The importance of Dairy farming was realised by Swati Tirunal and a cow stall was constructed in Trivandrum fort where the finest breeds of cows and bulls were stalled..... this royal dairy was considered a unique possession in South India.....The interest in the cows spread to other animals also and soon different kinds of superior horses and the best elephants available and birds of all kinds were collected and placed in a menagerie. Tigers, panthers, cheetahs, deer, boar and an African lion were added to the menagerie.....The collection did not stop with birds and beasts. It comprised also men of different races. Arabs, Negroes, Chinese, Japanese, Turks and Malays were taken into service.

Page 18: As a literary artist, Swati Tirunal has claim for a prominent place among the Sanskrit writers of Kerala.

Page 35: Vadivel Nattuvanar, one of the ablest musicians in his (Swati Tirunal's) Court... an intimate companion in framing new musical modes.....

Page 40: A few families of Madhva Brahmins were brought down from Tanjore and Kumbhakonam and appointed to sing the Bhagavata accompanying the Maharaja during his daily visit to the Temple.....He

was so much of a Bhakta that an element of supernormal human power came to be associated with him. It is said that once during the Arat Procession to the sea on the concluding day of the Utsava, an elephant participating in it suddenly got riotous and began to run amuck, and even the most experienced mahout could not bring it under control, but the Maharaja was able to do so by a mere look at it...(Pg.41) The people began to consider him, thereafter, as an incarnation of Lord Narasimha.

Page 46: ...Swati Tirunal rises from the level of the ordinary devotee to the level of the philosopher too. His ultimate stand is akin to that of Sri Sankara.

From Part Two :

"THE COMPOSER":

Page 53: The second influence was the attraction he had for the compositions of Margadarsi Sesha Ayyangar, the 17th Century composer. The special features of which he generalised in his work the Muhanaprasantya-prasavyavastha as principles to be observed by all composers. He followed Sesha Ayyangar for the external set-up of his compositions and for the verbo-musical embellishments like muhana, prasa, antyaprasa and antarukti. The similarity noticeable in certain general features between the songs of Sesha Ayyangar and some of His Highness is so very striking that a few compositions of Ayyangar have crept into some of the editions of Swati Tirunal's compositionsHe (Vadivel) may be said to be the alter ego of Swati Tirunal, for it was he that displayed the full melodic beauties of His Highness compositions.

Page 55: In this connection, the presence in his Court of Hindi speaking people and Hindustani musicians also deserves notice. Through them he was able to get the Hindustani forms of music like Dhrupad, 1appa and Khayal

and the wealth of devotional songs composed by Suradas, Tulasidas, Mirabai and others. This enabled him to attempt compositions in the Hindustani forms and in the Hindustani language itself.

Page 59: While to Tyagara, music can be both a means to an end as well as an end in itself, to Swati Tirunal, it is always only a means to an end.

Page 60: According to Tyagaraja, music in its verbal manifestations should be a minister to Bhakti...but to Swati Tirunal, music is always only an accessory to Bhakti.....Though born a prince, he was a saint by accomplishment.

Page 63: Strangely, no kirtana is known in Malayalam nor any in Tamil the language which is geographically and geneologically the nearest kin to Malayalam. But it is possible that some of the Malayalam kirtanas passing in the name of Irayimman Tampi are Swati Tirunal's since there is considerable similarity in several respects between some of the kirtanas of the one and some of the other, that confusion regarding their authorship has arisen.

Page 65: There are a few songs which mention Panchanadeeswara of Tiruvayyaru and Brihadiswara of Tanjore, but it is doubtful whether they are really by Swati Tirunal.

Page 73: Among such rare ragas, Mohana-kalyani is a creation of Swati Tirunal.

Page 85: ...but Irayimman Tampi's 'Seve Syananduresvara' wrongly attributed to Swati Tirunal himself is an imitation of it.

Page 97: The kirtana 'Bhavayami raghu-ramam' in Saveri-Adi is a beautiful summary of the Ramayana. Though the Tala originally meant is seen to be Adi, it seems to have undergone change since in the 'Balamritam', the collection of Swati Tirunal's songs in Notation it is Misra jhampa. In Muthayya Bhagavata's

edition too it is the same. The song has now undergone a thorough change in form. It has been recast as a Ragamala starting with Saveri by Sangitakalanidhi Semmangudi Srinivasa Iyer, the Tala being Rupaka.....There is another kirtana 'Yojaya padanalinena' in Kalyani-Chapu, also forming an epitome of the Ramayana, but in style and treatment it widely differs from the above kirtana and does not seem to be a genuine composition of Swati Tirunal.

Page 104: Swati Tirunal is a highly skilled composer of dance forms of music. The company of the great dance-master and composer, Vadivelu, served him always as a persuading factor to devise Varnas, and Padas, to compare notes with each other and shape them well so as to get the best effect.

Page 106: The list of Varnas is given here in view of its importance, as it is not available elsewhere. The magnitude and range discernible herein easily give Swati Tirunal the foremost rank among the composers of this difficult and scholarly form, which requires deep talent, high imagination and great originality. This bulk and variety no other composer can claim, and we may remember that even this list cannot be considered exhaustive, since a diligent search may enable us to bring to light more of these compositions.....A few other Varnas are also assigned to the authorship of Swati Thirunal, but they really do not seem to be his. One is the Adi Tala Varna 'Sarasi-janabha' in the raga Nata, which has gained some popularity of late.....this is now known to be by (Palghat) Parameswara Bhagavathar of the Maharaja's court.

Page 107: ... the Aditala varna 'Pavana-suguna' occurring in Muthayya Bhagavata's 'Maharaja Swati Tirunal Kritikal', Part II. It has got a sahitya in which the Pallavi ends in the middle of a compound word which continues

into the anupallavi.....It is difficult to believe that Swati Tirunal with his perfect mastery of music and Sanskrit, would have composed such a technically defective sahitya for his varna. It may also be noted that this sahitya is the same as that for the second charana of his well known Bihag Kirtana 'Smarajanaka subha-charita'....The dhatu is identical with that of the varna 'Chalamajesi' by the Tanjore Quartette in the same raga and tala...The Varna 'Yentavedinaga' in Navarasa raga and Triputa Tala...is a Telugu varna in which there is no mention of 'Padmanabha' but it praises Kasturiranga instead. This piece finds a place in Chidambara Vadhyar's edition but it is not known to be sung.....The varnam 'Ha hanta vanchitaham' in Dhanyasi-Adi, which is more popular than these, also does not appear to be the Maharaja's. Muthayya Bhagavathar has given it as a Tana Varna without Svarasahitya... We are unable to know the authority for the change seen in Muthayya Bhagavathar's version.

Page 108:Two facts need explanation: one, the Tanjore Quartette have an alternative Telugu sahitya 'Sami na pai' for this Sanskrit sahitya, as they have for several other varnas of Swati Tirunal's; the other that the style bears resemblance to Swati Tirunal's. There was in Swati Tirunal's time, or soon after, a person who could wonderfully imitate his style... It is possible that this person, who hides his identity, is the author of this varna, at least its sahitya. Perhaps this person is the famous Parameswara Bhagavathar of his court.

Page 109: Of these varnas, 'Chalamela' in Sankarabharana, 'Sarasijanabha' in Kamboji, 'Sami'ninne' in Yadukulakamboji and 'Vanajaksha' in Saveri, all with Sahitya in Telugu are seen in the collections of the compositions of the Tanjore Quartette also with the result of raising doubts as to their real authorship.....The intimate association of the Quartette with the Maharaja and the collabora-

tion which Vadivelu, the chief among them, had with him in the composition of the varnas explain the possible presence of these songs among their works. This, coupled with the fact that it was the songs of the Maharaja in Sanskrit that were better known outside the state than those in other languages, seem to have led the editors of the songs of the Quartette to include these also among them. The Quartette have also parallel sahitya for some of these Varnas like 'Samiyai' for 'Satura' in Kalyani, 'Dani Sati' for 'Dani Samajendra' in Todi, 'Sarasa ninu' for 'Sumasayaka' in Kapi and 'Sami rammanave' for 'Savamarusha' in Khamas.

Page 110:Swati Tirunal was the first composer to adopt the grand Sanskrit for Varnas, and for nearly a score of them. He was again, the first to adopt Malayalam for this type...his example was followed by his court poet and composer, Irayimman Tampi, who has a few Malayalam varnas to his credit..... Recently the discovery of two Tamil varnas by the Maharaja in the manuscripts in the possession of the descendants of the Tanjore Quartette was announced at the Music Academy, Madras, but it has not been possible for me to get their texts. Strangely no composition by him in Tamil was hitherto known.

Page 125: The publication of the dance compositions of Swati Tirunal in editions with proper notations will serve to popularise them and get them the place they deserve in the performance of Classical Bharatanatya.

Page 126: PADAS FOR ABHINAYA..... The contribution of Swati Tirunal to this class of compositions is indeed remarkable. He has composed 67 of them, 11 in Sanskrit, 5 in Telugu, 1 in Kanarese, and 50 in Malayalam and in thirty-three different ragas.

Page 132:The content of these may make one reasonably doubt whether they are

really by Swati Tirunal. They may be Irayim-man Tampi's wrongly ascribed to the Maharaja.

Page 136: Swati Tirunal Maharaja also is the author of several popular ragamalikas which include Svarajathis, Varna, Kirtana, Pada and Sloka.

Page 137: This (Swarajati) Sahitya is in Sanskrit and it is in praise of Lord Sri Padmanabha. It fits in with the dhatu beautifully well and bristles with Svarakshara embellishment. Its ideas and style very much resemble Swati Tirunal's own and but for the express statement of the author at the close of the text that with his head bent down in reverence he is giving a Sahitya to the dhatu conceived by Swati Tirunal Maharaja, one would easily mistake it to be His Highness' itself. The author prefers to remain unknown. Could he be Raghava Iyer himself or his Guru Parameswara Bhagavata who is the author of some musical compositions in Sanskrit?

Page 139: The ragamala "*Pannagendrasayana*" stands out not only as one of the best of Swati Tirunal's compositions, but as one of the best in Karnatic music itself.

Page 140: Prof. P. Sambamoorthy points out a duplicate *Sahitya* for "*Pannagendrasayana*" in Telugu, presumably anonymous beginning with "*Pannagadrisa Sankarabharana*" etc.

Page 141: The comparatively less known kirtana 'Bhavayami raghuramam' in Saveri Jhampa has been reshaped into an exceedingly beautiful Ragamalika by Vidwan Semmangudi Srinivasa Iyer... This is following the example of the composer Tiruvottiyur Tyagayyar... But it is obviously incorrect to ascribe the ragamalika form itself to Swati Tirunal, as is done by some people.

Page 142: Swati Tirunal is the author of many ragamalika-slokas also.

Page 143: A musical form... is given in 'Maharaja Swati Tirunal Kritis' Part I edited by Sri V.V. Sundararajan. But a slightly different musical version... has been brought into vogue by the Madras station of the All India Radio on the basis of the material available with the descendants of Vadivel, and this naturally, has a claim for more authenticity.....

We are, therefore, able to see that as a composer of Ragamalikas, Maharaja Swati Tirunal stands out prominently in the field of Karnatic music. He has applied it to almost all types of musical forms and with remarkable success.....

Many of these compositions are bound to be brilliant monuments of the creative genius of this musician-monarch.

Page 144: HINDUSTHANI COMPOSITIONS: It may appear surprising to many, particularly to those in the North, that more than hundred and fifty years ago, when communication between the North and the South was not easy, when the language which we now call Hindi was practically a stranger in the South, when the system of North Indian music was but sparingly known and sparsely welcomed by the votaries of the Karnatic system in general, there was in the little state of Travancore in the southernmost part of the country an eminent composer and a Maharaja at that, who made substantial contribution to the different forms in that system and in the Hindi language itself. The surprise will be more to know that there were many musicians of the North in his service and many from various parts of India were honoured in his court. It will be still more to learn that not only musicians, but exponents of the classical dance of the North were attached to the royal court.

Page 145:when expert musicians from the North performed before him the different types of compositions in their system, he felt an urge to try his hand on such forms. And he greatly succeeded in his attempt...Swati

Tirunal is the first South Indian composer to attempt North Indian forms of music...Ragas like Yaman Kalyan, Hamir Kalyan, Khamas, Paras and Hindolam thus figure in the compositions of Tyagaraja and Dikshitar. But it is Swati Tirunal alone who has composed in the Hindusthani forms—There are thirty eight songs in Hindusthani now known and this should be considered a large number, particularly when we remember that this constitutes the contribution of a pioneer.

Page 146: Some years ago the text of these songs was published...The text edited with an Introduction by Dr. N.E. Viswanatha Iyer was published by Sri Swati Tirunal Sangita Sabha, Trivandrum, in 1963 during the 150th Birthday celebrations of the composer. The Sabha has recently brought out another publication comprising all these songs set to suitable notation by Pandit S.N. Ratanjankar, the well known musician and musicologist, and Professor K.G. Ginde of the Sree Vallabha Sangeethalaya, Bombay...As pointed out by Dr. Ratanjankar, “the actual musical settings of the Hindi compositions are not available either in notation or by vocal interpretation”, and so the structural and notational form of each has to be devised on the basis of the indications available. But there are difficulties even in following these indications...So in setting these songs to notation a good deal of imagination is necessary, and a certain amount of freedom... is unavoidable.

Page 147: Some of these Hindusthani songs are adopted by Karnatic musicians in a form suitable to them with Pallavi, Anupallavi and Charana, and in this process the ragas of a few have undergone some change. Thus ‘Ramachandraprabhu’ is rendered in Sindhubhairavi.... ‘Visweswara’ too is rendered in Sindhubhairavi in a similar form.....Ratanjankar’s edition also contains six compositions given alternative notations by Vidwans Jitendra

Abhisheki and Tiruchi Swaminatha Iyer to suit South Indian and North Indian musicians, but principally the former, with altered ragas and talas.

Page 152: A good many of the erotic songs are meant for abhinaya in dance and their composition was possibly inspired by the dance troupe in the court.

Page 153: The signature ‘Padmanabha’ is seen in a good many of these (Bhajans) but there are also some in which this does not occur. As in the case of similar songs in the Karnatic system, these may have been composed at a time when the author had not thought of a distinct mudra for himself.

Pages 158/159: Swati Tirunal found in Vadivelu a worthy consultant and a ready collaborator in his compositions for Bharatanatyam like the Varnas, Svarajatis, Padas and Tillanas. This close association naturally led to intimacy. Vadivelu became the recipient of frequent gifts of money and materials. For his daughter’s marriage he was given a donation of Rs. 700.....Vadivelu composed a Varna in Nata-raga in praise of the Maharaja and presented it in a dance recital before him. At the end of the performance, Swati Tirunal spoke to Vadivelu appreciating his skill displayed in the song as well as its presentation in the recital, but as an anti-climax, as it were of all this appreciation, warned him not to use it again. He said, “Your song is in my praise, it must have been in His praise; music is not worth its name if it has any lower aim”.....This incident reveals how much of a devotee Swati Tirunal was and how much he despised even legitimate praise, let alone flattery. It may, however, be noted that this event must have occurred towards the close of Swati Tirunal’s reign when he was leading a life of absolute self-negation because other songs in his praise by Vadivelu and several others are known.....

Vadivelu used to sing before the Maharaja not only the majestic songs of his master Dikshitar but also the sparkling pieces of Tyagaraja to whom he was greatly devoted.

Pages 160/161: (Shatkala Govinda) Marar received a cordial welcome in Swati Tirunal's court. He had with him a remarkable collection of songs then current in Tamilnad and this was placed before the Maharaja. The compositions of Margadarsi Sesha Ayyangar, whose very title 'Margadarsi' shows his eminence in the field of music, were among them. Their structure, language and theme attracted the Maharaja and he adopted them as models for his own compositions and palmed off numerous kirtanas in Sanskrit which bear such a close similarity to the Margadarsi's as to cause confusion regarding the real authorship of some of them and misled some compilers to assign some of the songs of Margadarsi, as ascertainable from other sources, to the authorship of the Maharaja. He also wrote a small work on the principles relating to verbal embellishments in musical compositions, deducing them from the kirtanas of Sesha Ayyangar..... This work named Muhanaprasantyaprasadivyavastha is the only one of its kind known and is available in Sanskrit and Malayalam versions, the latter of which seems to be the original.

Pages 161/162: Vadivelu and Govinda Marar used to sing numerous songs of the great Tyagara before their encouraging patron, the responsive Maharaja... He ardently desired to bring him (Tyagaraja) to his court at least to honour him, if he could not be persuaded to settle down in Trivandum... He sent for this purpose Govinda Marar and Vadivelu and for their escort their friend Nallatampi Mudaliar, the superintendent of the Royal Stables who knew Thyagaraja... It was sometime in the year 1838. The party arrived at Tiruvayyar and was waiting for a convenient time to inform Tyagaraja about the purpose of the visit. One

night... the disciples of Tyagaraja were singing in his presence and before a large audience... when, a voice was heard to request Tyagaraja to be pleased to sing himself... All eyes turned towards the corner... They saw the tiny, crippled figure of the visitor from Travancore holding his long tambura. Tyagaraja understood from Vadivelu, who was close by, about this strange man and his accomplishments, and asked him to sing instead. Delighted at this opportunity to sing before the great composer, Govinda Marar... rendered the pallavi 'Chandanacharchita' in the Gitagovinda in shatkala... Tyagaraja was so much moved that he spontaneously burst out 'Entaro mahanubhavulu Antariki vandanamu' (meaning 'there are ever so many great men in this world and I bow to all of them'). The words came out in Sriraga and they formed the beginning of an elaborate song with a novel structure, and followed subsequently by four other similar songs in the ragas Nata, Gaula, Varali and Arabhi, and all these together constitute the famous 'Pancharatna kritis'... It is a matter for pride that Govinda Marar was directly, and Swati Tirunal indirectly, happened to be instrumental in the composition of the Pancharatna kritis.

Page 164: The Mullamoodu Bhagavatar group itself comprised over fifty musicians belonging to different parts of the state. Every one of them had a monthly pay depending on his rank and special privileges like regular free supply of rice and vegetables, meals in the Palace on several days in the month and gift of laced cloth during Onam... The patronage of Swati Tirunal to music was not confined to the Karnatic form and its exponents. It was extended with equal earnestness to the Hindustani form also.

Pages 164/165: ...Syed Sulaiman Sait, a master of Svarabat, and Alauddin, a master vocalist, were two others in the permanent employ of the Maharaja. This shows how religion was never a bar with him in the recognition and encouragement of artistic talent... Numerous musicians representing different tra-

ditions (gharanas) in North Indian music and hailing from different parts of the country were recipients of valuable presents. Among them were Ramarjuna of Punjab, Lakshmanadas of Gwalior, Gowdavasudeva Sastri of Benares, Sukadev of Ayodhya, Haridas of Bengal, Kasiganga of Hyderabad and Sachidananda of Poona... An Anglo Indian was employed to practice English music, and portable organs, musical boxes and many other musical instruments were purchased.

Page 165: ...True to this tradition, Swati Tirunal encouraged dance also. The advent of Vadivelu was a stimulant in this matter. Troupe after troupe came to Trivandrum from different places and rivalled with one another in presenting their best at the royal court and winning the approbation of the Maharaja.

Pages 165/166: Besides liberally patronising these artistes, the Maharaja composed a large number of Padas and Padavarnas to supply the theme for the dance. Some of these are prayers to the Deity, but the vast majority of them are erotic, the eroticism being taken, however, as supramundane with a mystic significance. Some of these Padas written in Malayalam language came to be largely used for Mohiniyattam, a simplified form of Bharatanatyam which came into vogue in Kerala. Some people consider Swati Tirunal himself to be the originator of Mohiniyattam. Although we have no conclusive evidence in support of this (it is quite possible that this art originated in Northern Kerala and spread to the South), the fact cannot be gainsaid that it received great fillip at the hands of Swati Tirunal.

Page 166: The records reveal some interesting facts relating to his patronage of dance. Besides the master Vadivelu, there was another Nattuvanar in the palace, Pichu Bhagavatar. Famous artistes of the time like Srirangam Nagaratnam, Tanjore Neeral, Tiruchendur Ramanathanamickam and Tanjore Kanaka-

mala performed dance concerts and got presents of money and materials. The amount given for the dances of Nagaratnam and Kanakamala was Rs. 300 each... Ramanathanamickam seems to have won the special admiration of the Maharaja. She was frequently invited and the usual present was a bangle, a chain, a pair of rose sarees and what is described as a Chandrakkavichela (probably a cloth with ornamental lace), besides cash award. Once she was robbed of her possessions on her way home from Trivandrum. When the news fell on His Highness' ears, the first thing he did was to rush to her through a messenger a compensation of Rs. 300. This incident shows the extent of his interest in dance and patronage of it. It may appear as a surprise to many that a Hindustani dance troupe was permanently maintained by His Highness in Trivandrum in 1835. It consisted of eight persons, the principal dancer being Bhagirathy assisted by two other ladies. This was in addition to the many troupes from the North that performed at the palace. It is not known what particular dance they were performing, but presumably it was Kathak.

Page 167: It is also worthy of note that a European painter by name Schift was given a present of Rs. 12,000 for a portrait of the Maharaja.

Page 168: The most outstanding poet in the court was Irayimman Tampi, the author of several works in Malayalam...The Maharaja awarded him the title 'Asthanakavi'... He was also a fine composer of a number of kirtanas in Sanskrit and Malayalam, many Padas in Malayalam which attained great popularity and some Varnas, the ability to devise which is the acid test for the skill of a master composer... The combination in him of the creative abilities of poetry and music naturally made him the closest associate of the Maharaja who honoured

him with the present of virasringhalas, golden wrist chains in insignia of royal appreciation, several times. It may be remembered that Tampi is the author of the most enchanting lullaby in the Malayalam language 'Omana tinkal kitavo' which spontaneously burst out of his mouth at the sight of his great patron as a newborn infant.

Pages 171/172: Another celebrity was Sankaranatha Josyer. Unsought patronage was extended to him and the Maharaja considered it an achievement to have been able to do so... Sankaranatha had brought with him manuscripts of certain works like Yogavasishta Gauritantra... and he presented them to the Maharaja. He also translated the Devibhagavata into Malayalam as desired by him. The desire to have a collection of manuscripts was instilled in the Maharaja. He then acquired more and more of them and it was this collection which... formed the nucleus of the Palace Manuscripts Library which now forms part of the Manuscripts Library of the University of Kerala.

Several Sanskrit scholars from various places used to visit Swati Tirunal and all of them were honoured with suitable presents...

Page: 174:

ON A PAR WITH THE TRINITY :

The three great composers of the last century, Saint Tyagaraja, Muthuswami Dikshitar and Syama Sastri, are together known as the 'Trinity' of Karnatic music on account of their distinct contribution to the system of music now current in South India. But a comparative study of these composers with their contemporary Maharaja Swati Tirunal, will show that His Highness has a claim for equal rank with them on account of the vast bulk, wide variety and high quality of his compositions and that the Trinity should really be a Quartette.

Page 175: ...the Musical Quartette—Tyagaraja, Dikshitar, Syama Sastri and Swati Tirunal

—had two special influences, namely, a notable family tradition in music and a special initiation into the secrets of the art.

Page 176: All these four composers were initiated into the mysteries of higher music by persons of high spiritual attainments.

Page 177: In the Musical output of the Quartette certain common features are discernible... Tyagaraja has composed the Pancharatna which...approximates to the varna in some respects and written two operas... Dikshitar has composed some varnas, darus and ragamalika. Sastri is the composer of many svarajatis and a few varnas and ragamalikas. Swati Tirunal has handled a much wider variety including Jatisvaras, Tanavarnas, Chowkavarnas, Padas, Tillanas, Ragamalikas and many Hindustani forms...

All the four have composed group Kritis...

In the music of the Quartette... Dikshitar looked more to the past and gave fresh life to old ragas... Tyagaraja looked more to the future and poured forth his music in a variety of new ragas... Syama Sastri mostly composed in the ragas which had continued to be popular in his own time... and...Swati Tirunal had his thoughts both on the past as well as on the future.

Page 178: In fact, in ragas like Mohanakalyani Swati Tirunal has indicated a method for forming new ragas by combining the arohana of one raga and the avarohana of another, since Mohanakalyani has the arohana of Mohana and the avarohana of Kalyani and forms a very melodious tune... All the four have chosen only simple talas for their songs... Swati Tirunal has composed in all the talas used by Tyagaraja and also in Mathya and Raganamathya and the Hindustani talas Chow and Bilandi... The compositions of the Quartette comprehend a wide range. From very

simple to very complex pieces... the difficult pieces are proportionately larger in the output of Dikshitar and Sastri... they (are) equally distributed in that of Tyagaraja and Swati Tirunal.

...they were all born as a result of special divine favour. The birth of Dikshitar was the result of his father's fast before God Muthukumaraswami... Syama Sastri was born due to the blessing of Lord Venkatachalapathi, Tyagaraja... was the incarnation of sage Valmiki; and Swati Tirunal was "GARBHASRIMAN" and a gift to the royal family by Sripadmanabha.

Page 179: There are certain special feature which mark out Swati Tirunal from his contemporaries... His Highness was a multilingual composer. While the Trinity confined their songs, for the most part to Telugu and Sanskrit, Tyagaraja and Syama Sastri having composed mostly in Telugu and Dikshitar in Sanskrit, Swati Tirunal handled several languages like Sanskrit, Malayalam, Tamil, Hindustani, Telugu and Kanarese. The major bulk of his compositions is in Sanskrit and next in importance are Malayalam and Hindusthani... Unique among the Quartette, Swati Tirunal has handled with great facility Hindustani forms and tunes... His known Hindi compositions number about forty and he is the only South Indian composer who has made such a substantial contribution to North Indian music.

Page 180: In fact none has excelled Swati Tirunal in the use of 'svarakshara'..... As a composer of Varnas, Swati Tirunal has very few equals and none among the Trinity. The ability to compose good varnas is the last reward of consummate musical scholarship..... it may be said that the varna is the most mature product of a composer's genius (varnantam vaggeyakaratvam). Swati Tirunal has composed both Tanavarnas and Chowkavarnas.... The varnas 'Chalamela' in Sankarabharana and 'Sarasijanabha' in Khambhoji are exquisite

compositions and they have rightfully gained very wide popularity..... The varnas especially those of the chowka variety, are meant for dance. Besides these varnas, Swati Tirunal has composed a large number of other dance forms like Svarajatis, Padas and Tillanas and thus enriched dance music. In this respect also he is distinct from the Trinity..... The lack of disciples is a feature pertaining to Swati Tirunal among the Quartette. His royal position did not allow him the convenience of having disciples. But what the Trinity could achieve through their pupils and descendants, Swati Tirunal could achieve, to some extent, through the numerous musicians he had in his court, among whom were very eminent figures like Vadivel and his brothers, Shatkala Govinda Marar, Irayyiman Tampi, Meruswami, Veena Subbukutti Ayya, Kannayya Bhagavatar, Tanjore Renga Ayyangar, Palghat Parameswara Bhagavatar and others. Through these court-musicians and their disciples some songs of Swati Tirunal had gained considerable popularity throughout South India even in his own time.

Page 181: "...Imitations of his compositions also began to appear, a different *Sahitya* being given to his *varnamettu*, and the raga-malika "*Pannagadrissa*" and the Nilambari kirtana "*Sringaralahari*" are instances. Swati Tirunal has remodelled the music of Kerala. The music current here was what is called the 'Sopana' form which, though it has a majesty and charm of its own due to its slow and stately flow is of a simple type and without gamakas, sangatis etc., which characterise modern Karnatic music and give it its distinctive individuality. The notes, as a rule, were all straight... ragas which are distinguished by slight differences in the srutis...were practically unknown... svara singing does not seem to have been in vogue and so the relative values of the svaras in a raga were not precisely defined. The general absences of the ganavadyas was also perhaps responsible for lack of advance in

that direction. This form of music is best represented in Kathakali, especially in the earlier works..... But in Swati Tirunal's court, the influence of modern Karnatic music was clearly perceptible. The many musicians and dancers who came from Tanjore and other places exerted a strong influence on him and enabled him to adopt this system for his compositions and build an attractive superstructure of Karnatic music on the bedrock of the Sopana.

Page 182: The new style set by Swati Tirunal soon spread throughout the country... The contemporary Kathakali writers like Irayimman Tampi and Vidvan Koil Tampuran also adopted many of the dhatus devised by His Highness, sometimes with a slight variation.

While the creative genius of the Trinity confined itself to musical forms, that of Swati Tirunal embraced purely literary forms as well. His Highness was therefore an author besides a composer, and an author of no mean worth..... It is also worthwhile to note that Maharaja Swati Tirunal has written a small treatise on music by name 'Muhanaprasantya-prasavya-vastha' enunciating the principles of Sabdalan-kara to be used in musical compositions. We know of a table of Talaprasara worked out by Syama Sastri but of no work on music either by him or by the other members of the Trinity.

Swati Tirunal had only a short life and that too was one of heavy responsibility. While Tyagaraja lived for eighty years, Syama Sastri for sixty-seven years, and Dikshitar for sixty years, Swati Tirunal lived for only thirty-three years out of which only a decade and a half can be assigned for his literary and musical activities. Moreover he had the onerous task of political administration, which he fulfilled in a distinguished manner bringing about numerous reforms and laying the foundation for all the later cultural advancement of the State. It is when we view his compositions in this background that their magnitude and value become

more apparent. What the Trinity accomplished in a long life of leisure dedicated to music, Swati Tirunal accomplished in a short life full of varied activity and serious responsibility.

Maharaja Swati Tirunal was, therefore, a great musical and literary artist, who has given to the world a rich and variegated fare of charming specimens of both music and poetry. By their wide variety, uniformly high quality and eloquent appeal for Bhakti, his compositions have claim for a place along with those of Tyagaraja, Dikshitar and Syama Sastri. Music of the highest order has four constituents, Bhava, Raga, Tala and Bhakti and the Quartette of Karnatic Music has one of these dominant in their compositions. Bhava predominates in Tyagaraja, Raga in Dikshitar, Tala in Syama Sastri and Bhakti in Swati Tirunal.

Page 184:

PROSPECT & RETROSPECT

Some songs in imitation of his also arose, with duplicate *sahityas* for his *dhatus*, sometimes with added embellishments. Such, for instance, are the well known kirtana "*Sringaralahari*" in Neelambari by Mysore Lingaraja which follows the song "*Anandavalli*", and the raga-malika "*Pannagadrisa*" of uncertain authorship which follows "*Pannagendrasayana*". After the demise of Swati Tirunal, patronage as well as popularity do not seem to have been fully in favour of the 'new' music introduced by him, but in favour of the 'indigenous' Sopana music and its style of singing. Even Uttram Tirunal Maharaja who succeeded him to the throne, seems to have had a predilection for Kathakali and its music, which were not much cared for by his brother in his enthusiasm for the sophisticated Karnatic music. The more conservative among the native musicians continued to hold the view, quite unjustifiably as it would appear to us now, that the 'Sopana' is a distinct system of music and it is Kerala's own and the 'desiya' music, by which term they referred to

the classical Karnatic music, should not be allowed to make inroads into it. Some of the classical songs of Swati Tirunal himself are still sung in Sopana style in some temples in Travancore, presenting a rather different picture of these songs to any one unfamiliar with the way they are sung by modern musicians.....

Page 185: In 1865, just six years after the death of Swati Tirunal, the texts of some of his compositions were printed, but nothing like bringing them out in notation was attempted... The printed book too very soon ceased to be available..... Even during the thirties of the present century, when the impact of the classical Karnatic music was deeply perceptible in Trivandrum, and many musicians of note considered as covetable the approbation of the cultured and disciplined audience there, the rendering of the Swati Tirunal songs by the Mullamoodu set used to give the impression of presenting precious gems with their lustre dimmed by layers of dust accumulated on them.

Page 186: The musicians in Trivandrum generally preferred to render the charming pieces of Tyagaraja, and Patnam Subramonia Iyer (Dikshitar and Syama Sastri being not so well known as now) in their concerts and Swati Tirunal was practically neglected. The songs were not available in notation, and few could render them well, no wonder that they gradually began to enter into obscurity.

Page 186/7: Dedicated savants were striving to save these precious compositions from going into oblivion. Among them K. Chidambaram Vadhyaar, a reputed scholar, and S. Ranganatha Iyer, who later on became Palace musician, are noteworthy pioneers.....Chidambaram Vadhyaar, then Head Translator to the Government took upon himself the task of collecting and editing them....This was printed free in the Government Press...Being mainly distributed to the schools, all these works ceased to be available to the public in less than a decade's time, including Chidambaram Vadhyaar's edition of

which 3000 copies were printed. The spurt of enthusiasm which resulted in the preparation and publication of these volumes also perceptibly waned.....

Pages 187/188:...A new stimulus came into being with the advent of the scholar-statesman Sir C.P. Ramaswami Iyer, as Dewan of the State in 1937. He felt it incumbent on the part of the Government to resuscitate the rich musical output of the Maharaja, as he realised it to be a distinct contribution of the State to culture which posterity should not willingly let die. And his proposals in this regard received the ready approval of the Maharaja Sri Chitra Tirunal and the enthusiastic encouragement of the enlightened members of the royal family. To perpetuate the memory of Swati Tirunal and to popularise the systematic study of his compositions in their correct forms, the Swati Tirunal Academy of Music was started in Trivandrum in 1939 with the doyen among the musicians of the day, Harikesanallur Muthayya Bhagavathar, as its Principal.....He was...entrusted with the task of collecting the compositions of Swati Tirunal, published as well as unpublished..... He brought out in 1943, two volumes entitled 'Maharaja Swati Tirunal Kritikal' each containing a representative collection of 51 songs in notation. His tireless labours resulted in the discovery of a manuscript with some forty compositions of the Maharaja without, however the indication of the Raga or Tala. These were set to tunes that suggested themselves as appropriate to him and approved by the fastidious Maharani...In recognition of the services of Muthayya Bhagavathar, he was awarded an honorary D.Litt by the Travancore University. The splendid work of Bhagavathar was continued by the distinguished musician Semmanagudi Srinivasa Iyer, when he succeeded him as principal of the Academy in 1942. He brought out another volume of hundred songs named "Swati Tirunal Kriti Malai"...with elaborate notation. Many of the songs discovered and set to tune by his predecessor find a place in

this. These publications very much helped to propagate the music of Swati Tirunal...Another far reaching measure, adopted was to confer the honour of being the Asthana Vidwans of Travancore on many of the musicians of note and give them a handsome monthly honorarium. They were to participate in the royal Navaratri concerts and to include in their other programmes atleast one composition of Swati Tirunal. This had a remarkable effect...Thus came into being a revival of interest in the songs of the sovereign...The treasure that was left uncared for was thus held aloft for the world to see...But of late a kind of stagnation has again slowly set in...The process had started even in 1947 with the exit of C.P. Ramawami Iyer from the state. The disappearance of monarchy and the consequent lack of royal patronage should also be deemed in a measure responsible for this...The Swati Tirunal Music Academy...has also been raised into a college.

Page 190: ...It is heartening to note that the Sri Swati Tirunal Sangeeta Sabha, Trivandrum, is taking steps to bring out annotated editions of the musical and literary works of the royal composer and to arrange in collaboration with the All India Radio and similar other agencies, a Swati Tirunal week every year to have competitions and concerts exclusively of his compositions. It is a happy augury that the attention of the North Indian musicians is being slowly drawn to the wealth of the Hindusthani compositions. The service which the Madras Music Academy is rendering for many years now in celebrating a Swati Tirunal day during their annual conference and holding competitions on his songs, deserves appreciation. Similar activities have been recently started in Bombay and Delhi also.

Pages 190/191: It is not true that all the songs of Swati Tirunal bear the signature 'Padmanabha', nor is it true that all the compositions with that signature are Swati Tirunal's...

the presence of 'Padmanabha' alone does not warrant the piece as being taken as Swati Tirunal's unless there is supporting evidence.

Page 191: Recently a renowned musicologist has assigned a svarajati 'Pahimam Brihan-nayike' to the authorship of Swati Tirunal' apparently misled by the occurrence of the word 'Kamalanabha' in it...the svarajati is in praise of the Goddess Brihadamba of Pudukotta, and what occasioned the composition of a piece on a deity not known to him is difficult to know. The name 'Vijayaraghunatha' occurs in the song and there is no satisfactory explanation for its occurrence in a composition of the Maharaja. It is, therefore, not possible to consider this Svarajati as a genuine work of Swati Tirunal.

Page 192: The word 'Padmanabha' occurs in some songs of Irayimman Tampi also and this together with certain similarities in the style, has led to some of his compositions being taken as Swati Tirunal's. The Kalyani kriti 'Seve syananduresvara' given in Semmangudi's 'Swati Tirunal Kriti Malai' is an example..... The padas like 'Saradavidhuvadanam' in San-karabharana and 'Manasi madanatapam' in Surati seen in Chidamabara Vadhyar's 'Swati Tirunal Kritikal' are also presumably by Tampi. They are not only devoid of the Padmanabha-mudra but exhibit profane passion, which is against the declared conviction of the Maharaja that music which is not devoted to the praise of God is of no avail.....Margadarsi Sesha Ayyangar's compositions exerted a strong influence on Swati Tirunal and he took his compositions as models for structure as well as expression. This has naturally resulted in some of the songs of Sesha Ayyangar finding way into the collections of Swati Tirunal songs by mistake.

Page 193: There are two kirtanas in Chidambara Vadhyar's edition, 'Paramabhadra-kara' in Dvijavanti and 'Kripakataksham' in Mohanam, both addressed to Panchanadesvara,

obviously the deity at Tiruvayyar. Both are long compositions bereft of the Padmanabhamudra, and their form, theme and style indicate a common authorship for them but that this author is different from Swati Tirunal. The large number of musicians who came from Tanjore and other places and settled in the court of Swati Tirunal, must have brought with them a stock of songs current in their place, and these must have gained popularity in Trivandrum also, and it is likely that some of them came to be later on mistaken to be the Maharaja's.....The possibility of the varnas 'Pavana-suguna' in Anandabhairavi occurring in Muthayya Bhagavata's 'Maharaja Swati Tirunal Kritikal' and 'Ha hanta vanchitaham' in Dhanyasi occurring in the editions of Chidambara Vadhyar and Muthayya Bhagavata not being Swati Tirunal's has already been pointed out.

Page 194: While in this manner, some compositions which are not by Swati Tirunal have happened to be published as his, some of his genuine compositions have been attributed to others. Two such instances are the famous Atatala varnas 'Sarasijanabha' in Kambhoji and 'Chalamela' in Sankarabharanam...they are given as Vadivelu's or Ponnayya's in publications containing the compositions of the Tanjore Quartette, like the 'Peruvudaiyan Perisai' and 'Ponnayya Mani Malai', probably in view of the fact that these brothers have supplied duplicate sahityas to these varnas as they have for certain others as well. In the latter publication the varna 'Sami ninne' in Yadukulakambhoji is also given as Vadivelu's; so too the Pancharagasvarajati...It is therefore necessary to eschew from the corpus of the songs considered to be the Maharaja's, those which are not really his and add to it all that a diligent search reveals to be his production.

Page 195: It is also necessary that we dispassionately consider whether we are really paying a homage to Swati Tirunal and a service to our musical heritage if we unduly change the structure of a song or supply a raga and tala to one which does not indicate them, and pass it on as his. 'Bhavayami raghuramam' is an ordinary kirtana in Saveri-Adi (Jhampa). But the musical genius of Semmangudi Srinivasa Iyer has moulded it into an exquisite ragamalika and endowed it with superior elegance and charm, although in this process, the Tala has changed into Rupaka. It has now become one of the most popular songs in our classical music. The announcement about it in concerts as well as in the All India Radio is as Swati Tirunal's Ragamalika. The obvious truth is it is Swati Tirunal's kirtana and Semmangudi's Ragamalika. But the part of Semmangudi is not generally known and a borrowed feather is set on the cap of Swati Tirunal.

Page 197: Similarly with regard to the songs the texts of which alone have been found and to which the Ragas and Talas have been supplied and set to proper music. In these cases, often the text is put into a varnamettu of some well known song of another composer with slight variations. Even when it is not so, the musical structure supplied cannot be deemed to be the author's but only the editor's...Should not the credit go to Muthayya Bhagavata if there is anything worthwhile in the music of these new compositions?

Page 200: Our duty to posterity is to preserve the remarkable contribution of Swati Tirunal in its pristine form affecting no unwarranted alteration or ornamentation and to present the royal composer in his genuine grandeur and natural splendour, neither exaggerating or underestimating his real worth.

PART: 3 “சரணம்”!!!

**“ALL-INDIA-TEAM”
OF CENTURY - MAKERS!!!**

LEST NONE OF YOU FORGET!
“A VITAL DECLARATION”
(BEFORE WINDING - UP THIS BOOKLET)

“COUNT-DOWN”!!!

FOR WHOM THE BELL SHALL TOLL...

~~~~~  
FROM THE BOOK : (in English)

### “MEMOIRS OF A MEDIOCRE MAN”

By S. Y. KRISHNASWAMY (I. C. S. Retd.)

*Published in 1983*

Page 172-173: My mother's elder sister was a reputed singer...

She was a specialist in the songs of the late Lakshmanan Pillay of Trivandrum, and also those of Swati Tirunal, like “Pannagendra Sayana”...

...which were in vogue in those days before the advent of Muthayya Bhagavathar and Semmangudi, who “tuned” his songs and assisted in a non-musical attempt to make him the fourth member of the musical trinity.

~~~~~

A Special-Excerpt From A Special-Expert

HERE I AM AGAIN... ADDRESSING YOU!

“ALL-INDIA-TEAM” OF CENTURY - MAKERS !!!

AFTER THE PRECEDING PAGES YOU HAVE READ, I NOW FOCUS YOUR ATTENTION ON A SINGLE & SIMPLE OBSERVATION...

While the “MUSICAL TRINITY” THYAGARAJA, MUTHUSWAMI DIKSHITAR and SYAMA SASTRI stand out as just single individuals, totally and personally responsible for their own creative genius and musical output as “VAGGEYAKARAS”... in direct contrast... given below is a “LIST OF NAMES” of Vaggeyakaras, Musicians, Poets, Pandits, Dancers, Linguists, Scholars and others, which names are elaborately mentioned in Dr. S. Venkatasubramonia Iyer’s book “Swati Tirunal and his Music”, and also in Semmangudi Srinivasier’s book (to a lesser extent), WHICH NAMES REPRESENT ALL THOSE WHO RECEIVED SWATI TIRUNAL’S ROYAL PATRONAGE.

I am giving these names in ‘alphabetical-order’.

Read these names and study them well.

THE CREATIVE TALENTS OF MANY OF THEM OBVIOUSLY HAVE FORMED THE “SOURCE” THAT HAS GONE TO THE CREDIT OF THE “CENTRAL-POOL” OF COMPOSITIONS NOW CLAIMED TO BE SWATI TIRUNAL’S.

The creativity of at least some, if not many, of these persons must have found some expression. They must have written and composed works of Music, Poetry and Literature in praise of their patron Swati Tirunal and his presiding deity Lord Padmanabha.

Are these works of creative minds being attributed to their correct sources? Or have they been absorbed to augment the attempts of one who was, at best, a mini-composer, though certainly a great patron of the Arts—Maharaja Swati Tirunal???

If all these points make you think, if all these factors make you wonder, if all these probabilities confuse and confound you, I am NOT SURPRISED!!!

BECAUSE...the "ACTUAL" and "FACTUAL" compositions of Swati Tirunal will always remain a PROBLEMATIC-RIDDLE, a mind-boggling PUZZLE and an UNSOLVABLE MYSTERY!!!

ALAUDDIN

ASRAMAM ANNASWAMI BHAGAVATAR
ATTUNGAL SANKARANARAYANA-
BHAGAVATAR

AVANAVANCHERRY HARIHARA-
BHAGAVATAR

BHAGIRATHY

CHOLADESAM KRISHNA SASTRI

DEVARAJA BHAGAVATAR (Veena)

ELATHUR HARIHARA BHAGAVATAR

GOVINDA MARAR (SHATKALA)

GOWDA-VASUDEVA SASTRI of Benares

HARIDAS of Bengal

IRAYIMMAN TAMPI

KADAYAM KASI BHAGAVATAR

KALAHASTI SIVARAMA SASTRI

KALKULAM SUBBARAMA-
BHAGAVATAR

KANNAYYA BHAGAVATAR

KARAMANA PADMANABHA-
BHAGAVATAR

KARAMANA SUBRAHMANYA-
BHAGAVATAR

KARAMANA VENKATESWARA-
BHAGAVATAR

KASIGANGA of Hyderabad

KSHIRABDHI SASTRI

KUMBAKONAM VASUDEVACHARYAR

LAKSHMANADAS of Gwalior

MADHVA BRAHMINS from
Tanjore & Kumbakonam

MALIYEKKAL KRISHNA MARAR

MELNATHAM NARAYANA VIDYARTHI

MERUSWAMI (alias) ANANTHA-
PADMANABHA GOSWAMI

MULLAMOODU BHAGAVATARS
(Group of '50' Musicians)

MYSORE MUKUNDARAM (Veena)

MYSORE NANDARAM (Veena)

MYSORE SIMHADRI SASTRI
PALGHAT PARAMESWARA-
BHAGAVATAR

PARAKKAI NARAYANA BHAGAVATAR
PICHU BHAGAVATAR of Tanjore

PULIYURKURICHI PADMANABHA
BHAGAVATAR

RAJARAJA VARMA KOIL TAMPURAN
of Kilimanoor

RAMARJUNA of Punjab

SACHIDANANDA of Poona

SANGITA-RATNAKARAM RAMASWAMI-
SASTRI

SANKARANATHA JOSYER

SESHA PANDITAR SUBBA RAO

SRINGERI NARAYANA YOGI

SRIRANGAM NAGARATNAM

SUBBARAMA BHAGAVATAR

SUBBUKKUTTI AYYA (Veena) Pudukkottai

SUCHINDRAM HARIHARA-
BHAGAVATAR

SUKADEV of Ayodhya

SYED MOHIDEEN SHAH

SYED NIZAM MOIDU

SYED SULAIMAN SAIT

TANJORE CHINTAMANI BHAGAVATAR

TANJORE KANAKAMALA

TANJORE KATHIRKAMADASAN

TANJORE MANGAMMAL

TANJORE NEERAL

TANJORE RANGAYYANGAR

TANJORE-QUARTETTE:-

VADIVELU, PONNAYYA,
CHINNAYYA, & SIVANANDAM

TENTIRUPPERAI SRINIVASAYYAR

TIRUCHENDUR RAMANATHA-
MANIKKAM

TIRUPATISWARAM NARAYANA-
BHAGAVATAR

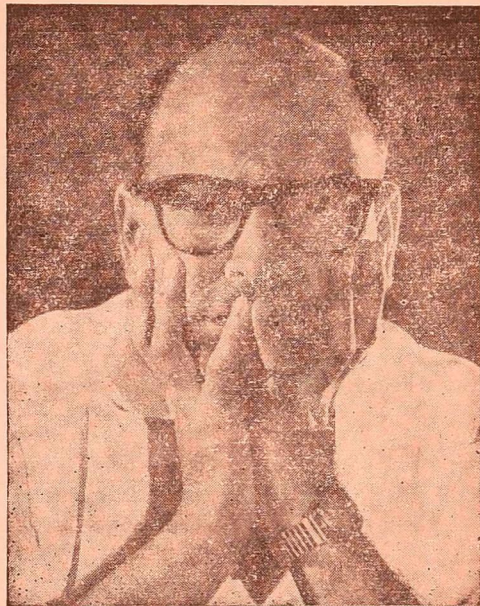
VAIDYALINGA PANDARATHAR of
Dharmapuram-Adheenam

VARKALA JANARDANA BHAGAVATAR

VENGU AYYAR of Tirunelveli

VENKATADRI BHAGAVATAR (Veena)

LEST NONE OF YOU FORGET!

“A VITAL DECLARATION” (Before Winding—Up this Booklet....)

Dear Readers,

FORGET NOT...that... when I read Dr. S. Venkitasubramonia Iyer's book in English "SWATI TIRUNAL AND HIS MUSIC", I DECIDED TO FORGET ABOUT IT TOTALLY AND THUS CHOSE TO IGNORE IT COMPLETELY, BECAUSE IT WAS A "PRIVATE-PUBLICATION"!

Although, here & there, Dr. S. Venkitasubramonia Iyer blurts out the truth and thus trips himself, duly trapped by force of circumstances to admit the same, ...yet...on the whole, while reading it, I found & felt that the author had written it in some kind of mad frenzy!! And...he has the wonderful capacity to make his reader also go mad! Yes...I could feel the eerie creep!!

LATER, WHEN I CAME ACROSS AND READ SEMMANGUDI'S BOOK IN TAMIL, I COULD NOT, I DARE NOT IGNORE IT,

BECAUSE...IT IS A "NATIONAL BOOK TRUST OF INDIA" PUBLICATION, AND HENCE I HAVE TO DEAL WITH IT FROM AN ENTIRELY DIFFERENT ANGLE AND PERSPECTIVE...AND ALSO TAKE SUITABLE ACTION AS DEMANDED BY ITS OWN IMPORTANCE WITH THE "N.B.T" SEAL IT CARRIES.

Personally, I have taken this issue on a war-footing...only because, as far as I am concerned, **THIS BOOK SHALL NOT GO UNCHECKED UNQUESTIONED AND UNCHALLENGED**

Further...this war-footing is inevitable, as I know, I face AN ARMY of "Individuals" backed by influential "Institutions" & "Monarchical—Insignias".

BUT... "TRUTH" HAS A POWER & STRENGTH OF ITS OWN AND ALL ITS OWN.. WHICH ALONE IS ON MY SIDE FOR SUPPORT.

I also know that there are many many all over, who see eye-to-eye with me on this issue. I hereby represent all of them, whose moral support is a source of great energy duly reflected in my action.

THAT UNFORTUNATE BOOK HAS PROPELLED THIS "BOOKLET". SOME-

ONE HAS TO BLAME HIMSELF FOR THIS SITUATION. I AM JUST PERFORMING A DUTY, IRRESPECTIVE...!

I OWE THIS TO MYSELF, TO YOU ALL, SO AS TO WARN THE "PRESENT"...TO PROTECT THE "FUTURE"...AND ALSO TO SET RIGHT THE "PAST."

படம் படுத்தும் பரடு! (34)

Dummy

தம்பி: “நம்ம இசை-சரித்திரத்திலே எத்தனையோ Composers இருந்திருக்காளே! அவா யாருமே வடநாட்டு பாணியிலே பஜன் Compose பண்ணினதாக பிரத்யேக வரலாறு-குறிப்பு எதுவுமே இல்லையே!! உண்மை அப்படி இருக்கும்போது... இவரைப்பத்தி பேசும்போது மட்டும், சிலபேர் பஜன், பஜன், பஜன், அப்படின்னு லபோ-லபோ-லபோன்னு உயிரை விடறனே!!! ஆனா... இந்தமாதிரி ஹிந்தி பஜன்களுக்கு நம்ம கர்னாடக சங்கீத சரித்திரத்திலேயும் சாஸ்திரத்திலேயும் இடமே இல்லையே!!!!”

Alert

அக்கா: “நம்ம கச்சேரிகளிலே, கடைசிலே, அஞ்ச-நிமிஷம் துக்கடாவா பஜன் பாடினா, அதை நீ என்னமோ கிள்ளக்கிரைன்னு லேசா நினைச்சயா????!! உனக்கென்னடா தெரியும்? பஜன் Compose பன்றதுக்கு எப்பேற்பட்ட அமோகமான ராகஞானம் வேணும்! எப்படிப்பட்ட அனுபவமான தாளஞானம் வேணும்!! நம்ம சங்கீத-சாஸ்திர-இலக்கணமே சர்வமும் பஜனலெ தானேடா அடங்கியிருக்கு!!! நீ இல்லென்னு சொல்லிட்டா உலகம் ஒத்துண்டுமோ?? வாக்கேயகாரா நூறு பேர் பொறந்தா, பஜன்காரா ஒண்ணே ரெண்டோதான் பொறப்பா!!!! அதுக்கு எவ்வளவு தபஸ் செய்யணும், விரதம் இருக்கணும்!!! அதுலேயும் ஆயிரத்துலே ஒத்தர்தான் கர்ப்ப ஸ்ரீமானு பஜன்காகன்னே பொறப்பா!!!!

படம் படுத்தும் பரடு! (35)

Dummy

தம்பி: “அக்கா! நீ கர்ப்ப-ஸ்ரீமான் பத்தி சொன்னதுலேர்ந்து எனக்கு சரியா தூக்கமே வரலே! கர்ப்ப-ஸ்ரீமானு பொறக்கும்போதே, குழந்தை தலைலே கிரீடம் எல்லாம் இருக்குமா?!”

Alert

அக்கா: “தலைலே கிரீடமும் இருக்காது! கால்லே Shoeவும் இருக்காது!! இடுப்புலே அரணுகயர்கூட இருக்காது!!!

Dummy

தம்பி: “நானும் அப்படித்தானே பொறந்தேன்! அப்போ... நானும் ஒரு கர்ப்ப ஸ்ரீமான்-னு சொல்லிக்கலாமா?!”

Alert

அக்கா: “இப்படியெல்லாம் நீ கொடஞ்ச கொடஞ்ச கேக்கறதுலே... நீ பொறக்கும் போது கர்ப்ப-ஸ்ரீ மான் இல்லை! நீ வந்து அசலாய்ட்ட கர்ப்ப ஸ்ரீ காண்டா-மிருகம்!!!”

COUNT-DOWN OF SWATI TIRUNAL. COMPOSITIONS?

அந்த

“NATIONAL BOOK TRUST”

AUTHORITY யை பயன்படுத்திக்கொண்டு, “400க்கும் மேல்” என்று மீண்டும் மீண்டும் கூறி, மேலும் “வளரும்” & மேலும் ‘பெருகும்’ என்று பயமுறுத்துகிறார் செம்மங்குடி, 1979வது வருடம் சமர்ப்பித்து 1981வது வருடம் நமது இந்திய நாட்டின் தலைநகரான Delhi யிலிருந்து பிரசுரமாகியுள்ள அவரது புத்தகத்தில்!

ஆனால்... அதே புத்தகத்தில்... “இவ்வளவு -வர்ணங்கள்”, “அவ்வளவு-கிருதிகள்” என்றெல்லாம் தனித் தனியாக கணக்கு ஒப்பிக்காமல், அவ்விதம் ஒப்பித்து மாட்டிக்கொள்ளாமல், (!!!), “அம்பேல்” விட்டு தப்பித்துக் கொள்கிறார்! எனவே, சாமர்த்தியமாக செய்வதாக நினைத்து, கடைக்காரன் பட்டாணிக் கடலையை இரண்டு கையால் வாரிக் கொடுப்பதுபோல், குத்துமதிப்பாக “400”க்கும் மேல்

என்ற வழவழா-குழகுழா கணக்களித்து, அதிலேயே வழக்கி விழுகிறார். எப்படியென்று கேட்கிறீர்களா? படித்துக் கொண்டே வாருங்கள்.

“397” என்று வண்ணன் - கணக்கு ஒப்பிப்பதுபோல், எண்ணி அடுக்கி வைக்கிறார் டாக்டர் எஸ். வெங்கிடசுப்பிரமணிய அய்யர், 1975ல் திருவனந்தபுரத்தில் (!) பிரசுரிக்கப்பட்ட, அவரது ஆங்கில-புத்தகத்தில்.

எட்டு வருடங்களுக்குப் பிறகு, அதாவது 1983ம் வருடம், “Music Academy”யில், இதே டாக்டர் எஸ். வெங்கிடசுப்பிரமணிய அய்யர் என்ன கூறியிருக்கிறார் என்பதை கவனிப்போம். ஒரு Press-Cutting சாட்சி கூறுகிறது:

From “Hindu” Madras, dated 31-12-1983:-

Dr. S. VENKITASUBRAMONIA IYER, retired Professor of Sanskrit, Trivandrum, delivered the ‘Dr. V. Raghavan Shashtyabdarputti Endowment Lecture’ on “KERALA’S CONTRIBUTION TO CARNATIC MUSIC”, at the 12th day’s meeting of the Music Academy’s Experts Committee, (during December 1983 Annual-Festival).

HE SAID :-

“Classical Carnatic Music, as such, was introduced in Kerala, only during the time of Swati Tirunal”.

அதாவது..... ஸ்வாதித் திருநாள்தான் ‘முதன் முதலாக’ கர்நாடக சங்கீதத்தையே

கேரளாவுக்கு கொண்டுவரச்செய்து, அந்நாட்டில் அக்கலைக்கு அரங்கேற்றம் பண்ணி, அறிமுகமே செய்துவைத்தார், என்று கூறுகிறார்! யார் கூறுகிறார்? திருவாளர் டாக்டர் எஸ். வெங்கிடசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள்! எந்த டாக்டர் எஸ். வெங்கிடசுப்பிரமணிய அய்யர்? “293” பக்கங்களில் இல்லாததையும், பொல்லாததையும் கண்டபடி எழுதித்தள்ளி, அஜீரணமாகும் வரை ரொப்பி, ஸ்வாதித் திருநாளைப் பற்றிய புத்தகம் போட்டவரே, Academyயில் மேற்கூறியவாறு பேசி, ஏளனத்திற்கு தன்னை யே ஆளாக்கிக்கொள்கிறார்!!!

“எந்த ஸ்வாதித் திருநாள் முதன்முறையாக ஒரு புது இசைக்கலையை, ஒரு புது சங்கீத-பாணியை தனக்கே அறிமுகம் செய்து கொண்டாரோ, உடனே அடுத்த விநாடியே அதே கலையில் முழு தேர்ச்சி பெற்று, எல்லா விதங்களிலும், அதிலும் பல பாஷைகளில், நூற்றுக்கணக்கான பாடல்களை அவர் எப்படி இயற்றியிருக்க முடியும்??? “Commonsense உதைக்கிறதே!!; அது கொஞ்சம்கூட சாத்தியமே இல்லையே!!” என்று டாக்டர் எஸ். வெங்கிடசுப்பிரமணிய அய்யர் முதலிலேயே சரிவர ஆழ்ந்து சிந்தித்திருந்தாரானால், அந்த புத்தகத்தையே அவர் எழுதி இருக்கமாட்டார்! “397” என்று கண்மூடித்தனமாக ஏதோ ஒரு நம்பரையும் குறிப்பிட்டிருக்கமாட்டார்! தான் ஒரு “Bundle of Contradiction”னின் சாக்ஷாத் அவதாரம் என்றும் நிரூபித்திருக்கவேண்டாம்! தன்னைத்தானே மூச்சுத்திணற குழப்பத்தில், ஆழ்த்திக் கொண்டு, மற்றவர்களையும் குழப்பத்தில் ஆழ்த்திய பாவத்திற்கும் ஆளாகி இருக்க வேண்டாம்!!

என்ன இருந்தாலும்... அவரை முழுதும் குற்றம் கூறுவதும் நியாயமாகாது.

அவ்வப்போது ஆணையிடப்பட்ட கட்டளைகளை, சொன்னபடியெல்லாம் செய்து முடிக்கக் கடமைப்பட்டவர் ஆனார் போலும்!

ஐயோ பாவம்... அவர் வாழ்க்கையே ஒரு பொம்மலாட்டமாக முடிந்து விட்டது.

அவர் புத்தகத்தில், “முஹன-ப்ராஸ-அந்த்யப்ராஸ-வ்யவஸ்தா” எனும் சங்கீத-இலக்கண-நூலையே ஸ்வாதித் திருநாள்தான் எழுதினார் என்று பலமுறை ‘சுவடால்’ விடுகிறார். அதாவது... தானே “முதன்முதல்” கேட்ட ஒரு புது இசைக்கே, கர்நாடக சங்கீதத்திற்கே,

அடுத்த கூணமே உட்கார்ந்து, அக்கலைக்கு ஒரு ஆராய்ச்சிப் பூர்வமான இலக்கணமே வகுத்துத் தொகுத்துக் கொடுத்து வெளுத்து வாங்கிவிட்டாராம் மன்னப்பிரான் ஸ்வாதி!!! பல பழைய க்ரந்தங்கள் பொக்கிஷமாக அடங்கிய ஒரு “Library”யே கைவசம் இருக்கும்போது, அதில் கைவைத்து சூறையாட எவ்வளவு நேரமாகும்?

“முஹன-ப்ராஸ-அந்த்யப்ராஸ-வ்யவஸ்தா” என்ற நூலை உண்மையில் இயற்றியவர், ஸ்வாதித் திருநாளுக்கு நூறு வருடங்கள் முன், புண்யசுஷேத்ரமான ஸ்ரீரங்கத்தில் வாழ்ந்த, மகா வித்வானான, சங்கீத மேதையான, வாக்கேயகாரரான, இசைப் புலவரான, பண்டிதரான மார்க்கதரிசி சேஷ்யங்காரர் அவர்கள். அந்த மார்க்கதரிசி சேஷ்யங்காரரையே, அவருடைய “முஹன-ப்ராஸ-அந்த்யப்ராஸ-வ்யவஸ்தா” வையும் சேர்த்து, ஸ்வாதி கையில் கொடுத்து, ஒரே வாயில் முழுங்க வைத்திருக்கிறார் டாக்டர் எஸ். வெங்கிடசுப்பிரமணிய அய்யரும், அவருக்கு இவ்விஷயமாக முன்னோடியாக திகழ்ந்த சிலரும்!!!

செம்மங்குடியும், தனது புத்தகத்தில் 125-126 பக்கங்களில், வபையாக மாட்டிக் கொள்கிறார் இவ்விதம் கூறி:

“ஸ்ரீ ஸ்வாதித் திருநாள் மகாராஜாவின் படைப்புக்களிலே, எதுகை-மோனை அநாயாசமாக விழும். அவர் அதில் எவ்வளவு தேர்ச்சிப் பெற்றிருந்தார் என்பதை அவரே இயற்றியுள்ள “முகன, பிராஸ, அந்தியப்பிராஸ வ்யவஸ்தா” என்ற அருமையான ஆராய்ச்சிப் பூர்வமான இலக்கண நூலைப் பார்த்தால் தெரியவரும்”. இவ்விதம் செம்மங்குடியும் மார்க்கதரிசி சேஷ்யங்காரை, அக்னிகுண்டத்தில் ஹோமம் வளர்த்து, நெய் வார்த்து, ஆஹுதி செய்து விடுகிறார்!!!

முழு-பூசணிக்காய்-Caseக்கு உதாரணம் கூற வேண்டுமானால், எதுவும் இதை மிஞ்ச முடியாது!!! குருட்டு-தெரியம், அசட்டு-வைராகியம், முரட்டு-பிடிவாதம், இம்மூன்றும் சேர்ந்ததனால்தான் இவ்வித மாபெரும் ‘டீப்’ களை, லாலா கடையில் மிட்டாய் அடுக்குவது போல் ஒன்றின்மேல் ஒன்றை அடுக்கிக் கொண்டே போயிருக்கிறார்கள்!!! “Circus”ஐ கையில் சாட்டையை வைத்துக் கொண்டு ஆட்டிப் படைத்தது வேறு யாரோ! அதில், டாக்டர்

எஸ். வெங்கிடசுப்பிரமணிய அய்யர் போன்ற வர்கள் were mere “Buffoons”!! “Buffools” என்று கூட தாராளமாகக் கூறலாம்!

இம்மாதிரியான புத்தகங்களில் மூட்டை மூட்டையாய் கொட்டப்பட்டிருக்கும் அபத்தங்களை சிறிய-பொய் என்றும், பெரிய-பொய் என்றும், அசாதாரண-பொய் என்றும், அண்டப்புளுகு என்றும், கடோத்தகஜ-கப்சா என்றும், ஐந்து வகைகளாக பிரிக்கலாம்! இந்த ஐந்தாவது வகையைச் சேர்ந்ததுதான் மார்க்க தரிசி சேஷ்யங்காரை ஸ்வாதிக்கு “ஸ்வாஹா” செய்யப்பட்ட விஷயம்!!

“அய்யய்யோ... எங்களுக்கு 400ம் வேண்டாம்! 397ம் வேண்டாம்!! 312 மட்டும், only 312, எப்படியாவது Please பெரிய மனசு பண்ணி Sanction செய்யுங்கள்” என்று தாங்களே பல்படி அடித்த நிலையில் கூறுகிறார்கள், 1984ம் வருடம் சென்னை விழாவின்போது வெளியிடப்பட்ட, ஸ்வாதித் திருநாள் Souvenir மூலமாக.....

இவர்கள் 312 என்று கூறினால், உடனே உலகமே அதை ஒப்புக்கொண்டு விடுமா?

சிதம்பர வாத்தியார் என்பவரின் புத்தகத்தை ஆதாரமாக கூறுகிறார்கள், இவர்கள்! அவர் ஒரு பழைய வண்ணான்! அவருடைய கணக்கே அலாதி! அவருடைய சலவையில் “விசிறி-மடிப்பு” அங்கவஸ்திரங்கள் அதிகம்! ஏனென்றால், அவைகளில் இருக்கும் கிழிசல்களும், பொத்தல்களும், அழுக்குக் கறைகளும் வெளியில் தெரியக்கூடாதல்லவா?? மார்க்க தரிசி சேஷ்யங்காரையே முழுங்கி ஏப்பமிட்டவர்கள் எதைத்தான் செய்ய துணியமாட்டார்கள்??? “Post-Dated Check” போல, இந்த, பழைய வண்ணானின் புத்தகம் ஒரு “Pre-Dated” பிரசுரமாக இருந்தால் ஆச்சரியத்திற்கு இடமே இல்லை!! இவ்வித புத்தகங்களில் ஸ்வர-லய குறிப்புகளுடன் கூடிய வர்ணமெட்டு எதுவும் கிடையாது என்று அவர்களே ஒப்புக் கொள்கிறார்கள்... அந்த லிஸ்டில், “பஜன்” வகையராக்கள் 37-என்று, Kerchiefs (கை குட்டைகள்) போல் கடைசியாக எண்ணி வைக்கப்படுகிறது!! வண்ணானுக்கு கூலி தர வேண்டியதுதான் பாக்கி!!

கவனிக்கவும்:

இதே சிதம்பர வாத்தியார்தான் “முகன-ப்ராஸ” விஷயத்திலும் சித்து விளையாடியிருக்

கிறார். இவர் ‘மலைமுழுங்கி-மகாதேவனின்’ வம்சத்தில் வந்தவராக இருக்க வேண்டும்! SEE PAGE 120 IN THIS BOOKLET. இந்தவித பக்கா திருடர்களுக்கு Gang-Leader யாரோ???

ஸ்ரீரங்கம் வாசியான, மார்க்கதரிசி சேஷ்யயங் காரின் இசை-இலக்கண நூலான “முகன-ப்ராஸ-அந்த்யப்ராஸ-வ்யவஸ்தா”வை சுவாதித் திருநாளின் படைப்பு என்று முதன் முதல் புத்தக மூலமாக பொய் பிரசாரம் செய்தது இந்த சிதம்பர வாத்தியார்தான் என்று தெரியவருகிறது.

பிரசாரம் செய்தது “இவர்”!! பிரசாரம் செய்ய கட்டளையிட்டது “யாரோ”??!!

“பஜன்”களாம் பஜன்கள்”!!! எந்த Alaud-din அற்பணமோ? எந்த Sulaimanனின் சமர்ப்பணமோ? Benaresலிருந்து வந்த, கங்கா-ஸ்நானம் செய்த, புண்ணியவானின் கைங்கரியமோ என்னவோ? Poonaக்காரனின் பேனா-படைப்புகளோ என்னவோ? இல்லை... “கதக்” ஆடினாலே அந்த Lucknow பொண்ணு? சடக் சடக் என்று நாலேந்து, ‘பஜன்களை’ மகாராஜாமீது சமயம் பார்த்து சொகுசாகத் தெளித்தாளோ என்னவோ?

அல்லது... மேருசாமியே பக்கத்திலிருக்கும் போது, வேறு யாரு சாமி இதுக்குத் தேவை!!?

இந்த பஜன்களுக்கு Tune அமைத்தது சமீபத்தில்தான் என்றும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள்!! யார் யார் அமைத்தது என்றும் தண்டம் சமர்ப்பித்து தெரிவித்துக் கொள்கிறார்கள்!! எனவே...ஸ்வாதி இவைகளுக்கு Tune அமைக்கவில்லை என்று அவர்களே ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள்!! Thank you very much! How gracious & generous of you!! அது சரி ஐயா... ஸ்வாதிதான் இந்த பஜன்களின் சாஸ்திரத்தை இயற்றினரா என்பதே ஒரு பெரிய கேள்விக்குறியாக இருக்கிறதே...இப்போது நீங்கள் Tune அமைத்ததுபோல், அப்போது யார் யாரெல்லாம் Words அமைத்துக் கொடுத்தார்களோ?? “தாது” யாருதோ? ‘மாது’ யாருதோ??? சாதாரண பஜன்களுக்கே இந்த கதி என்றால், வர்ணங்கள், க்ருதிகள் வகையறுக்களைப் பற்றி கேட்கவே வேண்டாம்!

“52-51” என்று பாடல்கள் கொண்ட இரண்டு புத்தகங்கள் மூலம், அதுவும் மலை

யாளத்தில் மட்டும், 1943ம் வருடத்தில், ஆஸ் தான வித்வானாக இருந்த ஹரிகேசநல்லூர் முத்தையா பாகவதர் செய்தளித்த வர்ண மெட்டுகளோடு, ஸ்வர-தாள குறிப்புக்களோடு பிரசுரிக்கப்பட்டதுவே, முதன்முதல் ஸ்வாதித் திருநாளுக்கே ஒரு இசை-ரூபம் அளித்தது என்றும் அவர்களே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்!

சூட்டோடு-சூடாக உடனுக்குடன் அவருக்கு சம்பந்தப்பட்டோரால் அப்போதே “டாக்டர்” பட்டம் வழங்கப்பட்டது!

அதற்குப் பிறகு... கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, தமிழிலும் பிரசுரங்களை வெளியிடச் செய்து, “With Notation” என்று மேல்-அட்டையிலேயே வாக்களித்து, நம்பரையும் கூட்டத் தொடங்கி இருக்கிறார்கள்!

இத்தொண்டிற்காக, சிலருக்கு காலதாமதமாகத்தான் ஆறிப்போன “டாக்டர்” பட்டம் சமீபத்தில்தான் வழங்கப்பட்டதாக இசை-உலகம் சுட்டிக்காட்டி கிசுகிசுக்கிறதாம்! “புத்தகம்-கொண்டுவந்த-பட்டமோ” என்றும் சந்தேகிக்கின்றதாம்! இது எப்படி இருந்தால் நமக்கென்ன...?!!

“ஆதெள கீர்த்தனாரம்பத்திலே...”

ஆமாம்... கதையை முதலிலிருந்துதானே ஆரம்பிக்கவேண்டும்?

முதன்முதல்லே ஸ்வாதித் திருநாள் பாடல்கள் எவ்வளவு பிரபலமாகியிருந்தது???

கண்ணே கண்ணுன்னு “ஒண்ணே ஒண்ணு”!!!

ஆமாம், ஆமாம், ஆமாம்!!! “ஒண்ணே ஒண்ணு”!

கமாஸ்-ராகத்திலே ‘ஸாரஸ ஸமமுக’!!!

அதுவும் ஸ்வாதித் திருநாளின் பெயர் கொண்டு அல்ல!!!

குலசேகர பெருமாள் இயற்றிய க்ருதி என்று!!!

1859லே வீணை ராமானுஜய்யா தெலுங்கு-புத்தகத்திலே “ஸாரஸ ஸமமுக”!

1877லே தெலுங்கு காயக-பாரிஜாதம்லே “ஸாரஸ ஸமமுக”!!!

1892லே Oriental Music in European Notation லே ‘ஸாரஸ ஸமமுக’!!!

1902லே காயக-லோசனம்லே அதே “ஸாரஸ சமமுக”!!!!

1904லே சுப்பராம தீக்ஷிதரின் “ஸங்கீத ஸம்பிரதாய ப்ரதர்சினி”லே இதே “ஸாரஸ சமமுக”!!!!!!

மீண்டும் ஞாபகப்படுத்துகிறேன்... ஸ்வாதித் திருநாள் என்ற பெயர் அதில் “missing”! குலசேகர பெருமாள் என்ற மாறுவேடத்தில், அல்லது Original வேஷத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறார் என்கிறார்கள்!!!!

இப்படி... ஒரு கீர்த்தனத்தை, ஒரே ஒரு கீர்த்தனத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு, நாலைந்து புத்தகங்களில் நுழைந்து விடுகிறார் ஸ்வாதித்!!

இந்த ஒன்றுகூட அவருடைய சுய படைப்புதானா? ஏதாவது அத்தாட்சி உண்டா? இந்த ஒரு கீர்த்தனையும் உண்மையிலேயே யார் கைநகரியமோ? யார் சொத்தோ? யார் படைப்போ? எந்தவிதமான இரவலோ? எங்கிருந்து தழுவலோ? சாஹித்யம் யாருடையதோ? வர்ணமெட்டு யாருடையதோ? அந்த “பஜன்”கள் கதையைப்போல “தாது” யாருதோ? “மாது” யாருதோ? அல்லது... ஒரு வாக்கேயகாரரின் முழு-படைப்பே, நடுப்பகல்-கொள்ளைக்கு ஆளானதோ????!!

“சந்தேகம்” என்பது வேர்விட்டு ஆழமாக பரவ ஆரம்பித்தால், அரண்மனை கட்டிடமாக இருந்தாலும், அதன் அஸ்திவாரத்தையே அது பெயர்த்து சிதைத்து தூள் தூளாக்கிவிடும்!

தெலுங்கில் எழுதப்பட்டிருக்கும் “ஸங்கீத ஸம்பிரதாய ப்ரதர்சினியில்” அதன் ஆசிரியர் சுப்பராம தீக்ஷிதரே ஸ்வாதித் திருநாளைப் பற்றி “வாக்கேயகாரர்கள்” வரலாற்றில் சேர்த்துக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார், என்பதை சுட்டிக்காட்டி பூச்சாண்டி காட்டுகிறார்கள் இன்று நம்மிடையே இருக்கும், “வேலிக்கு ஒணன் சாட்சி” என்ற ஒரே Motto ஷடன், கடைசி கட்ட வாழ்க்கையில் கிடைத்த திடீர் Promotion உடம்புப் பிடியோடு ஆக்ரமித்து, பொறுப்பற்று நடந்து கொள்ளும் சில Musico-logists!!!

இதைப் பற்றியும் ஆராய வேண்டிய கட்டம் வந்துவிட்டது. இப்போது. எனக்கு. நமக்கு.

சுப்பராம தீக்ஷிதர் புத்தகத்தின் தொடக்கத் திலேயே “வாக்கேயகாரர்கள்” என்ற பட்டியல் தொகுத்து, அதில் ‘77’ நபர்களைப் பற்றிய வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், சில சுருக்கமாகவும், சில விவரமாகவும் அளிக்கிறார். ஆம்... அவர் புத்தகத்தின் ஆரம்பமே அதுதான்.

சென்னை “Music Academy” இந்த சுப்பராம தீட்சிதரின் “ஸங்கீத ஸம்பிரதாய ப்ரதர் சினி”யை அப்படியே தமிழாக்கம் செய்து, இன்றுவரை ஐந்து-பாகங்களாக பிரசுரித்து வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். 1961வது வருடம் முதல்-பாகம் வெளியிடப்பட்டு, சமீபத்தில் தான் கடைசியான ஐந்தாவது-பாகத்தை வெளியிட்டு, “முற்றிற்று” என்றும் மங்களம் பாடி முடித்துவிட்டார்கள்.

ஆனால்... இதே “Music Academy” யின் தமிழாக்கத்தில், இந்த எந்த ஐந்து பாகங்களிலும், சுப்பராம தீட்சிதரின் “வாக்கேயகாரர்கள்” வர்ணனை சேர்க்கப்படவில்லை!! எந்த சுப்பராம தீக்ஷிதர் முதலிலேயே, ஆரம்பமாகவே, தன் தெலுங்கு புத்தகத்தில் “வாக்கேயகாரர்கள்” வர்ணனைகளை தொகுத்தளித்திருக்கிறாரோ, அதே “ஸங்கீத ஸம்பிரதாய ப்ரதர்சினி”யின் தமிழாக்கத்தில், “Music Academy” பிரசுரித்த முதல்-பாகத்தில், அந்த “வாக்கேயகாரர்களின்” வர்ணனை இடம் பெறவில்லை! கடைசியாக வெளிவந்துள்ள ஐந்தாவது - பாகத்திலும் அதைக் காணவில்லை!! இடம் பெறவில்லை!!

ஏன் இடம் பெறவில்லை? இடம்பெற முடியாது! அதனால்தான் இடம் பெறவில்லை!! ஏன் இடம் பெறமுடியாது?? ஏன் என்றால்...அது இடம் பெற்றால், அந்த “வாக்கேயகாரர்கள்” வர்ணனைகளைப் படித்தால், சுப்பராம தீக்ஷிதர் மேலுள்ள மதிப்பே பெரிதும் பாதிக்கப்படும்!

அதனாலேயே, ஒரு நல்ல எண்ணத்துடனேயே, சுப்பராம தீக்ஷிதரின் “Image” ஐ காப்பாற்றவே, Music Academy சார்பில், தெலுங்கு-மூலத்தை தமிழாக்கம் செய்தவர்கள் அதை அப்படியே அறவே ஒதுக்கி வைத்து, புறக்கணித்து, இருட்டடிப்பு செய்துவிட்டார்கள்!

அந்த பட்டியலில் கண்ட ‘77’ நபர்களின் வெரும் பெயரைக்கூட சேர்த்துக்கொள்ள

வில்லை, குறிப்பிடவில்லை, Music Academy தமிழாக்கத்தில்!! அவ்விதம் ஒட்டு மொத்தமாக ஒதுக்கியது நியாயமே. நான் அவர்களை இவ்விஷயத்தில் குறை கூறவில்லை. அவ்விதம் ஒதுக்குவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை தமிழாக்கம் செய்தவர்களுக்கு.

ஏன் அவ்விதம் ஒட்டு மொத்தமாக ஒதுக்கினார்கள் என்பதை இப்போது ஆராய்வோம்.

“வாக்கேயகாரர்கள்” என்ற தலைப்பை கொடுத்துவிட்டு, அதில் புகழ்பெற்ற உண்மையான “வாக்கேயகாரர்கள்” பலரைப் பற்றி கூறிவிட்டு, அவர்களோடு எந்தவிதத்திலும் சேர்க்கக்கூடாத, முற்றிலும் அருகதையே இல்லாத, சிலரையும் சேர்த்து, அதே மாலையில் பூஜைக்குகந்த துல்லிய புஷ்பங்களோடு புல்லையும் முள்ளையும் சேர்த்துவிடுகிறார் சுப்பராம தீக்ஷிதர்!!!! இந்தவிதத்தில், ஏனெனத்திற்கு ஆளாகி, தன்னையே பாபத்திற்கும் உள்ளாக்கிக் கொள்கிறார் சுப்பராம தீக்ஷிதர்!

“என்னது?” அவ்வளவு மோசமாகவா இருக்கிறது? அவ்வித தவறையா சுப்பராம தீக்ஷிதர் செய்திருக்கிறார் என்ற உங்கள் கேள்வி என் காதில் விழுகிறது. “ஆம்” என்பதுதான் என் ஒரே பதில். உண்மையிலேயே உங்களுக்கு உண்மையை தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற நோக்கம் இருந்தால், “ஸங்கீத ஸம்பிரதாய ப்ரதர்சினி”யின் Original Telugu Publicationனை பாருங்கள், படியுங்கள், ஆராயுங்கள், சிந்தியுங்கள், பிறகு சரியான முடிவுக்கு வாருங்கள்.

மேலும், அதைப் படித்துக்காட்டி உறவினர்கள், நண்பர்கள், இவர்களுடைய Reactions களையும் நன்றாக Study செய்யுங்கள். பிறகு, நீங்களே ஒரு முடிவுக்குத் தானாக வந்துவிடுவீர்கள். இம்மாதிரி விஷயங்களில் தர்க்கரீதியாக முடிவெடுப்பது மிகவும் நல்லதே.

எனக்கு தெலுங்கு படிக்க வராது. எனவே, என் சக வித்வான்களின் துணை கொண்டு அதைப் படிக்கச் செய்து, முழு விவரங்களையும் தெரிந்துகொண்டு ஆராய்ந்தேன். ஒரு முறை அல்ல. இரண்டு முறைகள் படிக்கச் சொல்லி முழுதும் ஆராய்ந்தேன். படிக்கும்போதே, எனது இசை நண்பர்கள், அன்பர்கள், சகோதரர்கள்: “அய்யய்யோ”... என்ன Sir இது?? இவ்வளவு மிகையாகப் புகழ்ந்து சுப்பராம

தீக்ஷிதர் எழுதியுள்ளாரே” என்று துடித்தனர்! சிலரைப்பற்றி படிக்கும்போது: ‘இவரைப்போய் வாக்கேயகாரர் Listல் எப்படித்தான் சுப்பராம தீக்ஷிதர் சேர்த்தாரோ’ என்று திடுக்கிட்ட நம்ப முடியாத ஆச்சரியத்துடனும், ஏதோ கசப்பை சாப்பிட்ட முகபாவத்துடனும், என்னை வின வினார்கள்! கேட்டுக் கொண்டிருந்த எனக்கு ஏற்பட்ட ஆச்சரியமும், அதிர்ச்சியும், அரு வருப்பும், அதே சமயத்தில் என் நண்பர்களுக்கும் படிக்கும்போது ஏற்பட்டது!! Our Reactions were similar, identical & simultaneous!!!

பொதுவாகவே... முகஸ்துதிக்கு நாலு ‘உப சார’ வார்த்தைகள் கூறுவது என்பது உலகப் பாங்கு. அதை நாம் நன்கு உணர்ந்தவர்களே. ஆனால் அதையும் மீறி, ‘ஆஹா-ஓஹோ ஹோ’ என்று மிகைப்படுத்திக் கூறி, Jet-Plane பறந்து வந்தால் அது முட்டு மளவுக்கு ஆகாசத்தையும் தாண்டி “Beyond the Sky” தூக்கி வைத்துவிடுகிறார் சுப்பராமதீக்ஷிதர்! Such a condition prevailed in our country at that time before Independence, என்பதையாரும் மறக்கவே கூடாது. அரசு கட்டளையை துச்சமாகக்கூறுதல் எல்லோரும் தியாகபுருஷமமா?

அக்காலத்தில் நமது நாட்டில் பலர் Double அடிமை வாழ்வு நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அதாவது... நம் நாடு British ஷாரிடம் அடிமைப்பட்டிருந்த அந்த காலத்தில், பலர் அரசாங்க அரண்மனை உத்தியோகங்களில், சமஸ்தான்-சிப்பந்திகளாக, அடிமையாகவும் இருந்தார்கள். அன்று சாதாரண “அரண்மனை-வாசல்” காவல்காரர்கள்கூட ஏகப்பட்ட கெடுபிடி அதட்டலையும் புரட்டலையும் கையாண்டிருக்கிறார்கள். வாசலில் இவர்கள் வைத்தது சட்டம். அதேபோல்... அரண்மனை உள்ளே போய்விட்டாலோ, அங்கே “திவான் வைத்ததுதான் சட்டம்”! “சாமி வரம் கொடுப்பதற்கு முன்னாலே, பூசாரி வரம் கொடுக்க வேண்டும்” என்ற பழைய வசனத்திற்கு ஒப்பாக, ராஜா-ராணியை அண்டுவதற்கே திவான்கள் மனது வைத்தால்தான் முடியும். ராஜா-ராணியிடம் காரியம் ஆகவேண்டுமானால் திவான்கள் காலை முதலில் பிடித்தாக வேண்டும். அப்போதுதான் காரியம் சித்தி அடையும்!

இவ்விதம் அக்காலத்தில், இந்தியா பூராவிலும், எவ்வளவு சமஸ்தானங்களில், எவ்வளவு திவான்களுக்கு, எவ்வளவு நபர்கள், எத்தனை

முறை ‘சலாம்’ போட்டு, கோவில்களிலும் போடாத அளவுக்கு சாஷ்டாங்க நமஸ்காரங்களை திவான்கள்-காலடியில்-விழுந்து-பாதங்களை-தொட்டு-கும்பிட்டு-சமர்ப்பித்து, எழுந்து-கைகட்டி-வாய்பொத்தி-படுபவ்யமாக-நின்று, எப்படியெல்லாம் தங்களுடைய “அரண்மனை-அடிமைத்தனத்தை” வேளா வேளைக்கு, நாள் தவராமல், காட்டினார்களோ... யார் கண்டார்கள்? அந்த மாதிரி சந்தர்ப்பங்களிலும் சுயமரியாதையை விட்டுக் கொடுக்காமல் சிலர் இருக்கத்தான் இருந்திருக்கிறார்கள்.

அக்காலத்தில், கலைகளையும், கலைஞர்களையும் வித்வான்களையும், பண்டிதர்களையும் போஷித்து ஆதரித்த அரசர்களையும் சமஸ்தானாதிபதிகளையும், சுப்பராம தீக்ஷிதர் அவருடைய பட்டியலில் அந்த புத்தகத்தில் சேர்த்துக் குறிப்பிடும்போது, புத்தகம் மூலம், உபசார வார்த்தைகளால் போற்றும்போதும் புகழும்போதும், ‘பூ வைக்கவேண்டிய இடத்தில் பொன்னையே வைக்கிறார்’! ஒரு செங்கல்கூட வைக்கத் தகுதியில்லாத இடத்தில், ஒரு வைரக் கல்லையே வைக்கிறார்! ஏன் இவ்விதம் செய்கிறார்? ஏனென்றால்... இவ்விதம், அளவுக்கு மீறியே, அதியாகவே கூறியே, புத்தகம் மூலமாக பிரகடனப்படுத்த வேண்டிய “Obligatory” கடமைக்குள்ளாகிறார்!

“Palace”லின் பராமரிப்பு ஒரு அடிமைத்தனத்தையே உண்டாக்கி, கைகளில் போடப்பட்ட தங்கத்தோடா கூட, பலரை கைவிலங்கு மாட்டிய நிலைக்கு கொண்டு போய் விடுகிறது!

மற்றோர் கண்களில் பண்டிதர்கள். அரசர் கண்ணில் Prisoner கள். இராஜதர்பாரில் உத்தம வித்வான். வெளியோர் பார்வையில் மொத்தமும் பொய்யன். வீதிநடையில் சிம்ம-கம்பீரம். ராணிக்கு எதிரே கூழ்க்கும் பிடு போட்ட கைகட்டிய ‘காக்கா’. இவ்விதம் பலவேஷங்கள் போடவேண்டிய அவலநிலைக்கு தங்களையே சில பலர் உட்படுத்திக்கொள்ளும் கடமைச்சேர் நிலைமை. “Beggars cannot be choosers.” இதுவும் ஒருவித “Begging” தான்.

எந்த எட்டயபுரம் மகாராஜாவின் சமஸ்தானத்தில் ஆஸ்தான வித்வானாகவும், அந்த அரசர்களின் பராமரிப்பிலும் வாழ்கிறாரோ, எந்த எட்டயபுர மகாராஜாக்களின் ஆதரவாலும், மூலதனத்தாலும் இந்த ‘ஸங்கீத ஸம்பிர

தாய் ப்ரதர்சினி' புத்தகங்களை அச்சிடப்பட்டு, பிரசுரிக்கப்பட்டு, வெளியிடப்படப்போகிறதோ, அந்த எட்டயபுர மகாராஜாக்கள் அனைவரையுமே சுப்பராம தீக்ஷிதர் தனது 'வாக்கேயகாரர்கள்' பட்டியலில் சேர்த்து புகழ்கிறார். போற்றுகிறார்!!! அந்த அநியாதைச் செய்த பாபத்திற்குள்ளாகிறார்.

1904ம் வருடம் பிரசுரிக்கப்பட்ட, தனது புத்தகம் மூலமாக, 'கலையுலக சார்பில்', தன்னுடைய நன்றிக்கடனைக் காட்டவேண்டும் என்ற எண்ணம் சுப்பராம தீக்ஷிதருக்கு இருந்திருப்பது நியாயமே. ஆனால், அதற்கு அவர் நியாயமாக என்ன செய்திருக்கவேண்டும்? 'கலைகளையும் கலைஞர்களையும் ஆதரித்த ஸமஸ்தானாதிபதிகள்' என்ற தனித் தலைப்புக் கொடுத்து, அந்தத் தனிப்பட்டியலில் இந்த அரசர்களை, அவர்களுடைய சிம்மாசனத்தோடு, உட்கார்த்தி வைத்திருக்கவேண்டும். அப்படி செய்வதை விட்டுவிட்டு, "வாக்கேயகாரர்கள்" தலைப்பில் எல்லோரையும் சேர்த்து, விஷயத்தைப் போட்டு குழப்பி இருக்கிறார் சுப்பராம தீக்ஷிதர், in a totally irresponsible way!!

அவர் குறிப்பிட்டுள்ள மகாராஜாக்களை மட்டும் கவனிப்போம்:

நம்பர் 17, பக்கம்: 13ல், தஞ்சாவூர் ஸஹாஜி மகாராஜா...

நம்பர் 18, பக்கம்: 13ல், லக்ஷ்மிகாந்த மகாராஜா (எந்த ஊர் ராஜா, என்ன Address, எந்த குறிப்பும் கிடையாது)...

நம்பர் 42, பக்கம்: 31ல், தஞ்சாவூர் மத்யாஜுன பிரதாப சிம்ஹ மகாராஜா...

நம்பர் 43, பக்கம்: 31ல், சேரமன்னன் குலசேகர பெருமாள்...

நம்பர் 66, பக்கம்: 37ல், வெங்கடேஸ்வர எட்டப்ப மகாராஜா (1816-1839)...

நம்பர் 67, பக்கம் 37ல், ஜகத்வீரராம குமார எட்டப்ப மகாராஜா...

நம்பர் 68, பக்கம் 38ல், ஜகத்வீரராம வெங்கடேஸ்வர எட்டப்ப மகாராஜா (பாட்டு பாடுவதிலே இவர் "இரண்டாவது நாரதர்" என்ற புகழுக்கு தகுதியுடையவராம்!!)...

நம்பர் 69, பக்கம் 38ல், முத்துஸ்வாமி எட்டப்ப மகாராஜா...

நம்பர் 70, பக்கம் 39ல், ஜகத்வீரராம குமார எட்டப்ப மகாராஜா

நம்பர் 71ல், பக்கம் 39ல், ஜகத்வீரராம வெங்கடேஸ்வர எட்டப்ப மகாராஜா...

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளதை மீண்டும் படியுங்கள்! இவர்கள் எல்லோருமே "வாக்கேயகாரர்களாம்"!!! இது "வாக்கேயகாரர்கள்" LIST அல்லது Telephone-Directory யா?!?!?

பிறகு, நம்பர் 72, பக்கம் 42ல், புத்தக ஆசிரியரான தன்னைப் பற்றியே கூறிக் கொள்கிறார் சுப்பராம தீக்ஷிதர்.

தான் எட்டயபுரம் மகாராஜாக்களுக்கு எவ்வளவு கடன் பட்டிருக்கிறார் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறார்.

அதிலும் முக்கியமாக கடைசியாகக் கூறப் பட்டிருக்கும் ஜகத்வீரராம வெங்கடேஸ்வர எட்டப்ப மகாராஜாவின் ஆட்சியின்போது, இந்தத் தன்னுடைய புத்தகம் மகாராஜாவின் ஆதரவாலும் பொருளுதவியாலும் வெளியிடப் படுவதால், அந்த மகாராஜாவைப் பற்றி மூன்றே வரிகளில் கூறவேண்டிய விஷயத்தை மூன்று பக்கங்கள் முழுவதும் எழுதித் தள்ளியிருக்கிறார் சுப்பராம தீக்ஷிதர்! அதில் இசை சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் எங்கே இருக்கிறது என்று தேடத்தான் வேண்டும்!! எல்லா ராஜாக்களையும் ஒரேவிதமாக வர்ணிக்கிறார். இவர்கள் நல்லவர்கள். இவர்கள் பல பாஷைகள் தெரிந்தவர்கள். இவர்கள் பாடல்கள் இயற்றும் திறமையுள்ளவர்கள். சிலரைப் பற்றி கூறும்போது, ஏதோ ஒரு பாட்டைக் குறிப்பிட்டு, இப்பாட்டை இவர் இயற்றியிருக்கிறார் என்றும், இவர் வீணை வாசிப்பார் என்றும், இசையில் பாண்டித்யம் உள்ளவர் என்றும், கலை ஆர்வம் உள்ளவர் என்றும், "General" லாக உபச்சார வார்த்தைகளை "Uniform" மாகக் கூறி, எல்லோருக்குமே ஒரு "Unanimous-treatment" டை அளிக்கிறார்! ஒரு ராஜாவைப் பற்றி படித்தால், இன்னொரு ராஜாவைப் பற்றி படிக்கத் தேவையில்லை!! எல்லாம் Ditto, Ditto, Ditto!!!

நாம் இவைகளையெல்லாம் படித்துக் கொண்டு வரும்போது, இவர்களெல்லாம் "வாக்கேயகாரர்கள்" பட்டியலில் சேர்க்கப்

படவேண்டியவர்கள்தானா?... என்று... நமக்கே ஒரு கேள்வியை கேட்டுக்கொள்ளும்போது, “இல்லவே இல்லை” என்ற ஒரே பதில்தான் பளிச்சென்று நமக்கு கிடைக்கிறது! இந்த விஷயத்தில், சுப்பராம தீக்ஷிதர், பல பக்கங்களில், பல பல்புகள் அடித்து, தன் மூக்கையே அறுத்துக்கொள்கிறார்!!!

இக்காரணத்தினால்தான்... ‘அடப்பாவமே! சுப்பராம தீக்ஷிதரை சூர்ப்பனகையின் மூக் கறுந்த ரூபத்தில் காட்சி அளிக்கவைக்கவேண்டாம்’ என்று அவர்மேல் பச்சாதாபப்பட்டு, தீக்ஷிதர் மேலுள்ள மதிப்பு இசை உலகத்தில் இதனால் பாதிக்கப்பட்டுவிடக் கூடாதே என்றும், அவர் இசை உலகத்துக்கு செய்திருக்கும் தொண்டும் நற்பணியும் இந்தப் பிழையால் அவரையே ஏளனத்துக்குள்ளாக்கக் கூடாதே என்றும், அவருடைய “ஸங்கீத ஸம்பிரதாய ப்ரதர்சனியிலுள்ள” ஏனைய மற்ற மகத்தான விஷயங்களின் விவரங்களின் உயர்ந்த-மதிக்கத்தக்க-தரம் இதனால் எந்தவிதத்திலும் சிதைக்கப்பட்டு விடக்கூடாதே என்ற நல்ல எண்ணத்தில் “Music Academy” சார்பில் தமிழாக்கம் செய்தவர்கள், அந்த ‘வாக்கேயகாரர்கள்’ முழு பட்டியலையும் அப்படியே ஒட்டு மொத்தமாக தூக்கி பரண் மேல் யார் கண்ணிலும் படாமல் எடுத்து வைத்துவிட்டார்கள்!! வைத்துவிட்டு, ஏனியையும் அப்புறப்படுத்தி விட்டார்கள்!!

மேற்சொன்ன மகாராஜாக்கள் தவிர, இந்த ‘77’ மொத்தப் பட்டியலில், ஸங்கீத-வாசனையையிலாத, இசை-வாடையே அளிக்காத, Musical-Addressலே இல்லாத சிலரும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்!!!!

ஆம்...சத்தியம் செய்து சொல்லுகிறேன். சங்கீத-சம்பந்தமே இல்லாத சிலரையும் இந்த “வாக்கேயகாரர்கள்” பட்டியலில் சேர்த்திருக்கிறார் சுப்பராம தீக்ஷிதர்!! இன்று வாய்க்கிழிய பேசும் “ஒரு” சில Musicologists இந்த உண்மையை மறுக்க முடியுமா??? மறைக்க முடியுமா??? இதுவும் ஒரு “சவால்”தான். ஏற்கிறீர்களா? தைரியம் இருக்கிறதா??

இவ்விதமாகத்தானே...எல்லா மகாராஜாக்களையும் வர்ணித்துதுபோல், சேரமன்னன் குலசேகர பெருமானையும் தனது பட்டியலில் சேர்த்து குறிப்பிட்டிருக்கிறார் சுப்பராம தீக்ஷிதர். ஆனால்... குலசேகர பெருமான்தான்

ஸ்வாதித் திருநாள் என்றோ, இவரையும் அவரையும் சம்பந்தப்படுத்தியோ, எந்தவித குறிப்புமில்லை! Atleast குலசேகர பெருமாள் “ஸ்வாதி நட்சத்திரத்தில்” பிறந்தவர் என்று வது குறிப்பிட்டிருக்கலாம். அதையும் காணவில்லை!!

மிகவும் சிறிய, சில வரிகளே கொண்ட, இந்த குலசேகர பெருமாள் வாழ்க்கைக் குறிப்பில் “ஸாரஸ ஸமமுக” என்ற கமாஸ் க்ருதியும் குறிப்பிடப்படவில்லை! ஆனால், புத்தகத்தின் இரண்டாம் பாகத்தில், அது இடம் பெறுகிறது!! (பக்கம்: 873இல்).

இருவரும் ஒருவரேதான் என்றால், குலசேகர பெருமாள் என்று முதலில் குறிப்பிடப்பட்ட பெயர், பின்னர், எந்த வருடத்திலிருந்து, எந்த உள்நோக்குடன், எந்த காரணத்திற்காக எந்த முதல் பதிப்பிலிருந்து, எந்த கட்டத்தை சமாளிக்க, எவருடைய திட்டத்தின் அடிப்படையில், எந்தெந்த “Motive”ஐ உத்தேசித்து, ஸ்வாத் திருநாள் என்ற Brand New-Name மோடு மாறியதோ??? இதுவே ஒரு பெரும் புதிர்!!! இதை ஆராய்ந்து கண்டுபிடிக்க பல Arun Shourieகள் தேவைப்படும்போல் இருக்கிறதே!!!

திருவனந்தபுரம் Palaceலேயே ஆஸ்தான-வித்வானாக இருந்து எழுதி முடித்த தனது “சங்கீத கல்பத்ருமம்” என்ற புத்தகத்தில், திருவனந்தபுரத்தில் அவர்கள் “Government-Press”னிலேயே அச்சடித்து பிரசுரிக்கப்பட்ட இந்த புத்தகத்தில், 335வது பக்கத்தில் மட்டும், குலசேகர மஹாராஜா, ஸ்ரீ ஸ்வாதி திருநாள் மஹாராஜா, என்று தனித் தனியாக குறிப்பிட்டு, அவர்கள் இருவரும் வெவ்வேறு நபர்களே என்று கூறுகிறார், ஹரி கேசநல்லூர் முத்தய்ய பாகவதர்!! மீதி இருக்கின்ற மூனையும் மேலும் குழம்பிப் போகின்றது!!! நிற்க...

இனிமேலாவது, சுப்பராம தீக்ஷிதரே சொல்லி விட்டார், எழுதிவிட்டார், “Certificate” கொடுத்துவிட்டார், என்று யாரும் பூச்சாண்டி காட்டத்தேவையில்லை!!!

Some “Accommodative” Musicologists have been purchased! Similarly, “Gullible” Musicians, in Greater numbers, have also been purchased!

சில பயந்தாங்கொள்ளி வித்வான்களை மிரட்டியே காரியத்தை சாதித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்!

சில இரண்டுங்கெட்டான் வித்வான்கள், “நமக்கேன் வம்பு” என்று எண்ணி, சொன்ன இடத்தில் கையொப்பமிட்டிருப்பார்கள்!

சில வித்வான்கள், வறுமையின் காரணமாக, லௌகீக-லாபங்களை - அனுசரித்து, வந்ததை விடுவானேன் என்று கட்டளைகளுக்கு உட்பட்டிருப்பார்கள்!

சில வித்வான்கள், வருங்காலம் எக்கேடு கெட்டுப்போனால் நமக்கென்ன, ...“இப்போ” நம்ம வயற வேளாவேளைக்கு ரொப்பிக்கற மாதிரி, “Bank-Account”டையும் அப்படியே ரொப்பிண்டே போகலாமே, என்ற ஒரே Policy யோடு துணிந்திருப்பார்கள்...!

சில பிரமுகர்களும், அந்தஸ்திலுள்ளவர்களும், சமூகத்தில் பெரும்புள்ளியாக இருப்பவர்களும், இந்த மாதிரி விஷயங்கள் பெரிய இடத்து “Royal” விவகாரமாகவும் “Regal” முக்யத்துவம் அடங்கியதாகவும் இருப்பதனாலே, இதற்கு “Trumpet” ஊதியும், “ஜால்ரா” போட்டும், “Support” செய்தோமானால், சமயத்துக்கு நமக்கே உதவும் என்ற சுய நலத்தை உத்தேசித்து, They would have jumped into the Band-wagon also!!!

சுதந்திரம் கிடைக்குமுன்பு இருந்த இந்த நிலமை, இன்றும், சுயராஜ்யத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இக்காலத்தில்கூட, இங்கேயும் அங்கேயும் காணப்படுவது வருந்தத்தக்கதே!

குலசேகர பெருமாள் பெயர் கொண்டு, இப்படியாகத்தானே, போன நூற்றாண்டின் மத்தியில், “ஒரே ஒரு” கிருதியுடன் குறிப்பிடப்பட்டு ஆரம்பித்த ஒரு சின்ன விஷயம், ஸ்வாதித் திருநாள் படைப்புகளென, இந்த நூற்றாண்டில், நமது இந்த காலத்தில், However Begged, Borrowed or Stolen, நூற்றுக்கணக்கில் எவ்விதம் பெருகிற்று என்பது விந்தையிலும்

விந்தை அல்லவே அல்ல!!! “Swati” என்ற “Man”னுக்காக, “Music-world”இல் இடம் பெற, முதலில் சின்ன “Machine”ஐ ஆரம்பித்து, போகப்போக அந்த Machineஐ ஒரு மாபெரும் “Factory”யாக அல்லவா Convert செய்து விட்டார்கள்!!!

ஆனால்...இன்று...அவர்கள் புத்தகமே புயலெனக் கிளம்பி, அந்த “Factory”யின் அஸ்திவாரத்தையே ஆட்டி, அசைத்து, இடித்து, கட்டிடத்தையே கவிழ்க்கக் கூடிய ஒரு பெரும் பூதமாக உருவெடுத்திருக்கிறது.

கமாஸ்-ராகத்தில் ‘ஸாரஸ் ஸமமுக’ என்று ஆரம்பித்த ஒன்று, பிறகு, பத்து ஆவதற்கு நியாயமிருக்கிறது. தவறில்லை.

அந்த ‘10’ நாளாவட்டத்தில் ‘20’ ஆகலாம். மிகையிலலை.

“20”ம் காலப்போக்கில் “40”கூட ஆகக் கூடும். எவ்வித தவறான எண்ணத்திற்கும் இடமில்லை.

ஆனால்...இவர்கள் அனைவரும் பேராசையால் தூண்டப்பட்டு அடித்த மாபெரும் இக்கூத்தின் காரணமாக, ஸ்வாதியின் சுய-படைப்பு என்று கடைசியில் அந்த “40”கூட தேருமா? என்ற சந்தேகத்தில் கொண்டு போய் விட்டிருக்கிறது!!!

நம்பர் கணக்கில் அது எதுவாக இருந்தால் என்ன???

சங்கீத மும்மூர்த்திகள் எங்கே, ஸ்வாதி எங்கே???

சங்கீத மும்மூர்த்திகள் எங்கே, ஸ்வாதி எங்கே???

சங்கீத மும்மூர்த்திகள் எங்கே, ஸ்வாதி எங்கே???

அவர்கள் கால் (பாதங்கள்) தூசிக்கு சமான மாவாரா இவர்???

ஸ்வாதி பாதிதான் என்று சொன்னவர்கள் கூட, ஸ்வாதிக்கு மீதி என்று ஏதாவது நாதி உள்ளதா, என சோதிக்கும் கதி வந்துவிட்டது.

விதி விளையாடிவிட்டது.
சதி தோற்று நிற்கிறது.
நீதி நிலைத்துவிட்டது.

ஆம்.... போலிச் சரக்கின் கதி, அது எது
வாக இருந்தாலும், கடைசியில் இதுதான்.

ANY "FAKE" IS FATED TO ULTIMATELY
MEET ITS DOOM SOONER OR LATER.

சென்னை மைலாப்பூரில் பிறந்து, வளர்ந்து, வசிப்பவர்களில் பலதரப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் அடியேனும் ஒருவன்.

அந்தப் பலதரப்பட்டவர்களில், பழைய-முதியோர்கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்களும் உண்டு. அந்தப் பழைய-முதியோர்களிலும் வெவ்வேறு ரகங்கள் உண்டு. அவைகளை... "Mylapore-Old-Snobs" என்றும், "Mylapore-Old-Flops" என்றும், "Mylapore-Old-Fossils" என்றும், "Mylapore-Old-Golds" என்றும், பலவாறு பிரிக்கலாம். எனது இந்த "Booklet"ஐ முழு ஈடுபாடுடன் எழுதி முடித்த இரவன்று, நான் தூங்கும்போது, எனது சொப்பனத்தில், ஒரு "Mylapore-Old-Snob"பும் ஒரு "Mylapore-Old-Gold"பும், ஒருவரையொருவர் சந்தித்து பேசுவதாக கனவு கண்டேன். அவர்கள் பேசியதை, அதாவது அந்த "Dream-Dialogue"ஐ அப்படியே இங்கு அளித்து, இந்த "Booklet"ஐ முடிக்கிறேன்:

Mylapore-Old-Gold:- "பாலசந்தர் சொல்றது முழுதும் சரியாத்தான் படறது. அங்கே அந்தப்படத்தை கழட்டி, ஏறக்கி, கப்சிப்பனு உள்ளே எங்கயாவது மறச்சுவெச்சடுவோமா?"

Mylapore-Old-Snob:- "No! No!! No!!! அதெப்படி முடியும்? அதுக்கு நான் ஒத்துக்கவே மாட்டேன். அந்தப்படம் மாட்டறத்துக்கு சுத்தியும் ஆணியும் யார் கொண்டுபோய் கொடுத்தா தெரியுமா? நான்தான்."

Old-Gold:- "யாரில்லேங்கறா? அந்தப் படத்தை ஏறி மாட்டறதுக்கு ஏணி கூடத் தான் எங்காத்திலேந்து நான் கொண்டுவந்தேன். இப்போ நிலமை இவ்வளவு மோச

மாவும் Seriousஸாவும் எப்ப போயாச்சோ, நாம் ஏதாவது செஞ்சுத்தானே ஆகணும்?"

Old-Snob:- "படத்தை மட்டும் அங்கே ருந்து எடுத்திடக்கூடாது. "Once" மாட்டி-Fied Is "Ever" மாட்டி-Fied!!!"

Gold:- "படத்தை திருப்பி மாட்டிட்டா?? எப்படி என் ஐடியா? படத்தை எடுத்த மாதிரியும் இருக்காது! பாக்கறவாளுக்கும் படம் யாருதுன்னும் தெரியாது!?"

Snob:- "No! No!! அதை நான் Allow பண்ணவே மாட்டேன்! அப்படி மாட்டினா, பாக்கறவாளுக்கு "Zinc-Sheet" மட்டும், அதாவது அந்த தகரம் மட்டும் தெரியும்!! அதுக்குப் பின்னாடி யார் இருக்கான்னு, படத்தோட History தெரியாதவா, கேட்டுத் தொலைப்பா!!! இந்த மாதிரி கேள்விக்கு பதில் சொல்வறதுக்குள்ளே, உன்பாடு-என்பாடுன்னு ஆயிடும்! வேறு ஏதாவது ஐடியா யோசிச்சு உருப்படியா சொல்லு."

Gold:- "Yes!! இப்படி பண்ணினா என்ன? இது தான் சரியான Solution! Superb-idea!! உங்களுக்கு படம் அங்கே இருந்தாகணும்! அந்தப் படம் யாருதுன்னும் தெரியணும்! அவ்வளவுதானே? Simple! The solution to the problem is so simple!! Very very simple!!! படத்தை தலைகீழ் மாட்டிட்டா சரியாப்போய் டும்!!! ஸங்கீத மும்மூர்த்திகளையும் insult பண்ணினா மாதிரி இருக்காது! பாலசந்தர், போன்றவாளையும் satisfy பண்ணினாப்போல இருக்கும். எப்படி என் idea?????"

["Mylapore-Old-Snob" முகத்தை உரரென்று வைத்துக் கொண்டு "Mylapore-Old-Gold"ஐ

பார்த்து முறைத்த முறைப்பில், அந்த strainஐ அவரே தாங்க முடியாமல், மயக்கம் போட்டு ஜிப்பா மடிப்பு கலையாமல் அப்படியே தடா லென்று தரையில் விழுகிறார்.]

உடனே தூக்கத்திலிருந்து எழுப்பப்பட்டவனாய், நான் கண்ட சொப்பனத்தால் உந்தப்பட்டவனாய், படுக்கையில் சாய்ந்தபடி உட்காரவும், என் மனைவி சாந்தா ஒரு கப் காப்பியுடன் அங்கு வரவும் சரியாக இருந்தது.

சாந்தா என்ன என்று கேட்டாள்.

ஏதோ...தமாஷான சொப்பனம் என்றேன்.

“அது எதுவா இருந்தாலும் விடியற்காலிலே கண்டிருக்கேன். அந்த சொப்பனம் நிச்சயமா பலிக்கும்”...என்றாள் சாந்தா.

அவளுக்கு அது என்ன சொப்பனம் என்று நான் சொல்லவில்லை. சொல்லப்போவதுமில்லை.

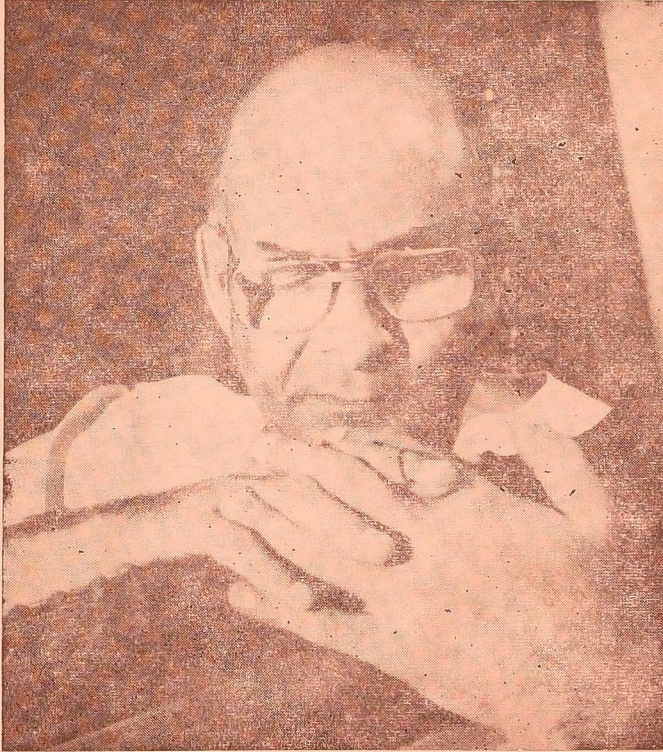
நீங்களும் தயவு செய்து அவளிடம் சொல்லி விடாதீர்கள். Promise?

THANK YOU !

நமஸ்காரம்...

நமஸ்கார்...

நமஸ்தே...

46, SULLIVAN GARDEN ROAD,
MYLAPORE, MADRAS-600 004.

Telephone : 71712

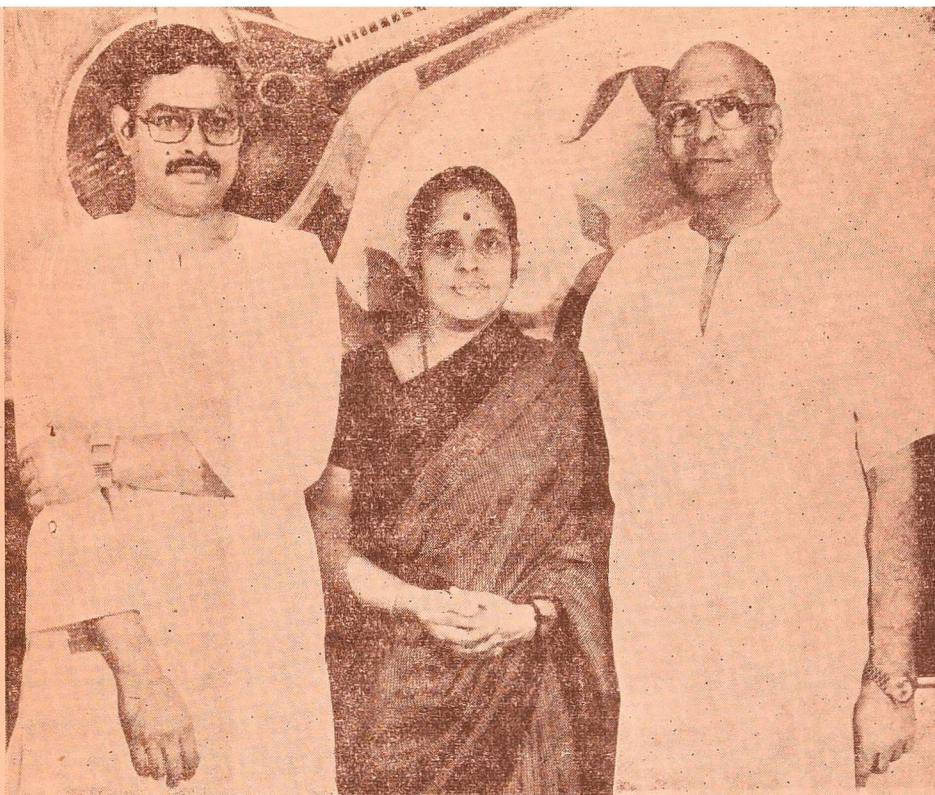
Telegrams : "VEENA", MADRAS

16-8-1985

A CONFESSION:

I may be pardoned for looking young
in some of the Photos used in this Booklet ...
as, they were taken in 1962, twenty-three years ago!!!

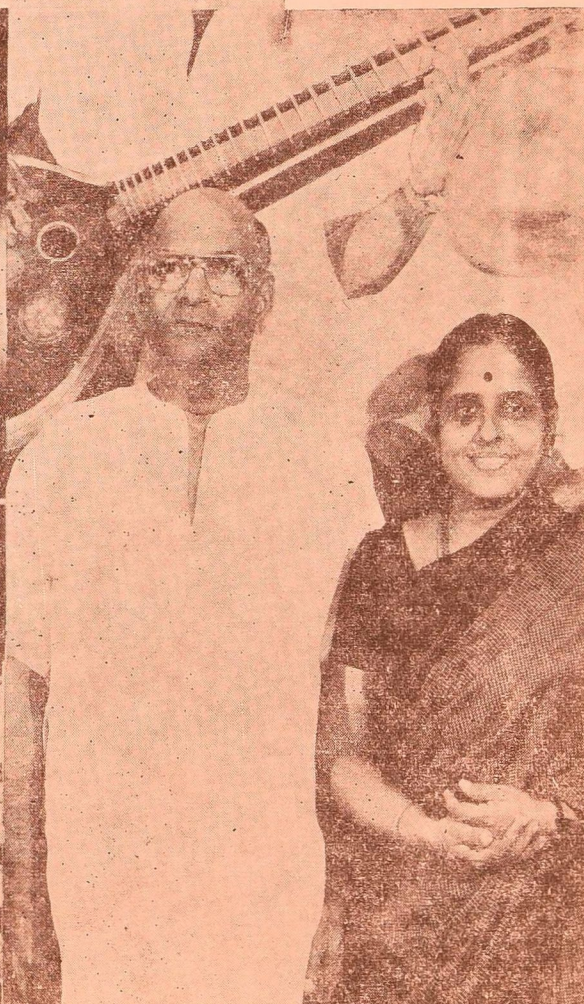
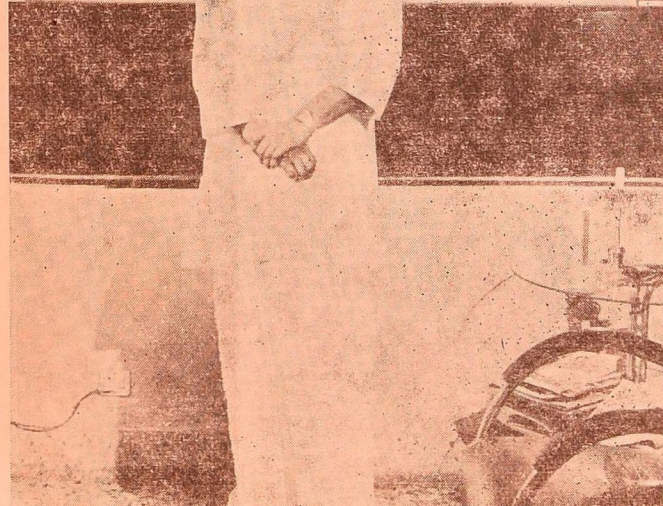
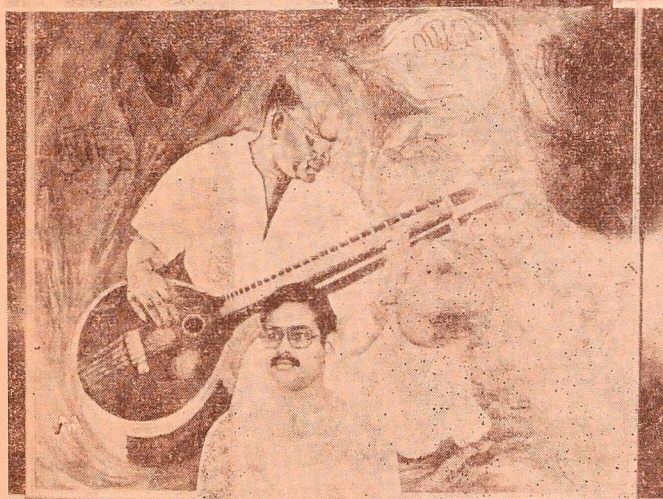
SEEN HERE
WITH MY WIFE
SHANTHA
AND ONLY SON
S.B.S. RAMAN,

TO WHOM

I DEDICATE THIS
BOOKLET...
AND

FROM WHOM

IN DUE
RECIPROCATON
I EAGERLY EXPECT
THE AWARD OF A
"DOCTORATE"
FOR THIS WORK...!!!

என் மனைவி சாந்தா, எங்கள் மகன் S.B.S. ராமன், இவர்களிருவருக்கும்...
உலகெங்கும் என்னை கௌரவித்திருக்கும் எல்லோருக்கும்...
இந்த "BOOKLET" ஐ சமர்ப்பிக்கிறேன் :-

கலாசிகாமணி
தமிழ்நாடு இயல் இசை நாடக
மன்றம், சென்னை, 22-3-1968

ராக ப்ரம்மம்
சேலம், 11-8-1968

வீணு வாதன தத்வக்ஞ
தஞ்சாவூர், 1-9-1968

நாத யோகி
செம்பூர், பம்பாய் 28-9-1968

வைணிக சரபம்
ஈரோடு, 11-10-1968

வைணிக ரத்தம்
ஈரோடு, 11-10-1968

யாழிசை அரசு
சென்னை, 17-11-1968

நாத ப்ரம்மம்
சென்னை, 7-12-1968

வீணு ப்ரவீணு
கேரளா, 25-12-1968

வீணு வரப்ரஸாதி
சென்னை, 29-12-1968

வீணு கலா பூஷணம்
திருப்பதி, 26-1-1969

நாதவித்யா சிரோமணி
கல்கத்தா, 8-3-1969

நாத ஸ்வானுபவ யோகி
பாரிஸ், ஃப்ரான்ஸ் 21-3-1969

வீணு மார்த்தாண்ட
தெங்கனிகோட்ட, 7-4-1969

யாழிசை வல்லுனர்
சென்னை, 11-4-1969

வைணிக வித்யாபதி
கோயம்புத்தூர், 13-4-1969

வீணு சக்கரவர்த்தி
ஸ்ரீரங்கம், 14-6-1969

வைணிக விஸாரத
ஸார்வபௌம
கருர், 15-6-1969

வைணிக கலாநிதி
கும்பகோணம், 21-6-1969

அபிநவ நாரத
சென்னை, 21-8-1969

வைணிக சிரோமணி
திருநெல்வேலி, 7-9-1969

மதுர ஞான கான வித்தகர்
சென்னை, 19-10-1969

வைணிக ஸ்வயம்பூ
திருச்சிராப்பள்ளி, 19-7-70

வீணை யோகி
பம்பாய், "தமிழ் சங்கம்",
17-1-1971

வீணை வாத்ய வித்யாதரன்
யாழ்ப்பாணம், இலங்கை,
31-3-1971

தந்திரி விலாஸ்
"ஸுர்-ஸிங்கார்-ஸம்ஸத்",
பம்பாய், 17-4-1971

கான கலா துரந்தர
டோம்பில்லி, பம்பாய்,
24-10-1971

ராக கலா ஸுதா நிதி
திருச்சிராப்பள்ளி, 9-1-1972

விபுல கலா வல்லப
டெல்லி, 19-8-1972

வீணு வித்யா வல்லப
மைசூர், 10-11-1972

வீணை வித்தகர்
சென்னை, 21-7-1974

கச்சபி ஸ்வர பூஷண
காகிநாடா, 15-1-1976

வைணிக ஸாம்ராட்
குண்டூர், 5-5-1977

பீணைய ஜானம்
பங்களுர், 31-7-1977

ஸங்கீத நாடக் அகாடமி
1977 தேசிய-விருது, டெல்லி,
26-3-1978

வீணை செம்மல்
சிங்கப்பூர், 9-6-1978

இசை செல்வம்
சென்னை, 16-1-1980

Felicitated with Citation
By MAYOR OF CLEVELAND,
City of Cleveland, Ohio,
United States of America 30-5-1980

Conferred as
Honorary Citizen of
Metropolitan Nashville
By MAYOR OF METROPOLITAN
GOVERNMENT OF NASHVILLE AND
DAVIDSON COUNTY, Tennessee,
United States of America 18-6-1980

ஸங்கீத சக்கரவர்த்தி
ந்யூயார்க், அமெரிக்கா,
28-6-1980

வீணு வாத்ய ஸாகரம்
லண்டன், இங்கிலாந்து,
12-7-1980

Honoured with due inclusion in the
prestigious
**Dictionary of International
Biography**
from the 17th Edition printed in 1980
Published by
INTERNATIONAL BIOGRAPHICAL CENTRE
Cambridge, England

இசைக்கடல்
காரைக்குடி, "தமிழ் இசை
சங்கம்", 7-6-1981

~~~~~

இந்திய ஜனாதிபதி அளித்த
1982ம் வருட குடியரசு தின
தேசிய பட்டம்
"பத்ம பூஷண்"

~~~~~

முத்தமிழ் கலைமணி
சேலம் "தமிழ்ச் சங்கம்",
14-4-1982

ரஸேஷ்வர்
"ஸுர்-ஸிங்கார்-ஸம்ஸத்",
பம்பாய், 1-5-1982

சங்கீத கலாசிகாமணி
"இந்தியன் ஃபைன் ஆர்ட்ஸ்
ஸொசைட்டி", சென்னை,
17-12-1982

பாரத் ஸங்கீத உன்யயன்
ரத்தன்
"டாக்டர்" பட்டம் (Honorary)
தேசிய இசை பேராசிரியர்
வீணை இசையின் தந்தை
"விஸ்வ உன்யயன் ஸம்ஸத்"
மேற்கு வங்காளம் 15-8-1983

ஸங்கீத ஸாகரம்
சென்னை, 17-12-1983

மதுர கலா ப்ரவீணு
மதுரை, 22-1-1984

"டாக்டர்" பட்டம் (Honorary)
"அகில-உலக நுண்கலை கலாச்
சார அகாடமி", தைபே,
தைவான், சைனா குடியரசு,
23-1-1984

~~~~~

அளிக்கப்படும் பட்டங்கள் :-

ஸங்கீத ஸாம்ராட்
ஸரஸ்வதி கான சபா
காகிநாடா, 19-10-1985

ஸங்கீத மஹா
மஹோபாத்யாய
"அகில பாரதிய கந்தர்வ
மஹாவித்யாலயா மண்டல்",
டெல்லி, 1-11-1985

EQUALLY DEDICATED TO ALL THOSE, ALL-OVER-THE-WORLD WHO HAVE HONoured ME.

(Listed from 1968, after completing 25-Years of Musical-Service through the VEENA)

Kalaa Sikhaamani

Madras State Sangeetha
Naataka Sangam, 22-3-1968

Raaga Brahmam

Salem, 11-8-1968

Veena Vaadana Tatvagnya

Thanjavur, 1-9-1968

Naada Yogi

Chembur, Bombay, 28-9-1968

Vainika Sarabham

Erode, 11-10-1968

Vainika Ratnam

Erode, 11-10-1968

Yaazhisai Arasu

Madras, 17-11-1968

Naada Brahmam

Madras, 7-12-1968

Veena Praveena

Kerala, 25-12-1968

Veena Varaprasaadi

All-India-Committee of
Musicians, Music-Lovers &
Music-Sabhas,
Madras, 29-12-1968

Veena Kalaa Bhooshanam

Tirupati, 26-1-1969

Naada Vidyaa Siromani

Calcutta, 8-3-1969

Naada Swaanubhava Yogi

Paris, France, 21-3-1969

Veena Maartaanda

Denkanikota, 7-4-1969

Yaazhisai Vallunar

Madras, 11-4-1969

Vainika Vidyaaapati

Coimbatore, 13-4-1969

Veena Chakravarti

Srirangam, 14-6-1969

Vainika Vishaarada

Saaryabhuma, Karur, 15-6-1969

Vainika Kalaanidhi

Kumbakonam, 21-6-1969

Abhinava Naarada

Madras, 21-8-1969

Vainika Siromani

Tirunelveli, 7-9-1969

Madhura Gnaana Gaana

Vitthaghar, Madras, 19-10-1969

Vainika Swayambhu

Tiruchirappalli, 19-7-1970

Veenai Yogi, 'Tamil Sangam'

Bombay, 17-1-1971

Veenai Vaadya Vidyaadharan

Jaffna, Ceylon, 31-3-1971

Tantri Vilas Sur-Singar Samsad

Bombay, 17-4-1971

Gaana Kalaa Dhurandhara

Dombivli, Bombay, 24-10-1971

Raaga Kalaa Sudhaa Nidhi

Tiruchirappalli, 9-1-1972

Vipula Kalaa Vallabha

Delhi, 19-8-1972

Veena Vidyaa Vallabha

Mysore, 10-11-1972

Veenai Vitthaghar

Madras, 21-7-1974

Kacchapi Swara Bhooshana

Kakinada, 15-1-1976

Vainika Saamraat

Guntur, 5-5-1977

Beeneya Jaanam

Bangalore, 31-7-1977

Sangeet Natak Akademi

National Award and Honour
for the year 1977, presented at
New Delhi, on 26-3-1978

Veenai Chemmal

Singapore, 9-6-1978

Isai Selvam

Madras, 16-1-1980

Felicited with Citation

By MAYOR OF CLEVELAND
United States of America 30-5-80

Conferred as Honorary Citizen
By MAYOR OF

METROPOLITAN GOVERN-
MENT of NASHVILLE AND
DAVIDSON COUNTY

United States of America, 18-6-80

Sangeetha Chakravarthi

New York, U.S.A., 28-6-1980

Veena Vaadya Saagaram

London, England, 12-7-1980

Honoured with due inclusion
in the Famous & Prestigious
Dictionary of

International Biography,
from 17th Edition printed in 1980
Published by
INTERNATIONAL
BIOGRAPHICAL CENTRE
Cambridge, England

Isai-Kadal

Tamil-Isai-Sangam,
Karaikudi, 7-6-1981

PADMA BHUSHAN

Supreme NATIONAL AWARD
conferred by

The President of India

on 'Republic-Day of India'
announced on 26th January '82
& presented on 20th March '82

Mutthamizh-Kalaimani

Tamil Sangam, Salem, 14-4-1982

Raseshwar, Highest Honour by
'Sur-Singar Samsad', Bombay,
1-5-1982

Sangeetha-Kalaasikhaamani

by THE INDIAN FINE ARTS
SOCIETY, Madras, 17-12-1982

Awarded Title:

Bharat Sangeet Unnyayan Ratna
Acclaimed:

National Professor

Conferred:

Honorary Doctor of Science

Declared:

Father of Veena Music

by 'Viswa-Unnyayan-Samsad',
West Bengal, 15-8-1983

Sangeetha Saagaram

by 'Cultural Centre of Perform-
ing Arts', Madras, 17-12-1983

Madhurakala Pravina

Madurai, 22-1-1984

Doctor of Literature (Honorary)

by 'World Academy of Arts and
Culture' Taipei, Taiwan,
Republic of China, 23-1-1984

TO BE CONFERRED:

Sangeetha Saamraat, On eve of
Saraswathi-Pooja-Day.....By
SARASWATI GANA SABHA
Kakinada, 19-10-1985

Sangeet

Maha Mahopadhyay

by 'Akhil Bharatiya Gandharva
Mahavidyalaya Mandal'
New Delhi, 1-11-1985

ON THE SAME DAY (17-10-1985) "PRESS-CONFERENCE" WAS HELD AT "HOTEL SWAGATH", ROYAPETTAH, MADRAS

Copies of this BOOKLET have been despatched to the following,

Under "Certificate of posting":-

Sri Semmangudi R. Srinivasier

The Director, "National Book Trust of India", New Delhi

Sri T.T. Vasu, President, "Music Academy", Madras

The Office-Bearers & Other Members of Executive-Committee, "Music Academy", Madras

The Members in the Experts-Committee, "Music Academy", Madras

Dr. V. K. Narayana Menon, Chairman, "Sangeet Natak Akademi", New Delhi

The Members in the General-Council & Executive-Committee, "Sangeet Natak Akademi", New Delhi

Sri Rama Varma, Ex-Maharajah of Travancore

Sri K. P. Kittappa and Sri K. P. Sivanandam, descendents of the Composers "Tanjore-Quartette"

The President & Committee members of "Sri Swati Tirunal Sangita Sabha", Trivandrum

The Principal & Teaching-Staff, "Sri Swati Tirunal Music College", Trivandrum

Sri G. Devarajan, Sri K. J. Yesudas & Committee-Members of "Sree Swati Thirunal Sangeetha Sabha",
The Present Vice-Chancellor, "University of Madras" Madras

The Head of the Department, Indian-Music, "University of Madras"

The Vice-Chancellor, "University of Delhi"

The Head of the Department & Teaching-Staff, Carnatic-Music, "University of Delhi"

The Vice-Chancellor, "Benaras Hindu University"

The Head of the Department & Teaching-Staff, Carnatic-Music, "Benaras Hindu University"

The Vice-Chancellor, "Annamalai University", Annamalai Nagar

The Principal & Teaching-Staff, Music College, "Annamalai University", Annamalai Nagar

The Vice-Chancellor, "University of Mysore"

The Vice-Chancellor, "University of Bangalore"

The Vice-Chancellor, "University of Kerala"

The Principal & Teaching-Staff, Govt. College of Music, "University of Mysore"

The Principals of "Government Music-Colleges", Hyderabad and Secunderabad

The Principal & Teaching-Staff, "Sri Venkateswara College of Music", Tirupati

The Principal & Teaching-Staff, "Tamilnadu Govt. College of Music", Madras

The Principal & Teaching-Staff, "Kalakshetra", Madras

The Chairman & Committee-Members of "Tamilnadu Eyal Isai Nataka Manram", Madras

Sri R. Satapathy, Director, "Tanjore Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library", Thanjavur

The Chairman & Magazine Sub-Committee Members, "Shanmukha", Bombay

(Journal of "Sri Shanmukhananda Fine Arts & Sangeetha Sabha", Bombay)

The Director-General, "All India Radio", New Delhi

The Director-General, "Doordarshan Kendra", New Delhi

The Chief-Producer of Music (Carnatic), "All India Radio", New Delhi

The Station-Director, "All India Radio", Madras

The Music-Producer & Executive-Staff-Members, Music-Department, "All India Radio", Madras

All the Station-Directors & Executive-Staff of "All India Radio"...All Over India

The Director "Doordarshan Kendra", Madras

The Producers & Staff-Members, Music-Department, "Doordarshan Kendra", Madras

The President & Committee-Members of "Musical-Trinity Commemoration Sabha", Tiruvarur

The President & Committee-Members of 'Sri Thyagabrahmma Mahotsava Sabha, Tiruvaiyaru

The Trustees of "Sri Kanchi Kamakoti Peeta Carnataka Sangeetha Seva Trust", Kancheepuram

The Convenor & Committee-Members of "Sangeetha-Mummoorthi Jayanthi Festival", Tiruvarur

The President & Committee-Members of "Sri Thiagaraja Sangeetha Vidwath Samajam", Mylapore,

The President & Members of "Sri Sadguru Samajam", Purasawakkam, Madras Madras

—LIST INCOMPLETE—

**AS IT INCLUDES MANY MUSICIANS, LEGAL-LUMINARIES,
MINISTERS AND SEVERAL DIGNITARIES, ALL OVER INDIA.**

FINALLY...A "REQUEST"...WHICH YOU DARE NOT IGNORE!

BEFORE YOU CLOSE
THIS BOOKLET...
KINDLY TURN TO PAGE No. 22
AND READ AGAIN THE
"LIST OF NAMES"
CONTAINED IN IT.
PLEASE REMEMBER THAT
IT IS AN INCOMPLETE-LIST.
IN OUR MUSICAL-HISTORY
THE NAME & FAME OF
ALL THE NUMEROUS COMPOSERS
AND THEIR COUNTLESS COMPOSITIONS
HAVE SPREAD ALL OVER OUR COUNTRY
AND ALL OVER THE WORLD TOO
ON THEIR OWN WORTH & MERIT,
DURING NATURAL COURSE OF TIME
BY MEANS TOTALLY
FAIR & CLEAN & PURE.
GUILTLESS & BLEMISHLESS.

YES...

WITHOUT

ANY "MAN-POWERED" PUBLICITY.

WITHOUT

ANY "MONEY-POWERED" PROPAGANDA.

WITHOUT

ANY KIND OF "ARTIFICIAL-PROMOTION".

ALL THESE HAVE BEEN NECESSARY

ONLY IN THE CASE OF A

"SINGLE-INDIVIDUAL"

IN THE ENTIRE ANNALS OF OUR MUSICAL - HISTORY.

IT IS SUFFICIENT
IF THIS IRREFUTABLE FACT
IS BORNE IN MIND.

இந்த BOOKLETஐ முடி வைக்கும் முன்பு,
22வது பக்கத்தில் கூறியுள்ள

பலரது பெயர்களை

மீண்டும் ஒரு முறை படியுங்கள்.

அது பூர்த்தி செய்யப்படாத பட்டியல்
என்பதை தயவு செய்து மறக்காதீர்கள்.

அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும்
எல்லோருடைய பாடல்களுமே,

அதில் குறிப்பிடாமல் விட்டுப்போயிருக்கும்
இன்னும் அனேகருடைய பாடல்களுமே,

தானாகவே NATURALவாக பரவி வந்துள்ளன.

எந்தவித செயற்கை முறைகளுக்கு

ஆளாகாமலும், தேவையில்லாமலும்,

காலப்போக்கிற்கு உட்பட்டு நாளாவட்டத்தில்

ஞாய ரீதியிலேயே, SPONTANEOUS ஆகவே,

அந்த எண்ணற்ற பாடல்களின் மகிமையும்,

பாடல்களை இயற்றியுள்ளோரின்

புகழும் பெருமையும்

நாடெங்கிலும் உலகெங்கிலும்

சுயமாகவே பரவி பிரபலமடைந்திருக்கின்றன.

ஆம் ..

WITHOUT

ANY "MAN-POWERED" PUBLICITY.

WITHOUT

ANY "MONEY-POWERED" PROPAGANDA.

WITHOUT

ANY KIND OF "ARTIFICIAL-PROMOTION".

இவை அனைத்துமே

நமது சங்கீத-சரித்திரத்திலேயே

"ஒரே ஒருவருக்குத்தான்"

தேவைப்பட்டிருக்கிறது என்ற

அசைக்கமுடியாத உண்மையை

ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டால்

அதுவே போதுமானது.

The "MUSICAL-GODS" Have Bestowed Upon Me Talent, Knowledge and Integrity. THEY Blessed Me With This Soulful-Art, This Great Divine-Gift Of Veena-Playing. THEY Graced Me Truly & Totally, Every Day Of My Life, To Earn National-Fame. THEY Helped Me To Also Establish This Lofty "PIONEERING" International-Status. THEY Have Guided And Guarded My Career, GRACIOUSLY FED Me & My Family. THEY Created For Me This Pure Path Of "Unprecedented" Professional-Success. THEY, Who Bountifully Gave Me All These, SHALL NOT BE Let Down By Me NOW. I Hence Consider This "BOOKLET" My Greatest Service To THEM In My Lifetime. To Protect Both Sanity And Sanctity Of The Art, This Is The LEAST I Could Do. THUS, IN THE VERY NAME OF THESE MUSICAL-GODS, I AM MAKING THIS APPEAL.

I appeal to "National Book Trust" to withdraw Semmangudi's Book, on Swati Tirunal, from sales...and...circulation.

A Book Fit-Enough-Only-To-Be-Banned Cannot Be a Part of "NATIONAL-BIOGRAPHICAL-SERIES" !!!

It CANNOT Be Allowed To Become Part Of "INDIAN-HISTORY".

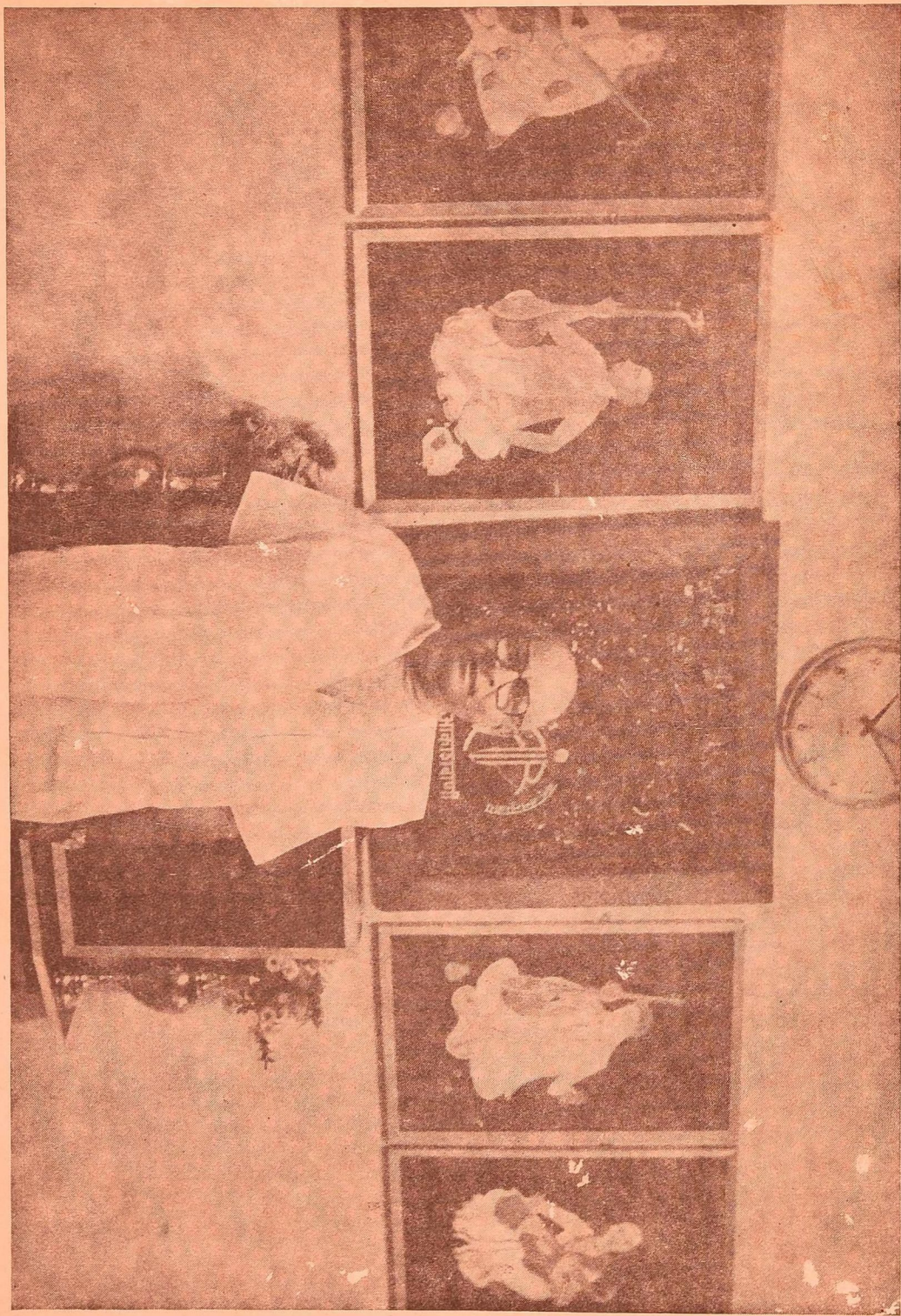
With His Credibility Almost 'NIL' and Obviously 'Insignificant', Swati Tirunal deserves NO PLACE AT ALL of any prominence, in the Annals of our Music-History.

AT THE ENTRANCE-LOBBY OF "ALL INDIA RADIO", MADRAS